

கலைபதிவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரீ. பண்டிதராசரருளிச்செய்த

ஜீதகவுடணகைலாசபுராணம்.

கவிராஜரீயற்றிய

கோணேசர்கல்வெட்டு.

இவை

யாழ்ப்பாணம்புலோலிபிழக்குப்பூர்வீகராய

தற்காலபு மட்டக்களப்புக்காரேறுதீவில்வசிக்கு ம

பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகரால்

பலளட்டுப்பிரதிகள்கொண்டுபரிசோதித்த

திருத்தியும் வினக்கியும் புதுகதி,

அரும்பதப்பொருட்குறிப்புடன்

சுத்தப்பிரதியாக

பருத்தித்துறை தும்பைநகர்

கலாவிதியக்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(Copyright Registered.)

1916.

இதன்விவரபா—கல.

சாற்றுகவிகள்.

யாழ்ப்பாணம் புலோலியம்பதி
ஆரிய திராவிட மஹா வித்துவாம்சர்
பிரமபுரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்கள்
இயற்றியவருத்தம்.

திவ்வியதகழிணகயிலேமன்மையாவுஞ்செப்புராணப்பிரதிபலனன்றாய்
த, கைவருமூதறிஞர்பவரவேண்டவச்சிற்குத்தினொடும்பதிப்பித்தான் புலோ
லிலே மனற், சைவமரசுபினிலுதித்தா னுயர்பொன்னையாதனயன்மட்டக்கணப்பூர்
நீனிவ்வாழ்வான, எவ்வமில்சீர்வயித்யலிங்கதேசிகப்பேரியம்புகவிவாணன
ருக்கிலவலோனே.

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, தும்பைநகர்,
பிரமபுரீ. ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்சொல்லிய
சிறப்புக்கவி.

சீரேறுகோணமலைப்பெயர்வாய்ந்தென்கயிலேத்திருப்புராண
மேரேறுசரித்திரமாயியைந்தசிலாசாதனமாமிகைகளாய்ந்து
நேரேறுபிரதிபலத்திரிந்துவரும்பேதமுடனிகழ்வித்தச்சிற
பேரேறநிலவுவித்தானதுசைவன்வைத்யலிங்கன்பேணுவீரே.

புன்னுலைக்கட்டுவன்
பிரமபுரீ. சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கவித்துறை.

ஒண்டமிழ்ப்பாவினுயர்தென்கயிலேவினோக்குகதை
பண்டிதராசப்பெயர்மறையோன்முன்பகர்த்தளித்தா
னுண்டிமொரமுதாமாதருஞ்சொற்குறும்பொருள்கா
கண்டுபின்சேர்ந்தாற்கோணேசர்கோயிலிற்கலவெட்டுமே.

ஈகைசெய்தாணுதைப்புவியோர்க்கச்சினர்பெறச்செய்
தோதைதருக்கவிவேன்மயில்வாகனவுத்தமன்பா
ஊகமுடன் கலைசற்றேருன்புலோலியுதித்தவன்சொல்
வாகன்வயித்யலிங்கோத்தமதேசிகமாமணியே.

யாழ். தம்பைநகர் கிவாச, சைவ, பரமசாரணா
 ப்ரீமத். மு. தம்பையாக்குருக்கள் சொல்லிய
 வித்தியாசிபிராயவிருத்தம்.

சீர்திசைபார்த்தண்டிதராசகவிவிலாணசெகமெலாமகிழமுன்னுன்
 செய்யவாரியன் றசெந்தமிழ்ப்பாடையிற்றேனரிசலின்பமொழுகர்
 செப்புதகிணைகலைமெய்ப்புராணத்தலிகன்சிறுவர்களுமெளிநிணைர.

பேர்திசைபார்த்தமட்டக்கனப்பறிவாளன்பெருமைதருகோணாவாசர்
 பெட்டபுடன்சுரலிகிவழுகுநற்றிப்பழையபெருமைதிகழ்சொல்லிவக்திப்
 பிழைபடாக்கோணைசுரல்வெட்டிமிலகுறப்பின்னரனுபந்தமாக்கிப்

பார்திசைவிளங்குறத்தருகவெனவேண்டிடப்பண்ணவர்களுலக்தெனப்
 பாவல்லிபுலவர்வாழும்புலோலிப்பூர்வபாணுபொன்னையகவிஞன்
 புகதியொடுசெய்தகப்புத்திரன் வித்துவான்பாவமுரைசெய்தேசிகள்

சூர்திசையுமொழியாதுசெல்புகழ்ப்பிரசக்தியுயர்நாக்கதுலுணர்ந்தேதான்
 ஸல்லாகன்வாய்மடியவல்லவாபத்திரத்துத்தரமவரையுந்புணன்
 டுப்பொருவரில்லாமைதயலிங்கக்குரிசிவிலுதவினாச்சினலமே.

கட்டடிகைக் கவிவித்துறை.

பழுத்தகனிரசப்பண்டிதராசன்பனுவல்புவி
 யெழுத்தொடுசொல்லிமுக்கெய்தாவண்ணமிலக்தியுற
 விழுத்தகவாய்த்துடைகுலொத்துங்கவிற்பனவே
 னழுத்துவித்தானச்சிலவைத்தியலில்கவறினன்னகே.

புலோளி மந்திகையம்மன்கோயில்சச்சகர்
 ப்ரீமத். வை. சபாபதிக்குருக்களவர்கள் சொல்லிய
 விருத்தம்.

கலந்திகழ்புலோலியனுசைவருவவுத்துககாயகன்பொன்னையவே
 ணயம்பெறப்புகிதவக்குமாஞரியமோடுகற்றிவாவிடமுணர்ந்தேதான்
 பகல்திகழ்ப்பிரசக்தவிஷயசர்மத்தியன்பரவுசுருகாலித்தகன்
 பண்பார்வலிதயலிக்கப்பெயர்கொடேசிகன்படல்பெறுலகைபூர்வஞ்
 சலந்திகழ்புரீதகிணைகலாசமென்மைச்சுரித்திரபுராணமநினைத்
 தவறுந்கரவிதவழுக்கியரியசொற்சார்துலகவமையாப்

வந்திகழுமலைவாசர்மட்டக்களப்பரிஞர்புந்தியினவாலிலமேற்
புலவதருகென்னக்கலாநிதிய்யந்திரம்பொலியப்பதித்தனனரோ.

பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோலி
ஆரிய திராவிட ஆங்கில வித்துவாழ்சர்
ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரியற்றிய
பிரசுரபாயிரம்.

சித்திரகன்மேருகிரிச்சிகரத்துளொன்றனதென்னிலகை
புத்தரபூருவதிகையிலோங்குநிரிஞ்ஞாணமலையுயர்வுகடும்
அத்தகையதெக்கண்கையபுராணத்தினையாரியத்திற்தேற்றித்
பத்தசித்தபூசரனும்பண்டிதராசன்மமிழிற்பாடிவைக்க.

வேறு.

தான்பிறந்தபுலோலியினிற்றந்தைபொன்னையப்பெயரோன்
வேன்மயில்வாகனப்புலவரிடம்விடுப்பக்கற்பத்தற்குப்
பான்மதியமெனக்கலைகன்பலதெரிந்துபல்லோரு
மேன்மையினுலனுசரிக்கமிகவொழுக்கஞ்சிறந்துடையோன்.

தெவருகன்னன்மாவருக்கைசெந்நெல்லென்னலாநிலன்
தங்குமட்டக்களப்பினிலேந்தருகாரைதீவிரக்குந்
துங்கவியூயகர்கோயிற்பூசனையுந்தய்யதமிழ்
பங்கமுருதுவந்தவர்க்குப்படிப்பிக்குந்தொழிலுமுளோன்.

தானேசர்தொழுதுய்யத்தமதருளால்வீற்றிருக்குந்
கோணேசர்கல்வெட்டுங்கூடவணைத்துலகர்பெறப்
பூனையுமில்வீரண்டும்புலோலிநகர்வயித்யலிங்க
மானேயதேசிகனச்சிடுவித்தான்மனமுவந்தே.

மட்டக்களப்பு, காரேறுமுதுவர்
ஆங்கில திராவிட பிரதமாளிரியா
ஸ்ரீமான். சாமிதாச மயில்வாகனஞர் சொல்லிய
பிரதீகபஞ்சகம்.

ஆடகமில்லக்கலகூடமெனலாலும்
ஆடகமில்லக்கையெனுநாமமுதலாலும்
காடகநயந்தனிரிநாதருறைவாலும்
காடகநயந்துபிறநாடுவதனாலும்.

வேறு.

பொன்னும்பொருளைநதிபொலிவுறலால்வளமிகுத்த
நன்னாடுங்காவிரிப்பேர்நதிபாயுஞ்சோணடுஞ்
சொன்னாடும்புலவர் தருந்துநிநாடும்பாண்டியர்வாழ்
சென்னாடுமெந்நாடும்புகழீழ்த்திருநாட்டில்.

உ)

வேறு.

தக்கிணுகையெனப்பெயர்பெற்றதலத்தினலத்தையெலா
மெக்கையுந்தருமுத்தரபாடையிலித்திறமென்றறையு
மககதைதென்மொழியுற்றிடநற்கவியாய்ந்துபுனைந்தனனால்
மிக்குயாபண்டிதராசனெனும்பெயர்மேவுகவிக்கிறைவன்.

(க)

வேறு

அங்கவனுரைத்தகாதையாவலோடெவருங்கறறுச்
சங்கரனருளை யெய்தத்தாலபுத்தகங்களாய்ந்து
பொங்கியவழுக்கடம்மைப்போக்கியச்சருவமாக்கி
யெங்குமெப்போதுமனனுமிசையினைத்தாங்கிநின்றான்.

(ச)

வேறு.

யாரெனிலிலகா தீபவுததரத்தின்யாமொலிபரப்புநன்னாட்டிற்
புருவபுலவகானமாநகரோன்வேன்மயில்வாகனப்புவவன்
சீரியசீடன்வைத்தியலிங்கதேசிகனெனும்பெயர்சிந்த
வாரியன்புதியவமுதெனச்சுவைக்குமருந்தமிழ்நாற்கவிகரசே.

(இ)

வயாவிளான், சுதேசநாட்டிய மாணேசர்

புரீமான், க. வேற்பிள்ளை அவர்களியற்றிய

கட்டளைக்கவிததுறை.

பண்டிதராசனெனும்மலிப்பிரன்முன்பணித்ததமிழ்த்

தண்டருமின்றகழிணகயிலாசபுராணமதை

நன்றுவிளகருமரும்பதஞ்சியுநாடுதொன்மை

கொண்டுகோணேசர்கவ்வெட்டுமிக்கோர்பலன்கொள்ளுதற்கே

நாவலர்போற்றத்திருத்திப்பிரகடனம்புரிவித்

தோவினனவேன்மயில்வாகனின்மாணவனொண்பொனைய

நாவலன்செய்வைத்தியலிங்கதேசிகன்கன்னன்மினு

மாவனமட்டக்களப்பூர்நிவாசனமாணிக்கமே.

மேன்மைநாகிய

வயாவிளான் சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையார்
இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

தருமருவநாமா துநடமிடுங்கலைவலோர்சிரமணியெனப்புகழ்ந்து
சிங்நைதமகிழ்கொண்டாடிவந்தனைசெயுங்குணச்சீர்பலநிறைந்தமகிபன்
செந்தமிழ்க்கலைஞானமேருபண்டிதராசசெல்வவிப்பிரனுலகினிற்

கருமருவுமானிடர்கணன்கறிதரச்செய்தகயிலைப்புராணமாரூங்
காவியமதற்கரும்பதகுறிப்புரையன்புகவினச்செய்பவனொரெனிற்
கந்தமலர்வீசகாவுந்துமண்டீர்கதிரைகந்தன்பதம்பணிபவன்

தருமருவநற்புலோலிப்பதியுதித்துளான்சற்சங்கமேவுபுகழான்
தற்காலமட்டக்களப்புநகர்தனைவாசதலமெனக்கொண்டமர்ந்தோன்
தக்ககலைகற்றவேன்மயில்வாகனொசிரியன் தற்குமாணவகநிலையன்

அருண்மருவுபொன்னையதவவயித்தியலிங்கவாசிரியனானமதிய
னகிலமிசைசேகரணைசர்கல்வெட்டுமித்தோடணைத்தரங்கேற்றவெண்ணி
யழகுறத்தும்பைநகரமர்கலாநிதியந்தரவச்சிற்பதித்தானரோ.

சூசிபத்திரம்.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்	பாடற்றொகை
நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.....	௭	
பாயிரம்.....	௧	௧௫
௧—வது இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்	௪	௩௬
௨—வது திருமலைச்சருக்கம்.....	௬	௬௪
௩—வது புவனோற்பத்திச்சருக்கம்	௨௧	௩௬
௪—வது அர்ச்சுனவிதிச்சருக்கம்.....	௨௬	௮௬
௫—வது மச்சாவதாரச்சருக்கம்.....	௩௬	௪௮
௬—வது தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்	௪௨	௧௬௫
௭—வது திருநகரச்சருக்கம்	௬௪	௧௧௬

ஆ. ௬. ௩. ௫

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம் விலைக்குவாங்கவிரும்புவோர்
யாழ்ப்பாணம்: கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையிலும்.
வயாவிளான்: சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையிலும்,
தும்பளை: ஸ்ரீமத். வை. முருகையாவிடத்திலும்,
கொழும்பு: கூரு-ம் நம்பர்வீடுசாமிதாசமயில்வாகனனாதிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: புளியந்தீவு வைத்தியசாலைஸ்ரீமான். க. பெ. செல்
லையாபிள்ளையிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: காரைதீவு என்னிடத்திலும்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்புத்தகத்தை யாராவது இதேமாதிரியிலச்சிட்டிடுவெ
ளிப்படுத்தக்கூடாதென்பதைஅறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சிவமயம்.

திருக்கோணமாமலை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்.

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரைகமலரவஞ்சிலம்பொனியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி [ர்
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடைய
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (க)

கடிதெனவந்தகரிதனையுரித்து வவ்வுரிமேனிமேற்போர்ப்பர்,
பிடியனநடையாள்பெய்வனோமடநதைபிறைதுதலவளொடுமுடனாய்க்
கொடிதெனக்கதறுங்குரைகடல்குழந்து* கொள்ளமுனித்திலஞ்சும
ந்து, குடிதனைநெருக்கப்பெருக்கமாய்த்தோன்றுங் கோணமாமலைய
மர்ந்தாரே. (உ)

பனித்தினந்திங்கள்பைந்தலைநாகம் படர்ச்சடைமுடியிடைனைத்
தார், கனித்தினந்துவரவாய்க்காரிகைபாகமாகமுன் கலந்தவர்மதின்
மேற், றனித்தபேருருவவிழித்தமுனாகந்தாங்கியமேருவெஞ்சிலையா
க், குனித்ததோர்வில்லார்குரைகடல்குழந்தகோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (ங)

பழித்திலங்கங்கைசடைமுடிவைத்துப் பாங்குடைமதனைப்
பொடியார், விழித்தவன்றேவிவேண்டமுன்கொடுத்தவிமலனார் கமல
மார்பாதர், தெழித்துமுன்னரற்றுஞ்செழுங்கடற்றரளஞ் செம்பொ
னுமிப்பியஞ்சுமந்து, கொழித்துவன்றிரைகள் கரையிடைச்சேர்க்கு
ங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (ச)

தாயினுநல்லதலைவரென்றடியார் தம்முடிபோற்றிசைப்பார்கள்
வாயினுமனத்துமருவிநின்றகலாமாண்பினர்காண்பலவேடர்
நோயினும்பினியுந்தொழிலர்பானீக்கிதுழைதருநூலினர்ஞாலங்
கோயிவஞ்சுணையுங்கடலுடன்சூழந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரே (ரு)

கொன்னம்—சேது.

பரிந்துநன்மனத்தால்வழிபடுமாணிதன் னுயிர்மேல்வருங்கூற்
றைத், திரிந்திடாவண்ணமுதைத்தவற்கருளுஞ்செம்மையார் நம்மை
யாளுடையார், விரிந்துயர்மொளவன்மாதவிபுன்னை வேங்கைவண்செ
ருந்திசண்பகத்தின், குருந்தொடு மூல்கொடிவிடும்பொழில்சூழ்
கோணமாமலையமர்தாரே. (சு) *(எ)

எடுத்தவன்றருக்கையிழித்தவர்விரலாலேத்திடவாத்தமாம்பே
று, தொடுத்தவர்செல்வந்தோன்றியபிறப்புமிறப்பறியாதவர்வேள்வி
தடுத்தவர்வண்பால்வைத்ததோர்கருணை தன்னருட்பெருமையும்வா
ழ்வுங், கொடுத்தவர்விரும்பும்பெரும்குழாளர்கோணமாமலையமர்ந
தாரே. (அ)

அருவராதொருகைவெண்டலையேந்தியகந்தொறும்பலியுடன்புக்
க,பெருவராயுறையுநீர்மையர்சீர்மைப்பெருங்கடல்வண்ண னும்பிரம
னிருவருமறியாவண்ணமொள்ளெரியாயுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன்மாற்
சூங், குருவராய்தின்றார்குரைகமூல்வணங்கக்கோணமாமலையமர்நதா
ரே. (க)

நின்றுணுஞ்சமணுமிருந்துணுந்தேரு நெறியலாதனபுறங்குற,
வென்றுநஞ்சண் ணும்பரிசினரொருபான்மெல்லியலொடுமுடனாகித்,
துன்றுமொன்பெளவமொளவலுஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்துதுதிரைபலமோ
கிக், குன்றுமொண்கானலவாசம்வந்துலவுங்கோணமாமலையமர்நதா
ரே. (க0)

குற்றமிலாதார்குரைகடல்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான்கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைநது முரைப்பவர்கெட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்ற முமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவர்வானிடைப்பொலிந்
[தே

சுவாமிபெயர்—கோணேசர்

தேவிபெயர்—மாதுமையம்மை

இததலத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமான் திருநா
மமும் தேவிதிருநாமமுங் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாரரு
ளிசெய்த சிவநாமக்கவிவேண்பாவிற்கண்டன. அதுவருமாறு:—

“மன்னுதிருக்கோணமாமலையின்மாதுமைசேர்

பொன்னேகோணேசப்புராதனு—நன்னயஞ்சேர்”

என்பதாம்.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

விலைகருமேனியிலணிக்கோவைமேகலை தரித்தவாடையுமணிப்பூணுமாகவெ
 மினுக்குமாதர்களிடைக்காமழுங்கியெ—மயலூறி [குல
 மிருத்தகாமியனெனப்பாருளோரெதிர் நகைக்கவெயுடலெடுத்தேவியா
 வெறுப்பதாகியெழுமைத்தேவிடாய்படு—கொடியேனை
 கலக்கமாகவெமலக்கூண்டிலேமிரு பிணக்குளாகியெதவித்தாமலேயுனைக்
 கவிக்குளாய்சொலிகடைத்தேறவேசெயு—மொருவாழ்வே
 கதிக்குநாதநீயுனைத்தேடியெபுக முரைக்குநாயெனையருட்பார்வையாகவெ
 கழற்குளாகவெசிறப்பானதாயரு—டரவேணும்
 மலைக்குநாயகசிவக்காமநாயகர் திருக்குமாரனெமுகத்தாறுதேசிக
 வடிப்பமாதொருகுறப்பாவையாண்மகிழ்—தருவேளை
 வசிட்டர்காசிபர்மகத்தானயோகிய ரகத்யமாமுனியிடைக்காடர்கீரணும்
 வருத்தபாலினிற்பொருட்கோலமாய்வரு—முருகோனே
 நிலைக்குநான்மறைதவத்தானபூசுரர் திருக்கொணுமலைதலத்தாருகோபுர
 நிலைக்குளவாயினில்கிளிப்பாபிபூதியில்—வருவோனே
 நிகழ்த்துமேழ்பவகடற்குறையாகவெயெடுத்தேவல்கொடுபொடித்தாளதா
 வெறி—நீனைத்தகாரியமனுக்கலமேபுரிபெருமானே. (க)

வேறு.

தொடுத்தவானெனவழித்தாமார்முலை யசைத்துமேகலைமறைத்துமுக
 மிடித்துநெர்க்கலைநெகிழ்த்துமாவியல்—கொளுமாதர்
 சுகித்தேஹாவெனநகைத்துமேல்விழ முடித்தவார்முழல்விற்றத்தமேவந்தழ்
 துவர்த்தவாய்சுருளடக்கிமால்கொடு—வழியேபோய்ப்
 படுத்தபாயலிலனைத்துமாமுலை பிடித்துமார்பொடுமழுத்திவாய்தழ்
 கடித்துநாணமதழித்தபாலிகள்—வலையாலே
 பலித்துநோய்பிணிகிடத்துபாய்மிசை வெளுத்துவாய்களுமலத்தினொயென
 பசித்துதாகமுமெடுத்திடாவுயி—ருழல்வேரு
 வெடித்ததாடகைசினத்தையோர்களை விடுத்தாய்கமுநடத்தியெயொரு
 மிருத்தவார்சிலைமுறித்தமாயவன்—முருகோனே
 விதித்துஞாலமதளித்தவேதனை யதிர்த்துலாழ்முடிசுரத்துலாயனல்
 விழித்துகாமனையெரித்ததாதையர்—குருநாதா
 அடுத்தவாயிரவிடப்பணமுடி நடுக்கமாமலைபிளக்கவேகவ
 டரக்கர்மாமுடிபதைக்கவேபொரு—மயில்வீரா
 அறத்தில்வாழுமைசிறக்கவேயறு முகத்தினெடைணிகுறத்தியானையொ
 டிருக்கொணுமலைநருக்குளாலியபெருமானே. (உ)

வேலும்மயிலுந்துணை.

உபோற்காதம்.

ஆசிரியவணக்கம்

நான் மீறையின்றொகைவகையி னூல்பலவுந தெருட்டியுள்ள நா டிப்பன்னாள், மேன்முறையின்வைக்கவண்ணியுலகநடைபயிற்றிய ன்புமேன்மேலோங்குத், தான்றெளிந்து நுண்ணுணர்வாற்கண்டனவு மவிண்டெனுளந்தன்னின்மேவும், வேன்மரில்வாகனப்புலவனடியி ணைகள்சிரத்திருத்திவிளம்புவேனே.

விஷயம்.

“வாயுசேஷவிவாதேநதோஷோத்வேஷோபவத்புரா |
சகஸ்ரபணிநாசேஷேமேரோராச்சாத்பரத்வா: ||க||
தத்ரவாயு:பலைநவதாடயித்வாதவேகிந: |
மேரோ:சகஸ்ரகிகரே திரயமாதாயகச்சதி ||உ||
தஸ்யாப்யேகம்த்ரிகடாத்ரிசித்ருமத்யேசசிகங்களே |
ஸம்ஸ்தாப்பயபலவான்வாயு:லோகரட்சார்த்தமேவச ||ந||
ஏதஸ்மாணமாத்ரேணசர்வபாபைப்ரமுச்சயேத |

எனக் கார்த்தபுராணத்துத் தக்ஷணகைலாசமகாத்மியங்கூறு தலால் மேருமலையின் திரிகூடசிகரமேஇலங்கையென்பது வெளிப் படை. “லக” என்னும் (தாது) வினையடியாற்றிற்றந்த “லங்கா” என் னுமபதம், இனிமையுடையது-அடைந்ததுஎன்னும் பொருளுடை, த தாய் தமிழிலக்கணநயம்பற்றி இகரவுயிரைமுதலிற்கொண்டு இறு தியாகாரமைகாரமாய் இலங்கையென்றாயிற்று. ஆகவே சிருட்டிகா லத்தின்றிப் புதிதாகஉண்டாக்கப்பட்டதென்க. “சிவகோடியடை யமுனஞ் செம்மறசக்கீர்வன—லவகோடியகற்றியியற்றுகோடியா லயமுந்—தவகோடிவீடணன்றருமக்கோடியுமாக— நவகோடிசி வாலயங்கண்ணியதிலங்காநகரம்” என்றசெய்யுளின்படி சிவசார்சி த்தியச்சிறப்புவாய்த ஈழமண்டலத்தின் வடகோடியிலேயுள்ள துதக்ஷணகைலாசம். கைலாசமென்பது — சிலாசமுனிவர் சிவபெ ருமானோர்க்கித் தவங்கிடந்து அவரைத்தாங்குமாற்றலுற்று மலை

வடிவானமையின் இப்பெயர்த்தாயது. இது உலகனுள்ள ௧௦௦௮. சிவக்ஷேத்திரங்களிலொன்று. இது இமாசலகைலாசம் மேருகைலாசம் மந்தரகைலாசம் தக்ஷிணகைலாசம் முதலாகப்பலவுள். வெள்ளிமலையாகிய இமாசலகைலாசமே சிறப்பாக நூல்களிற்கூறப்பட்டது. அதனையே இராவணனெடுத்தது துன்புற்றான். சிவபிரானங்கேநவரத்தினகசிதமான பெரியதோராலயத்தில் நந்திரிருங்கி மகாகாளர் முதலிய பிரமதகணங்களும் தேவ கந்தர்வயக்ஷை கின்னராதி பிறகணங்களும் பணிய முனிவர் முதலியோருக்கு அனுக்கிரகிப்பர். அது ஊழிதோரோங்குமோங்கலென்ப. பிரகிருதி தத்துவத்தின்மேலே அப்பிராகிருதகைலாசமுள்ளது; இது சிறந்ததீக்ஷாவான்களாலடையத்தக்கது; இதுவே சிவலோகம் இதுவுமிதன் மேலுள்ள சிவலோகங்களுஞ் சிவபிரானுக்கு வாசஸ்தானங்கள். இங்குற்றோர் நித்தியராகவாழ்வார்.

இங்கே தக்ஷிணகைலாசமென்றது தேவாரந்திருப்புக்குழைப் பற்றிருக்கோணமலையை. இது உத்தரகைலாசத்தில் வாயுவாற்பிடுங்கிய சிகரமுன்றனுளொன்று, அதனை:— “முன்னர் வீழ்ந்திருசிகரி காளத்தியாய்மொழிவர்—பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிராமலையெனும்பிறங்க—லன்னதற்பின்னர் வீழ்ந்தது கோணமாவசல—மின்னமுன்றை யுந்தக்ஷணகையென்றிசைப்பார்” என்னுஞ் செவ்வந்திப்புராணச் செய்யுளாலுமறிக. திரிகூடம், மச்சேசுரம் என்னும் பெயர்களும் பிற தற்குண்டு; சத்தி போதாயனர், முதலியரிஷிகளுந் தேவாசுரர்களு ம்பூசித்ததலமுமிஃதே. மகாசுனையென்னுந் தீர்த்தமுமிங்கேயுள்ளது. தற்காலத்திலே இதனைத்திரிகோணமலையெனப்பெயரிட்டு வழங்குகின்றார்கள். இந்தமகாக்ஷேத்திரத்தின் அகியற்புதங்களைத்தமிழிலெடுத்துக்கூறுவது ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம். இதனை; சிங்கைச்செகராஜசேகரனாஞ்ஞாப்படி சைவராசபண்டிதர்கட்டளையிட பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசரானிச்செய்தனர். வடமொழிமச்சேந்திய புராணத்தின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாகியவிது ஏழுசுருக்கங்களை யுடையதாய் விருத்தப்பாவாலந்தாதித்தொடையாயிற்றப்பட்டது.

மச்சேந்தியபுராணத்திலே கூறப்படாது பிற்காலத்துநடந்தசரிதங்களை ஆசிரியர் தாமேசேர்த்ததென்றமையின் திருநகரச்சுருக்கத்துப் பதினேழாஞ்செய்யுளுக்குமேற்பட்டவை தவறின்றாய் விருத்தத்தொகைச்செய்யுள்களுக்கு கிழுக்கின்மையாதலுமுய்த்துணரப்பாற்று.

குறிப்பு.

இப்புராணம் பலாக்குழுபயோகமாம்பொருட்டு, யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு வாசிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி, பலவுட்டுப்பிரதிகள் ஆராயுங்காலத்து, யாழ்ப்பாணம் தும்பைநகர் பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களும், திரிகோணமலை வில்லுன்றி பிரமஸ்ரீ. வை. இராமலிங்கக்குருக்களவர்களும் ஷெயூர் ஸ்ரீ சி. வேலுப்பிள்ளையுபாத்தியாயரும் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீகாரை சாமிதாச மயில்வாகனனாரும், ஷெயூர் கோட்டை முனை ஸ்ரீ. சி. குமாரசுவாமி அவர்களும், இன்னுஞ்சிலருந்தத்தஞ்சிரமநோக்காது பரோபகார சிந்தையராய் எமக்குச்செய்த இன்றியமையாக்கல்வியுதவிகளெஞ்ஞான்றும் வியக்கத்தக்கதேயாம்.

அம்புவிமார்தர்க்கெல்லாமாயுளோசிறிததற்குள்
வெம்பிணியிளமைமுப்புவிழிதுயில்சோம்புகாதற்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்படுதங்ஙனங்கற்றாலுந
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பெரிதேயன்றே.

யாழ்ப்பாணம்
நளவருஷம்
சித்திரைமாதம்

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சிவமயம்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—o—o—

கவிவீரராகவரியற்றியது.

நிலைமண்டலவாசியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன்வடபெய்க்கயிலையின்
அணிநிறக்கொடுமுடியாயிரத்தொருமுடி
படவராவொதுக்கப்பறித்தினிதிலங்கை
வடகடனடுவண்மாருதம்பதிப்ப
வருமுக்கோணமலைதன்கயிலைப்
பரமர்க்குருத்திரப்பதினொருபேரும்
ஒருபதுமுருந்தருமொன்பதுவிரிஞ்சுரு
வருகடற்கமடம்வழங்கியமீனமும்
திருமலைதழுவியதெசுமுகநிருதனும்
பொருமலைதகரிப்புரவலர்பலரும்
பூசையொடிநைஞ்சியபுராண நூற்கதையைத
தேசிகன்சொற்படிதென்கலைப்படுத்தி
யந்தாதித்தொடையடைவொடுதொடுத்து
நந்தாவிருத்தநவையறக்கூறினன்
அந்நாட்டரசன்ஆரியர்கோமான்
பொன்னாட்டைந்தருபொருவருகரதலன்
மறுநிலநிருபரைவானிலத்திருத்தி
யுறுநில முழுவதுமொருதனிபுரப்போன்
நென்னிலங்காபுரித்திசைதொறுமருவும்
மின்னிலங்கியவேல்மேவலர்புயத்துப்
படவராமுடித்தலைப்பார்முழுதாண்ட
இடபவான்கொடியெழுதியபெருமான்
சிங்கையாதிபன்சேதுகாவலன்
கங்கைநாயகன்கருங்கடற்சேர்ப்பன்
பெளவமேற்றயில்பராபரன்சூட்டிய
தெய்வமாமுடிச்செகராசசேகரன்
அவனதுகாலத்தத்திரிகோணச்

1 ஏகாதசருத்திரர்களாவார்: சுமகரா சமபு கர்சா சமாட்டகர் சுக்லாதர்
விருபர் பகவான் சூலி வாமேசர் தீப்தமூர்த்தி கங்காதர் என்பவர்களாம்.

2 தசவிஷ்ணுக்களாவார்: விஷ்ணு அச்சதன் சரோருகாஷன் பத்மநாப
ன் கேசவன் நாராயணன் சக்கிரபாணி வாசுதேவன் தாமோதரன் கிருட்டி
ணன் என்பவர்களாம்.

3 நவபிரமாக்களாவார்: வேகா விரிஞ்சி கிருட்டா பத்மபூ பிதாமகன் கம
லவாசி சுயம்பு சதூர்முகன் விகவகிருட்டா என்பவர்கள்.

சிங்கையாதிபன்; விஜயகூழங்கைச்சக்கிரவர்த்தி.

சிவனதுகோயிற்சிவமறைமுதலேன்
அருமறையுபநிடமாகமஞ்சோதிடம்
விரிதமிழ்வரையறவிளங்கியசூரவோன்
சேயினுந்திறலான்சிவநெறிதவறான்
காயினுநல்லான்றயாநிதியனையான்
முப்புரிநூற்புயன்முளரியந்தாமன்
செப்பரும்பண்டிதராசசிகாமணி
என்னுநாமத்தெங்குருபெருமான்
மன்னுநாற்கவியும்வல்லநாவலனே.

நேரிசைவெண்பா.

காஞ்சித் தலத்துக் கவிவீர ராகவனுல்
ஆஞ்சித் தனையென் றளவிட்டோன்—வாஞ்சித்துச்
சேயுயர் முக்கோணச் சிவகதைசெய் தான்விளங்கப்
பாயிரமிங் கோதினனிப் பால்.

நூலாக்கியோனாக்குவயம்.

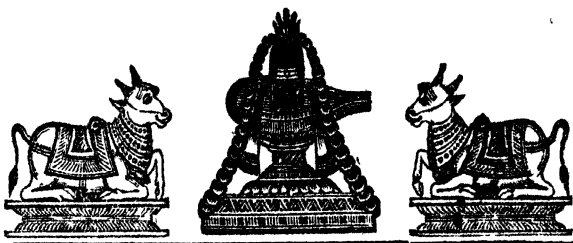
திருக்கிளருமச்சகேச்சுராபுராணஞ்செந்தமிழாலெல்லோருநடுகளி
யததானே,பெருக்கமுடன்கைலாசபுராணமென்னப்பேருமிடச*சீ
ருமிட்டபெருமைதன்றை, சருக்கமெழுவகையாக்கிவிருத்தபபாக்க
ளதானுமறுநூற்றுமுப்பத்தைந்தாச்செய்தா, னிருக்குமொழிச்சை
வசிகாமணியேயென்னவெண்டிசையெண்பண்டிதவிராசன்றானே

† கவிராஜர்சொன்னகவி.

நடிக்கும்பரதமியலிசைநாடகநாற்கவிதை
நொடிக்குமுன்பாடப்ரபந்தங்கணிதநன் னூல்சிவநூல்
படிக்கநிகழ்த்தப்புராணாகமஞ்சொல்பரம்பரையாய்
வடிக்குந்தமிழ்வல்லபண்டிதராசன்வரவித்தையே.

* சீர் ஒலி—நாதமாத்திரைகாரணமான இந்நூற்பெயா எழுமுத்தா
கலின் சருக்கமுமேழென்க.

† கோணேசர்கல்வெட்டாக்கியோன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ த க்ஷி ணை க ல ர ச பு ர ண ம்

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

உதய மால்வரை யொண்கதி ரென்னவென்
னிதய வம்புயத் தென்றும்வி ளங்குவ
மதக டாமழை வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர மூர்த்திப தாம்புயம்.

பா யி ர ம் .

கடவுள்வாழ்த்து,

கோணேசர்துதி, அறுசீராசீரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டகருமுகிலஞ்சதூர்வேதச்செம்முகிலஞ்சிறந்துபேண
நீர்கொண்டசெஞ்சுடையில்நிரரவுங்கடனிலவுரீரந்துருழத்
தூர்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணூலும்பசுந்தோடையுந்தயங்கத்தோற்று
மேர்கொண்டகயிலைமையொருமுதல்வனிருசரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

வாய்ந்தநிலைமலரடியும்மலரடிமேலேறிட்டுவைத்ததாளுங்
காந்துமணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிலித்தையுமார்பும்
பாந்தனெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாது
மேந்தியொருகயிலைமலேறிந்ருமிறைதண்ணைமனத்திருததல்செய்வாம் (உ)

செய்யமண் த்தாளழகுந்தாளீ திற்சிலம்பழகுஞ்சிறுமாளேந்தங்
கையழகுமழுவழகுந்நிருமாப் பினூலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
தய்யமுகமலரழகுப்புன் முறுவனகையழகுந் துலங்கித் தோன்று
மையனுயர்கைலேமலேழுதல்வனை யெம்மிதயமலரழகுத் துகிற்பாம.

பார்புரத்திருவடிமுடியவர்களிடே னும்படியேபைம்பொற்
ரூர்புரத்தவடிவழகுமழகுமெங்கலநா ணுந்தயங்குசோதிச
கார்புரத்தகருங்குழலும்வெண்ணகைபுஞ்செவ்விறுமங்கருணைக்கண் ணுஞ்
சேர்புரத்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிறுநடைசெய்வாம். (ச)

செம்முளரியுங்கதையும்வெண்கோடுஞ்சக்கரமுஞ்சீலையும்பாம்பும்
விம்முமணிப்பொற்முடமுங்கமுநீருநென்முடியும்விளங்குஞ்செநநெற
றம்முக்கமுடமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லபையுந்தரித்ததேசோதிக
கைமுக்கனாமறவாதென்னிதயமுமென்புநியுமென்கருத்தந்தானே. (இ)

தானவர்களுக்கெடுத்துவானவர்கள் புரங்கொடுத்தலைவன்வேத
ஞானவரம்பெதுகொலெனவரன்கேட்பவரைத்தபரஞானபோதன்
கானவர்தம்புனத்திலொருகுமகன்பின்னுநாடந்தகமலபாதன்
மேனமநுந்தொடைமுருகஞெருவேலனிருதாளென்சின்னைதேசர்ப்பாம. (சு)

சிந்தனையும்ருச்சீனையுந்தமிழ்ப்பாடலாமெனமுன்செய்தநூலவர்
அந்தணமலர்க்கழல்போற்றிசண்டசரடிபோற்றியமலன்கோயில்
சிந்தனையற்றிடவணங்குமடியவர்க்கேவடிபோற்றிநிமலன்பொற்றாள்
வந்தனைசெய்யபவரெவரோவவர்க்கணஞ்சிரத்தினுமென்மனத்துமுய்ப்பாம.)

பார்தாங்குகோயிலும்பொன்மண்டபமும்கோபுரமும்பாற்குநாட்டி
யேர்தாங்குமாயனக்குமலங்காரவாஸ்யமொன்றியற்றிமுற்றுங்

! சில-சுருப்புயில்லு. 0 வாமரென்ப தூஉம்பாடம். § முத்தலை
யுயென்ப தூஉம்பாடம், † செந்நியென்ப தூஉம்பாடம். ‡ மா துணம் பழமும்வீரீ
கத்திலிராயகர்கையிலுள்ளது.

* வாரொவரங்கவர், என்பது உம்பாடம்.

பா யி ர ம் .

கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சுனையுங்கண்டகண்டன்.

சீர்தாங்குளுக்கோடெனனுஞ்சோழகங்கனைநஞ்சிந்தைவைப்பாம். (அ)

ஆக்துவ தீதவர் பெயரும் நூல்செய்தகாரணமும்.

வைப்பானவடகயிலெதன்கயிலெயென்றிரண்வெரைக்குமீசன்
செப்பாதிவடமொழியின்புராணநடைதென்மொழியாற்செப்புடென்றான்
இப்பாரிலயனன்குமுகமுமொருமுகமாகியிசைந்ததன்ன
மெய்ப்பானகுருச்சைவராசபண்டிதனெனுநால்வேதநூலோன். (க)

வேதமுதலுபநிடமுஞ்சிவாகமமும்புராணமுதல்விநூல்யாவுஞ்
சோதிடமுமந்திரமுமுணர்ந்துணராதவர்தெளியச்சொல்லவல்லல்லா
ஞதலினால்குருவின்மொழிகேட்கவேண்டுமெனுமன்பினாலே
யோதினனிவ்வடமொழியின்புராணகதைதென்மொழியாலுலகமீதே. (க0)

இந்நூற்பெயரும், முந்நூற்பெயரும்.

மீதுயர்ந்தவுருத்திரமும்விரிபதும்பெருமலரின்விரிஞ்சர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குனொருபெரியபுனிதமீனு
மாதரவீனிறைநஞ்சுகதைகைலாசபுராணமெனவறையலுற்றேன்
மாதிரியமச்சேந்தியவடபுராணத்தியல்புமருவத்தானே. (கக)

அவைபடக்கம்.

அத்திறத்திற்கைலாசபுராணமெனத்தமியேனார்ந்தைந்தநூல்
னெத்திறத்துவழுவேனுமீரைந்துகுற்றமும்வந்தியன்நேதனும்
•முத்தமிழ்வல்லாரசிறிதுமிகழ்வோசிறியோர்தமுழந்தானுன்றித்
தித்தியெனநடித்தாலும்வெறுப்பேராநாடகியார்தீதீதென்ன. (கஉ)

என்னவடியென்னதொடையென்னகவியென்னபொருளினுகொலென்றார்க்
கன்னபுராணத்தினுண்மையாராய்வினாற்பெரிதமறியலாமா
லுன்னருமக்கதைப்பொருட்டென்புன்கவியும்பெரியோருட்கொள்வதல்லாற்
•கன்னலையச்சவைக்கலதுகோதிற்கோவாய்சிவப்பக்கறித்துண்பாரே. (கங)

புராணத்தளவு.

பாரிலங்குகயிலாசபுராணத்திற்கேகழ்சருக்கம்பயில்லத்தோங்கு
மாரமுதலிருத்தகவியநூற்றுமுப்பாணந்தானையொகச்
சீரெழுத்துச்சொற்பொருளாய்ப்பலங்காரமுதலியநூற்றெரிக்கவல்ல
பேரிதழாவகைபகர்ந்தேன்றென்கயிலைமலைநிலைமைபெரிதுந்தோன்ற. (கச)

தோன்றுமுயிரனைத்தமாய்த்தோன்றரியமெய்ஞ்ஞானச்சுடருமாகிக்
கான்றகதிரிலவொழுமதியரவுந்திருமுடிமேற்காட்டிநிற்கு
மூன்றுலகுக்கப்பாலாமுதல்வனிதுநமக்கிடமாமுறைமைத்தென்ன
வேன்றமலைக்கொழும்புவளரிலங்கைவளமுதிரிதிருக்கியம்புகிற்பாம். (கஞ)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்றளவெனச்சுவபிரதியற்கண்டாம்.

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

முதலாவது

இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பாருநாகமும்பைங்கியுந்திரை, நீருநேர்புடைகுழிமிநதெழு
மேருமீதில்விளங்கியசென்னியொன, றுரமாருதங்கொண்டுகமைத்ததே (1)

அமைத்தபொன்மலையாதலின்பெயர், சமைத்தவீழ்மிதெனறுதழீஇயதா
லிமைத்தமாமணியெங்குமிலங்கலா, ஁லுமைத்தநீர்வயலாருமிலங்கையே. (2)

இலங்குமாமணியெய்தலினாலார், துலங்குமாதவர்சூழவருதலாற் [஁மே
பலன்கொடாவரமெங்கும்பரத்தலாற், பொலங்கொளீழுமுமபொன்மலேபோ

மேருவுந்தென்னிலங்கையுமவேறலென், றுருஞ்சொல்வரத்தற்குமிதற்கு
சீருமுத்தமிழ்ச்செல்வமுமெம்பிரா, னூருநனகயிலாயமுமுள்ளதே. (3)

஁ள்ளமும்புறமும்முயிர்க்கொள்கையின், வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமுமிக்கெ
ழீஇ, யள்ளல்வாரியடங்கலுமுண்டுகார், துளாளுதாரைபனித்தல்சொரிந்தேச.

தேனிரைத்துயரம்? பலர்ச்செங்கதிர், வானிரைத்துவருவதுபோலநன்
கானிரைத்துநிவந்தெழுக்கன்மலே, மேனிரைத்துவிரைந்தநீத்தமே. (4)

மேவுகாரகிலும்விரைச்சார்தமும், பூவுநாவியும்பொன்னுந்தரளமும்
நீவிநன்கடைதோறுநிரைத்தலா, லோவிலாப்புனல்வாணிகரொக்குமால் (5)

மால்வரைக்களிறந்திரைவாசியும், மேல்வளைத்ததுரைக்குடைவீக்கமுஞ்
சேலினத்திரள்வாளுஞ்சிறத்தலா, லேலுமப்புனல்மன்னவென்னலாம (6)

ஆங்கரும்புமலருங்கதலியும், மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனும்திரைத்தபுனல்சிவ, னேங்குபூசனைக்குய்ப்பவரொக்குமால் (7)

ஒக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல், புக்குநானிலமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்கசெய்தொறந்தேங்கிவிரைந்துபோய்த், தக்கவாழிதழீஇயப்பரந்ததே. (8)

* உமைத்த—அமைதியான—பிரகாசமுள்ள.

o முத்தமிழ்—இயல், இசை, நாடகம்.

? அம்பரை, வம்பரை என்றும்பாடம்

† மழையென்பதுஉம்பாடம்.

பரந்தவாய்க்கிணை தண்ணுமைபற்பல, நிரந்தமன்னர்நெருங்கமுடிக்கலா
லரந்தைபோய்தின்றமுனவார்த்தவர், புரந்தமங்கையாங்கெதிர்போயினார். (கக)

போயின்னர்ப்புனல்மறித்தாங்கவ, ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்துநின்
றேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ், சேயசங்கமுமுந்திகழ்செய்யெலாம். (கஉ)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையுந், துய்யநீலமுஞ்சூழ்தொளிர்கின்றது
வெய்யவன்பரிவேடமுடன்பெரு, வையமீதுவயங்குதல்போலுமே. (கங)

மேனிலாவெறிசங்கும்வெண்முத்தமும், வானிலாவொடுதாரகைமானலா
லானவாவியும்புயராசியும், பானுவின்கதிர்பாய்கடலொத்ததே. (கச)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவர், தாடிவானரமங்கையெடுத்தய
லோடிநோக்கிநெருப்பிதென்றுதியுள், வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமாள்.

துடைத்துமுன்றிலைத்தூர்த்தெறிசுப்பையைக், குடைத்தலைச்சடர்க்கோழி
கன்சீப்பமண், அடைத்தமாமணிகால்பட்டலங்கலா, லுடைத்தபேழையுட்பெய்
மணியொக்குமே. (கசு)

கும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண், விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாற்
பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதி, னும்பரிற்சூசெனப்பவலிற்றலாம். (கஈ)

*விறறமாமணிக்கென்கொல்லிலையெனச், சொற்றவர்க்கொர்விலையெதிர்
சொல்லிலா, நுற்றசெஞ்சுடர்நாடொறுமோங்கலா, லற்றைக்கற்றையதிகமுரை
ப்பரால். (கஅ)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடைபூர்க்குரீஇ, யிரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி, விரவு
மின்மினியென்றுமின்கர்ன்மணி, வரவுகொண்டுதன்வாய்கொடுக்குமாள்

? எடுத்தநீளவரம்பேத்துசெய்யெங்கணு, மடுத்தநென்முளையாமெனவன்னமும்
விடுத்தவால்வளைவெண்டாளங்களை, மடுத்தவாயுறக்கவ்வுமருதமே. (உ௦)

மேகநீருவிப்பிணைவிம்முற, நாகமாமணிகல்விளக்கேற்றவர்
தோகையாடச்சரும்பிசைபாடுவ, தாகவோங்கலலங்குங்குறிஞ்சியே. (உக)

குறித்தவேயங்குழலோதையுங்கொற்கொடு, மறித்தகாலிமணிக்குரற்சும்மையு
ம், வெறித்தவேற்றுவியன்பறைக்கெளவையு, முறித்தயிர்க்கடையோதையு
முல்லையே. (உஉ)

* விறகுமென்பதூஉம்பாடம். ௦ மென்கால பாடப்பதம்

? எடுத்தளன்பதூஉம் துணவென்பதூஉம்,

†தாகவோங்கலிலங்குமென்பதூஉம் பாடப்பேதங்கள்.

ஸ்ரீ தக்பிண்கைலாச புராணம்.

எறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலை, சோறுதாழைசொரிதரப்புன்னைகள், மாறி
ல்காவணஞ்செய்யமணஞ்செய்வார், வீறுகொண்டதுவெண்டிரைநெய்தலை.

நெய்தலைறுகுறிஞ்சிநிலந்தலை, செய்தநாளிலமுந்திசைநான்கினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா, லுய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (உச)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கெலாமணியினீட்ட
மிறப்பெலா*நடையின்பேரேயிலையெனிலடையின்பேரே
சிறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்கம்
வறப்பெலாம்வரைவிலாரம்வரையெலாம்வரைவிலாரம். (உரு)

ஐரணமுழக்கமெங்குமலைகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமையவர்க்களிப்பர்தானம்
பூரணமாகுநானம்பொருந்திடாததுவஞ்ஞானம்
நாரணனையபூவைநந்தனமெங்கும்பூவை. (உசு)

ஐவெலாந்துய்யவாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலிஹைசமலையெலாங்குயிலிஹைச
காவெலாமுயர்ந்ததாழைகரையெலாங்கமழந்தாழை
பாவெலாமரனூர்தஞ்சீர்பகர்வரிதன்னேனூர்தஞ்சீர். (உ௭)

ஐன்னேபோலளிப்பாளுண்டியனைவருஞ்சுத்தவண்ணு
பின்னையென்னார்களையம்பெண்கடம்மிடையே?யைய
மென்னையாளரன்விழாவேயெங்கணும்பெருவிழாவே
தன்னேநேருழுவர்பண்ணைதண்கலையுணர்வார்பண்ணை. (உஅ)

ஐண்ணுவர்மறையோர்யாகம்பாடுநர்க்களிப்பர்தியாகங்
கண்ணுளர்புரிவராதல்காவலர்புரிவராதல்
மண்ணுளர்புகழலுண்ணுவருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுனர்வரைவில்லாரையேத்துனர்வரைவில்லாரை. (உஈ)

வரையெலாமாரமாரம்வனமெலாநன்கார்நன்கார்
நிரையெலாஞ்சாலிநிரையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தரையெலாநீலநீலத்தடமெலாநாறுநாறுங்
கரையெலாமன்னமன்னங்கடவெலாமீழமீழம். (உஊ)

(இ—ள்:) ஈழவரையெலாமாரம்—இலங்கையிலுள்ள மூங்கிலிலே
முத்துகளுண்டாகும், ஆரவனமெலாம்நன்கார்—சந்தனமரம்பொருந்திய ஊ
ர்குழ்சோலையெங்கும் நல்லகார்ப்பருவநிகழும். நன்கு ஆர் நிரை எலாம் சாலி-

* நடை—செல்வ.

? கியம்—சந்தேகம்

ஐ இந்தச்செய்யுள்நாலும் பலவுட்பிபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

† கண்ணுளர்—நாடகர்.

கன்மைபொருந்திய ஒழுங்குகளெல்லாம் அருந்ததிக்கற்பின் மகளீராலாகும், சாலிரையெலாங்கன்னல்— நெற்பயிர்வரிசைகள் கரும்பைப்போலவளர்வன, கன்னல்தரையெலாநீலம்— (இடை)நாடிக்குநேரானதரைப்பாகமெங்கும் நீலரத்தினம்விலையும், நீலத்தடமெலாநாறு—கருங்குவலோதலருந்தடாகங்ளிலே முளைப்பயிருண்டாகும், நாறுங்கரையெலாமன்னமன்ன— செற்றுமணமுள்ள (வாவி)க்கரையெவ்விடத்தும் அன்னப்பட்டிசிகள்பொருந்த, கடலெலாமீழம்—சமுத்திரமெங்கும் பொன்னமைந்துள்ளன எ—று.

அன்னக்கடலெலாமீழம்—தானியப்பெருக்காற் பொன்னீட்டுவாரெனக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பினுமிழக்காது.

வேறுமொருபொருள்: வரை= மலைகளிலே, ஆரம்= முத்துக்களிருக்கும், (வரை)வரைவின்மையோர், ஆரம்=பூவுண்ணங்கொடுப்பவர், வனம்=காடுகளிலே, கார்= காரநெல்லுள்ளன, (வனம்) ஊர்குழ்சோலையில், கார்=மேகங்கள்படியும், நிரை=பசுவுக்குவாயுறை, சாலி= நெற்பயிராகும், (நிரை)படைமுன்னணியில், சாலி=வீரருள்ளார், நிரை=வரிசையாக, கன்னல்=கரும்புவளரும், (நிரை)விலையாட்டு, கன்னல்=நரம்பமைந்தயாழிசையாகும், தரை=பூமியில், நீலம்=மரகதமுண்டு, (தரை) மூலைகளால், நீலம்=காற்றுவிசும், தடம்=மலையிலே, நாறும்=நெல்முளைத்துவளரும், (தடம்) வரம்புகள், நாறும்=மணம்விசும், கரை=பக்கங்களிலே, அன்னம்=கவரிமான்களுள்ளன, (கரை) இரங்குதல், அன்னம்=அன்னமூட்ட ஆளினிறியேயாம், கடல்=எண்ணுக்கடங்காதன, ஈழம்=பொற்குவியலாகும், (இந்தப்படி) (கடல்) சமுத்திரத்திலே ஈழம்=இலங்கையிருக்கும். எ—ம் ஆரவனம் எ—ம், நீலத்தடமெனவும், அன்னக்கடல் எ—ம் பாடபேதங்களுண்டு.

ஈழமும்பளிங்குநீருமெநிகவமணியுமெல்லாந்
தாழமண்மடந்தைநல்குந்தரளமுஞ்சுங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவரைமீதுள்ள
வேழமென்றனேகஈமேகம்விளங்குமுத்துகுக்குமமா. (௭௧)

அம்பொன்றமேவிலங்கைநீளத்தளவுநா னூற்றின்காதம்
பம்புநாட்டகலமத்திற்பாதிநிறுற்பேதற
வும்பராலயங்கள்கொடியொன்பதுண்டசுரர்க்குள்ள
செம்பொனாலயங்கள்மூன்றுகொடியிறற்கழுமாங்கே. (௭௨)

திகழ்ந்தமுத்திலகநிற்குஞ்செவ்விமாக்கோட்டினாலு
நிகழ்ந்தமாமேருக்குன்றநிகரெனநெடிதுதோற்று
மகிழ்ந்திடுமரகதத்தைமாணிக்கக்குவையினசோதி
யுகழ்ந்ததனாலுமீசனுமைதனைமணத்தலொக்கும். (௭௩)

* வேழம் ௦ வெளிநுமுத்தென்பன பாடபேதங்கள்.

† மெய்யிலங்கையென்ப தூஉம்பாடம்.

ஒக்கவா னுயர்ந்து நம்பனுறுத்து தாணிறுத்து வகுன்றம்
தொக்கவெள்ளருவிநான்கு சூழ்திசைதோறும் வீழ்தல்
அக்கருவரைவிற்பா தத்தமர்பூசித்ததீர்ததம்
புகந்தீவீனேபோமாறு பொழிவதாம்புடையுளொக்கே. (௩௪)

புடைத்து மால்கரிக்கைவீசும் பூழ்திசைச்சிகரமுற்றுந்
தாடைத்திடுதுகிலேபோலவெண்முகில்கூழ்ந்துலாவ
மடுத்தபொற்குவட்டிற் செல்காலடிக்கடியருக்கண் டேறில்
படைத்திடுபரிதங்காலிற்படுமெனமறுகாற்பாயும். (௩௫)

† மறுகெலாமரம்பைவெள்ளை! வாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாற்கற்பகத்திற்பிறங்கலானிறங்கொளீழ
முறுதலால்வாசவன் டீமேலவலாலமுதின்சாலை
துறுதலாலிலங்கைநாடுசுரந்திராடொதாக்கும். (௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்தும்பர்நவமணிப்புதியசோதிப்
பாடலம்விண் ணுமண் ணும்படர்ந்துகீழ்ப்பளிங்குமுனறி
வாடெழுநீழல்போய்ப்பாலுரகர்மாமணியும்வெள்க
நீடருமபாதலத்தினெறியுறப்புருதல்போலும். (௩௭)

புருந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர்பொன்னாடுந் தூக்கிப்
பருந்தபோதந்தநாட்டின்படிய ணுக்குறைந்துபின் ணு
மிருந்தமாமணியாற்பொன்னுலமேன்மையான்மருந்தாலொத
திகந்தவாளுடெனருலுமிலங்கைக்குத்தோற்றதம்மா (௩௮)

தோற்றுமிவவிலங்கைநாட்டின்புல்லவளஞ்சிறிதிக்கே ணுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
வேறறினாணிருக்கும்வண்ணமொருவரைபெய்தல்செய்த
ஆற்றமுற்புராணஞ்சொற்றவுரைதெரிந்துரைப்பணிப்பால. (௩௯)

. இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௫௪.

பூழ்—குழைச்செறு, ௦ தேர்க்கால்என்றுமபாடம்.

இது சிலேஷார்த்தக்கவி ! வாரணம், இங்கேசங்கு டீமேருவவலா
லமுதினமூரல் என்பதூஉம்பாடம்.

ஆற்றணிவேணியண்ணலருளுடனமருகின்ற—, ஆற்றமில்லை
ததோற்றமொருசிறிதுரைக்கலுற்றும். என்பதூஉம்பாடம்.

இரண்டாவது திருமவஸ்ச்சுருக்கம்.

—o—o—o—

(அறுசீராசிரியவருத்தம்.)

உரைத்தநாவ்வே தத்துச்சியொருதனித்தலைவனாகி
யரைத்தலைப்பாம்புசூழ்வா னுணையாலயன்மாலும்பர்
ங்ரைத்தபேரண்டகோடிநெடுமுகடனை த்துஞ்சாயக்
கரைத்தலைதெரியாவுழிக்கடல்புடைபெயர்ந்ததன் னாள். (ச)

நாளொடுநாளஞ்செல்லுநவப்பெருங்கோள்களும்புத்
தேளிருநகருமோ தித்திசைமுகன்பதியுங்கோத்துக்
காளமா முகிலின்மேனிக்கடவுடன்பதமுங்கொண்டு
தாளறுத்தெவையுஞ்சாயத்தழீஇயதவவாழியெங்கும். (உ)

எங்கணும்பரந்தீத்தமெறியலையலைப்பச்சிந்தித்
தங்குபேருலகமூழ்கச்சராசரமனை த்துமாய்த்சுத்
துங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்கன்யாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புகுவபோற்புகுந்துநின்ற. (ஈ)

நின்றபேரழியூழிநிமலனிவ்வுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தேனைக்குழாமெனமுழங்குகாலை
ரயன்றதனாப்பணீங்காவரும்பரைகுமிழியாகிப்
பொன்றவில்லேசோதிதானாய்புகவிலையாடிற்றாங்கே. (சு)

ஆங்கெறிபரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்மீதேறி
யீங்குயருலகத்தூடேயிழிந்துநின்ற லாலிமீண்டுந்
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்தூற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்கன்யாவுந்தனிச்சுடரடைந்தவன்றே. (ஊ)

அடைந்தவச்சோதிநாதமதன்மொக்குள்வீந்துவரசுப்
படர்ந்தேதாரநேககோடிபரிதியிற்படலைகான்று
கடந்தபேருழியாழிக்கடலைத்தாலுஞ்சாலத்
திடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்ந்துமீண்டெழுந்ததம்மா. (கூ)

எழுந்திடுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழுந்திரைக்கடலினின்றபின்னொருகருணைகூடப்
பொழிந்ததுபடலைச்செந்திபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமாலையுபொடிபொடித்தகற்றும். (எ)

சுற்றெலாம்பொடித்ததுளிகுதைதமதிலாகமழ்க்நீர்
வற்றினும்வற்றாமொக்குண்மதிர்கொருகெரமாக

காய்த்து—பாடபேதம். 0 அன்றவனூர்வகீங்கா—பாடபேதம்

வுற்றேதாரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபங்கலமாகிப்பெயர்விலக்கயிலையான.

(அ)

ஆனவக்கயிலைக்கங்கமரும்பரையாகத்தொல்லே
யினமில்சோதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
மானநாற்றிசையும்வாயில்மற்றைநாற்சத்தியாகத்
தானமாயதற்குநாப்பட்டங்குமெங்கடவுட்டோற்றம்

(ஆ)

தோற்றியதானும்பாகத்தோகையுமிருந்தவெல்லே
சாற்றியதோகைசெங்கைத்தாமரைபிறந்தவிந்து
மாற்றிருஞ்சோதியான்முன்வருவித்தவழித்தீயை
பூற்றமோடுண்டுமெம்மையொருகணத்தமைத்ததாங்கே.

(க)

அமையும்க்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
துமையுமெம்பிரானுமொன்றாயுறைந்துழியுழிமேனா
ளிமையவர்முனிவரண்டிரிந்திரனயன்மால்வேதஞ்
சமையமுந்துடைத்தாய்மீளச்சமைக்குதிதலைவவென்றான்.

(கக)

என்றலும்தயத்துன்னியிலங்குதன்வடிவத்துடே
யன்றுருத்திரன்மால்வேதனண்டமண்டத்துளாரைத்
துன்றுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தோழில்குணம்பயிற்றிமுன்னர்ப்
பொன்றுபல்லுயிருமீளப்படைத்தனன்பொருவிலாதான்.

(கஉ)

படைத்தமுத்தலைவரீசனபணித்தவப்படியேழ்ப்பாற்
கடைத்தலைக்கமடமாதிககனமூதண்டமீரு
யிடைத்தலைப்படுவயாவுமெவ்வுயிர்த்தொகையுஞ்செய்து
சடைத்தலைபிறைவற்காணச்சயிலவெண்கயிலைபுக்கார்.

(கங)

புக்கவரினறஞ்சிரின்றபொழுதுபூம்மலத்தோனை
முக்கண்ணைக்கிவெள்ளிமுதுகுன்றமிதற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குட்பீடந்தொகுத்துநீசமைத்தியென்ன
வக்கணமிருகைகூப்பியயனிளிதமைக்கலுற்றான்.

(கச)

அமைவுறுகிரணீலத்தடுக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியநிலத்திற்சேர்த்திச்சலாகையிற்கால்குண்டி
யிமைதருமரிமானந்தவியற்றியபீடந்தன்னை
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தனனுவகமுய்த்தான்.

(கரு)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்களைக்கி
யத்தனுக்கொருசேராயியாகியவருங்கெல்லா
மித்தலையின்றுபீடத்திருந்திடுவிலையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனுமந்தத்தமனியப்பீடஞ்சாரந்தார்.

(கக)

* இதுஉத்தரகைலாசம். ? தொழிற்குளஎன்றும்பாடம்.

† ஒன்றும் பாடபேதம்.

தாரணிசுடிலத்தெம்மான்சத்தியோடுநைந்தவெல்லே
யாரணன்முதல்மூவோருமரகரவெனக்கேட்டும்பர்
சீரணிமுனிவர்நாகர்சித்தரோடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தம்மா தருடனவர்வந்துபுக்கார்.

(௧௭)

புக்கவர்முமரத்திற்புட்டுலம்புகுவபோல
நக்கன்மாக்குன் நஞ்சூழ்வார்நவிலுமக்குன்றிற்சால
மிக்கவெங்களிறிறீட்டம்பிடியொடும்விரவியேறத்
தொக்கதோருவமையல்லாற்சொல்லவேறுவமையுண்டோ.

(௧௮)

உண்டிலையென்னநின் நமருக்கொடுமொருங்குகடி
வண்டமர்குழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தொடருந்தோ
மண்டமுமகண்டம்யாவந்தழுவியவசலஞ்சூழ்த்
தண்டலில்பசும்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோலும்

(௧௯)

படரொளிச்சிலம்புமப்பும்பாவையர்பதச்செம்பஞ்சு
சுடரடிச்சுவடுபற்றித்துலங்கியகயிலைத்தோற்றங்
கடவுள்வெண்பாலின்வேலையிடையிடைகமலம்பூத்த
உடைவினைநீகர்வதல்லா? லல்லதுசொல்லலாமோ.

(௨௦)

ஆமிவர்சாயலா லுமருமடையினாலு
மேமுதுமின்மென்றெண்ணியிளமயில்பிடியொடன்னர்
தாமவார் குழலார்செல்லந்தாளிணைப்பிறகேசெல்லக்
காமுறலனைகமென்றால்மகளிர்தங்கணக்கார்சொல்வார்.

(௨௧)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சரிசூனமலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திறுங்குமாலையுமியக்கர்மார்பி
னல்லளிகுமுறுந்தாருநாகர்தம்முடியிற்போது
மெல்லையிற்கோடிகாதம்பரிமளித்தெழுந்ததாங்கே.

(௨௨)

கலிலிலைத்துறை.

ஆங்குவானவர்மவுலியிற்செம்மணியுட்கும்
பாங்கில்மாதர்நக்கருங்குழற்கருமையும்பவ்வா
யோங்கல்வெண்பளிங்குட்புறநீழல்விடவோடை
தாங்குமாம்பலுஞ்சூழ்வருவண்டும்போற்றயங்கும்.

(௨௩)

தயங்குகின்னரர்வீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமங்கையர்சிறுமொழிமுலையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவான்முகடளவதிர்படவீசைக்கும்.

(௨௪)

புக்கரன்பமுமாம எனறுமபாடம்.

|| ஆமபல—அலலி

தில்லது—வேறென்று.

இசைக்கு னுலொழுப்புரி னுலினரிருகை
யசைத்தருண்டிகைத்தண்டினர்மரவுரியசையர்
குசைப்பசம்புலர்விரிசண்டமுடியினர்சுழும்பித்
திசைக்கடோ ழும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (௨௫)

செறிந்தகாய்கனியுண்டியாற்றிருவுருப்புலந்தோர்
நுந்தனரித்தொகைமலர்கொய்துமுனிவர்க்குநயப்போர்
குன்றந்தசிறிடைவந்தகலையுடுத்தகொம்பனையா
ரணந்தமாதவர்பன்னியர்துன்னினரநேகர். (௨௬)

துன்னியிம்முறைமகளிருங்கடவுளர்தொகையுங்
கன்னிநாண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருகரத்தார்
நன்னராசிசொனுவின்நடைநட்டோதுறுஞ்
சன்னிதித்திசைநோக்கியேவிழுந்தெழுந்தலையர் (௨௭)

தலையுருத்திரகணத்தவரநேகர்செஞ்சடையர்
நிலவெறித்தவெண்ணீர்நெருளிமேனியினிற்றத்தர்
கலைமதித்திருமுடியின்கயிலேமேற்பாலி
னலைகடற்பாரந்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார். (௨௮)

அடைந்ததேவராய்ப்பிறந்தவரநேகர்க்குங்கலை
யிடந்தனித்தனிவரவரப்பெருத்ததென்சொல்கேன்
கடந்தழுதண்டம்யாவையுங்காட்டியபரைதன்
படர்ந்தமேனியாம்பழமையும்பொய்மையோபகரில். (௨௯)

பகரில்வெள்ளியங்கிரிதனைப்பெரிதெனப்பகர்கோ
சிகரமால்வரைநீளமுன்னளவெலாஞ்செறியு
நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைகோ
மகரநீர்மணலெண்ணிலுமெண்ணொணுமனத்தால். (௩௦)

ஆலமுண்டவர்கயிலையயிவ்வணமணுகி
மேலையிந்திரன்முதலினோர்விழிப்புனல்பொழிந்து
சாலந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றிலைவன்
கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்கோயிலுட்புகுந்தார். (௩௧)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதெழும்பிறைதண்ணை
யாருஞ்செக்கரஞ்சடைமுடிமீதணிந்தவனை
யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றுபீடத்தின்
மேருமால்வரைபவனவெற்பெனவிருந்தவனை. (௩௨)

இருக்குமே லுலகே கழிவே னுடேழையுமேந்தும்
பெருக்கும்வானாரக் கங்கணம்பிறுங்குகையவனை
யுருக்குந்தீயிடையரக்கெனவுமையுமுள்ளருகத்
திருக்கடைக்கணு னுக்கிய திருமுகத்தவனை.

(கந)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்படக்கண்களான் முகந்து
நெகநெகக்கனிந்தென்புறவுருகிநின் றிரவகி
யகமலர்ந்துதம்மெய்முழுதந்நிலத்தமுந்தப்
புகவிழுந்தரகரவெனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(கந)

அறுசீராசீரியவிருத்தம்.

புகழ்ந்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்ந்தனர்சிலர்பெம்மானே வினைக்கிலார்செனனந்தனை
யிகழ்ந்தனர்சிலர்தூரத்திலினைறஞ்சினர்சிலர்கைகூப்பித
திகழ்ந்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதறினர்சிலராய்நின்றார்

(கரு)

நின்றகலாதசோதிநிழலெனக்கோடிக்கோடி
துன்றுமெண்டிசைக்கடோறுஞ்சராதிபேர்த்துஞ்சோதி
யன்றொருகுமிழியாய்நின்றருளுநாளமந்தசோதி
யினறுபற்பலவாய்த்தோன்றிற்றென்னலாக்கயிலையெங்கும்.

(கரு)

எங்கணுமெழுந்ததூபத்திட்ட! சீதாரிக்கந்த
மங்குநிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
திங்கள்சூடியவெம்பெம்மான்சிவலோகத்தெருக்கடோறும்
பொக்கியதென்றாலந்தப்பெருமையார்புகறற்பாலார்

(கரு)

பாலலைப்பள்ளியாணும்பங்கயத்தயலுங்காணுக்
காலினையெருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்றம்
மேலுறப்பொழிபூமாரிவேலைநீயிர்த்துமாறு
யேலகாண்மலரைமொண்டிண்டிறைப்பதுநிசர்க்குமம்மா.

(கரு)

மாதவர்முனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழக்கத்தோடே
மோதியதாள்காணமுழாவலம்புரிப்பேரோதை
சோதியைவணங்கப்போந்தார்சுரரெனத்தொடர்ந்துபின்வர்
தோதேவலைகளோரேரழுந்துதிசெய்வதொக்குமன்றோ.

(கரு)

கவிவிருத்தம்.

மன்னியவின்னிலவானளாடருந்
துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்

! சீதாரி—சாம்பிராணி,
ஞ் காளம்—சிறுசின்னம்.
! முழா—மேளம்.

புதிதகநிணைகலாசபுராணம்.

சன்னிதிவந்துகண்டிறஞ்சித்தாண்மலர்
சென்னியிற்புனைந்துதந்துயாஞ்சிந்தினர். (௪௧)

சிந்தைநீசிந்தையிற்பெளியுஞ்சோதிநீ
யெந்தைநீயாயுநீயெங்கட்காவிநீ
வந்துநீநாதநீமேலுங்கீழுநீ
பந்தநீவீநீபகலுமல்லநீ. (௪௨)

நீயலாற்பிறிதிலைநிலமுதற்பிறப்
பாயவைம்பூதங்களுங்கங்காயின
நாயகநீன்பதநளினம்போற்றுதற்
கேயதுபெருந்தவமென்செய்தோமரோ. (௪௩)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

செய்பமெய்த்தவமேபோற்றிசிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்துமறித்துயிர் துடைப்பாய்போற்றி
வையனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையலோர்பங்காபோற்றிசங்கராபோற்றிபோற்றி. (௪௪)

போற்றியேமறையுந்தெம்பூங்கழற்புண்டநீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்றோ
வாற்றலையொலிக்குஞ்சென்னியமலனையின் றுநின்ற
தோற்றம்போலென்றம்மாங்கள் தொழற்குமுன்னிற்கவென்றார். (௪௫)

நன்றவரீண்டுமீண்டுமணையடிபணியுந்தோறு
மன்றவரீமவுலிமாலையரதனச்சோதிக்கற்றை
குன்றமாகயிலையெல்லாங்கோடிபல்வெய்யோரீண்டி
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரித்தெனவிரித்தெத்கும். (௪௬)

விரிகதூர்த்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறரும்யாருமம்மைமுன்னிறைஞ்சியெம்மைத
திருவடிக்கடிமைகொண்டுநிறுவருள்சரத்தியென்னப்
புரிவனைக்கரங்கள்கூப்பிப்புகழ்ந்தயனின்றாரன்றே. (௪௭)

அன்றந்தவமரீவெள்ளமனைத்தையுநறைத்தண்டாமக
கொன்னறையஞ்சடிவக்கோமான்குளிர்பலர்க்கடைக்கேணாககி
நின்றதோர்நந்திதண்ணைநன்கையிற்பிரம்பானீக்கி
யின்றவையாகநிற்பித்திருபுறநிறுத்துகென்றான். (௪௮)

நிறுத்தினன்றியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திறத்தெரருகோனும்வாடோன்தொகுதியும்பிறகுஞ்சேர

§ அங்கமாயின பாடபேதம்.

† சேயொளி பாடபேதம்.

குறித்தவந்நிலையினின்றுகடப்பியகையராகி
மறைத்தபேருலகமீளவகுத்தவாறுணர்த்துகென்றார். (சஉ)

உணர்த்தருமுலகையெல்லா முகதிக்கொண்டிலைத்தவெல்லு
குணிப்பருமனந்தகாலம்*பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிக்கையாமொளியெனத்தரித்துநின்ற
பணித்தனமூழிச்செந்தீயதுகடல்பருகிறன்றே. (சக)

பருகலுக்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாயிற்றிங்ஙன்
மருவினந்துணையோடேமறித்தநாமவடிவத்தூடே
யருணைநிழுவரைத்தந்தவர்பொருட்டகிலமெல்லாம்
விரிதரச்செய்யித்தேந்தச்சேடனைவித்தோமென்றான் (ந)

என்றலுமிரலையூர்கியினைநஞ்சினின்றறைவானைய
வுன்றிருவருளாலெந்தவுலகிற்குநிலமையல்லா
வன்றியும்பிறிதொன்றில்லையாதலாலெமைச்சொலாது
வென்றியிற்சேடனைந்துமென்றதென்விமலவென்றான். (நக)

கவிநிலைத்துறை.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின்மழலா
ஆனமொன்றிலார்பற்பலரிருப்பீயொருவன்
மானவென்வலிசொல்லலுமனம்பதைத்தெழுந்தா
யினநின்மதிகான்மதியென்பதிங்குதுவே. (நஉ)

இதுமொழிந்தநின்னைமையெத்தனைக்குமீருக
வதிருமாயிரம்வாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங்தவனென்றால்
முதிருந்தேவர்முன்னீகொலோவிகழந்தனைமுனியாய (நக)

வாயினொற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றுளதோ
நாயகன்றிருவருளினால்நாமிருபேருந்
தீயபூசலொன்றியற்றினொற்றரியுமிங்கென்றான்
மேயவாயுவுநகைத்தெதிர்புகையெழுவிழித்தான். (நச)

விழிகள்மூன்றுடையெம்பிரானைவலால்விதித்த
வழிவில்பேரண்டச்சராசரமனைத்திற்குநினக்கு
முழுதுமாவியுள்யானொருமுயக்கமாயிங்காப்
பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவுணர்கிலெபுல்லோய். (நகி)

ஒய்வாய்துநீகானொழித்தபோதொழிந்தகிவ்வுலகிற்
காயமாதியவநாதியாய்வருவதுங்கருதாய்

* குலவயபரமயாகம-பாடபதம்.

௧ 'இரலையூர்தி—வாயுதேவன்.

நீநானுழிதரவுழிந்தகிவ்வுலகிற் என்பதூஉம்பாடம்.

நீயிருக்கிலென்பொருகிலென்னீயுமோர்பொருளோ
மேயகோபுரந்தாங்கியென் றுரைப்பதும்விருதோ. (திசு)

விருதுகூறியநின்வலியென்வலிவிரைவிற்
பொருதுகாண் குவமென் றலுமுரகனும்புகைந்து
வருதியென் றன்னிருவருமிநைவனைவணங்கித்
தருதிபோரெனப்போர்க்கிடங்கொடுத்தனன் றலைவன். (திசு)

தலைவன் கூறியபணியினுற் றவளவான்கயிலை
நிலவுமாயிரஞ்சிகரமுந்திசைதிசைநெருங்கப்
பலபணுமுடிப்பரப்பினுன் மறைப்பனிப்பறிப்பி
னுலகெலாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான் (திசு)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரிதுரைத்தவாயுடைத்து
மண்டுருடினைப்பொறிப்படங்கிழிபடமலைந்து
சண்டஆழியினுலகெலாந்தவநினுந்தவறாக்
கொண்டலமால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான் (திசு)

என்றவாயுவுஞ்சேடனுமெதிரெதிர்மலைந்து
நின் றபூசலைநோக்குவன்யாமெனநிமலன்
தன் றுணைப்பெருந்தேவியுந்தானும்வானவருஞ்
சென்றமுன்றிலிற்போந்துபுன்முறுவலுஞ்செய்தான். (திசு)

செய்யகுடினைப்பொறிப்படம்விரித்தவச்சேடன
மொய்கொளாயிரங்குவமுட்புதைபடமூடி
யையன் வெண்ணிறக்கலைக்குசசெந்நிறத்தநேகன்
தாய்யமாமணிக் கோளகைவிரித்தெனச்சூழ்ந்தான் (திசு)

சூழுமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
பாழிமேருவேயாநியபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குன் றமுமடிபெயர்ந்தசைய
உழுகாலமோவிதுகொலென் றுலகுளோருலைந்தார் (திசு)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்டமோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைப்பவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிலொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவின்முதற்சூழல்படச்சூழன்றான். (திசு)

சூழலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுசுறுந்துளிபட்
டுமுலுமெண்டிசைக்கிரிபொடிபறக்குமென் றுரைத்தாற்
றழலுநீத்தமும்வின்னுமண் ணுந்தித்திடினு
மயிலுமாருதத்தெறுசினமடங்குமோவடங்கா. (திசு)

பரிபவம்—இழிவு.

0 குடினை—முடி.

கோளகை—அண்டகோளவோடு. ? ஒருலகமென்பதுஉம்பாடம்.

அடங்குமப்பொழுதமரமுனிவருமயனும்
படங்கொள்பாயலான்முதலியபலருமெம்பகவ
னிடைக்கொள்சேவடியிடைநஞ்சிநின்றினியொருகணத்தி
லொழிங்குமண்டமுஞ்சராசரக்குழாங்களுமுரவோய். (௬௫)

உரமிரண்டினுமொன்றொடொன்றிழிபடாதொருவா
விரவுமோர்தலைவிலக்கலென்றெனவினம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிலார்குவடுவிட்டகலச்
சுரரியம்புமினெனவியம்பினனுமைதுணைவன். (௬௬)

துணைக்கைகூப்பினரோடினார்சொல்லினர்சேடன்
அணைக்குமாயிரம்பணமுடிக்கோர்முடியகற்றப்
பணைக்குமச்சிகரந்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கணைக்குநேர்கண்ணிபங்கன்முன்வைத்ததக்காலே. (௬௭)

காலமீறெனவிற்றதிடாதுலகெலாங்காத்தாய்
*வாலராவொருவிரிபடஞ்சாய்த்தெனவதைறதார
மேலவானவரனிலனைநோக்கியுன்வீரம்
போலவாருளர்வீரென்றவனையும்புகழ்ந்தார். (௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்பொலிந்து
திகழ்ந்தவித்திரிகுடமாஞ்சிகரத்தையேந்தி
மகிழ்ந்தியாமிதில்வருகுவந்தென்சுடன்மருங்கே
நிகழ்ந்தவீழத்தின்வடசுரைநிறுத்துநீயென்றான். (௬௯)

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

என்றான்நிரிகுடவெற்பிலெழுங்கொழுந்துறவேறினன்
நன்றமாலயன்வாசவன்சுரநாடாசூழவணங்கினார்
நின்றவாயுவைநோக்கியிந்தநெடுங்குவட்டினையேநதென
வனறுகூறினனின்நூலாகமதாடவம்புலிகூடினான். (௭௦)

அம்புராசிகொளுழிபோயபினாகம்பதினெட்டுளும்
நம்புசீரவியத்தமாதிடக்குமிந்தவுகத்துளே
யிம்பர்வாழவிலங்கைவிற்கடிதெய்துவந்திரிகுடமே
லும்பர்மாலயனீவீர்வம்மெனவோதினனுமையாநியான் (௭௧)

ஆதிசேசவகுதிவாசவனமரர்நன்பரிவாரமாய்ப்
போதவேசனியற்றியிட்டசடங்கினிற்கலைபுகலீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பினடிக்கொரு
தாதுப்பொற்கதவிட்டமீதுதறித்தனன்னமருத்தனே. (௭௨)

௨ ஒளிபடர்ந்தென்பதூஉம்பாடம்.

* ஆலவாணராவென்பதூஉம்பாடம்.

௦ போற்கதவென்றும்பாடம்.

§ அருத்திசித்திரையுத்தராயனமாதபத்தினமத்தநாள்
குருத்திகழந்திடுமொரூரணைகூடுமானியம்வேனிலாம்
பருத்தமாமகரத்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகூடமிங்
கிருத்துகாலபெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்யினன். (எ௭)

நானிலப்பெருமகளுத்தகடற்குன்யோசனைநண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதண்டுமிர்த்தடிப்புடைவிரிவினல்
மானகாவதநாங்குகொண்டுதன்வளர்கொழுந்திடமைத்துமுன்
ருணதண்டிடைபெற்றதக்குவடண்டகூடநிகர்த்ததால். (எ௮)

அண்டநாயகனக்குவட்டிடைகங்கைபொங்கவழைத்தனன்
மெண்டினைக்குருடுப்பட்சிவலிங்கமேனிதிகழ்ந்துநீன்
விண்டேதாரகனக்கபாடமொடுருவுபாதலமீதுவீர்
கொண்டுமேவினமேலேநாகரஞ்ச்சனைப்படிக்கொள்ளவே. (எ௯)

கொள்ளுமேனியடங்கலுங்குளிர்கங்கைகொண்டதுகோதைகண
ஞள்ளமர்த்தெனெம்பிரானுனதடிபணிந்துலக்யயவே
வெள்ளநின்பதமீதுநீன்நிடநீயதன்புறமேவுற
வள்ளலேவருகென்னவந்தனன்மாலிலாவிடையெறினான். (எ௧)

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்திருந்ததிப்படியிதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையதின்முனிக்கணமேவிடுங்
கூறுதென்குகைமணியுக்கும்புனல்முத்தமுங்குடகுகையுக்கும்
மாலிலானுறைகங்கையுட்புகவழிதருங்குகைபூருவம். (எ௧)

உவந்தேதாரநிருதித்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமொன்ருநின்நிடுநெடியவாயுதிசைக்குகை
சிவந்தநாகருடலாகமேலவழிசெல்வதீசர்திசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவவிதகுகைகளேழுவகைசாரந்தே. (எ௨)

தேடும்வெற்பினிலுட்பெருஞ்சனைசென்றுதுன்றியசெவடி
நீடுபாதலமப்பறந்தொழின்நாநனையிப்புற
நாடுமண்டலமண்புறந்தொழண்ணினொருயர்வின்னுள்ளார்
கூடுபேரொளியாகநின்றருளுன்னினான்மறைமன்னினான். (எ௩)

கலிநிலத்துறை.

மன்னினுனரணித்திறம்பெருவரைக்க
ணன்னமால்வரைப்பெருமையையாவேயறைவார்
மின்னுவெள்ளியம்பேரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயத்தேதோற்றம். (எ௪)

§ தகபிண்கைலாசோற்பவகாலம்:— வசந்தருதுவும், சித்திரைமாதமும்,
பூருவபக்கமும், ஞாயிற்றுக்கிழமையும், அத்தநகூத்திரமும், விருத்தியோகமு
ம், தைதுலகரணமும், கூடியபெளர்ணமைத்திதியிலே, குருவோரையிலே,
சனிமகராசியிற்பிரவேசித்தகாலத்திலே, ரிஷபலக்ஷினசபமுகூர்த்தமென்க.

*மேலேநகர் என்றும்பாபர்

தோற்றும்வெண்ணிலாமிளர்கின் றசோதியங்கற்றை
வீற்றிருந்தவான்புடையுக்குலமிடைந்தென்னப்
போற்றரும்பெருங்கயிலையின்புறமெலாம்பணிலத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுங்கரைதவழ்ந்தேறும்.

(அக)

ஏறும்வெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குடைதொறுமெறித்து
வீறுபாதலத்*தத்திசையிருளறவிளக்கச்
சீறுநாகர்தம்பனாழுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மாநிலாதவெண்முத்தமாய்வெளுத்தெம்மருங்கும்.

(அஉ)

மருங்கெறித்துமண்ணுலகெலாம்பரப்பிவாணுலகின்
நெருங்கும்வெண்சுடர்க்கற்றையாளிமம்பிறிதாகிப்
பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனுமப்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கடவுளாய்விளங்கினருடலம்.

(அங)

உடனெதிர்த்தமுன்மாலயனுருத்தநாளுமைத
னிடமிருந்ததோரெம்பிரானறழ்வடிவெடுத்துப்
படருமேனியினீற்றொளியூத்தவப்படியே
கடவதன்றியும்வேறிணையில்தென்கயிலே.

(அச)

கயிலையகிரிசுழுவொடுதழுவியகன்னி
மயிலியாவையுமன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேநிகர்கருங்குளிறினைத்தையுந்தாருப்
பயிலுநாட்டயிராவதறிமம்பெறப்பண்ணும்.

(அதி)

நிறத்தமால்வரைகருங்கடற்புடைதழீற்றுநிமிருந்
நிறத்தையும்மதன்சுடர்வடிவனைத்தையுஞ்செப்பின
புறத்துலாவருமாழியிலுழியம்பொழுது
மறித்தடங்குணொழுபெருங்குமிழியேமானும்.

(அக)

மாநிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிநிறத்தியலிழைத்திரியதன்மேல்
ஞானநாயகனுலகுளொர்மனவிருணலிய
மேனிலவந்துயர்விரிசுடர்விளக்கெனவிளங்கும்.

(அஎ)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறும்வீசித்
துளங்குசீகரத்திவலைவெண்முத்தொடுந்துளித்தல்
களங்கவல்லினைநீக்கினெம்யாமெனைக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமழைபொழிந்தடிதாழ்வதெநிகர்க்கும்

(அஅ)

நிகரிலாச்சிவனெம்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமாங்கவன் றனையும்யாம்பரிப்பமென்றெண்ணிப்

பாதலந்திசையென்பது உம்பாடம்.

புகரிலாக்கங்கைதிரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிற்பதேதபுரையுமில்வரையும்.

(அக

வரையுறப்பலதேவருமருங்குமுழந்திறைஞ்சப்
புரமெரிக்குநாளமாலொருவெள்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்ததுவெனப்பகரலாம்பரவைத
திரைநடுப்படலிம்மலைநிலைக்குமிச்செய்கை.

(க0

செய்தவத்துளார்தேவருத்தரதிருக்கயிலைக்
கெய்துவார்களிக்கயிலையின்வரவுமிக்கயிலைக்
கூய்யமேவவருத்தரகையையுற்றிடவு
மையமாக்கியவதற்கிதுவடிவிலைம்மா.

(கக

மாலையந்துளாய்மணமுமத்தாமரைமணமும
மேலேநாட்டுயர்கற்பகவிரைமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சியங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்துவந்தமரர்மாலையனிலர் தாழ்.

(கஉ)

தாழாமல்கடல்வரங்கொலோவிலங்கையின்றவமோ
ருகுமுநாவலோர்புண்ணியத்தொடர்பதோசுழித்த
வாழியுத்தரதிசையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயன்கொலோவென்பார்கள்பலரும்.

(கஈ)

கள்ளரும்புபூங்கொன்றையா னுறைந்ததென்கயிலை
வெள்ளியங்கிரியிவவகைவிளங்கியதிப்பா
லள்ளல்வேலைஞ்சுண்டவனருச்சினைக்கனைக
ருள்ள மன்பொடுதொடர்கதையயதிங்குரைப்பாம்.

(கச)

திரும்பைச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம், கசஅ.

வாமமென்ப தூஉம்பாடம்.

0 நாவலந்தீவுளோர்புண்ணியத்தொடர்போ என்ப தூஉம்பாடம்.

மூன்றாவது புவனோற்பத்திச்சுருக்கம்.

—o—o—o—

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

ஆயநன்சிவலிங்கமென்னுமருபமாகுமுருஉவினை
நேயமுற்றவருச்சனைக்கி துரிச்சயப்பொருளாமெனச்
சேயுருத்திரர்வே தன்மாலிகர்செய்யுமர்ச்சனைகாணவே
தூயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருநபவித்ததுசொல்லுவாம். (க)

சொல்லுறும்பதினெட்டெனப்புவிதுன்னுகின் நவகங்களின்
வில்லுலாமவ்வியத்தமாதிலியத்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமநிலக்களானமகாவுகங்கொரைந்தினும்
நல்லதென்கயிலாயவா தியைநாடிவந்தனர்சங்கரர். (உ)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புக*சமாருடன்பகவன்ருவி
கங்கையன்விருபன்மூர்த்தி? கலாதரன்வாமனீச
னிங்குருத்திரர்கன்பன்னேனாரிறைவந்தென்கயிலமீதி
லங்குளபரீனையன்பாலருச்சனைசெய்யுங்காலம். (ங)

செய்திடும்பூசைநோக்கிச்சிறக்கும்வ்வியத்தாலந்தத்
தூய்வாகாயந்தோற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையனுக்கபிடேகத்துக்காகவென்றுதகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவந்தகாலம்புவனிவித்தாகத்தோற்றும். (ச)

வித்தகன்கைலவெற்பின்விளக்கெனக்கனலிடோற்ற
வத்தகையிறைவற்கானவலங்குதமென்னுங்கால
முத்தலத்திருன்கள்யாவும்முனிந்தொளிலித்தான்வெய்யோ
வொத்தெழும்வெயிலையாற்றவுதித்தனன்குடபார்லாலோன். (ஐ)

ஆலமுண்டவர்தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களைந்திக்கொடுத்திடுமிலைபுவாதி
தூலநின்மாலியங்கரீர்த்தலகிடுவார்போல
ஞாலமேல்வாயுவென்பானலத்தினுலுதித்துவந்தான். (ஈ)

வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்கரங்குவித்தசென்னரி
யந்திரனங்கிகாலனெழில்பெறுநிருதிநீர்ம
னந்தரவாயுச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சுந்தரவசுக்கனெண்மர்தோற்றினரோற்றமாக. (எ)

கன்னலுமமுதுந்தேதனுங்கனிந்தெனமுனிந்திடாத
வின்னசொற்கமலைவாணி†யெழுவகைமாதர்தோற்ற

* சமாருடன்—சமாட்டகன் ௦ மூர்த்தி—தீப்தமூர்த்தி.

? கலாதரன்—சுகலாதரன். † ஆலோன்—சுந்திரன்.

‡ எழுவகைமாதர்:—கௌரி, அபிராமி, மாயேஸ்வரி, நாராயணி, வசா
இந்திராணி, காளி என்பவர்கள்.

வ்ந்நிலையம்பத்தொன்றாமக்கரநிலைமேதோற்றப்
பொன்னொடுநிதியொன்பாணும்புகுந்தொளிவிளைந்துநின்ற. (௮)

விளைந்திடுதவமுமன்புமேன்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
லளைந்திடுநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்தோற்ற
வளைந்திடுதிசைகௌட்டும்வரைகளோரெட்டுமெண்டோள்
களைந்தமாநாகமெட்டுங்கடாசலமெட்டுந்தோற்ற. (௯)

தோற்றமுநெறியுநெருந்துலங்கியவுலகீரோழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்றாமகோத்தியேழுந்தோற்றத்
தேற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்மூவேழுமற்றும்
போற்றுபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே. (௧௦)

காலையின்வருணனங்கிகலந்தவிஞ்ஞானம்வேத
மேலவாம்பதாமையோனியென்றுமுதல்களைந்திற்
கோலமெய்க்கமலமீதிற்சூடிபுகும்பிரமரெண்மர்
பால்புரைநீறுபூத்தபரமர்தான்விரவந்தார். (௧௧)

விரவினனாதிவேதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புமிக்கசூர்முகன்பதாம்பூதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டியங்கியவெண்மர்கோணைப்
பரமனைவழுத்துங்காலம்பயின்னுளசிறிதுசொல்லாம். (௧௨)

வாய்ந்திடும்வருணகாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளைய்ந்திடும்ங்கிகாலமிசைந்தனமுத்தியெங்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவுந்
தோய்த்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்கௌல்லாம். (௧௩)

தலமிசைப்பதாமையோனிதனியுகம்புகுதுங்காலங்
ருவவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்தோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகநின்றதுமேருவந்நான். (௧௪)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தபேரகிலம்யாவுந்தனித்தனிடோற்றத்தோன்றிச்
சந்தரக்கனகச்சோதிதுலங்கினின்றிலங்கிவெண்மை
சிந்தாரம்பசுமைபொன்மைதிசைதிசைசிறந்துதோற்றும். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

திசையிற்றிசைகண்கத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதவமடையப்பதமுருவி
மிசையிற்ஃபகிரண்டப்பெருமுகநிச்சியின்விரவி
நசையுற்றுலகீரோழினுநடுவேநெழுதுயரும். (௧௬)

முத்தி:—ஆகவனீயம், தக்கணுக்கினியம், காகுகபத்தியம்.

ஃபகிரண்டம்—வெளியண்டம்.

உயர்வுற்றிடுமேருத்திகளுயரத்திலிரட்டி
யயர்வற்றிடுமடியிற்புடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமற்றுயர்சது*ரச்சிரபந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவெயொரிராசத்தருவுளதே. (௧௭)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியின்றனிநீள
வுருவுற்றெழுமளவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாயிரம்வரைபெற்றுளதம்பொ
னுருவத்திடுமணியோன்மணியொளியைச்சொல்வெளிதோ. (௧௮)

தோல்பச்சிலகனிநாண்மலர்சுடர்பொன்படர்நாவ
லெல்தெற்குளமேல்திக்கரசெழிர்லத்தியொர்கீழ்பா
லா லுத்தரம்முகுற்றெழுமம்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்கினும்வழிபாதலகரிற்செலவுளதே. (௧௯)

உளவெங்கணுநிறையும்புனலாறுஞ்சுனைமாறு
தினகுஞ்சிறையெகினங்கிளியேனம்பிணைகடமா
? களபம்பரிசிங்கம்புலி! கைபெற்றிடுமுகமா
வளவின்றியதினமாய்வியோயாடும்புனலாடும். (௨௦)

† ஆடொன்றியமுகமாவுடனன்பார்வனசரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகூடன்புறுமரிமா
நீடும்பணிதண்டேனாடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடுந்திறுபிவையேலெவார்நண்ணுர்புகழ்பண்ணார். (௨௧)

பண்ணறியவளியின்றொகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளிர்காளுறியகடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுங்
கண்ணார்முனிகணமுஞ்சுரர்கணமும்பயிலிடமே. (௨௨)

இடமொன்றியவம்மேருவினிடையிற்புடைம்தியுங்
கடறுன்றியகதிருந்திசைகாணத்திரிதரலா
லடறுன்றியபகிரண்டமொடகிலாண்டமதெங்கும்
படிநின்றியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ. (௨௩)

அச்சிரம்—கோணம். பந்தம்—கட்டுப்பாடு. V

௦ கூர்மபுராணம், சம்புத்தீவின்சிறப்பு. களம் செய்யுள்:

“குழும்வரையின்கீழ்பாலிற்றுக்கடர்கடப்பமரநிற்கும்” எனவும். கந்தபரா
ணத்திலுஞ் சிவதருமோத்தரத்திலுங்கடம்பேகீட்டிசையெனவுங் கூறப்படல்
காண்க.

? களபம்—யானை அல்லது கன்று.

! கைபெற்றிடுமுகமா—யானையாளி.

† ஆடொன்றியமுகமா—யாளி.

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

*தோமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன்ருடபாற்சேர
லேமுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதலென்றற்
தேமுறுநான்குபாலிற்றீவுக்குமிந்தச்செம்பொன்
மரமலைவடபாலுள்ளமலையெனமதிக்கலாமால். (௨௪)

மால்வரையதனைச்சூழ்ந்துவளகின் நான்குதீவிற்
கோலமாமோரோர்தீவுக்கோடியோசனையினூடே
யேலுநூன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தெனூதேகச்
சாலுமையோசனையுட்கொண்டெளித்தனிவிளங்குமாதோ. (௨௫)

விளங்குமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்; த்தீவு
களங்கமிலதற்கிரட்டியுவர்க்கருங்கடலேருழு
முளங்கொளமதற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றொருதீவந்த
வளங்கெழுதிவைப்பாலின்மறிகடல்கூழ்ந்துநிற்கும். (௨௬)

நிற்குமங்கதற்குமப்பால்நெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
சொற்குலவந்தத்தீவைத்தயர்க்கடல்கூழ்ந்துதேதங்கும்
முற்கிரியதற்குமப்பால்முதுக்குசைத்தீவாமந்த
நற்குசைத்தீவைநெய்யினறுங்கடல்வலைக்குமாங்கே. (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பான்மேவுமபுட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கருமந்தத்தீவைமதுக்கடறழுவீவாழு
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலையெனவிசைக்குந்தீவா
மோங்குசீரந்தத்தீவையொலிபுனர்கடலேருழும். (௨௮)

குழுவங்கதற்கப்பாலேசாகமார்தீவுதோன்றும்
வாழும்த்தீவைக்கன்னல்மறிதிரைப்பரவைகோலு
மேம்பெருந்தீவுமிவ்வாறேழ்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளாமால். (௨௯)

மால்வரைச்சம்புலிற்கும்பிலக்கமற்றதற்கும்வண்மை
சால்கிரவுஞ்சமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
யேவ்வருபுட்கரத்தீவிற்குஞ்சான்மலியதற்கு
மேவ்வருஞ்சாகமொன்றொன்றிரட்டியேலையுமீவ்வாதே. (௩௦)

குறித்த ஒருதீவின் சூரியாஸ்தமனதிசையையே (மேற்கை); அடுத்த
தீவார் கீழ்த்திசையாக்கொள்ளலின், நூற்றிசைத்தீவார்க்கும் மேருமலை வ
திசைக்கண்வருமென்பது தத்துவசாஸ்திரக்கொள்கை. இந்நூலாசிரியர் பூ
தியைத் தட்டையாக்கொண்டார்போலும்.

சிவதருமோத்தரம், கூம்புராணமமுதலியவற்றில், தீவு, கடல், அ
ரவு, விகற்பித்துக்கடற்காண்க.

இவ்வகையோசனைப்பாணாற்றிருபத்தைக்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைக்கோடும்
மெய்வகைமேருவெற்பைச்சூழ்ந்துமணவிளங்குமெல்லை
யவ்வகையஞ்ஞாறாழியாயிரக்கோடியாமால். (௬௧)

ஆயவீவ்வுலகமெல்லாங்கவிப்பேதாரண்டமந்தச்
சேயபொன்னண்டம்*வேதனண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
தூயவங்கதற்குமாழிக்கிரிக்குமப்புறமாய்ச்சூழப்
பாயிருன்கடியுஞ்சோதிப்பகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (௬௨)

கலிலைவிருத்தம்.

பயிலுமங்கதூபன்னவொண்ணாதது, வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராதது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது, மயலிருப்பினிமாசொன்றிலாதது (௬௩)

தன்னுமாருதமெக்குந்துவன்றது, மின்னுபேரொளிவெள்ளம்விழைந்தது
சன்னிமாலினும்வேதன்கரத்தினு, மன்னுமேனிவருப்பரிதானது. (௬௪)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலும், ஞானமாயொருசோதிநயந்தது
தானமற்றதுதன்னுடலற்றது, ஓபானமற்றதுபாவனையற்றது. (௬௫)

ஆற்றதன்பரமாணுவினெட்டிலொன், நின்றவண்ணமுமில்லையெனுஞ்சுடர்
பற்றிரின்றபராபரமாயது, நற்றுமங்கதினாதமெழுந்தது. (௬௬)

எழுந்தநாதமதீன்றதொர்விந்துவை, யழுந்துவிந்துவதனுட்சதாசிவங்கொழு
ந்துவிட்டதுபட்டொருகோயிலாய், விழைந்தநின்ற?வொரினியிந்நககா. (௬௭)

* வேதனண்டம்—பிரமாண்டம். ஓபானமற்றது—வ்யாபகமானது.

ஆசத்தசிவசோதி மத்தியசோதி நிஷ்களநிருத்தசிவத்தினின் முறுகிழ்த்த
அதிக்கிருந்தவந்துகபரமசிவத்தினின்று, அதிக்கிருந்தவந்துக பராசத்திதோ
ற்றும்; இதில்நின்றும் அநதிக்கிருந்தவந்துகபரசிவந்தோன்றும்; இதில்நின்
றும் அநதிக்கிருந்தவந்துக பராசத்திதோன்றும்; இதில்நின்றும் ஆதிசத்திதோ
ன்றி, வ்யாபாரபேதத்தால் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியென்னும்மூன்
றாகும். பராசத்திமுதற்பஞ்சசத்திகளினின்றும், முறையே சிவசாதாக்கியம்,
அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கன்மசாதாக்க
ியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்கள்தோன்றும்; கன்மசாதாக்கியமெனப்படு
ம்தாசிவத்தினின்று மனோன்மனியும், மனோன்மனியிலிருந்து மகேச்சராணு
ம், மகேச்சராணிலிருந்துமகேசையும், மகேசையிலிருந்து ஸ்ரீகண்டருத்திரரு
ம், இவரிலிருந்து உமையும், உமையினின்றுவிஷ்ணுவும், இவரிலின்று இ
லக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்துபிரமாவும், பிரமாவினின்று வாணியுந்தோன்
தீ உலகத்தைக்காரியப்படுத்துவர்.

? எழினி—இரோனதாசத்தி.

உ வெளியினென்பதூஉம்பாடம்.

இருந்தகாலமேகசனொருமசன்மால், விரிஞ்சனாதியர்விண்ணவ்யாவரும்
பரிந்துவந்திருபாதங்களைக்கையாற், நெரிந்ததன்மலர்சிந்திவணங்கினார் (௬௮)

வணங்குமன்றொருவாலப்பிரமணை, யிணங்கும்விச்சுவகன் மனையேவியே
யணங்குபாகனழைத்தவ னர்ச்சனைக், குணங்கொளுங்கதைகூற லுற்றாமரோ.

புலவோற்பத்திச்சருக்கம் மூற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் ௧௮௭.

நான்காவது

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அரனருஞ்சுடராயபரம்பரன், பரவுமாறிருவுந்தியிற்பவகயம்
விரவுமவேதன்வெளிப்படவிச்சுவ, கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றரோ. (௧)

ஒதவந்தவகுதிதவற்கோதுவான், மாதவன்றிருப்பள்ளிவளர்ந்தது
மீதுதேவர்க்கமுதம்விளைந்தது, பாதகந்தேறவந்ததொர்பாற்கடல். (௨)

பாலடுத்தகடற்குளொர்பாந்தளான், டாலடுத்தமலர்க்கணுற்றான்
மாலடுத்தவயிற்றிலுண்டோர்மலர், மேலடுத்ததிலுண்டொருவேதியன் (௩)

அன்னதாமரைநீளமனேகமாய்த், துன்னுமுள்வயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்ப்புடைமூடப்பொருட்டினு, ஞன்னிநம்பதையோகத்துறங்கினான்

உறங்குமவேதனைச்சென்? றுணர்த்தியே, பிறங்குந்தென்கயிலாயப்பெரு
ங்கிரித், திறங்கொள்பூசனைசெய்வித்தவன்குலத், தறங்கொனெண்மரோடா
குகுதியென்றான். (௪)

என் றுகூறவிதைஞ்சியப்பாற்கடல், சென்றாமாலையுஞ்செங்கைகருவித்தவன்
றுன்றமுந்தியந்தாமரைத்தோடெலாம், வென்றிவிச்சுவகன்மன்விரித்தனன்

விரித்துநான் முகவெள்ளைவிடைப்பிரா, னருச்சனைக்குணையாங்கழைத்தா
னென, சிருத்தனெண்ணைநினைத்தனேனெவெனாப், பெருத்தவோகைப்பெருக
டன்புழுகினான். (௫)

0 மலர்களுண்டத்திருவெனபதூஉம்பாடம்.

2 உணர்த்தல்—யோகத்திதிரையாலெழுப்பல்.

நான் முகன் நனயன் மொரெட்டி, மேன் முகந்தவிருப்பின் வரும்புன்ல்
பான் முகந்தபனிக்கடலெங்கணுள், சூன் முகந்தமழையிற் சொரிந்தவே. (௮)

வேதமும் பெருவிண்ணவருந்தவர், போதமுந்தனிதேரும்புராதன்
னேதமுஞ்சினமும் மிகழாதவென், மாதவங்கள் மதித்ததெவவாறரோ (௯)

மதித்தநான் மறையுச்சியில்வைத்ததாள், விதித்தவென்கையிற் பூசைவி
ரும்புமோ, வுதித்ததிங்கட்கொழுந்தொளிருஞ்சடை, பதித்தவென் னெருக்
கும்பலகுமொல். (௧௦)

மாலிழைத்தவங்கொலம்மாலுறை, பாலிழைத்தகடற்செய்பலன் கொல்யான்
மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற்றின, லாலிழைத்தவரெண்ணையழைத்தே. (11)

அழைத்தசொற்கொடாகாவென்றெழுந், திழைத்தயோகமொழிந்தெதி
ரன்பினுற், நழைத்தவிச்சவகனமனையுந்தழீஇப், பிழைத்தனனிப்பிறவித்து
துயர்க்கென்றான். (௧௨)

பிறவிதீர்க்கும்பிரானென தர்ச்சனைக், சூறுவதெவகனமயானுய்வதெவ்விடம்
மறுவிலாத்தவசொல்கெனமற்றவ, னிறைவதென்கயிலாயத்திலென்றான்

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன், சென்றனன்பான் நீயினடம்புரிந்
தொன் றுமூழியொழிந்தபின்போயுயல், நினநேதிகரல்லதுநேருமோ (௧௩)

நேருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி, யூருமன்னத்துடனவ ஹார்தனன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்ணெங், கூருமன்பொடிழிந்துகைகூப்பினான். (௧௪)

நான் நான்மலர்நான் முகன்றூத்தலு, மான் விச்சவகன்மனுமவாழ்த்தியே
நாணுமங்கைத்தலங்குவித்தேதழி, யானபத்தினுநீத்தமரும்பினான். (௧௫)

நீத்ததெங்கெனெடுவியென்றயன், கூத்தன்குன்றிறஞளிர்சுனைமூழ்கியே
தீர்த்தமேற்கியதீர்த்தன்கயிலையை, யேத்தியாலயமுன்னின் நிறைஞ்சினான்.

முன்புநின்னை முடிப்புறந்தேடியு, மன்பிலாமையெதினமைமாதவந்
தென்பிறத்திருவருக்காணவின், மென்பிறத்ததுமாதவமென்றான். (௧௬)

என்றான் நிருமுன்னரிசைத்துப்பின், ழன் றுமாசனந்தோன் நவிருந்தயன்
மின் றுலங்கியமேனிரிமிர்துசீ, ரொன்றசாணுவினுட்பதம்வைத்தனன் (௧௭)

வைத்தகண்ணினத்துண்டம்வயங்கிட, முத்தநன்னகைமெல்லிதழ்மூடிட
வத்தமத்திமவங்குலிநாசீமி, துயத்தருஞ்சிவமந்திரமுன்னினான். (௨௦)

பெவளளறுகெனபனுஉம்பாடம். ௨ குளிரசுனை—மகாசுனை.

இசைத்துளம்என்பது உம்பாடம்.

இது பிராணயாமம்.

உன்னுண்மைபிராணனெடுப்புக், 1 பன்னுபாவம்பரன்றனெடேகிட
வின்னநாசியயற்றிப்பொருமன்ன, கன்னமீது முக்காற்காமவைத்தோ (௨௧)

கரத்துடன் கரந்தைவாக்காட்சிபா, லுரைத்தவங்குலியொன்றுடனென்று
பாத்துளீசாப்பதினெருமந்திரம், நிரைத்தகையினியாசமுடித்தனன். (௨௨)

இது தத்துவநிசனம்.

முடியின்மிக்கமுகத்தினினெஞ்சினின், வடுவினாபியிற்சாணுவின்மற்றுள
வடைவினங்கீதியாசமமைத்தபின், உடலினுட்படுமுண்மையுணர்ந்தனன் ௨௩

தன்2 னுரந்தருசாணுவினாபியின், மின்னிலங்குமிடற்றினினெற்றியிற்
சென்னிமீதிற்செறிபடலந்தெறப், பன்னுபாசபுத்தையுணர்ந்தினுன். 3 (௨௪)

இது தத்துவசூத்தி.

உணங்குமண்புனரீவளியொணவீசும, பிணங்குமேனியுள்ளேகபுருஷனை, ய
ணங்கிலாவெளிக்கப்பிறத்தப்பிற, மணங்கொள்கொலுடன்வாங்கியிருத்தினுன்

இதுபூதசூத்தி. யோ-யோ.

இருத்தநாபியின்னைன்றிலங்கழல், நிருத்துகாலுடன்சேரவெழுப்பியு
ஒருத்தபோதிலுடலமனற்படும, 7 புரிக்குறேரெனப்போதனிருந்தனன் (௨௫)

இருந்துவானத்திலங்கிதழாயிரம், விரிந்தபங்கயமீதனல்வீசலுஞ்
சொரிந்துவீழமுத்தனாளேதாய்தலாற், நெரிந்துமேனியிசிவதனுவாக்கினுன்

இது நிம்மலசூத்தி.

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்பிறம, போக்குவானிற்புறத்திடுமாவியை
நீக்கிமீண்டொருநெஞ்செனுமெட்டிதழ், வீக்குபங்கயமீதிலிருத்தினுன். 10 ()

இரும்பினிட்டவிரசகுளிகையாற், நிரும்பவங்கதுசெம்பொனதாவபோ [ன்
11 லரும்புசிவ] 2 னறிவொடணந்தபின், மூரும்பிடாத13 விளக்கிறுலங்கினு

1 அன்னபாவமபானனெடு என்பதூஉம்பாடம். 2 உரந்தருசாணு—தோள்

3 வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் கூடும்செய்யுள். 4 ஏகபுருஷன்—சீவான்மா

5 அப்புறத்தப்பிறம்—பிரமரந்திரத்தின்மேற்றுவாதசார்தம்.

6 கால்—பிராணவாயு

7 இச்செய்யுளின்முறையைத் தத்துவப்பிரகாசம், கிரியையிற்கிரியையில் கூக
ம்செய்யுள்விரித்துக்கூறும் ஆண்டுணர்க.

8 இதழாயிரம்விரிந்தபங்கயம்—பராசத்திவீற்றிருக்குஞ்சகத்திரதனகமலம்.

9 சிவதனு—திவலியதேகம்.

10 இதன்விரிவை வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் கூடி ம் செய்யுளிலும் தத்து
வப்பிரகாசத்திலும் பாக்கக்காண்க.

11 அரும்பல்—கலைவிரிதல்.

12 அறிவு—அநாகதமூர்த்தி. 13 விளக்கு—தூண்டாவிளக்கு.

1 நா லுமா றுநயந்தருபத்துமே, லேலுமா றிரண்டெண்ணிரண்2 டோ ரிரண்
டாலமுண்டவற்கன்புறுமெல்லிதட், 3 காலமண்டபங்கண்டுலவ்வுருண். (1)

இது அந்தர்யாகக்கிரியை.

குளவுமைம்பதொடொன்றெனக்கூறிய, 4 நிலாவுமக்கரமேவுநியாசமுங்
5 கலாநியாசமுஞ்செய்திடுங்காட்சியால், மலாதிதீபத்திருளின்மருண்டவே. ௬௧

இது கிரியையிலுணம்.

உண்டெனும்6 பிரமங்கனாரைந்திறுந், 7 மெண்டபங்கியுஞ்செய்துவலக்கரத
தண்டர்நாயகதற்காசனமிட்டபின், முண்டகத்தலைவாசலைமுடிருண். (௬௨)

இது சீவநுபம்.

மூடினானிருகண்ணைமுகிழ்த்துளே, நாடினான்ரிசிவஞானவிழிச்சுடர்
வீடினான்வினையாவ்விருப்புறக், கூடினான்ரன்குஞ்சிதபாதமே. (௬௩)

இது சீவயோகம்.

பாதியாமதியார்தம்9 பதியினிற், சோதியார்பசு11 மேயத்தொடர்ந்தபின்
12 வாதியாரிடு13 பாதம்வருதலா, 14 வாதியார்பசுவாகத்திகழுவான். (௬௪)

1 நா லு—மூலாதாரம். ஆறு—சுவாதிட்டானம், பத்து—மணிபூரகம், பன்னி
ரண்டு—அநாகதம், பதினாறு—விசுத்தி, ஓரிரண்டு—ஆக்ஞை, இவை
ஆகாரசந்திதிமுறையாம்.

2 ஓரிரண்டு—உம்மைத்தொகை.

3 இதழ்—மேற்சட்டியஎண்களமைந்த ஆதாரகமலங்கனிநிதழ்கள்.

4 அக்கரநியாசம்—மாதிருகாநியாசம் அது: அம்முதற்பஞ்சாக்கராஞ்சேர்த்து
நியசித்தல்.

5 கலாநியாசம்:—கலைகள்முப்பத்தெட்டுக்கும் பஞ்சாக்கராஞ்சேர்த்துநியசித்தல்

6 பிரமங்கனாந்து: பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள்.

7 தெண்டபங்கி: வித்தியாதேகமவருவித்தல். என்னை? இலிங்கத்தின்மேல்
அக்கினிஸ்தம்பமாகத்தியானித்து, ஒம் ஆம் வித்தியாதேகாயநமவென்
று சாத்துதல். இஃதன்றி முண்டபங்கி வத்திரபங்கி கலாபங்கி என்ப
னவுமுண்டு.

8 சிவச்சுடர் ஞானவிழிநாடினானவியைக்க.

9 பதி—தகராலயம் 10 சோதியார்பசு—அதனொளியமைந்தஆன்மா.

11 மேயத்தொடர்தல்—தருதியாகஅறிவீன்பின்றொடர்ந்து லலாடத்தானதி
யானத்திருத்தல்.

12 வாதியாரிடம்—ஆணவமலக்கரசுவாதியானபரசிவமமைத்த.

13 பாதம்வருதல் சத்திரிபாதம்வரல்.

14 ஆதியார்பசு—தனக்கெனவியஞ்சுகமின்றி, அறிவிக்கஅறியும் ஆதிமுத்த
ன். மதியார்தம்பதி—சந்திரமண்டலமெனினுமிழுக்கின்றும். பாசம்வ
ழுவலென்பதூஉம்பாடம். சிவபுண்ணியத்தால் இருவினையொப்பும் ம
லபரிபாகத்தால் சத்திரிபாதமும் வருமெனகைசித்தார்தம்.

இது சீவபோகம்.

கழுவுநீரிந்கலந்திடுமுப்பென, வொழுகுபாலுடனெண்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்ன1விருந்துதன், வழுவிலாவி2பாத்திலவணங்கினுன்

வணங்குவானும்வடிவுமில்லாதரு, விணங்கு துண்பரமாணுவிலெய்திய
வணங்கிலாவியமீளவழைத்தன, னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (1)

வேதியன்சிவன்மெல்லடிமேல்விடுஞ், 3சோதிமீளவிழித்துச்சுடர்முகப்
போதினோக்கிவிழையிருள்போக்கியங், காதிசூரியவர்ச்சனைபண்ணினான் (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட், பாலுடன்றயிர்நெய்ப்சுநீர்4மய
மேலமாவொடுநெல்லீயிரசனி, யாலமுண்டவற்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

நன்பதத்திசொலிநவபதத், 6தொன்பதிற்றிகழ்சத்தியுடன்பர
னன்புறுத்தியகும்பமான்றிரு, முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன் (௩௯)

வாசலிற்புறமன்னி7யவனிகை, யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
வீசுபத்திரிவிமலர்சுவாகுவை, நேசமுற்றுரிறுத்தியுள்ளாயினுன். (௪0)

9ஆயபாசுபதமெனுமத்திரம், தூயவாசற்றுலங்கந்றுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை, நேயமாகவெழுப்பிற்றுத்தினுன். (௪௧)

10நாலுநான்முகனைம்முகநாதனை, யாலகாலமடக்கியகண்டனைக்
கோல11மாதொடுகூடியகண்டனைக், காலகாலனைக்கண்டவணங்கினுன். (௪௨)

1 இருத்தல்—சிவோகம்பாவனைசெய்திருத்தல்.

2 பரம்—ஆந்தவடிவின்றிருவடி. 3 சோதி—ஒளிவடிவானசிவானமா.

4 மயம்—முதற்குறை. 5 இரசனி—மஞ்சற்காப்பு

6 ஒன்பதுசத்தி:— அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராச
த்தி, ஆதிசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியென்பவர்.

7 யவனிகை—திரைச்சீலை.

8 விமலர் சுபாகு, துவாரபாலகர்கள். இவரை ஆவாகிப்பது வாயிற்படியிலெ
னவுங் கபாடத்திலெனவுமாகமங்கன்பேதமாகக்கூறும். இதன்விரிவைப்
பூர்வகாரணாகமத்திற் பாக்கக்காண்க.

9 பாசுபதாஸ்திரலட்சுணம்: “மூன்றுசிரங்கரநாலுகொடுக்கனல் முதிர்விழி
யொன்பதுடன், ரோன்றியமும்படைபூதபாசுகன்சுற்றியுறக்கடுவே, கா
ன்றுகொழும்புகையோடனல்வீசியகாலுறவேயுலக, மீன்றவன்முன்னு
லகெங்குநெங்குவெழுந்ததுபாசுபதம்” என்பதனாற்பெறப்படும.

10 நாலல்—தொங்கல்.

11 மாதொடுகூடியகண்டன்—ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன்.

வணங்கிநாயகிமத்திமைகுண்டலி, யிணங்குமுச்சடர்க்கோணமதேந்திய வணங்குவிந்துவினாதமரும்பிமெய்க், குணங்கொன்மேனிக்கொழுந்தினேநோக்கினான். (௪௩)

இ—ள்: நாயகி குண்டலி மத்திமை இணங்கும்—(பிரமத்திற்குநேர பரிக்கிரக) சத்தியான குண்டலியின் மத்திமைத்தானசம்பந்தமுள்ள, முச்சடர்க்கோணமதேந்தியவிந்து அணங்கில்—சோமசூரியாக்கினி மண்டலங்களேந்து ம்விந்துசத்தியில், நாதமரும்பி—நாததத்துவமமைந்து விகசிதமாகி, மெய்க்குணங்கொன்மேனிக்கொழுந்தினே—சச்சிதானந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டசிவக்கொழுந்தை, நோக்கி வணங்கினான்— (பிரமா தத்துவதோற்றக்கிரம மாராய்து) தரிசித்துவணங்கினான் என்று.

குண்டலியிணங்குமென்பதை: “பகர்செய்குண்டலினியம்புமுதிஷ்சத்திதான்—றுகளிலாறத்துவாவாகித்தோன் றுமால்” எனவாயுசங்கிதை ௩ றுமாற்றாலறிக. முச்சடர்க்கோணமென்பதூஉம்பாடம்.

கொழுந்து—கன்மசாதாக்கியம். அதனை.

“கன்மசாதாக்கியகாரணப்பெயர்

தொன்மைக்கிரியையிற்றேன் றுதலுடைத்தாய்

நாதமயமெனநவி லுமிலிங்கமும்

பேதழில்விந்துமயமாம்பீடமுஞ்

சோர்வறக்கூடித்தொழிற்பட்டிருக்கும்”

எனச்சதாசிவரூபங்கூறுதலாலறிக.

அது—பகுதிப்பொருள்விருதி.

நாலுவேதநவின் று1 மைஞ்சுத்தியு, னே லுமந்திரசத்திசெய்தீசன்முன் கோ லுமர்ச்சனைசெய்துமைகோன்முடி, வாலுவேதன்புதுமலர்வைத்தனன். (1)

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிகீக்கிமெய்ச்சுத்தமானசுகந்தநவீரகர முய்த்தகொள்கையதுட்புகவாங்கியெ, னத்தனுக்கபிடேகமயன்செய்தான்.

செய்யதாமரைச்செம்முக2மைந்துளா, னையனுக்கபிடேகமருச்சனை துய்யபோசனநாடகந்தோத்திர, முய்யிவாகுமுய்த்துமுன்னின்றன். (1)

நின்றபாணுவஞ்சோமனுநேர்செலா, தொன்று4காலமுணர்ந்தரவோணுள் துன்றுதெய்வச்சுடரையெழுப்பியாங், கன்5றிவிங்கத்தமரமலர்த்தினான். (1)

1 கீந்துசத்தியாவன:— ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, மந்திரசுத்தி, த்நாயசுத்தி, இலிங்கசுத்திஎன்பன.

2 பிரமனுக்கு கீந்துமுகமென்பதை, வாயுசங்கிதை, கககம் பக்கம் ௨ கம்-செய்யுளா லுணர்க. 3 வான்முறையென்பதூஉம் பாடம்.

4 காலம்—பிராணவாயு சுழுமுனாமார்க்கத்திற் சுஞ்சரிக்குங்காலம்.

5 இலிங்கலட்சணம்: வி0மஸ்யுடி கூறினெனலாமெதடிவாஸ்யுதிநா தந0ஸ்யுடி0வண0லிகாரஹ0உகார0ஹா துர0தத0: லிகார0: யு0த0பெறுவநாடிஹ0தஸ்யுவி0தி0 என்பதனுலமையும்.

மலர்ந்தபூவும்புனலும்மலர்க்கையா, லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்துபி
னிவங்குதாபனகும்பமெடுத்தான், துலங்குமாமுடிதோயவ்இத்தனன். (௪௮)

விடுத்தமென்குசைசென்னியின்மீதுவைத், தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுத்
லெம்பிரான், முடித்தவேணிமுடியவிழ்ந்தேதுனி, பொடித்தகங்கைபொழிபு
னல்மாணுமால். (௪௯)

மாணுநன்பெருமானுமுடன்புனல், நானமாடுதல்கண்டுநடுங்கயன்
முணுமங்கொருசத்தியுருக்கொடு, மோனவேதமுறைமுறையோதினான். (௫)

நானமஞ்சனமில்வகைநல்கிநான், கானன்னசிவஞர்க்கினி஠தம்பரங்
கானமென்களபங்கமழ்க்குங்குமர், தானணிந்துபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். (௫)

சாத்திரத்தின்றலைவருமந்திர, மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலே
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே, பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினான். (௫௨)

பயின்றபங்கொருபாதிபசுமையு, மியன்றபாதியிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருங்களமீதிற்கருமையு, முயன்றவர்க்கருள்கருமுகங்களும். (௫௩)

முகத்திலவெண்புன்முதுவலுமாதவர், மகத்திலவேழுமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலலாளுக்கருள்புரிநோக்கமுஞ், சகத்திலாருயிர்நாங்குஞ்சரணமும். (௫)

சரணமென்றவர்தங்கள்வினையன்ற, †திரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
‡புரணநீறும்புயங்கம்புயங்கமும், பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (௫௫)

பிறந்திறந்துழலாதபெருமையாற், சிறந்தமெய்சிவலிங்க?சிரோதய, நிறை
நதுதோன்றலுங்கண்டுநெடுத்தகை, யறைந்தபைந்தருவாணியினின்றனன். (௫)

நின்றகண்ணணைநீர்ததும்பப்புறஞ், சென்றரோமஞ்சிலிர்த்தவசந்தர
வ்வான்றமெண்ணிலனுற்றிலேனாதிவ, னன்னுவேதன்பரவசமாயினான். (௫)

ஆயகாலையிலங்குளவந்தணர், சேயவெண்மருமிங்கிவன்செய்கைகண்
டோய்விளாமறையோதுமுழக்கினாற், போயதார்வலிப்பொங்கெழிலோதையே

ஜதுகின்றவருத்திரார்பன்னொரு, பேதமானவர்பேணுங்கரங்களிற்
நீதிளாமழைபோலவரசிந்திய, போதுவெற்பலர்பூத்ததெனத்தரும். (௫௬)

* மான்—சிவசத்தி. ஠ அம்பரம்—முதற்குறை; பீதாம்பரம்.

† ஆசனம், மூர்த்தி. மூலமந்திரங்கள். ‡ திரணம்—துரும்பு.

‡ புரணம்—குறுக்கல்லிகாரம். புயங்கப்புயங்களும் என்பது உம்பாடம்-
புயங்கம் என்பிரித்துப்பொருள்கொள்க.

? சிரம்—இங்கே நாதம்.

தகும்பராபரைதன் னுடனென்றியும், மிகுந்தகார்ண்மாய்வருமெய்யர்மூன்
புகுந்தவானவர்போற்றுமுழக்கொலி, திகந்தரங்கனடங்க லுஞ்சென்றன். (௯௦)

நததிலங்குநறுங்குழைவார்சடை, முத்தர்முன்பணிரார்முழக்கினுந்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பரப்பினு, மெத்தலத்துமிருந்தவரெய்தினா. (௯௧)

நாரதாதிபர்நல்குஞ்சராதிபர், மாரதாதிபர்மன்னுந்தராதிபர்
ஆரதாதிபரானகணாதிபர், சாரதாதிபர்சந்நிதிமேயினார். (௯௨)

மேயபங்கயமுத்தன்னவெண்ணகை, போயதுண்ணிடைப்பொங்கழங்காடவி
சேயவானனஞ்செங்கட்டுவரிதட், யேரம்பையர்துன்னியிதைறஞ்சினார் (௯௩)

இறைஞ்சியிவவகையாவருமேததலு, நிறஞ்செய்நான்முகனேனுகைநிறைந
தெழீஇ, யறஞ்செய்சனணிர்தவையுண்டவை, மறஞ்செய்சண்டனுக்காக்கின
னவண்மையான. (௯௪)

ஆக்குநாழிகையேழரையாகநாட், போக்குசாமம்புகுந்திடுமெட்டினுங்
காககுலாவுகயிலையிற்புசனை, நீக்கிடாதுநிகழ்த்தினனங்கயன் (௯௫)

அங்கணன்முகனானன்ச்செவவிதழ்த், துங்கவேதச்சுருதிமுழக்கலாந்
பங்கயத்துப்படியஞ்சரும்பினம், பொங்குகீதச்சுருதியைப்போலுமே (௯௬)

மேனி௦லாவும்விரிகதிர்ட் டுவு, ஞானநாதன்றிருமுகண்ணலா
லானவேதற்கலர்ந்தலராமலாக, கானமாயினகண்ணுங்கரங்களும (௯௭)

கரங்களிற்செநிகண்களின்வாயகளி, லுரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி,
சிரங்களிற்கடன்செய்வனசெய்தபின், புரங்களிற்பொருமீசனைப்போற்றறினான்
வேறு.

போற்றலும்விசுவகன்மன்புகுந்தரன்புண்டரீகக்
காற்றுனைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தழுவீவாழ்த்தி
நீற்றனைவிடைகொண்டங்கண்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளோர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டா (௯௮)

கண்டநஞ்சுடையகோவையருச்சித்தகமலனுநதிக
† குண்டலிககனலைமூட்டிக்கொடும்பகைச்சமிதைகூட்டி
யண்டருஞானரெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டமாமாயைத்தெற்றைசுட்டவன்றிலதமிட்டான் (௯௯)

ஆர்தருமென்பதூஉம்பாடம்
௧ நிலாவும்பாணுவுங்கண்ணெனப்பொருள்கொண்டு பிரமாவின்கட்டாமரைம
லரக்கரசரோருகங்கடம்பினவென்றுமுடிக்க.

*† குண்டலிக்கனல்—நாபியினகீழ்மூலாக்கினி.

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்குவிந்துகுழ
மடைத்தலைவாசலிட்டமணிவினக்கிருபாலோங்கு
கடைத்தெருநடுவெயந்தக்கறைமிடற்றண்ணலாபா
னடத்தின் விழாவேகாண்பாளுன்முகனெந்தநாளும். (எக)

எந்தையாற்கொருநாற்சென்னியிருநான் குசெங்கையென்க
ணந்தணன்காலையுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்பூசைசமைக்குநாடன்னிநோர்நாட்
புந்தியுளடங்காதோங்கிப்பொங்கியதுயரமாளுன். (எஉ)

ஆனவன் துயரநோக்கியானெழுந்தருளியுன்பால்
மானவெந்துயரம்யாதுசொல்கெனமறையோன்சொல்வான
தேறனிலாமலர்போற்பூவின் நிரளிலாப்புனல்போலவைய
மூனிலாதுயிர்களில்லாதிருப்பதென்னுடையாயென்றான் (எங)

வேறு

எனறுதன்கரமெட்டுங்குவித்தெதிர், நின்றகாலிலாமுறுவற்செயா
நன்றுபல்லுயிர்பாவுநீராட்டென, வன்றுகூறினாறாணியேவணியான். (எச)

ஆறுபத்தினொடாறைந்துமாறுமாய்க், கூறுதததுவமென்னுங்குறிப்பெலா
மேறமேறுடையான்றனதெவலால், வீறுபோதவிதித்தனனம்புயன். (எட)

புதும்புவிக்கியலைம்பொறியின்குண, நம்புநீர்க்கொருநாலுகனற்குமூன்
றிம்பர்காலுக்கிரண்டுவெளிக்கொரு, தம்பநன்பொறியாகத்தரித்தனன். (எஉ)

தரித்ததாளிணைசாணுபுநாயுந, திருத்துகண்டமுநெற்றியுஞ்சென்னியும்,வ்
ரித்தமண்புனநீவளிவிண்ணெனப்பொருத்துமெனபொலியவமைத்தனன்

*நன்னிலஞ்சதுரச்சிரநாடுநீர், ஓகன்னல்லிலுகனநிறியச்சிர
மின்னும்வாபுலிலங்குசோணம்வா, என்னவட்டம்படைத்துடலாககின்ன

நனசரிப்பினடப்பனபற்பல, பன்சரிப்பிந்பறப்பனபற்பல
வுன்சரிப்பினிலாந்வனபற்பல, வின்சரிப்பறறிருப்பனபற்பல. (எக)

பலவுநிந்தப்படிபடியெங்கணுங், குலவுமானிடமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தகுகிரணியனாதுயாந், சிலவரககதிருமுண்டாக்கினான். (உ)

இவையெய்துஞ்சூதங்களுக்கு ஐயற்கை, செயற்கைக்குணங்கள்;இதன்
விரிவு தத்துவப்பிரகாசம் ஞானத்தில்ஞானம், மூன்றாளுக்குத்திரம் சித்தாந்தமு
றைகூறும்பகுதியிற்கண்டுதெளிச

பஞ்சபூதவடிவங்களை; சிவஞானசித்தியார உம் குத்திரம், சுளம்
செய்யுளிற்காண்க.

0 கல்—ஒலிக்குறிப்புளன.

ஆக்கினேனின்னவிலகிற்சராசரம், போக்கினேனென்பிறவிப்புலையெலாந், தேக்கினேன்சிவஞானமெனச்சிவன், றாக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்லினான். (1)

சொல்லிமீளத்தொழுதுவிழுந்தெழுந், தல்லிநான்மலரோனினினைத்தகநல்லபூசனைசெய்திருநால்வருட், புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தனன். (அஉ)

புகுதுமில்வகைபுண்டரிகத்தவர், தொகுதியொன்பதுமேருந்துதிசெயவுகமொரைந்துமொழிந்தபினீரைந்து, திகிரிமாதவ்செய்தனர்பூசையே (அக) வேறு.

எதமிலாவாதியில்விட்டுணுத்தாமோதரண்கரமீதிலங்குசங்கமூதியவாய்நாரணனுங்கேசவனுஞ்சரோருகக்கண்னுடையகோவுமாதவஞ்செயச்சுதுஞ்சக்கிரபாணியம்மாசுதேவமானும் போதுபதம்நாபனுமக்கிருட்டிணனுமெனப்பதின்மர்ப்புசித்தாரே. (அச)

பூசனைசெய்தண்டசமாமுகத்திலரன்பணிவிடையாற்புலியுன்னோர்க்குத் தேசநரைமூப்புமுதற்செனிப்பித்தார்நிமிடமாய்ச்செப்புங்காலம் பேசுமலங்காரநலம்பிறப்பித்தாரளவந்தம்பிறக்குமீறுகாசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரளயகீர்காட்டினாரே. (அரு)

காட்டருஞ்சீர்க்கிரேதவுகந்தன்னில்முன்னாள் *விசுவசிட்டிகையாற்றந்தவாட்டருவாரலிக்காமலியந்திரஞ்செய்கவகணங்கள்வானோர்தோளிறபூட்டியதுமவுணரவைபறித்துத்ததியெறிந்ததுவும்புலவோருய்யத் தீட்டருமாஸமீனுருவாய்ப்புகுந்தெடுத்தக்கொடுத்ததுவந்தொரிந்துரைப்பாம்.

அர்ச்சனாவிதிச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆனிருவிருத்தம் ௨௭௩.

ஐந்தாவது

மச்சாவதாரச்சந்திரகம்.

உரைசிறந்ததென்கயிலைப்பெருமானையுருத்திரர்பனனொருவர்வேதர்
நரைசிறந்தவொன்புதின்மர்திருமாலோர்பதின்மரிவர்நீங்காராகி
வரைசிறந்ததிரிகோணத்தொவ்வொருகோணந்தமக்குவாழ்வாக்கொன்றி
விரைசிறந்தமலீர் தூவியருச்சித்துச்சிவையோகம்விளங்குகாலம். (௧)

விளங்குமலர்விசுவசிட்டிபடைத்தவறுபத்துநாள்வெள்ளஞ்சேனை
துளங்கலிலாவவுணருக்குளிரணியனென்றொருநிலவன்சூழமாழிக்
களங்கவிடமடக்குமவன்வடகயிலையடைந்துதவங்கழிதுசெய்தா
ணாங்குளிர்த்துசிவனவனுக்களித்தவரமிவ்வனவென்றுரைக்கலாற்றா (௨)

ஆற்றலிணைப்பகைவர் தம்மாலபெடையானமறலிதன் னாலாவிபோகான்
போற்றுமகத்தும்புறத்துமிரவுபகலிரண்டினுயிர்போக்கிற்போகான்
கூற்றுமவன்பெயர்கேட்கிற்குலகுலையுநடக்கிலண்டகூட்டுசாயு
மூற்றமிகுமுகிலெழுங்கடலெழுங்குடங்கையிற்கொண்டொருக்காலுண்பான்.

பாணுவுஞ்சந்திரபதமுஞ்சரபதமுமவன்பதத்திற்பணியாதில்லை
வானவர்கோன்முதலுலகபாலரவன்வாயிலுட்போய்வணங்காரில்லை
நானிலத்துமிரணியனேநமோவென்னாவில்லநாரணன்பே
ரோநமசிவாயமெனச்சிவன்பெயருமவன்காலத்துரைப்பாரில்லை. (௩)

இல்லமுமில்வனினையருஞ்செல்வமுந்தந்திருநாடுமிமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பெருலகமீரமுமொருகுடைக்கீழ்வலிதிருண்டான்
ரெல்லலைகாராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிசூடிவாழ்ந்தான்
பல்லவுணவென்னமொராயிரகோடியவன்படையாப்பரவாரிற்கும் (௪)

நிற்பநிறுத்தியசமயமெத்தனையுந்தத்தமதுரியமரீத்துக்
கற்பனவுக்கேட்பனவுமிவனாமென்னிலெவன்கழறுகிற்போம்
நற்புவனத்திப்படியாயிரகோடிவருடமுநடைத்தியாண்மைக்
கற்பமெனமுப்பத்துமுக்கோடிதவருக்குமலக்கண்ணெய்தான். (௫)

செய்தவத்தைநலிக்கின்மவவுணருக்கென்செய்வதெனத்தொரிந்துவேத
மெயதுடொருமந்திரத்தைத்தகட்டெழுதிக்கங்கணமாமெழிற்பூணக்கிச
கைத்தரித்துவசிகரமீதெனநினைந்துவெருவாதுகளிப்பாராகி
பெய்தியிரணியனிடம்போந்திறைஞ்சாமற்புறஞ்சிலாளிருந்தார்விண்ணார்.

இருந்தபொழுதவருலகத்தேதகியவர்கைக்குழங்காளில்லாநாகாட்
பொருத்தியவீதேதென்றுதானவரும்வரணவரைப்புகைந்துநோத்தித்

திருந்துகரம்பிடித்தமரர் தங்கரத்தி நகங்கணத்தைச்சினத்தால்வாங்கி
விரிந்தகடலிடைமேகம்பொன்மழைகூலவ்வெதென விட்டார் மிக்கேகா. (அ)

மிக்கவிருடரிழந்தவானமெனவேந்திழந்தவியளுடென்னத்
தொக்ககரமொன்றுமருப்பிரண்மதழைந் திழந்ததும்பியென்னப்
புக்கதிருவிழந்தமடவாரென்னச்சிறகிழந்தபுள்ளையென்னச்
செக்கர்விழிமுத்துதிருக்கங்கணககளிழந்துள்ளந்திகைத்தார்விண்ணோர். (க)

விண்ணுடையவிமையவருமுனிவரருமவுணருக்குவிநிலையீந்தா
ரெண்ணுடையதுயரமக்காக்கினுன்சிவனென்றாலெவரைநோவோங்
கண்ணுடையதிருமெனிக்கோமாவோடெழுந்தேதென்கயிலைநாடிப்
பெண்ணுடையபாகனைப்போய்த்தொழவிசும்புவழித்தேவர்பெயர்வதானார். (உ)

ஆதாதருநீழலினிதிருக்குமமரர்களுமமரர்கோவு
மேனாளில்விடவ்கொதிப்பவடகயிலைதனிவடைந் துவெருவல்போலச்
சேனாகிபதியவுணர் தமக்கொதுங்கித்தென்கயிலைச்சிகரத்தூடே
நூளுஞ்சுதர்மறையின்நிலைநின்றானிருந்ததிசைநோக்கிவந்தார். (கக)

நோக்கமொருமூன்றுடையதென்கயிலப்பெருமானேநோக்கியோக
பாக்கியத்திலினிதிருப்பார்முக்கோணப்பேரவைக்குட்பணின்துவானோர்
காக்குமுதலுருத்திரர்காள்விரிஞ்சர்காள்முகுந்தர்காண்கனகன்சேனை
யாக்குதுயராற்றாதுதவமிழந்தோந்திருவிழந்தோமந்தோவென்றார். (கஉ)

என்றமொழியினைவினவியீரைந்துமுகுந்தருக்குளிரக்கங்குர்வான்
மன்றமலர்சார்க்கேசவனும்வாசவனையமைத்தமலர்க்கரத்தனாகித்
துன்றியதுந்திருநாடுதருவுமயிராவதமுந்தோற்றவாறும் (ன்
வென்றியவுணருக்கிடைந்திவவெற்படைந்தவாறுமென்கொல்லிளம்புகென்றார்

விளம்புகெனப்புரந்தரனுந்திகந்தரங்கன்பொரிதளந்துவிரிந்தசெவ்வீத்
தளம்பயிலங்கமலமலர்ச்சரணமிசைவிழந்தினைநஞ்சித்தருணநீல
வளங்கவினுமுடன்முழுதுமுத்தரும்பிற்றென்னவழிவழிநீர்மல்கத
துளங்குமிமையவருனக்குந்துயர்சிறிதுகேசவன்முன்சொல்வதானான். (கச)

ஆதாதபெருந்தருவுஞ்சரபியுஞ்சிந்தாமணியுமரம்பைமாரும்
வானாடுமிரணியற்குவாழ்வாகமனத்துயரம்வானோர்க்காக
மேனாளில்விதித்தபடியித்தனைநாளதுபவித்தேதம்விடியுங்காலம்
தானாவதிவிலையிதற்கென்செய்வோமெனப்பார்த்தோஞ்சுதர்வேதவகன் (கசு)

வேதமதுசுமராதிமந்திரமென்றோருதவிவிளம்பிற்றந்தப்
போதனையைவசிகரமாய்த்தகட்டுடமுதிக்கங்கணமாய்ப்புயத்திந்பூண்டோர்
தீதவுணர்கண்மீடக்குச்சிறுகிகையும்புரிநூலுமல்லாற்செங்கைக்
கீதனியும்வஞ்சனையேதெனப்பறித்தமறிகடற்குளெறிந்தாரென்றான். (கசு)

சுமரையுத்தத்தை, அதி—கடப்பிப்பது.

என்று தனைப்பனிமதியைக்கனலிதன்னையிபந்தன்னையிஞ்சிமுன்னைக் [௪
ருன்று தனைமுயலகனைநெரித்துவளைத்தெரித்துரித்துக்குறைத்துத் தய்த்து
தன்றியக்பல்லொடித்திகழ்ந்ததக்கனையுந்தலைதுணித்ததொல்லோன்பாத
மன்றியொருதுணையிலையென்றடைக்கலம்புக்கேகம்வாழியாழித்தேவே (௧௭)

தேவருலகிருந்தா லுமிற்றந்தா லுமிரணியனாந்தீயோனசேனை
யேவுமுரணியுந்தா லுமிற்றந்தா லுஞ்சிவனருளொன்றிரங்கியாயோன
பூவடியில்வீழுந்தெழுந்தவாசவனைக்கேசவனும்புல்லியுங்கள்
மேவுதுயர் தவிஞ்ஞவகையெம்பெருமாற்குரைப்பெனவிரைந்துபோந்தான்

போந்தரனைத்தொழுதிதைஞ்சியவுணரொலாம்புலவரைமுன்பொருதவாறுங்
காந்தசுரர்வலிக்கொதுங்கிச்சுரர்சுருதிக்கங்கணங்கைதரித்தவாறு
மேந்துமவர்கங்கணத்தைத்தானவர்போய்ப்பறித்துததியெறிந்தவாறு
மோய்ந்துதுயருழந்தமரீங்குவந்தவாறுமவிரித்துரைத்தான்மாயோன். (௧௮)

மாயவனைநோக்கிப்புன்முறுவலொடுநென்கயிலைமலையெங்கோமான்
நீயவவுணருக்கினனஞ்சிலநாட்பின்பிறுதியின்னுதேவர்க்கெல்லா
மேயமணிக்கங்கணத்தைமீனுருவாய்ப்பிறந்துகடல்விரைவிற்தேடி
நீயுதவகெனவவனுந்திருவுளத்தின்படிபுரிவனிமல்வென்றான். (௨௦)

என்றதிருமான்மொழியுமெம்பெருமான்நிருவாக்குமீமையோர்கேட்டுப்
பொன்றுவர்பின் தானவர்க்க்பூசலுமெம்புலம்புதலும்போயிற்றின்றே
யென்றாரனைத்திருமுன்னந்தொழுதுவிழுந்தெழுந்தகடமியற்றிப்பாடி
மன்றலம்புமாரிசொரிந்தரகரசங்கரவெனுஞ்சொல்வாயராளுர். (௨௧)

நாரணனக்காலத்தன்பணிவிடையென்றலைமீதுநாதவென்று
பூரணனைவிடைகொண்டொனவரையஞ்சலெனப்புகன்றுபுல்லிப்
பேரணங்கைப்பிரியாதபெருமான்நென்கயிலையினைப்பிரிந்துதிதயவக்
காரிணங்கும்படிவமொழித்தொருமீனம்வடிவெடுத்துக்கடலுட்புக்கான் (௨௨)

வேறு.

புக்கமீனமக்கடலிடைச்செல்வதுபுவனத்
திக்குநான்கினுமுழிநாட்டிரைத்தபேராமுழி
மிக்கமுதண்டமிதப்பதெயொப்பலால்வேறு
தக்கதோரிணையிறிதென்கொல்கூறுவன்நமியேன். (௨௩)

வனமீன்செலவிருஞ்செலவடங்கினசிலமீன்
போனசெல்கதித்திவிலையிற்பொடிப்பனசிலமீன்
மானமொக்குளோடோடிவான்மறிவணசிலமீ
னானீரெறிதிரையினுலையுமீன்பலவால். (௨௪)

பலவிழந்தபரிதி—பூடா இக்கவி எதிர்நீரங்கைப்பொருள்களின்.

வா லுக்கச்சுரை ததும்பியே திரை புறம் வழிய
வோலமிட்ட லைந்துந் துறை சிதறின வுததி
சா லுமத்திருமால்கடை மத்திடைத்த லைநாட்
பாலலைக்கடல்கலங்கிய தென்ன லாம்பகரின

(௨௩)

இன்னமீனென் றுதிரி தரமகரமீனிநங்கர்
சின்னமாயின திமிங்கிலஞ்சிதறின திசைபாய்
முன்னையூழியி ற்கடையு கத்தெம்பிரான் முனிய
வன்னநா ளண்டம்பட்ட துபட்ட தவ்வளக்கர்.

(௨௪)

அளவி றந்தநீர் த்திவ லைகனெழுந்தெழுந்தகிலம்
வளருழிதண்டமனை த்தையுநனை த்தனவா ளெ
ருளமகிழ்ந்தன ருய்ந்தன மென் றன ருலகந்
தளருமோ விதனெனென் ச்சலிப்புமாயின ரால்.

(௨௫)

ஆயவப்புன லொழிவ றச்சுழித்த லையெறிந்து
தூயவிண்ணளவும்பரந்தார் த்தது தொல்லை
மாயன் றன்னிடைநடந்தன மென்பே தார்மகிழ்வா
லெயுவக்கடல்கிடந்த தாங்கெழுந்தே தயெனலாம்.

(௨௬)

எழுந்தமீன துமேலதோவ தனுடனெழுந்த
செழுந்திரைத்திரள்மேலதோ வெனத்திரி தரலா
வழுந்துமக்கடற்சிதறிய துரைவிரிந்தனுக்க
கொழுந்திசைப்பெருவரையெலாங்கயிலையாங்குடறின்.

(௨௭)

இனவளைச்சங்கம்பற்பலகோழிநொந்திரங்கிச்
சினவயிற்றி டையுடைந்தறக்கதறியசெய்கை
யனையவச்சுணன் றன துசங்கிருப்பமீனாகித்
கனைகடற்சங்கமுழுவ துமுது தல்கடுக்கும்.

(௨௮)

கடுங்கதிக்கொடுவால் விசைத்தே தாட லுங்கலங்கிக்
கெடுங்கடற்பு னுயிரேயாசனைகிழியுந்
தொடங்குமத்தனிமீன துகுதித்த லுந்துளு ம்பி
யடுங்கனற்சுடர்வடவையும விபடுமதனூல.

(௨௯)

நாலுதிக்கி லுமியக்கருநுந்தகின்ன ரு
மேலுதிக்குமச்சோமருரியநும் விண்ணுடுவுஞ்
சாலுமத்தனிமீன் விளையாட லுந்ததும்பி
யாலுமப்புன நகஞ்சிப்போய்மேருமீ தடைவார்

(௩௦)

அடையவாரி தியளறுபட்ட துபகிரண்ட
முடையவப்பெருமுழக்கினுல்வெடிபட்ட துலகத்
திடையுளோர் செவ்செவ்விபட்ட துதொழுதெவருந்
விடையுளான ருட்கண்ணதே தாவி துவெனவியந்தார்.

(௩௧)

ததலமகளகலையாதலாற்சலதி

பேரணித்ததன்காதலனாதலாற்பெருமீ

னேரணித்தவனாடகுலேத்திடுவதெயன்னச

சீரணித்தபோலேகுலேபடப்புகிடகிரியும்.

(௩௪)

திரியவாட்சுறவினம்பலசிதநினவொருபா

லரியகடும்பலதொலேந்தலமருமொருபாற்

பரியமால்வரைக்குழாங்கன்வோற்பறிந்திடுமொருபாற்

லிரியுல்போய்க்கடன்முதலேகனெறிபடுமொருபால்

(௩௫)

பாலலேப்பள்ளியாடுருமீனெனப்பாய்ந்தாற்

சாலவக்கடல்படும்பதைப்பாற்சொலத்தகையார்

வேலையிற்பண்டுவிழுங்கியகங்கணமீண்டக்

காலையிற்பலமீன்களுமுமிழந்தனகடிதே.

(௩௬)

கடிதுமாயவற்கடியுறைபோலவக்கடன்மீ

னெடிதுமிழந்தவுறிலத்திடைகிடந்தவுறிலையா

மடுமித்தந்தவுமணற்சுரிமறைந்தவுமாக

முடிவில்கங்கணம்யாவையுமெடுத்ததுமுகத்தால்

(௩௭)

எடுத்தகங்கணநோக்கினரிமையவரெவரும்

பொடித்ததங்கவருரோமங்கன்புனகித்தத்தகந்

துடித்ததோள்வலஞ்சொரிந்தனகைமலர்ந்தொன்மீ

னெடுத்தமீண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம்.

(௩௮)

ஆயதென்கயிலாயத்தின்மென்புறமணுகி

மாயமச்சமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்

தூயதன்னுருக்கொண்டரன்சந்நிதிதுன்னிச்

செயகங்கணமுன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால்

(௩௯)

திருவருட்கணுனோக்கிரீயிவ்வுழிச்செனித்த

மருவுமீனுடலிம்மலேக்கேறவோர்மலையா

யருகுலேவலையிற்கிடத்தலாற்புவிக்குநன்றளித்தாய்

பொருவிலாச்சுரருவகமுங்காத்தனைபுகழோய்.

(௪௦)

புகழுந்தேவர் தங்கங்கணங்கொடுத்திப்போந்தென்னத

திகழுமெம்பிரான் முருந்தனையேவினன்றிரண்டு

நிகழும்வானவாக்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச

மகிழுந்தன்மையால்வாழ்த்தினர்சுதூர்மறைவழாமல்.

(௪௧)

மல்குமச்சமாங்கேசுவன் பெயரினைமலையும்

புல்கமச்சகேசுரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றா

புல்குந்தானல்ராண்மையிலினியுங்குலாண்மை

புல்கும்பேர்திரென்நான்சொலவினுட்கொண்டுபணிந்தார். (௪௨)

பணிந்துகேசவற்புகழ்ந்தனர்பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வீனாற்பவானியாய்மோகத்தாற்றணியா
தணிந்ததூர்க்கையாய்க்குரோதத்தாற்காளியாய் ட்லாற்
றுணிந்தவிண்வொய்நின் றநின்பெருமையார் துதிப்பார். (சுக)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பா ரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்தலுன்கடன்கொலாந்திறலோய்
வாரமெம்முழிவைத்தருளென்கனிவழுத்தி
வீரவாசவன்முதலினோர்விடைகொண்டமீண்டார். (சுச)

மீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெருண்டார்
பூண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்ந்தனர் பொருதா
ரீண்டும்வானவர் துரந்தனர் தானவரிரிந்தார்
காண்டகுஞ்சரர்தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால். (சுகி)

களித்தரம்பையர் திருடம்புரிந்தனர்கடல்வாய்க்
குளித்தகங்கணமணிந்தன ரவுணர் தங்குலத்தா
லொளித்தவின்பமும்வெளிப்படத்துன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தகற்பகநிழலினுமமர்ந்தன ரமரர். (சுகக)

அமரரித்திறங்கினிதிருந்தன ராங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுது முக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தராகுகையினில்யோகத்தினினினுன்
றமரவாரிதிமீனெனத்திரிந்தவத்தலைவன். (சுகஎ)

தலத்தினித்திறங்கிரதமுந்தணநதது திரேத
நலத்தின்மேவியதிங்கினியிராவணனடப்புஞ்
செலுத்தும்பூசலும்பூசையுந்தெரிசனா*முத்திப்
பலத்தினாலவன்றாய்பெறுபதவியுமுரைப்பாம. (சுகஅ)

மச்சாவதாரச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௨௧.

ஆரவது

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

வேறு.

உரைத்ததிரே தவகந்தனிலிந்திரன் முதலோரும்
வரைத்தலைவையுமகத்தியனாதிவரத்தே தாருங்
கருத்தொடுவிஞ்சையர்கின்ன ரர்சித்தர்கணத்தே தாரு
மருத்தியினாகுரொரையிருகோடியமர்ந்தே தாரும். (சு1)

ஒருமவேதகுலத்தொடுசுத்தே தாதனனோடுந்
தேரும்மந்தரனும்பெயர்மேவுதிற்றேகாவுங்
கூரும்மையிருகோடியரக்கர்குலத்தே தாரு
மாருந்தென்கயிலைப்பெருமானையருச்சித்தார். (உ)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரங்கன்சிவன்நல்க
வித்தனையன்பரும்வந்தனையேசெயுமிக்காலங்
கைத்தகுணத்தொரரக்கனிராத்திரிகரனின் றான்
மெய்த்தவமாமொருராத்திரிகரியனுமின்னோ. (சு2)

மின்னோ நுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவிழியோடேவல்
பொன்னோமெனிபொருப்போவனமுலைபுதுவான்மீன்
மன்னோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாகின்
முன்னோவலதிவன்பின்னோவழகெனமுன்னின் றான். (சு3)

முன்னா முதத்துத்தியுதித்தான்முளரிப்பெண்
ணன்னோகன்னித்திருவுருவங்கண்டன்போடு
மின்னோமென்மகன்மணமகனெவனெனவீன்றோ னுந்
தொன்னோவடகயிலைத்தலையானத்தொழுதிட்டான். (சு4)

இட்டபணிபயணியெட்டுமணிப்புயனென் சொல்வான்
மட்டவிளக்கந்தமாதனமலைமேல்வாழ்கின் றான்
விட்டசினத்தொருமா முனிவிச்சிரவாவென்பான்
கட்டழகுனமகன்கணவெனனத்தனிகற்பித்தான். (சு5)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்களிகூர்ந்து
நற்பதுமத்தொடொழுதயல்சென்றானுதன்ற
னிற்பதொர்மாரணையம்முனிவன்பானியேகிப்
பொற்பமரந்தக்கன்னிகையோடுபுணர்த்தென்றான் (சு6)
ஆயிரகோடி என்பது உம்பாடம்.

0 சுத்தே தாதனன் — கௌதமர்பிதா; மணிமேகலையிற்கூறியபடி இவனை
ச்சாங்கியசக்கிரவர்த்தியென்றுஞ்சொல்லுவர். “சித்தொடுதித்தோர் — தேரும
மர்ந்தான்” என்பன பாடபேதங்கள். ↑ இவர் புலத்தியர்மகன்.

என்றலுமாசனம்முனிபக்கவெழுந்தெய்தான்
 கன்றமனத்தொடுவிரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
 னன்றவவாக்கனும்விச்சிரவாவாச்சிரமத்திற்
 சென்றடிதொழுதான்முனிவரஞ்சிகர்சிலசெய்தான் (அ)
 செய்தவனீயிங்கணுகியதிறமெனசெப்பென்னக்
 கைதவமாமென்புதல்விடீயிராத்திரிகரிதன்னை
 ியய்துமுனக்கிவண்மனைவியெனத்தந்தென்கையாற்
 பெய்யுதகந்தரவேண்டுமெனுள்ளப்பிடியென்றான் (ஆ)
 ஆளுலெங்கள்பிரானருள்கற்பனையதனலுந்
 தேனாவேள்கனையாலுமறுக்குந்திறனுண்டோ
 மேனாளுந்வினையென்பதெவர்க்கும்விலகாதல்
 மாளுர்கண்ணிமணத்தக்கம்முனிமனமுற்றான். (இ)

வேறு.

உற்றமுனிநன்றெனவரக்கனெமதூர்போய்
 நற்றிருமணம்புணரநல்குவரமென்றான்
 மற்றதுசிறப்பதெனமாதவனுமுன்னித்
 தெற்றெனவெழுந்தவனுடன்கடிதுசென்றான் (ஈ)
 சென்றிலேஉளபொருதசெய்கைவலிதென்கோ
 குன்றவரிவல்லிபுரிகொள்கைவலிதென்கோ
 கொன்றிஹமுனஞ்செலவிடாதமுனியுள்ள
 மனறவணரக்கன்மகட்கன்புறுவதாளுன் (ஊ)

ஆனனமலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
 ஞானமுனியைக்கொடுரிசாசரனடந்தான்
 கானந்திமால்வரைக்கடம்பலகடந்தான்
 மானனையகண்ணியுறைமாரகர்புகுந்தான் (ஊ)

புகுந்தனன்மனைத்தலைபுதுத்தரளமாடத்
 துகர்தமுனியைக்கொடுபசாரமொடிருத்தித்
 திகர்தரமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
 மிருதுரியசாரணரநேகரைவிடுத்தான். (க)

தானவர்புகுந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
 வானவர்குழீஇயினர்மகாமுனிவர்வந்தார்
 கானமர்தருப்பைகொடுகாவணமியற்றி
 யானதொருசாலையலமாகவுமமைத்தார் (க)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடையொர்செம்பொன
 னிமைத்தமணியேவதிகையியற்றியதன்மீதே

§ இராத்திரிகரியென்பவளை — இராமாயணத்துலுங்கூர்மபுராணத்திலும
 ஐகுகியென்றுகூறியிருத்தலறிக

*கடம்—அருமவழி.

0 காவணம்—மணப்பந்தர்.

கமைத்தமணமாமுனிவனைக்கடிதிருத்திச்
சமைத்தமறையோர் தழுவ்வளர் த்தனர்சடங்கால்.

(கசு)

காலையதிலேந்ருதனுங்களிசிற்ந்தென்
வாலையிலைக்கொணர்மின்மாதொனவோத
வாலயமதிற்குறுகியத்தனருள்மின்னைக்
கோலமுதிர்ச்செய்தார்.

(க௭)

செய்யகலைநீவிக்கொடுசெக்கரின்விளக்கந்
தூய்யவெளிசூழ்ந்தெனமருங்கினிடைசூழ்ந்தா
மையமருமேகமொடுவானுடுநிகர்ப்ப
மொய்யளகபங்கிமலர்மாலிகைமுடித்தார்.

(க௮)

தாரணியொழுங்குருவோத்தலையங்கு
நேரொனவிழித்துணையிலமைவாரிரைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்க
ஹைவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார்.

(க௯)

அணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடகமங்கைதன்மலர்க்கையில்தார்
பணிக்கழைசெவிக்குழையணிந்துபதமேற்கிண்
கிணிக்ரூர்சிலம்பொடுசிலம்புகிளர்வித்தார்.

(௨௦)

கிளர்ந்தவழகுக்கழகுசெய்கிரியதென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தா
ரிளந்தளிர்முத்துணைசிவப்பவெழுமென்றார்
தளர்ந்தவிடையாள்சிறிதுமெல்லநடைத்தந்தான்.

(௨௧)

தந்தைபெரிதன்புருகநின்றுசரண்மீதே
சின்தையின்மகிழ்ந்தவள்பணிந்தருகுசென்றா
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியின்விழுந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவளைவாமமுறவைத்தார்.

(௨௨)

வைத்தபொழுதங்கையினிலைச்சுருள்மலர்ப்பந்
தித்தகையதேந்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலைவெருந்
கொத்துமலர் தூவவொருகொம்பருகிருந்தான்.

(௨௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின்படினையாகக்
கருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண்
ந்ருத்தனுமுரைத்தபடியென்றுந்ருதன்கை
விரித்தவுதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான்.

(௨௪)

கொண்டலின்முழங்கினவலம்புரிகள்கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றிமுனிசுற்றி
மண்மெனலக்கடவுடன்னைவலம்வந்தா
னண்டருமகத்திடர்புறத்துமகிழ்வானாள்.

(௨௮)

வேறு.

நாரியுமுனிவனும்நாரிமாருடன், சீரியமணவறைசென்றுபுக்கனர்
காரெனுமிராத்திரிகரன்பணித்தலா, லூரினேநோக்கினரும்பர்யாவரும்.(௨௯)

வருமுனிமருவினால்மகாரைத்தந்திவ, டருகுவன்சுரர்க்கிடீர்தருமுன்னே
யிவர், பிரிவதுநன்றிருன்பெருக்குவோமென, விரிகதிரவன்குடவெற்பில்
மேவினான்.

(௨௭)

மேவியவிச்சிரவாவும்வெய்யகட, காவியினிராத்திரிகரியுமன்பினாற்
பாவியமலரணைப்பள்ளியெய்தலு, மோவியமணையவளுநக்கமுந்தினான்.(௨௮)

முந்தவேயெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா, னந்தமாரணையினியகலென்றே
வினான், சிந்தையில்விரகமாங்குறும்புதீர்ந்தற, நிந்தையில்முனிக்குமுன்னெ
நிபிறந்தே.

(௨௯)

தேமருவரையினிலரக்கன்சேர்ந்தது, காமருமணமொழிக்கடனுமக்கட
ன், நேமுறப்பலித்ததுந்துயின்றபேர்களு, வாமெனத்தோன்றியதவனுக்க
ன்றரோ.

(௩௦)

அன்றவனிராத்திரிகரிதனங்கமு, மன்றலம்பசுந்தனிரவடிநோக்கலும்
வென்றியினரக்கியாமேனியாதலால், நன்றெனவிருந்ததுநவையுண்டாயதே.

ஆயவளுருவுகண்டன்புநீங்கினன், போயதுநோன்பெனப்புனைந்தெழுந்தனன்
ஹயநான்மறைகளுஞ்சுடர்வினக்கிட, மேயினன்கந்தமாதனத்தினிமீதரோ. ()

மீயுயரருவிவீழ்வெற்பின்சென்னியிற், போயொருவடதருப்புறத்தின்பு
ற்றய, லாயிடையோகமோடமார்த்தனனினித், தாயிடைப்பிறந்திடாத்தவஞ்செ
ய்தன்மையான்.

(௩௧)

தன்பொருட்டிருன்செய்துமுனியைத்தையல்பாற், றுன்புறப்பிரித்தவ
ள்துயிலுணர்த்தியே, மின்புலம்புந்திறம்பார்ப்பவெய்யவன், பொன்பிறழ்கு
ணதிகைப்பொருப்பிறேன்றினான்.

(௩௨)

தோன்றலுந்திசைதிசைதோறுஞ்செங்கதிர், கான்றதுமுனிமணக்காமமா
மிரு, னேன்றவன்றீவினையிரிந்தவாறென, வான்றமேதினியிருளினத்தும்
போயதே.

(௩௩)

போயயினிராத்திரிகரிதன்பூவணைத், தூயகண்டியிலதுதுணுக்கெனவிழித்
தாயினாமுனிவனையருகிற்கண்டிவ, னேயெனவனுழத்தனளிரங்கியெங்கினான்

நாண்மலர்ச்சரிசுழல்சரியநல்வடி, வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகால்
பொரத், தோண்மலர்த்தொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட, நீண்மலர்க்கையிணைநெ
ரிகதுவீழ்ந்தனன். (௩௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுடு சமுமுன்னம்வெவ்வினையேன்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்ததுயிலெழுமுன்னேபிரிந்தெங்கேதுவள்கின்றாய்
தாழ்ந்தகுலத்தெம்மரபுன் நன்மரபுக்கொவ்வாதோ
வாழ்ந்தகுடிவாழ்க்கையுமம்மணவறையும்போதுமோ. (௩௮)

போதோன் றுமணைமீதுனபுயர்தமியேன்புணர்ந்தறியேன்
யாதோன் றும்பலகா லும்பயிலாமுன் னிகழுதியோ
தாதோன் றுகுழலாரும்வேறுசிலர்தாமுளரோ
தீதோன் றுமில்லாதாற்கீதுமொருசெய்கையோ. (௩௯)

செய்யவிதழ்க்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வகுலத்
தையலரோ*வியக்கியரோவெவர்தாமோதமக்கன்பாய்
வெய்யதொருமாயத்தாலுணைக்கொடுபோய்விட்டனரோ
வையானிராத்திரிகரனுக்கவரெல்லாமஞ்சாரோ (௪௦)

அஞ்செழுத்தந்திருநீறுமகனமார்பிற்புரிதூலுஞ்
செஞ்செவியுங்குண்டலமுஞ்சடைமுடியுந்திரடோளும்
விரிசுமணநதனிலெண்ணைக்கடைக்கணித்தவிழிநோகரும்
வஞ்சமறயான்காணவின்னமிங்ஙன்வாராயோ, (௪௧)

வரும்போதப்போதென்னைமணம்புரிந்துகரம்பிடித்ததுத
தரும்போதுதொடைகுட்டித்தழற்கடவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதுனமளிஅறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிருமபோதமனத்திநினைந்திருந்தனையோவறியேனே. (௪௨)

அறியேனேத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெறுத்தனையேற்
சிறியேனையிவணிறுத்திச்சென்றாக்காற்றீங்குண்டோ
நெறியேபின்வாவெனிஹுநின்மொழியான்மறுப்பேனே
மறியேநதுமெம்பெருமான் றிருவாக்கும்வழுவாமோ. (௪௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுனைக்குறுகிவணங்கிபா
ளபுகியநின்மகட்டுமணமதுசெய்வான்வரந்தந்தே
னெழுநெனநீயுரைத்தபடியிப்படிவைத்தேகுதற்கோ
விழுமயமாதவர்க்கெல்லாம்பொய்சொலவும்வியுண்டோ, (௪௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவமுண்டானுலரையாயேல்
உண்டோடுங்குழற்செடிமடவார்க்குமுரையாயோ

* அரக்கியர் என்பது உம்பாடம். 0 இராத் திரிகரன்-இவன்பிதா.

† தரும்போது—மெலித்தல்விகாரமெனினுமமையும்.

வெண்டோனாற்கருச்சனைசெய்தந்தையேனை வரம்வாங்கிக்
கொண்டோகையாற்பயந்தான்மற்றிதற்கோகோமானே. (சுரு)

மாளுரைப்புணராமற்றவம்புரியமதித்தனையே
லாளுமலெனையுடன்கொண்டேகிளையேலடியேனுங்
காளுமலர்தந்தம்புனலளித்துங்கந்தமுடன்
மேறொருங்கனியிந்தம்பிரியாமற்றிரியேனே. (சுக)

நோற்கின்றதவங்கனினுமறைமுதலாநூனீங்கள்
பார்க்கின்றகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையரைச்
சீர்க்குன்றத்தனியேவைத்தொருவழிபோய்ச்செய்தருய
மேற்கின்றதருமமென்பதுண்டோவந்தியம்பாயே. (சுவி)

பாயிருளென்றொருபாலிவரப்பாலியேன்றியின்றேறன்
போயதொருநிலைவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
சேயிருவிண்ணவருலகோவயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமுலகேதுயானும்வரநிகழ்த்தாயே. (சும)

ஏனென்றயில்லையினியிரங்கேலென்றயுமில்லை
நானென்றலுய்வதில்லைநன்முனிவர்குலக்கோவே
தெனென்றமொழியார்யான்செய்குறையுண்டென்றோரா
வ்ருளென்றதனியேயிங்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (சுக)

இருக்கமுடியாதுதனியென்றமுதாள்கீழ்விழுந்தாள்
மருக்குமுலார்பலரருகேவந்தவனையெடுத்தேந்திச்
சுருக்களகமுஞ்சொருகிச்சொரிவிழிநீருந்துடைத்து
நெருக்குமிளமுலைல்லாய்நீயிரங்கேலெனமொழிந்தார். (சுரு)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுமுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேற்பாவமிதென்றெண்ணானேன்
விழியிணைநீர்ததும்பவுனைவிடுத்திருப்பதும்முறைமைக்
கிழிவெனவுமெண்ணானேலிவ்வுலகக்கொள்ளுமோ. (சுக)

கொள்கையுமப்பெரியோர்தங்குறிப்பையும்யாமறிவோமோ
தெள்ளருவிப்பெருங்கிரிக்கேதவநெறிக்கேசென்றோனே
வெள்ளநதிப்புனிதநீர்க்கெய்தினேனாமீண்டின்ன
முள்ளருகிவராதொழியானீதுயரமொழியென்றார். (சுரு)

என்றலுமவ்வுரைகேட்டவிலங்கிழையுமகங்குழைந்து
சென்றகதிர்வரக்காணத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றுமழையிலாதிரங்குந்தேதாகையும்போலத்தோகை
சென்றமுனிபோனவழிநோக்கித்திகைத்திருந்தான். (சுரு)

வேறு.

இருந்துயர்க்கொழிக்கிவளிருந்தனன், விரிந்தகந்தமா தனமிசைக்கணை
பொருந்துமால்நிழற்புறமுழுகிற, வருந்தவஞ்செய்தேயவனிருந்தனன். (௫௪)

இருநிலம்பெறும்பிரமனென்பவன், நருமகற்கொருதனையனுவ
னாரியமெய்த்தவத்தலதுவேறுவே, றாரிமையிற்கருத்தொன்றுமெண்ணிலன்.

இலகும்யோகமில்வகையிருந்துளி, யுலவுமால்மரத்தம்பார்கொம்பின்மேற்
குலவுந்தன்குலப்பெடுகூடவே, யலகுசொல்லுங்கேரண்டம்வாழுமால். (௫)

ஆலமரந்தகேரண்டமற்றொரநாட், குலமரந்ததன்பேடையுத்திடச்
சிலவுண்டுகொண்டின்றுசெல்வனென், நேலமென்பெடைவீடுத்தெழுந்ததே

தெடுகுன்றழந்திசையும்வாலியுங், காடுமெங்கணுஞ்சிறகூல்விரித்
சோழநீடு தூரத்தொருண்டிகண், டாடிவாயெடுத்தகமிழ்ந்ததே. (௫௮)

மகிழ்ந்துபுள்ளுமின்வழிக்கொடேகலு, நிகழ்ந்தசெங்கதிர்க்கடவுண்ணீள்பரி
யகழ்ந்தமேல்கடற்கரையடைந்தது, நிகழ்ந்தவந்திவானிருள்சிறந்ததே. (௫௯)

தெடுமேயெனைச்சினைவயிற்றுடன், வாடுமேவரும்வழியையாடியென்
பேடுவீடுமேயென்றுபேதுரு, வோடியோடியென்சிறகரோய்ந்ததே. (௬௦)

ஒயுமோயுநின் றுன்னுமுன்னுமெய், மாயுமாயுமவ்வழியிருட்டலாற்
போயுமிளும்வாய்புலரும்வெய்யவன், சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால்

மாலிருட்கடல்வந்துமூடலு, மாலினுக்கினியரிதுபேரவதென்
நேலமிட்டுரைந்துடலுடைந்துசெஞ், சேலடுத்தே தார்வாலிசென்றதே. (௬௨)

சென்றொராயிரஞ்செவவிதப்புறந், துன்றுதாமரைத்துய்யநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றின், நன்றிராவெலாமவனிருந்ததே. (௬௬)

இருள்பரந்தகேரண்டனின்னமும், வருகிலாளிதுமாயமோவெனஞ்ச்
கருவயிற்றொடுஞ்சிறகூல்புடைத், தருகுபேடைநின்றுழலுமங்கரோ. (௬௪)

அங்குமிங்குகாணாகீதனித், தெங்கணைகினையெவர்தடுத்தனர்
கங்குல்வாய்விழிகாணொறுதுபோய்த், தங்கினுய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய்.

செய்யவரையிசைதேடிவந்தது, முய்யநான்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதோரிராவினைவிளைந்தது, மையகோவிதின்றழகதாய்தே. (௬௯)

ஆயபுள்ளெலாமடவியெங்கணும், போயும்வாயிரைபுசிப்பதில்லையோ
மேயநீயும்போய்மீள்வதில்லையோ, தீயதின்றையிற்செய்க்கையென்கொலோ.

என்னையும்மறந்தெங்கனேனுமோர், கன்னியம்பெடைகண்டொளய்கொலோ
வுன்னையன்றியென்னுயிரிருக்குமோ, மன்னவென்றுதன்வாயரற்றுமால். ()

வேறு.

மாலுறுமிதையத்தோடுபெடுமிவ்வருத்தங்கூர
மேலுறுதயர்க்கேரண்டன்மலத்துமேவுங்காலைப்
பாலுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளாகற்றியொற்றைக்
காலுறுபரித்தேர்வீரன்குணதிசைக்கடல்வந்தான். (சு.கூ)

வந்ததுவெயிலின்சோதியெனவரிவண்ணபாடக்
கந்தமென்பொருட்டுமுடுமிதழைனுங்கதவுநீர்க்ப்
புந்திமின்மகிழ்த்தகஞ்சம்போலக்கேரண்டனெஞ்சத்
தந்தியிற்புகுந்ததுன்பமடங்கலும்போயிறுங்கே. (எ0)

ஆங்கறிவுடையோர் தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலைத்
தீங்குறிவிருபாலோருஞ்சேர்குவர்நலனுஞ்சீரு
மோங்குறிவிருபாலோருமொருவழிப்பெறுவரென்ப
தீங்குறுகமலமேவுங்கேரண்டனிடங்கண்டேமால். (எக)

கண்டதுவெயிலின்சோதியேகரண்டன்களிப்புவிங்கக்
கொண்டதொருண்டிருநென்னற்கவ்வியகூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றும்மெழுந்ததுபுடையின்வீசித்
தண்டலிற்சிறுசச்சண்டமாருத்தயங்கிறற்றம்மா. (எஉ)

மாயிருளால்முண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுமுன்போலப்
போயதுவிசும்பினூடேவழியதுபுகுந்துபெடை
யேயெனவரற்றித்தேதடிவயிறலைத்திரங்கிவீழ்ந்து
தீயவெந்துயரங்கூருங்காலையிற்சென்றதன்றே. (எக)

சென்றதன்சேவல்மேனிதாமரைச்செவ்விப்போதின்
மன்றலம்புதியசண்ணமணப்பமுன்வரலும்பெடை
துன்றிருளுழந்தோயுந்துயரமுமொழிந்துதன்க
ணின்றொரிபிறக்கநோக்கிநெடிதுயிர்த்திருந்ததோர்பால். (எச)

ஓர்புடையிருந்தபெடையூலைக்கண்டுசேவல்
சோர்வொடுநென்னன்மலைதுயருழந்திருத்ததின்று
பேர்வறத்தமியனிற்கவன்வருதலும்பிரிந்தென்மீதி
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெனவெண்ணியிணைத்ததன்றே. (எஊ)

அணைத்தலும்*பணைத்துப்பேடைசிறகிடையட்காதாகி
யிணைத்ததன்வாயிற்சேவலிரைதருவாயுந்தள்ளிப்
பணைத்தகான்மீதுகோத்தபடருகிற்காலுநீக்கித்
துணைத்தகண்சிவந்துகண்டஞ்சாரித்துமெய்விதறிற்றம்மா. (௭௬)

மாலையிற்கிடைத்தவுண்டுகொண்டங்ஙன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற்படிந்தான்கஞ்சமீதொருபொய்கைவைக்கித்
காலையிற்கடிதுவந்தேன்கலங்கியதுயரெண்ணுதென்
பாலயிர்த்திடுவதென்கொலென்றதுபரிந்துசேவல். (௭௭)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிசெவ்விப்
பூவலர்மணப்பவேரூர்பெடையொடும்புணர்ந்துவந்தாய்
மேவலநின்றையெண்ணுமென்னையோவெறுத்தியென்பா
லாவல்லீட்டிருந்தாயன்றியிருக்குநீயஞ்சுவாயோ. (௭௮)

அஞ்சுவையுண்டியென்கொவருந்துணையென்கொலிந்தப்
பஞ்சரமென்கொலின்பப்பரிவென்கொல்லவமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்தநின்கண்காணவேவலிதென்றோவி
துஞ்சவதொன்றென்றென்றெழுந்ததுதுணிந்துபேடை. (௭௯)

பேடையைவிலக்கிச்சேவலுணையன்றிப்பிறவற்றோடுங்
கூடயானென்றுமில்லைக்கூடியதின்றுமில்லை
வாடுதெலொழிதித்தம்மணவியர்சலிப்பவேறு
நாடுவர்புறம்போயென்றானரகமற்றதுபோலுண்டோ. (௮௦)

உண்டெனில்வஞ்சமென்பாலீங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியினிந்தவாலின்கீழ்ப்புற்றில்லைகு
முண்டகன்பேரானமுனிபுகுநரகம்யானு
மண்டுறப்புகுவேனென்றுசேவல்வாய்மலர்ந்ததன்பால். (௮௧)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றைந்தவாய்மை
வன்புறுதவத்திலீங்குமுனிசெவிமடுத்தலோடு
துன்புறமனத்திலெண்ணித்துண்ணெனவெழுந்துநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயெண்ணப்பறவைநீயம்புகென்றான். (௮௨)

இயலறம்பொருளொடின்பம்வீடெனவிகைக்குந்தான்ஊர்
செயலுறுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வரவீடு

*பணைத்தல—பழையுடைத்தாதல். பதைத்துஎன்பதூஉம்பாடம்.

பார்ப்பென்கொல்என்பதூஉம்பாடம்.

மயலொடுமனைவியங்ஙன்வருந்தலிங்கிருந்துநோன்பு
முயலிலென்முயன்றாயில்லையாகிலென்முனிவர் கோவே (அக)

வேதநீயுணர்ந்தாயேனுமெய்த்தவஞ்செய்தாயேனு
மாதவன்மயங்கும்பாவம்வருமுனக்கஃகறுதியையா
வேதமிலென்பேடைக்குயாடுருபிழைசெய்தேனேற்
பாதகமெனக்குமுன்போலிவழிபலிக்கவென்றேன். (அச)

என்றுரைசெய்ததந்தக்கேகாண்டனிருடிகுன்று
நன்றிதுசாதமென்னவியதயத்துணாடிநாடி
நின்றிறின்றேறங்கியெங்கிருநுதியிர்ந்துயிர்ந்துவிம்மித்
தன்றுணைவிழிநீர்மல்கத்தையலைநினைந்துரைந்தான் (அதி)

தானவர்மல்குங்காலம்பிறப்பதோதளர்த்துநொந்து
வானவரல்குங்காலம்வருவதோமதிக்கவொண்ணாக்
கானமரளக்கோதையிராத்திரிகரிதன்காதல்
போனதுமுனிக்குமீண்டுபுகுந்ததுமனத்தினுடே. (அசு)

ஊடுறுதுயராலன்றோருபதுவருடமாயத்
தாடுறுவேற்கண்ணைப்பிரிந்தநாளளவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனுகிவரையினுமிழிந்துபோயக்
கோடுறுமுலையாளவைருங்கொழுகர்க்கடிதுபுக்கான். (அஃ)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலஹ்
தக்கராத்திரிகரிதரிவுறுப்பிரிவினா
நெக்கிநெஞ்சருகிவந்தெதிர்கொடேநியமனைக்
கைக்குவித்திருபதம்பரவினாக்கருணையால். (அஅ)

கருணையங்கொழுநனைக்கடிமனைக்கொடுபுகுந்
தருணபங்கயமுகத்தழகெழுந்தணிகலந்
தருணகொங்கையினணிந்தகின்மணந்தனையனை
திருணறுங்குமுன்முடித்திருகண்மையெழுதினாள். (அஃ)

எழுதரும்வடிவினாவினாயிர்க்கணவனிப்
பொழுதுவந்தனெனன்பொருவரும்பதியுளார்
முழுதுமத்தாதையுமுகமலர்த்தருகினார்
பழுதிலாவிருவருங்கலையுட்பழகினார். (அஃ)

நாரியும்முனிவனும்கொடாறுங்கூடுறச்
சேரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திரளெலா

அறுதி—நிச்சயம். ௦ஆயத்தாடுறும்—பொண்களகூட்டத்திலவ்ளையாடும.

மோருருக்கொண்டதெயொப்பவப்பேதைபாற்
கர்ருருக்கருவயிற்றுற்றதக்காலமே.

(க௭)

காலிலைத்திணைமுலைக்கண்கறுத்திதழ்வெருத்
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்திடைதடித்
தோலையிற்றுகழைபொருமவழிகுழிந்துடல்பழுத்
தேலம்மடிச்சுவைபுளிப்பிவைசுவைத்தெய்தினுள்

(க௮)

எய்நாமவவயவுநோயெவையும்வந்துறுதலும்
பெய்தகோல்வளையினொளாமகப்பெற்றனள்
நிகையிரண்டொருபதுங்கதிரெயிற்றதரமோ
ரையிரண்டானனந்தாணுமுண்டாகியே.

(க௯)

ஆகமேபுயலுமாயசனியேசொல்லுமாய்
வேகமாயசுடற்குஞ்சியாய்விஞ்சுமா
நாகநீள்பெலமுழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனாமகனைமின்மடியில்வைத்துருகினுள்.

(க௭)

நாளுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கியின்
நோளணைத்தரதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத
தாளினிற்றவழ்தலுந்தளருமென்னடையுமாய்
வாளெயிற்றிதழ்மழக்குமரணும்வளருநாள்.

(க௮)

வளருமாமதலையையாதவத்தாதையுங்
கிளருமார்புறவணைத்தருமறைக்கிரியையா
லளவுமென்சவுளமாதிருகைமுந்நூலுமங்
குளமகிழ்ந்துதவினானுவகையாலுருகுவான்.

(க௯)

உருவமாமைந்தனுக்குமைதிருப்பாகுநர்
தருவரம்பேவண்டுமென்றெண்ணியத்தவமுனி
திருமகற்கொண்டுபோய்த்மெய்வவான்கயிலைபுக்
கருநெறித்தவநிலென்றவனைவைத்தேதகினுள்.

(க௭)

எகலுந்தெசமுசுன்நவமெரிக்கிடைசெய
நககங்கணனுமுன்வந்துவாணாவற்
காகமுக்கோடித்தகவிலங்கையுமளித்
தோகையால்ராவுணப்பெயருமன்றதவினை

(க௭)

பசுந்தோல்மடித்துவரென்பதூஉம்பாடம்.

0 மடி—உணவு

கைகளோரிருபதென்பதூஉம்பாடம். - நதிக்கிடைசெயுளன்பதூஉம்பாடம்

வேறு.

உதவுஞ்சிவன் நன்வரம்பெற்றுள்ளவாட்கையாக்கன்
மதவெங்களிற்றினேறிவரலுமாயன்போந்து
முதுவிண்ணவர்க்கும்முன் றுகோடிமுதல்வவுனகீ
ததிகமல்லமீண்டேயரைக்கோடிவாங்கென் தரைந்தான் (௬௬)

அரைந்தான் மொழியின்படியேயாக்கன்கயிலைசென்று
சிறந்தாய்முன் றுகோடியரைக்கோடியாகச்செய்தாற
புறந்தானிவர்போர்க்குப்போந்தேதவரெவரு
நிறந்தாள்சடையவென்னத்தந்தேதென்னருநிமலன். (௬௦)

மலராந்தடங்கட்டிமுமால்வந்தமாயவியற்கை
யலராமனத்தனறியாதளியினெடுமகன்றான்
புலராழகப்புன்முறுவல்புலவரெவரு மூததார்
சலராசியைவெற்பதனற்கடைந்தவள்ளநணந்தான் (௬௧)

தணந்தான் கைலைச்சைலம் தன்னைவாள் கொளரக்கன்
மணந்ததாயுந்தந்தைமரபிலுள்ளயாருங்
குணந்தான் கொடியனே னுங்குடி களோடுஞ்சென்று
கணங்களாகிச்சூழக்கடற்கணிலங்கைகலந்தான். (௬௨)

கலனோடிவங்கும்புயத்தான்கடல்குழிலங்கைமேவிப்
பொலனோடெறிக்குருகரம்புகுந்தேயாளுமெல்ல
நலனோடிவன்றாயுலக்கைகளினக்கையாற்பிடித்துத்
தலனோடுமெனவிட்டுக்குற்றக்கண்டுதளாந்தான். (௬௩)

வேறு.

தானேநெற்குற்றமுக்குந்துயரென்கொலுனக்கெனலுந்தாயுகேட்டு
மானேயுங்கரத்தானைமாப்பிடியின்வடிவமைத்துவணங்கவென்ன
யானேயித்தரையாளநெற்குற்றலியல்போவென்றிலிங்கம்வாங்க
வானேறுசிவபெருமான் வடகயிலைத்திருமலைபோயடைந்தானன்றான். (௬௪)

அன்னவந்திதைமஞ்சவரனீபோந்ததென்கொலெனவவனென்னனை
நின்னாகம்பூசிக்கவாரிலிங்கந்தரவேண்டுமிமலவென்ன
மின்னாற்பொற்சடைமுடியோன்வழங்குதலுமவனெந்திமீளுங்காலை
நின்னாரணன்கருதிமுனியாகத்தொடர்ந்துவழிநடுவென்றான். (௬௫)

ஆனனம்பத்துடையவடலரக்கன்வரும்பொழுதவனுக்கலாந்துதெண்ணாப்
பானமதுசெய்வதற்கோர்தவனெடுமால் கொடுப்பப்பதறிப்போந்து

இவ்வரத்திரிபுராணம், கன்மாடபாதச்சருக்கம் இகம் செய்யுளும், பிரமோத
தரகாண்டம்சிவதானமகிமை ௪௬-௪௮ ம செய்யுளும் பார்க்கவபுராணமும், இரா
வணனுக்கெதிரேவந்தது விநாயகப்பெருமானென்று கூறல்காண்க.

0 முந்தியசெய்யுளுக்குக்காட்டிய பிரமாணதூலங்களிலே இராவணனுக்குச்
சுலோமோசனகவுட்டமீனோந்ததென்றும் இன்னுஞ்சிலவிசிற்பங்களுக்கூறப்படல்
காண்க.

மாரிருதனந்தமுனிவனைநோக்கிப்புனலருந்திவருமட்டுக்கு
நீர்னினைக்கையேந்தவேண்டுமிந்தவிலங்கமெனநெடிதுசொற்றான் (௧௦௬)

நெடியமுனிவனுநின்னைமூன்றுகுரற்கூவுவனன்னேரம்வாரா
லீழிலுமரூரர்க்கடைவனென்றிடலுமரக்கனுந்தன்வேடையாற்றான்
கடிததனுக்கொருமித்துச்சிவலிங்கமம்முனிதன்கைமேல்வைத்துக்
கொடிவர்ப்பூவாவியிற்போய்க்குறுகலுமுக்குரலுமுனிகூவாநின்றான். (௧௦௭)

கூவுமொருமுக்குரற்கும்வந்திலனென்றந்தமுனிகுளிர்பொற்கையின்
மேவுமலிங்கதீதையன்மேவுமொருகோச்செவியின்விளங்கநாட்டி
யாவரசைத்தாலுமசையாதிவணையிருக்கவெனவிதைஞ்சிப்போனான்
நேவரசைக்கோகர்ணமென்புகழ்ந்தார்தெசமுக்கனுந்திரும்பிப்போந்தான். ()
வேறு.

பொந்தான்முனியைப்புடைகண்டிலமென்றாய்தான்சிவலிங்கமொராக்குழை
யின்,வாய்தாலயமோடுவயக்குதல்கண்,டேய்தாவிருகைகொடுத்தனனால்

ஆலம்பருகும்பொருளச்சுதனார், சீலம்புரிசொற்படிசேவடிவேர்
தாலம்புருவில்க்கசயம்புவதாய்க், கோலம்பெயராதுகொழுந்தெழுமால். (௧௧௦)

஁ழுந்தானிறையத்தழுவிக்கொட்டொ, விழுந்தானடிவேர்பறிமேருவென
வழுந்தாரமுடித்திரைத்தனையுஞ், செழுந்தாரகையிற்புடைசிந்தினவால். (௧௧௧)

சிந்தாருலமுற்றசினக்கொடியோன், நொந்தான்மெய்யொடுங்கிதுடங்கின்
னென், நைந்தாருவினாடவரார்த்துநகைத், தெந்தாயெனவீசனையேத்தினரால்.

ஆலித்திடுமண்டரதிற்பினெதிர், கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வேர்பறியக்கடவா, மேலிட்டலைவேலையின்வீசினனால். (௧௧௩)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித், தின்னங்கயிலைத்தலையேகவேளுத்
தன்னந்தனிபோயினனத்தறுகண், மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். ()

வான்மிக்கநரைத்திரைவண்ணவுடற், கூன்மிக்கபுறம்பிடிக்கோலுடனான்
மேன்மிக்கதொர்வேதியனாகிடந், தேன்மிக்கவுனக்கிவ்விளைப்பெனலும். ()

என்னன்னெதொழிற்கொரிவிங்கமுமை, மன்னன்நாவாங்கினனோர்முனிகோ
ன்னம்புகவைத்ததுகண்டமலன், முன்னம்புகவின்னமுயன்றனனால் (௧௧௪)

நால்வேதியதூரநடந்துடல், மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
சீல்வேடனியம்பலுநின்மறையின், நூல்வேறுபடாதவளும்நாவல்வான் (௧௧௫)

சுவடை—நாசுவட்கை.

தாலம்—பூமி.

஁ழுந்தான்நனியேதழுவிக்கொட்டொ என்பதுஉம்பாடம்.

வானோர்பணியும்வடவெண்கயிலைத், தேனோடுகுவட்டொருதென்குவடு
நானோதவிலங்கைதரித்தபடி, யேனோர்கிலையாதுமுணாந்தறிவாய். (ககஅ)

ஆயும்பொழுதம்மலைதென்கயிலை, யேயுஞ்சிவலிங்கமுமிங்குநாநீ
போயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக், காயும்நிருதன்கைகுவித்தகல்வான் (ககஆ)

அகலாழியிலங்கையதன்பதிபுக், கிகலாரிரதம்பிறிதேறியொராம்
முகனாநிரிகோணமுதற்கிரியைப், புகநாடிவலஞ்செய்துபோற்றினனாள். (க)

வேறு.

போற்றினின்நிரதமுத்தரதிசைப்புறம்விடுத்
தூற்றவெற்பினொருகீட்டிசையினேறியுரவோ
ஞற்றலிற்கொடியகையிருபதுவகொடனைசெய்
தேற்றமிக்கவனெடுப்பவிதையோனுமசையான். (கஉக)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீண்
டிசையுமங்கைகளொரெட்டிவைவன்மேனியுறலாய்
மிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிரவத்
தசமுதகநமுலிநம்பவெழுதென்றுதளர. (கஉஉ)

தனருமங்கைகளொரெட்டுதழும்புபெருமான்
வளருமங்கமொடமுந்தியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழியுழியினுமேனியழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவணர்த்தினனரோ (கஉங)

உணர்ந்தமாலயன்விழிக்கரியமெய்யுலையுமோ
வணிர்தவானுருவமானதுமகப்படுமதோ
பணிர்தபாதலமுறுத்துபதழும்பெயருமோ
தணிர்தஞானவொளியாயவொளியுந்தளருமோ. (கஉச)

மோசமுற்றநிருதன்முனிவுடன்கடிதெழும்
திசனுற்றவரையைச்சினமொடென்றுவனெனா
வீசுதெற்கிலுறவெட்டவவன்வான்வயிரமிற்
ருசுறுத்தநிருதித்திசைவிழுந்ததுவே. (கஉரு)

வேகவெங்கனல்விழிக்கடைபொறிச்சிதநீண்
மாகவெண்பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழச்
சேகரங்கொருபத்துமசையத்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறப்புவவர்மேனிகுலைய. (கஉஈ)

“தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்” என்னுமாணிக்கவாசகரும்,

குலையமண்ணுலகமுங்குலவுபா தலநெளிந்
தலையவான் முகட்டங்கலுமதிர்ந்துழலின்
றுலையமேகபடலத்திடியொரேழ்கடல்களு
முலையவாயொருபுதும்பெரி துரப்பன்மலிய.

(க௭ எ)

பல்வெயிற்றொடுகடித்தபருவாய்தனைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியெந்ரோமவழிபோய்ச்
செல்லவக்கடல்விடந்தனிதிரண்டவடிவீ
தல்லதொப்பிலையெனப்பலருமஞ்சியலற.

(க௭ அ)

அலறியாதவனும்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீன்பெரியதேதாளவனதைந்தவிசையாற்
குலவுமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருகக்
கலகவூழியிதுகாலமெனநாகர்கதற.

(க௭ கூ)

கதமுதிர்ந்தமலர்தென்கயிலைந்? கடமிளந்
திதனையின்மடிபெயர்ப்பனெனவெய்திந்ருதன்
மதியமண்டலமடுத்தீவரவுக்குவடிவாற்
புதியகுன்மடிபறித்திடுபுயற்குநிகர்வான்

(க௭ ஓ)

*வானடுத்தவரையைக்கரம்வளைந்துதழுவித்
தானெடுத்தலுநடுங்கினசகங்கன்முழுதுந்
தெனெடுத்தநிருவாயுமைதிகைத்துவெருவாக்
கானடுத்தசடையானயல்கலந்தனளரோ.

(க௭ க)

கலத்தலும்முமைதழீஇயகையுடனகைதழுவி
நலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னகையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொரெட்டுமொர்முகப்பொலிவுமாய்
வலத்திருப்புறமரக்கன்மிசைவைத்தசினமாய்.

(க௭ ட)

சினமழுத்தடிசெறிந்ததிரிசுலமபயம்
மனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வரைதொட
வனையநாகமதனங்குசுமொடவ்வரதழு
மினையகைதொறுமமைத்தினிதுதெற்குமுகமாய்.

(க௭ டு)

மாயனாடரியதேதாரடிமடித்தொரடிமீழ்த்
தோயடவீரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதேதார்விநனுதிக்கொடுமுனிந்துசிறிதே
யாயராவணையெற்றவலமவன்மவறினன்.

(க௭ ச)

0 ஏழுலகமஎனப தூஉமபாடம.

5 ஏயிறு—வக்கிரதந்தம்.

? கடம்—மலைப்பக்கம்.

† அரவு—ராகு.

‡ புயல்—பெருங்காற்று.

‘உயர்வரையொல்கவெடுத்தவரக்கொன்றிரகடக்கையடர்த்து’ என்றார் சம்.
பந்தஸ்வாமிகளும்

தீவிராசனம்—வலத்தொடையிலிட்புறங்கால்வைத்திருத்தல்.

நானிலக்களும் திரந்து டனடுங்கவலறிப்
பாணுவின் சுடர்படுங்கடல் சிவந்தபடிபோல்
மேனியெங்க ணும் விழுங்குருதி வெள்ளமொழுதத்
தானெருங்கிய லையாழியிடை தாழ்ந்தனனரோ (௧௭௫)

தாழ்ந்தனன்க ணலிதிக்கொரு தனித்தெசமுக்
ஞழ்ந்தென்கடலினன் றொருமைநாகமபர்வால்
வீழ்ந்ததொன் றுவமையல்லதயல்வே றுமுளதோ
சூழ்ந்து விண்ணிடையினின் மறர்துள்ளல்புரிவார் (௧௭௬)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன் மீளவெழுந்திலன் வாரானென்
றாருமவன்பரிதே ரொடுசிந்தியுடைந்தேதகச்
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெழிந்தேநின்
றாருமகிழ்ந்தினிதாடினர் பாடின ரவவாரோர். (௧௭௭)

வானவர்துள்ளுமகிழ்ச்சிகள் கோணமலைக்கேவாழ்
வானவர்கண்டுகளித்தலுமானை முகத்தோ ணும்
ஞானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழல்வேலோன்
காணநுந்துளவோ ணுடரின் றுகசிந்தோத. (௧௭௮)

ஒதெடுங்கடனஞ்சமு வந்தினி துண்டோன்பா
லாதரவம்பிகையும் பயமாறின அன்பூரப்
போதமகிழ்ந்துபுகழ்ந்துவணங்கினர்பொன் றுடர்
வேதமுழங்கினகோணமலைத்தலையீதன் றே. (௧௭௯)

அன்றுமைபங்கொருபாதி விளங்கவரன்பாதி
நின் றுருவாயருவாகிய கம்புறநீங்காதா
*யொன்று மிரண்டுமிரண்டிடெனென் றுமுடனவேறாய்த்
துன்றுயிருக்குயிரானவர்தோன்றினர்தோன்றாதார். (௧௮௦)

தாரணிநீர்க ணல்கால்வெளியேமுதறா னா
ரோணியாகியநாகிய காடியொருமக்காணர்

இதற்கு:— தானேயாய், அவையேயாய், அவைதானேயாய், தா
நான்மியசத்திருபமாகியுமென்பதொன்று; மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வ
ன்னுத்துவா, புலனுத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவாத்துவா, மூர்த்தியாடு
ன்பதொன்று; பிரணவத்தோடுகூடிய பஞ்சாக்கரமாயென்பதொன்று; சிவமா
கியும், சிவஞ்சத்தியாகியும், அர்த்தநாகரஞ்சுருதியுமென்பதொன்றாகப் பலபொ
ருள்கொள்ளப்படும்.

o வேறாய்—சொருபசிவமாய். பேராயென்ப தூஉம்பாடம்.

† ஒருமுத்து: “ஒருமுத்தாலேயுலகெங்குந்தானாய்” என்றதிருமுத்
தவாக்கிப்படி. ஏகாக்ஷரம்.

பேரணியண்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணைநர்
வேரணிதென்கயிலைத்தலைமின்றெருருமெய்யாநர் (கசக)
வேறு.

ஆனவக்கடவுட்டேசாதிவியவீர்திருமேனினோக்கி
வானவர் தடக்கைகடப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமஞ்சுடரேயெங்கணற்றவப்பயனையின்றே
ரீனனாமரக்களுலீடேறினமியாமுமென்பார். (கசஉ)

பாரியமழையினுச்சிப்பரத்தாறபரத்தின்செவவி
கூரியவரக்களுக்கண்டிருவிழிகுளிராநின்றேரம்
பூரியனேனுநல்லானிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியின்ஞ்சுண்டெங்களுமிர்தந்தாய்வாழியென்றார். (கச௩)

வாழியவலகீரமூமியாக்களுமழியாவண்ண
மாழிருஞ்சுண்டான்ரியதனிநுநன்நீதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நிருதன்பாதானம்வீழ
வூழியின்முதல்வநீயின்றேருருக்கொண்டதென்பார் (கச௪)

கொண்டலிற்கரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்ணுதைத்தருளுமன்றேர்பதங்கடவூரிற்கண்டோ
மண்டுமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்களைநெரிக்கும்பாதங்
கண்டனமின்றேதென்பாற்கயிலைமாமலையிலென்பார் (கச௫)

என்றவரிதைஞ்சுப்பூசித்தெண்கணன்முருத்தனைத்த
துன்றுசெங்கதிருந்திங்கட்டேசாதியும்விளக்கமேந்த
வன்றிரைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற்
தனமுனைத்தேவியோடுந்தம்பிரானிருந்தகாலே. (கச௬)

காலமுமநேகஞ்செல்லநிருதனுங்கடலுணியைறு
கோலவெங்கண்கடன்னிற்சிலகண்கள்துளிர்பூவென்னச
சீலமொழிடந்துவெற்பின்நிரவடிக்கிட்டுஞான
மூலமேயபயந்தீயேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றான். (கச௭)

என்றொருசிரத்தைவாங்கியெரிபுரைகுஞ்சிநீக்கிக்
குன்றவில்லுக்குருதள்ளிக்குடுகெனவீக்கிமுன்கை
நன்றெனவுளகுதாங்கிநரம்பினவகம்பியாக்கி
வென்றிசைவீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம். (கச௮)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநளியுவர்க்கூற்றகுமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையான்கேட்டுப்
பாதமீதிதைஞ்சியீசற்குணர்த்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனையீண்டேயழைத்திபோய்நந்தியென்றான். (கச௯)

நந்தியும்விடைபெற்றேறகிளரிகடந்தீழ்போய்வீழ்ந்து
சிற்தியசின்னையானைச்சிவனழைத்தனனென்றேருத
வந்தரம்சையின்மேகமதிர்ந்துபெய்வதுபோல்வேத
முந்துறுவாய்களார்ப்பமுக்கந்தொறுங்கண்ணீர்பெய்தான். (கரு¹)

காணுளநீளமுப்பான்யோசனைதயங்கித்தோற்ற
மானமார்பகலநான்சுயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமாரநந்திசொன்னநன்மொழிசெவியுட்கொண்டே
நீனிற்சுடல்விட்டோங்கிநிருதனுநிமிர்தலுற்றான். (கரு²)

உந்தெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவவி
துற்றிடுமுகமொன்பாணுந்தொட்டகட்குழியுங்கையாற்
பெற்றேதார்பாழுங்கொண்டுபெருந்தகைநந்தியின்போய்ப்
புற்றரவணிந்தகோணைப்புனிதன்முன்பணிந்துநின்றான் (கரு³)

நின்றபோதமலனந்தநிருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்றாட்
குன்றிறுவாளுமீளக்கொடுத்துக்கோடசலிங்க
மொன்றுமங்கனித்துச்செல்கென்றேருதத்தாழ்த்தொல்லேமீண்டான ()

மீண்டவன்போகும்போதுவிடுகைத்தலையுதுலும்
புண்டபூநதழையுமேந்திப்புசிக்கவருவான்போவ
சீண்டமான்மறையோளுகிநிருதனமுன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையிந்தக்கிரிவருநீயாரென்றான். (கரு⁴)

யாரெனநெடிதுகேட்டராவணன்வதனநோக்கிப்
பாரெனும்பரப்பிறெய்வப்பதியெங்கும்பணிநதிப்போது
காரணவரக்கர்வாழ்க்கைக்கடல்கவிலங்கைநின்ற
மாரணமுதல்வற்போற்றியருச்சிப்பான்வந்தேனென்றான் (கரு⁵)

வந்தனனெனலுமங்கவவளம்பதியியல்பேதென்ன
வந்தலுராககர்கோமானன்னையாமொருத்தியன்னாள்
சந்தரப்புதல்வன்கோணமலையின்சீழ்த்தொலைந்தானென
நைந்துநொந்துயுகும்விட்டானென்றனர்நாட்டினென்றான். (கரு⁶)

என்னுமம்மொழிநாராசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்துநெஞ்சந்தளர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்துவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவிலவிலிங்கம்பார்க்களிப்பனையோ
நின்னையுமிழ்ந்தென்னாவிநிற்குமோநிலத்திலென்றான். (கரு⁷)

புதிதகழிணைகலர்சபுரர்ணம்.

என்றவனிரங்குங்காலையிங்கநின்கரத்திலேநந்தி
நின்றிரங்குவதொண்ணதென்றிலங்கந்தனெடுக்கையேற்று
மன்றலங்கயிலைவெற்பின்வாமபானிருதிதிக்கின்
வென்றியஞ்சயம்புவாகவிரிகடல்வண்ணன்வைத்தான. (௧௫௮)

வைத்தநீர்க்குமிழிமாய்ந்தானீர்தாமண்டேனோடேமண
னெத்திடுமுடலுக்கென்கொலிரங்குவையோர்பால்வாடை
மெய்த்தளிர்ச்சருகுடட்டவதனைவெஞ்சுறைறையோர்பாற்
றத்துஅப்பிரிக்குமாவிரிப்புமன்னதுவேயன்றோ. (௧௫௯)

ஒவனவவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதோருறுதியாமோ
தாவருமுதகப்பேறுந்தானமுங்கடனும்யாவுந்
தேவர்தந்தேவன்கோணைத்திருமலையினிற்செய்தால்
மேவுவனன்னையந்தவம்பர்தம்வீட்டினும்பர். (௧௬௦)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமையாளீசன்
வம்பவழிச்சடையைக்கையால்வகிர் தலுங்கக்கையஞ்சிக
கம்பிதங்கொளலுரம்பன்கண்டுகைநகத்தால்வாங்கிச்
சம்புவின்ரீவின்னென்பாற்சாகரத்தெற்றிவைத்தான (௧௬௧)

எற்றியபோதுகங்கையிலங்கையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிவலைபோர்ப்பத்துடைகலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகுடநாட்டிமுழையதனுப்பண்ணசெய்து
நற்றியபெருமான்ரீர்த்தநடுவுறமுனோத்துநின்றான். (௧௬௨)

நின்றவிக்கடவுட்குன்றைநினைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
குன்றினுஞ்சென்றுதூறுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன்றனிவடிவுகாணப்புறத்திடுமச்சமென்ன
வன்றரன்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௬௩)

ஆய்ந்தசீரிடையாலோடியலங்குகாவிரியிரீரும்
பாய்ந்தபிங்கலையாலோடிப்பரந்தமாவவியினீரும்
தோய்ந்தபேராழியின்கட்சுழிமுனைவடிவாய்நேர்புக
கேய்ந்தவான்கங்கைதன்னேறடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௬௪)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரல்கலந்தநாற்றிசைநாகாத
மண்டனிற்செனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்கனெல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாயிவ்வெற்பினிற்கங்கைநீர்தோய்ந்
துண்டவார்சார்புத்திணுகிப்பதுகிண்ணந்திண்ணம். (௧௬௫)

திண்ணலந்தொலையா தின் னுஞ்செப்புவனிருத்கேண்மோ
வுண்ணலங்கூரப்பூசையுமாபதிக்வேரணுந்
தண்ணலங்கலுழந்தெண்ணீர் தருகுவரே னுமன்றா
ரண்ணலம்பெருமான்மெய்யோடடைவதற்கையயில்லை. (௩௩௬)

இல்லையென்றில்லந்தோறுமிரந்திபொருள்களே னு
கல்லவைமுக்கூருக்கிநாதனுக்கொருகூறீவார்
தொல்லையில்வினையுந்தீர்ந்துசோதிபெருவகிற்சேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென்னுமரியவீடடையமாட்டார். (௩௩௭)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாற்காத
மாட்சியினிலேபூநன்காயருங்கனிகந்தமாதி
காட்சியினுனகிடுனாற்றிக்கடவுளக்கனித்துண்ணாதார்
சேட்செநிகடற்கணுமையாயவார்செனித்துவீழ்வார். (௩௩௮)

வீழ்சடைக்கடவுட்காணவெற்பினுச்சிட்டம்வீழ்ததல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவசுததல்கம்பளத்திலவைகல்
கீழ்விடுமலசலாதிகிரியினில்விடுத்தல்செய்வார்
ரேழ்பெருநரகுக்கப்பாலிருணரகவர்வீடுன்றான். (௩௩௯)

ஆனவிக்கயிலைதன்னிலரணபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடித்தநேரம்
தேனவீழ்சடையான்முன்போய்த்தெரிசனையிடமுமாகாக்
கானகநிலத்தினூன்றிக்கடுநடைவலமுமாகா. (௩௪௦)

காவனம்பொய்கைபைம்பூங்காவனமரற்குச்செய்வார்
கோவிலுமதினுஞ்செம்பொற்றேகாபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசந்தம்வெயின்மணிப்பூணுமீவார்
முவுலகிதைஞ்சத்தேவரமுடியின்மேலடியும்வைப்பார். (௩௪௧)

வைக்குமிக்கயிலைதன்னில்மாதவம்புரிந்துநோற்றல்
மிக்குமந்திரங்களுன்னல்வீயந்தவருயிர்க்குப்பேரு
யுய்க்குநற்பலியுண்டாக்கலுறுபசிக்குணவுபெய்தல்
புக்கொருதானம்நல்கலதன்பலன்புகடொண்ணாதல். (௩௪௨)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெளியதன்றரக்கர்கோவை
பூதவந்தன்னிலிந்தத்தானமேபோலவுண்டோ
காதலாலின் னுணன்னைகதிபெறப்பலிகன்மாதி
திதினாதியற்றினிங்கோர்தீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான். (௩௪௩)

என்ன லும்வருணன் றிக்கிலிராவணன்கதைகொண்டெற்ற
கன்னியம்புனி தக்கங்கையுதித்ததுகயிலைச்சார
லன்ன துநோக்கிமாலாமருமறையனுமின் றுன்
மன்னியவண்ணே செய்தமாதவழி துகண்டாய். (௧௭௪)

ஆயிரம்வருடங்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுஞ்
சேயிரும்பலனுமிந்தத்தென்கயிலாயச்சாரல்
மேயவெண்ணிலவின் வெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை
நேயமோடினிதுதோயும்பலனுமோர்நிறைகண்டாயே (௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின்கதையினுலுதித்தகங்கையைத்
தண்டலில்லாதபாதாளகங்கையென்
றண்டரும்புகழுகவகிலம்வாழ்த்துக
மண்டுமிப்பொருட்டிலுன்னன்னை வாழ்கவே (௧௭௬)

வேரியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ
பாரியபலிகள்கன்மாதிபண்ணெனக்
கூரியகுசையவன்கைக்கொடுத்தமின்
டாரியன்வாங்கிநின் றமைப்பதாயினான். (௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக் கிவந்துயர்த்
தீயிடையிராவணன் செங்கையிந்துநின்
றாயடையக்கதிராணுவுன்றியே
வாயிடைத்துதித்திவண்வைத்தியாலென்றான். (௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளைத்துதித்தரக்கன்மண்
மேலமர்படமுழந்தான்வினங்கவைத்
தேலமர்கதிபுகவெனதுதாயெனப்
பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினான். (௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாணன்கர
நீட்டியகுசையினுனெகிழ்த்திரண்டுசெய்
தீட்டியவலதுபங்கிடதுபங்குறக்
கூட்டினன்னிவதுதிக்கொள்கைகொண்டேரா. (௧௮௦)

கொண்டதுபிதிப்பலியினிமுக்கோணமீ
தண்டர்நாயகற்பணிந்தரக்கசேவடி
முண்டகந்தொழுதுநின்னன்னைமுத்தியே
கண்டிடவேண்டுவான் கடிதுவாவென்றான். (௧௮௧)

வாவெனநிருதனுமெழுந்துமா லுடன்
சேவின்கயிலையிற்சென்றுமுன்பணிந்
தோவியநிகருமைபங்கவுண்பத
மேவவென்னன்னையுமவேண்டினென்றான் (௧௮௨)

என்ற லுஞ்சிவபதமின் றுன்னனைக்
நின் றிடக்கொடுத்தனநிருதசெல்கெனக்
குன்றவில்லுடையவன்*கூறவாங்கிமுன்
சென்றமாலுடனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான். (கஅ௩)

வந்தனைமறைநுணுக்கியற்றிமற்றினிச்
சிந்தனையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சந்தரப்பொன்முகில்சொரிதல்போல்வரு
மந்தணரியாவர்க்குமளிக்கின்றானேரா. (கஅ௪)

ஆனவக்சயிலையிரனும்வேதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதேவரு
ஞானமாமறையவராகிநண்ணினார்
தானமீந்திராவணன்றூழ்த்துபோற்றினான். (கஅ௫)

போற்றரன்பினாகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
றேற்றநால்வேதன்பூதசலிங்கமொன்
றாற்றமாங்கேசவனுருத்திரேசமாய்ச்
சாற்றுபேரிவிவகமொன்றவன்கைத்தந்தனர். (கஅ௬)

தந்தமுன்றிலிங்கமுந்தருமுக்கோணமீ
தந்தமோடமைக்கிலுன்னன்னைமுத்தியா
மந்தரப்புவவனமறைந்துபோயினு
னெந்தமாயங்கொடென்றிறைஞ்சியேத்தினான். (கஅ௭)

ஏத்தியுமருமறைதேதடற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிபுலையென்னையுங்
காத்திடாடந்ததுகடவுளையென
வாய்த்திடுமபத்துவாய்தோறும்வாழ்த்தினான். (கஅ௮)

வாழ்த்தருமக்கினிவாயுவிரந்திரன்
சூழ்த்தருதிசைதொறுங்கயிலைச்சுற்றினூர்
தாழ்சடைப்பினாகிபூதேசனாரரணி
யேழ்புகழுருத்திரவிலங்கந்தாபித்தான். (கஅ௯)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையான், ஞானம்ப்னைநண்ணினான்
கானயாழ்கொடுகல்வியா, லானமில்லிசையோதினான். (க௧௦)

ஒதியோதியுணர்ந்துணர்ந், தாநிசோகியநாதியின்
றேதிலாலிடையெற்கெனா, வேதராவணன்மீண்டனன். (க௧௧)

மீண்டரக்கர்தம்வேந்தன்மாப், பூண்டதேர்மிசைபுக்குநீள்
காண்டருங்கடமுங்கடந், தீண்டிலங்கையெளய்தினான். (க௧௨)

கூறப்பாறறிமுன எனபதூஉமபாடம்.

எய்தரக்கர்களெதிர்புகுந், தையனுற்றனனெமெனக்
கைகுவித்திருகாரொழு, மெய்புவப்புடன்மேவினான். (க௭௩)

மேவுமிக்கைதெய்வநல, மாவதொக்கவனைந்தனந்
தேவனுற்றதிருப்பதிப், பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (க௭௪)

பன்னுமீசர்பதிக்கைத, மன்னுநூல்வழியேமனத்
தன்னுவார்சிவலோகமீ, தன்னவானவராகுவார். (க௭௫)

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் ௫௧௪.

ஏழாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

வாருலவுமுகிண்முலையுமுத்தரியமணிமாற்புமலர்க்கணைக்குங்
காருலவுசுரிசுடி லுமொருபாகந்திருமேனிகவின் றுதோன்றச்
சீருலவுந்தியரவுமதிமுடிமெலொருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருலவுகயிலைலைப்பெருமானைமவாதென்னினைவுநெஞ்சம். (௧)

நெஞ்சுத்தில்வஞ்சுமிலாத்தசரதன்பாற்றிருமாயனெடுவெண்பெளவத்
தஞ்சனக்குன்றெனச்சிறந்துகோசலைதன்வயிற்றுதித்தங்கயோத்திநாட்டிற்
குஞ்சரத்தின்விளையாடிச்சானகியைமணம்புரிந்துகூனிசெய்த
வஞ்சுத்திறைக்கேசுமிதிமுறையால்விதிமுறையேவனத்திலெகி. (௨)

கிள்ளையெனுமொழிவனிதைச்சானகியுமிலக்குவனுங்கிளர்பூஞ்செங்காற்
பிள்ளையெனுமினங்காளையிராமனுமாய்த்தனிவனத்தேபிறங்குநாளிற்
கள்ளவிழிச்சூர்ப்பனகையிலக்குமனைவலிதுறுமக்காமந்தன்னாற்
றுள்ளிவிழமூக்கரிந்தகாரணத்தைவேறொன்றாய்ச்சொல்லிநின்றான். (௩)

நின்றடமெய்ப்புயத்தழகுக்கிணங்குமிருதனத்தொருத்திநிமிர்பூங்காளிற்
குன்றனையாருடன்புகுதுமவனையுனக்காமென்றகுறிப்பினாலே
கன்றியெற்றஞ்செய்தகுறைமய்தெனவேநின் றுரைத்தகெடுமொய்யந்த,
வென்றிதருமிராவணனைத்தின் றுமிழவொருகூற்றம்விடுத்தமீண்டான். (௪)

மீளாதவிரகமதிபரவுதலாலிராவணனும்விரைவினேகி
மாணாதுபொய்மானின்வனத்திடையுமாதுவனைவரவிட்டந்த

நானாதிதனிற்சென்றுசேதைனைக்கொணர்ந்துசிறைநண்ணுவந்த
தானாண்மைதனிலிழந்தானிராகவன்கையம்பொன்றுற்றலைகள்பத்தும். (௧௧)

ஈபத்தனமுமெத்திசையுமில்ங்கைநகராசனமும்பரிதிசூழ்ந்த
முத்தலமுமரசரிமைவிபீஷணற்குமால்செருக்கமுறைமையாலிவ்
வித்தகனைமதியுழிந்தராவணன்நன்பிரமகத்திமேவமாழ்கிச்
சுத்தமணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன்ஒருமுதுகண்டான். (௧௨)

‡ கண்டகையராவணனைமுன்விரலாற்பொருதாளுகருத்துமற்றப்
புண்டரிமலர்த்தாளுமொருபாகமமர்ந்தாளும்புனித்தத்தாளுந்
துண்டமதிதரித்தாளுங்கோடரமிருந்தாளுந்துலங்கிதேதான்நக்
கொண்டல்விடுமதிபோலவுளமதியுந்நெளிந்துவிழுகுளிர்த்துநின்றான். (௧௩)

நின்றகரசரணங்கள்கம்பித்துமயிர்பொடித்துநினைவுண்டாகித்
துன்றுமதியொளிகண்டுகாந்தமெனவிழித்துணைநீர்துளிக்கநோக்கிச்
சென்றபகைநிருதன்பாற்கறுததமலர்ச்சிபாதஞ்சிறந்துதோன்ற
வின்மறையென்பெற்றபயனிமையோருன்பெற்றனரோவென்றான்போற்றி. (14)

போற்றிதிரிபுரதகன்கலாந்தகாமததகன்புனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலிதானவசங்காரஹரபுனிதாபோற்றி
போற்றியுரகாபரணவரியதளகயிலைமலைப்புனிதாபோற்றி
போற்றிசயசயபோற்றிதிரிகுலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (௧௫)

என்றென்றுதுதித்திறைஞ்சும்விபீஷணனவவிராமனெனுமியற்பேருள்ள
குன்றென்றுமலர்த்தவிருகோகனகம்போற்றியிதழ்க்குமுதம்பேணி
நின்றின்றேராலயமிங்கியற்றுதுநம்வனைதீர்த்தநிமலற்கைய
என்றென்றுன்னருள்புரிந்தாலதுபோதுமெனவவனுல்லதென்றான். (௧௬)

நல்லமதிவைகாசிறற்குருமான்நலைதிங்கணலததவொரை
சொல்லியமுற்பக்கமுறுபஞ்சமியினுட்கொண்டுதொகுத்துக்கோயில்
வல்லவசிட்டனைத்தொழுதுதெய்வநாயகன்நனதுவடிவநீட்டி
யல்லிமலர்த்தான்போற்றவேண்டுமெனவவன்செய்வானன்புகொண்டான். (17)

கொண்டதுறுமின்போலவிராவணன்நன்காட்சியினற்குலவுமேனி
யண்டெரல்லாம்படத்தெழுதுந்திருவுருவைவசிட்டமுனியழுகூரத்
தண்டவனச்சித்திரவோட்டலம்புரியவிபீஷணனுந்தாழ்ந்துள்ளன்பாற்
கண்டவளிக்கோயிலின்கணமைவிக்கான்நானவிமிகலுமொர்பன். (௧௮)

ஈபத்தனம்—பட்டணம். ‡ கண்டகைய—குறுகலவிகாரம்.

௦ ஊர்தம்—சந்திரகார்தம். † கலாந்தகாவென்பது, ஓசைநோக்கிக்குறுகிற்று.

† அலம்புரிதல்—கவனித்துச்செய்தல்.

பன்னகத்திற்றிருமானின் மடிபோற்றுக்தென்கயிலைப்பரமவீசர்
சன்னிதிக்குட்டிருவுருவில்லையாகினியைச்சூலினியைத்தாமித்தோயும்
பொன்னதிக்குன்றெனும்மச்சகேசச்சரத்தைவலம்வந்துபோற்றிசெய்து
பின்னகத்திலிராமனுடன்வீடணனும்விடைகொண்டான்பெற்றியுள்ளான் (1)

உள்ளமுடன்விழிகுளிர்தார்சந்திரசூரியர்முனிவருரகரானோர்
தென்றமலர்கொழித்தினைநஞ்சிமண்னுலகந்தனில்விண்ணோர்தொரிசிததுற்ற
கள்ளமுடன்கொலைகளவுக்காமங்குருகிந்தைகைவிட்டேனோர் (2)
வள்ளலையும்டிபோற்றித்தள்ளரியதுயாமாற்றிவணங்கிவாழ்ந்தார். (கச)

வாழ்வதருதென்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிருக்கோயின்மவுலிபேணி
யேழுமுதிதுங்கனகமழையுமலர்மழையுமெழந்தியற்றிநிற்ப்ப
பாழிவரைமுழக்கொலியுமிமையவாகன்பரவொலியும்பயின்றவாழ்த்தச்
சூழந்திதிசைக்கரத்தாற்செழுந்தரளம்பொழிந்தோலச்சுருதிசெய்த. (கதி)

சுருதிசெயும்நாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்சோதிமாறாக்
குருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாழகருமைமையுட்கொள்வபோலப்
பருதிருடபாற்கடலுட்புகுந்துருணபாலுதயம்பரித்ததோற்றங்
கருதிலந்தமாணிக்கக்கண்ணாழவிடுபட்டகாட்சிபோலும். (கக)

காட்சிநூந்திரேதவுகஞ்சென்றுதுவாபரபுகமுங்குடந்தவன்னுட்
சேட்கடல்குழ்புயியனைத்தூந்தொழங்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிகள்பூங்கஞ்ச
தாட்கருதும்வானவர்கள்மானவர்போல்வந்திதைஞ்சித்தவஞ்செய்தேரு (ச)
நாட்கருதும்வடமொழியின்மூரணநடையிவ்வளவுதத்தினோமால். (கஎ)

நடமருவுதிருப்பாதர்திருப்பாதவருட்கயிலைநாதர்தோற்றம்
தொடைமருவுமெய்ஞ்ஞானச்சம்பந்தன்செந்தமிழாஞ்சுருதிதன்னி
லீடமருவுதில்லைசசிற்றம்பலமேமுதலெடுத்தவெத்தானத்துங்
கடன்மருவுமுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காண்மின்காண்மின். (கஅ)

காண்மின்கடென்கைலைப்பெருமான்நன்றிருமேனிகருதுமின்கள்
பேண்மின்கள்சந்தியிற்புருமின்கடொழமின்கள்பேசுமின்கள்
கேண்மின்கள்கைலாசபுராணமெனுஞ்சிவகதையைக்கிளைகளோடும்
வாண்மின்களும்மின்களஞ்செழுத்தைதமறவாதுவாழ்த்துமின்கள். (கக)

களபமதக்கலுழிவரையுரிசெய்தருள்கைலாயர்கமலபாதம்
புனகமுறமனதினினைபவநயனவுதகதுளிபொழிவபோல

* கலந்தளன்பதூஉம்பாடம்.

0 மெஞ்ஞானசந்தரன்சொல் என்பதூஉம்பாடம்.

† அஞ்செழுத்து:—மூலபஞ்சாட்சரம், தூலபஞ்சாட்சரம், குருபஞ்சாட்சரம், மாயாக்கியபஞ்சாட்சரம், பிரசாதபஞ்சாட்சரம் எனவெவவேறுள்ளன.

வின்குதல்பரவுதிரைவிடுதிவலையெறிவெனியொடே றுசங்
வளையுதவுதரளநிரைசிதறிநிறைதருவளம்மலையினுள்ள. (௨௦)

உள்ளறிவுபொடிபடுத்தந்திரிகைபெனத்திரியுமதியுளத்திடுனும்
பள்ளமுறப்பாய்புனல்போற்சஞ்சிதத்தின்வழியொழுகும்படிவந்தீட்டிக்
கள்ளவினைதீர்த்துமுத்திக்கதவெவர்க்குந்திறக்குந்தாள் கங்கைவேணிப்
பிள்ளைமதிமுடித்ததிருக்கையையரன்றார்களெனப்பேசலாமே. (௨௧)

மேதினியின்மச்சேந்தியத்துண்மாருதமுனிவிதித்தவிந்த
வாதிபுராணக்கதையுமன்றியும்பின்னடந்தகதையனைகமுண்டா
னீதியினக்கதகருதித்தென்கைலைத்திருப்பதியினிலைமையெல்லா
மோதுவனிச்சேந்தமிழினூற்றொடையானடைமுறைசேருலகமீதே. (௨௨)

தேவரினம்பரவுசிவலிங்கமதுபூசிப்பத்தினமும்வெவ்வே
றாவலினூற்றாபித்தங்காசமனங்கொண்டபிறகமுதுசெய்வா
றாவலம்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கரையிருந்துளாலங்காக்குந்
காவலவன்பரிதிருலத்தொருதலைவன்மனுநீதிகண்டசோழன். (௨௩)

சோனாடுமுதலியதென்மதுசைவடமதுரையெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணும்பிறக்கமையாநிலமடந்தைதனைவரைத்தகுதியா லு
மாணாருந்திறத்தா லுமபையனெனும்பெயரா லுமையென்னுந்
கோணாதகருணையிலுன்னையென்றுமப்பல்லுயிர்க்குந்கூறலாமே. (௨௪)

கூறுநவகண்டத்துச்சிவதானமனைகம்பொற்கோயிலாக்கிப்
பேறுதரமுடிதரித்தவராமதேவனெனும்பெரும்பொர்வேந்தன்
மாநிலபுராணங்கேட்டுமொருநாளின்புரோகிதன்மெய்வருத்தமாகி
வீறபையனவைக்குத்தான்வாராதமகனைவரவிடுத்தான்மேலோன. (௨௫)

வேறு

†மேலமைத்தமச்சேகச்சரக்கதையமேலேட்டி
னூலமைத்தங்கடையாளநுவற்சிசெய்துபடியாமல்
னூலமுற்றுஞ்சிவதானக்கதைதாதைநவின்றதற்குட்
கோலமுற்றருறையென்றுகுமரனதுபடித்தானே. (௨௬)

படித்தபொழுதிருசெவியும்பாட்டுதவுஞ்சுதையமுதந்
குடிக்குமிருநாவாகிக்குடிகொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்துமுகமலர்ந்துமயிர்ப்புறங்கள்
பொடித்துளமுட்கனிந்துருகிப்புகுமெறிந்துரைசெய்வான். (௨௭)

* துளியொடே றுசங்கம எனப தூஉம்பாடம்.

மேதினியின்மச்சேகச்சரமென்னச் சூதமுனிவித்தவிவ்வன் என்ப
தூஉம்பாடம்.

†மேலமச்சேந்தியபுராணக்கதையென்ப தூஉம்பாடம்.

செய்தவத்தின்வடகயிலைதன்னினுமித்தென்கயிலை
யையனுக்குப்பதியானவருங்கதையைச்சொல்லாமற்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரோகிதன்பானைமகவாய்ச்
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்ந்தாளம்போல்வாயே, (௨௮)

வாயிருந்தசதுமறையின்வழக்குதவுச்சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்தம்பெருந்துயராதீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விடுகிரணமுடியிருக்கு
மாயிலுன்பானியுமவதரித்தாயரனருளால், (௨௯)

அரவணிந்ததென்கயிலையமலேசன்கதைசீயுங்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுரைசெய்யெமக்கென்றும்
பரவணியாயுயிர்க்குதவும்பண்டிதனீயெனவிளம்பித்
ஐரவணமுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தானமனுவேந்தன் (௩௦)

வேந்தனுக்குமணங்குளிர்ந்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணகதைதர்ந்துரைப்பத்திறலரசன்
காந்தமுங்கூருசியும்போற்கருத்துற்றானவன்செவிக்குட்
போந்தவமுதிதுவல்லாற்புறத்தமுதஞ்செல்லாதே, (௩௧)

ஆதவனைக்கண்டவிருளதுபோலவஞ்ஞானஞ்
சேதமுறுமனத்தரசன்மென்கயிலைப்பெருமான்மேற்
காதலினுல்மந்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதம்போயினிதென்றான், (௩௨)

என்றதிருமொழிகெட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
கன்றெனலுமனுவேந்தனுமொசும்படையுந்
துன்றுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவுந்நிறுத்தி
யன்றுமரக்கலம்புகுவானலைகடனீர்க்கரைவந்தான், (௩௩)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவரன்றிரிகோணத்தாலயத்துக்கனைகசிலை
சுந்தரவாரிக்கரையிற்றொருத்துமரக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துவன்பால்விரைந்தேகச்செய்வாரைநிறுவித்தான், (௩௪)

நிறுத்துமமைச்சனூந்தானுநெடியமரக்கலத்தேறிப்
புறத்துமகத்துஞ்சேனைபரிசனங்கன்புடைகுழச்
செறித்தகரையும்மனமுந்நிமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
குறித்தமலன்புதனோக்கிக்குவித்தகரத்துடனிருந்தான், (௩௫)

திருந்துவடகயிலையின்முனசேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
பொருந்தியபேராசையின்னும்புண்டலைநீர்ப்புறம்வழியாய்

* சீவனி—சஞ்சிவி, ௦ திரவணம்—நிதலியம்.

† நிமிலம்—மரக்கலம்—வேங்கைமரம்.

விரிந்தகதிர்ந்தென்கயிலைமிகைநோக்கிவருவதென
வருந்தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குதலம்பலவிடுத்தார். (௩௬)

விடுத்தவறுபதமுடைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பாய்தலைக்கொளலா
னெடுத்தமுடித்தென்கயிலைநிலர்பதமலர்ந்தேடித்
தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றொடருமரக்கலங்கனெல்லாம். (௩௭)

கலனெடுத்திரையோடுங்கடலோட்டங்கரைகண்டு
கிலைனெடுத்திசையோடுநிலவெறிக்குங்குடைவெந்தன்
புலனெடுவிழிமலர்ந்துபூதேசன்றென்கயிலைத்
தலனெடுமெனந்தொடரத்தனதுகரங்கூப்பிநின்றான். (௩௮)

நின்றிருந்தகலம்பிடுத்துநெடியகரைப்புறத்திறங்கிக்
குன்றிருந்தபுயம்புளகித்தெதிரிநைந்துச்சிக்கூறுவா
னன்றிருந்தீர்வடகயிலைதென்கயிலையடியென்மு
ளின்றிருந்தீரென்னுனத்திலிருந்தவருநீர்தாமே. (௩௯)

நீர்தாங்குபகீரதியிலந்தாங்குவிடதாமுங்
கூர்தாங்குமிளம்பிறையுக்குடிதாங்குமுடிதாங்கி
வார்தாங்குமுலைத்தளவடந்தாங்குமுமையொருபாற்
சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியெனறவப்பேறே. (௪௦)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தனப்பேறுமில்லாதே
னவப்பேறாய்த்திரியாமலறிந்துதொழப்பெறும்பேறே
சிவப்பேறுமிதழுமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிதை
யுவப்பேறுந்திருமெனியுடன்பிரியாப்பெருமானே. (௪௧)

மானிருக்குமிடத்தேநாடும்வலத்தோடுங்கயிலையினீர்
கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதரியாம
லூனிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
யானிருக்கவின்றளவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௪௨)

தேனையுநின்மலர்த்தாடெரிசித்தேனெனதுவினை
தானேவிட்டான்றதெனத்தபதிமுதமதுநோக்கி
வானேயுந்திருமலைமென்மணிக்கோயிலியற்றுக்கென்று
கானேயுந்தாதகித்தார்க்காவலவனருன்புரிந்தான். (௪௩)

புரித்தவழற்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்டுபிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கோயிலுபாளுதிதூபியுட

* தருணம்—புதுமை. ௦ இரந்தக்கவி வண்டுக்குந்தோணிக்குஞ்சுலடை.

† பூதேசன்—சிவபெருமான். ‡ விடதாம்—பாம்பு. நிலந்தாங்கும் என்றது
கடமொழியாற் குண்டலிசத்தியென்க.

? உயானம்—கோபுரத்தின்கீழ்ச்சித்திரவரி.

னீருத்தியருட்கயிலேசற்கியற்பூசைபுரிவித்துத்
திருத்தியபிஞ்சுமனஞ்செய்தழுதுசெய்திருந்தான். (௪௪)

செய்தவுத்தினெறிதருமச்சேந்தியமம்புராணமதைக்
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியந்தக்கைதமிகுதி
மெய்தவத்தாற்பொற்றகட்டின்மேய்தெழுதியாய்தமையா
லையனுக்குப்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிதிருந்தான். (௪௫)

இருந்தபுகழ்மதுவேந்தனினத்தொடெந்திரியோடும்
விரிந்திடற்றாங்கமெறிவெற்பினடிக்கீழ்வந்து
தெரிந்தெொருகிணறுகண்டுசெம்பொனதற்கிடைசூவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்கிப்பொன்னெனருள (௪௬)

என்றனையதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின்றரன்பால்வடைகொண்டுநெடியகடல்கடந்தேதகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனிமையோர்முனிவர்
குன்றமுற்றபெருமானைக்குரைசுழற்காறொழுதனே. (௪௭)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருட்கவசஞ்சூழ்ந்தெதிர்த்
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புழுதுமவனையுந்துரத்து
பழுதில்கலிமறுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிசூழ்க்கெழுந்ததெனவிருந்தனனே. (௪௮)

இருந்தவஞ்செய்மதுவேந்தனிரணியஞ்சேர்கிணற்றருகே
பொருந்தியதாதகியொன்றுபொலிந்தவன்செய்தவத்தாற்
றிருந்தியபூதமுமதன்கீழ்ச்சிறந்ததந்தச்செம்பியர்கோ
னருந்தனையற்கரசளித்துப்பரகதிபோயுடைந்தனனே. (௪௯)

அடைந்தவந்நாளிலங்கைவலமாகவந்தவொருமறையோன்
கிடந்தசெம்பொற்கிணற்றருகேதுயிலுதுதலுங்கிளர்பூத
கடந்தவனையெழுப்பியுங்கணவலந்தீவுக்கரசன்
கடந்துகடனீங்கிமுன்னிக்கயிலைலைக்கெய்தினனான் (௫௦)

எய்தியரற்காலயமுமியற்றியவற்களேகம்பொன்
பெய்துகிணற்றிடைமூடிப்பெருங்காவலெனெறிந்துதி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியையடைந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதனைகவெனவறைந்ததுவே. (௫௧)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையோன்றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்தந்தமுடிமன்னன்றனிக்ருமரன்
விதிமுறைசெய்குளக்கோட்டனுடன்மறையோன்விளம்பவவன்
பதியரசுதன்மகற்குப்பாவித்திப்பால்வந்தான். (௫௨)

வந்துகடல்கடந்துகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்நிதிசென்றெதிர் தொழுது
புந்திநெகிழ்ந்துருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவியுஞ்
சிந்துபுனல்பெரிதொழுகச்சிவாயநமவெனப்பணிந்தான். (௫௩)

தானேதன் நனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருகிருப்பத்
தேனேயுமலர்வனஞ்சூழ்தென்கயிலைமீதிருக்கு
மானேயுங்கரத்தவனைவல்லினையின்குறும்பறுப்ப
யானேயழுடனிறைநஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான் (௫௪)

தேனிலவும்பொன்னிதழிச்செழுமலரும்பகீரதியுங்
கூனிலவுமுடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமானை
வானுலகமண்ணுலகும்வந்துதொழத்திருப்பணிக
டானுலகிற்செயநினைந்துதமனியப்பொற்கிணறுற்றான். (௫௫)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிறைஞ்சியுனைப்பயந்த
கொற்றவன் நன்செப்பேடுக்குறியுமிதுவெனக்கொடுப்பத்
துற்றதனமெடுத்ததுக்கிருமடங்குசுடர்விடும்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான் நன்கரத்தால்முடிவேந்தன். (௫௬)

வேந்தனுயந்திரியும்போய்விமலர்திருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்ந்தவரக்கன்றலைநாளுடைத்தவழிக்கடலடைத்துப்
போந்தபடிகட்டியதன்புறமேறித்தேரிசித்தான். (௫௭)

தேரிசித்துக்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவரென்
றொருசித்தப்பாசுபதமறையோரையுரவோனு
*மரிசித்தமுங்காணவருங்காரணகமத்தின்
புரிசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துய்மினென்றான் (௫௮)

என்றமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமுங்
குன்றனையகோபுரமுங்கோயில்பலசாலைகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளிநாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிதரும்படிசமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (௫௯)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்ந்தமதிசூலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்மதில்செய்தார்
ஓபிரைசெய்தவமுதமொழிப்பிடியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்போற்றாபித்தான்மதுவேந்தன். (௬௦)

தன்னாண்மைக்குவமையில்லாத்தனிவேந்தன்வடகயிலை
மின்னேனாகருவடெனத்தென்கயிலைக்கும்வேண்டுமெனப்

* பரிசித்தானேவணங்கிப்பகர்கிரணகமத்தின்வழி என்பது உம்பாடம்.

௦. பிடை—அரைப்பங்கு.

பொன்னொஞ்சிகரமும்பொற்கோபுரமும்பொருத்தியதிற்
பன்னொகங்கவித்தெனமவுலிகளும்பலசெய்தான். (௬௧)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலைமீதிருக்கு
மையர் தமக்களித்தருளியலங்காரநிலங்கொண்டு
வையகமெண்ணெயில்குழமணிக்கோயிலியற்றியதிற்
றுய்யதிருமாயினையுந்தாபித்தான் றொடைமார்பன். (௬௨)

தொடைபுனைவேதியர்முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியிலீவினைப்பவந்தீர்க்கும்படிபாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்கருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுடியற்றுவலித்தான்செய்தருமன். (௬௩)

தருமநெறிதவருததனிலேவந்தன்சிவபூசைக்
கருமநெறிபுரிவதற்குங்கலைமறையோர் தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தாறுதற்குந்தனக்குமொருமாளிகையாப்
பெருமதியந்தவழமாடகூடங்கள்பெரிதமைத்தான். (௬௪)

அமையாததரங்கமெறிந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாதிமலைநிறுத்துஞ்செய்கையெனமநினிறுத்தி
யெமையாளுங்கயிலையற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான் (௬௫)

அமையினையதிருத்தோளினணங்குபிடியன்னகடை
யுமையையுமையநாயகனையொளிபெறவேதொழுதேத்ததிச்
சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தோங்கச்
சிமையமுடித்தென்கயிலைத்திருமலைக்கீழினிதிருந்தான். (௬௬)

இனிதிருக்குமன்னொளிலென்னொருந்திருப்பணிகள்
நனிதிருத்தித்தென்கயிலைன்னகருந்திருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவங்கடிதிருத்துமணிமறுமும்
பனிதிருத்துமபுனல்வாவிபஃறடமும்பயில்வித்தான். (௬௭)

வித்தகஞ்சேர்மலர்ச்சோலைமென்பீலிப்பகவகவப
மத்தர்திருக்கோபுரந்தன்னணித்தலையின்மணிச்சூடு
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்புரிசைவயிறிரண்டு
பைத்தலையகடல்சிறகாய்ப்பயிலுமலைமயில்போலும். (௬௮)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்சுருதிசெய்யக்
சூயிலினங்கள்சூழலிசைப்பக்குளிர்கவரிக்கமுகசைப்பப்
பயிலித்திற்பொன்னளிக்கப்பசுஞ்சோலைதலைதுளக்கக்
கயிலைமலையிருந்தவனங்கவிறையரைக்கடங்குமதோ. (௬௯)

* கரும்பசைப்பவென்பதுஉம்பாடம்.

உரைத்தவளக்கோடுவவோ துகழுத்தாரமுத
நிரைத்துலவுகாலசைப்பநிறையேரிதனியுலவ
வரைக்கலைவெண்மதியுடையாரனுதினமுமிருப்பமற
யிரைத்தபெருங்கோணைநகரிடபெனவுரைசெயலாம். (௭௦)

உரைவிரிந்தமறையோர்கோமவனன்முன்னிருத்தி
நிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாகுதியால்
விரைவிரிந்தமலர்ககாவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலங்
கரைவிரிந்தகடலருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே. (௭௧)

ஆமேயவிலேதடியண்ணந்துபலகடிக்
காமேவுமலர்ப்புண்ணைக்கடிநிழல்சேரன்னேரம்
பூமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனாலங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும் (௭௨)

குடைத்தலையமலர்க்கோங்கின் குளிர் தாதையறுதாளா
லுடைத்தவளியினஞ்சோலையூடுமுந்துதிரிவதெல்லாங்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்க்களலர்ந்தவர்பால்
விடுத்தபலதூதரெழும்விரைவெனவுமுரைசெயலாம் (௭௩)

செய்யவிதழ்ச்செங்குவளைச்சிறுதாளின்மீதுயர்ந்த
துய்யமலர்க்காயாவிற்சூழ்ந்தோன்றியலர்சொரிதென
பையரவிற்புயின்மாயன்பங்கயச்செங்கரமதனா
னெய்பொழியுந்தழல்வெள்விநிகர்க்குமலர்க்காவின்மே. (௭௪)

இனமினமுன்செலும்பறவையிருங்கனியில்விழுந்தரற்றத
தனதனவென்றளிபாடத்தமரமறுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமநுவேந்தன்கடற்சேனைப்பலகுலமும்
வினவுமெதிர்மொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௫)

பூகதலிகரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்திலையவெயி
ரூங்கியவன்சிறைக்கோதிதலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்கனியின்சாறெறிந்தமஞ்சள்விலையாமெந்தி. (௭௬)

மந்திரிதன்முகங்கோடமலர்ந்தமுகவரசனிடைப்
புந்திமகிழ்கவிபாடிப்புகும்புலவொனலாமால்
முந்தமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவிற்செல்லாது
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்கமுகிலளிசெல்வனவே (௭௭)

வேந்தரருங்காவலிடவேண்டேம்யாங்காமனென்றும்
தேய்ந்தவிளம்பிறைமுடித்ததிருவடிக்காமலரென்றும்
வாய்ந்தகுயிற்சின்னமுந்தண்மலர்ப்படையும்வைத்ததனுட்
போந்துபெருஞ்சோலையெங்கும்புரந்துமதன்காப்பிடுவன். (௭௮)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாயளியினங்கன்களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
*மீப்பட்டழல்மேற்பாய்ததெனவெடிக்கும்பலாவின்சுலாத்தேதனும்
பூப்பிட்டொழுமும்பசுந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்ஙன்
கூப்பிட்டயலார்க்குரைப்பவர்போற்குயிலும்மயிலுங்குரல்காட்டும் (௭௯)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின் கனியுமாங்கனியுங்
கோட்டுப்பலவின்சுனைக்கனியுங்குடிக்கறியின்கொடிவீழ்ந்து
நாட்டுங்கரும்பின்பணையொடித்துநூநீர்வாவிதொறுஞ்சித்தித
தோட்டின்மலமலர்ப்பொருட்டுத்தயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு (௮௦)

நாடுங்குடிக்கன் றினேநீனைந்துநடந்துகுறுந்தாட்குருமேதி
யோடுங்கழிவிற்குரந்துமுலையொழுகும்பாலிற்றுதுவென்னம
மேடுங்குவளைக்குழியினமும்விரவிப்பாயக்கயல்குதிகொண்
டாடுமுயரங்கண்டுவெருண்டகலுமுகிலும்வானெல்லாம். (௮௧)

வானுமீளிருமுடுவின்மும்மதிபும்போலப்புதியதளிராக்
கானுமலரும்பளிக்கறையுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற
றேனூந்தோடும்புளினமுற்சசிதறுஞ்செவவித்திரிகூடந்
தானுமருச்சித்தடியினைறஞ்சுந்தகைமைத்தெனைவளங்கியதே (௮௨)

விளங்குமிளங்காவனஞ்சுழந்துவெயிலின்கிரணம்படாதபுவி
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தனிலெண்ணுடையான்மனுடையதன்
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலைப்பெருமானடிபணின்தும்
வளங்கொளிலிங்கந்தானுமொன்றவைத்துப்பணியுமன்னாளில் (௮௩)

அன்னொண் னொன்னொன்றொன்றாகப்புவளிவளஞ்சிறப்பப்
பொன்னொரிதழிக்கயிலாய்ப்பூசைக்குதவும்பொருட்டாக
வின்னொனைத்துமவிளைவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்னொவதுநன்றெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (௮௪)

எழுந்தானதற்காமிடநோக்கியெறிநீர்நறுபோய்மலைதாக்குங்
கொழுந்தாமனைகங்கா தவழிகோலிப்படிக்கற்கரைநிறுத்தி
விழுந்தாரையினீர்மதகினுக்குவிடுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச்
செழுந்தாரையினீர்க்குளங்கயிலைச்சிவனாற்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தான்
*மீப்பட்டன்னமேற்பாய்ந்துவெடிக்குமென்பதூஉம்பாடும்.

எழுது முழுவைக்கொடிபடருமைமயம்பொதியநடுவிட்ட
முழுதந்தன தருடைரிழற்றுமுதல்வன்கயிலைப்பதிமிண்டு
பொழுதங்கவமேபோகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதும்புகழ்ந்தும்புராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான் (அசு)
வேறு.

திருந்துமவனிவ்வண்ணநெடுநாள்வாழ்ந்து ௦ திருப்புதல்வற்காசளித்துச்
சிவன் பொற்பாதத், தருந்துணையேதுணையெனச்சென் நடைந்தபின்னரவன்
மரபிலொருநிருபனறிவிலாமை, பொருந்தியனூராசுபுரியென்னும்பெருந்புருந்
தகயிலையைமற்றுபுவனியாண்டு, மருந்தனையசிவசமயந்தவறிப்புத்தமார்க்க
மெனும்பெரும்பாவவழியிற்பக்கான். (அஎ)

கானிருந்ததாதகித்தார்கமழுமார்பன் கயவாகுவென் னுமந்தக்கழற்கால்வே
நதன், ஞானிருந்தநெறியடைவேயிலங்கையெங்குந்தனிக்குடைக்கீழ்ப்புரக்கும
ந்தத்தகைமைநோக்கி, 2 வானிருந்துவருந்தவளவரசுதன்னைமணியிருந்தபொற்
கரத்தால்வாங்கிவைத்துத், தேனிருந்தசிநீசங்கபோதியென்னுந்திருநாமந்தரித்
தரகசெய்யுட்காலம் (அஅ)

காலனைமுன்னுதைத்தகைநக்கண்டர்கோயிற்கயிலைலைக்கெதிர்ஊலை
யாக்கணையுண்டாக்கிச், சீலமிகும்புத்தரைச்சித்திரித்துவாணுட்கிவனடியார்பூ
வெடுத்துச்செல்லுங்காலைப், பாலருந்தாச்சீவகர்கன்பலருங்குடிப்பறிப்பதனாற்
பாசுபதர்பலரும்போந்து, வேலைதனிலவரைவிழவிட்டார்தவெம்மொழியை
வேந்தனுக்குவிளம்பினாரே. (அக)

விளம்புமொழியினையுணர்ந்துவேந்தன்பொங்கிவிழியரண்டுகனல்பொ
ழியவெருண்டுமேவணிக், களங்கமதிக்காபாலிகயிலையெங்கோன்ஊணையாகவ
குப்பனெனக்கருத்திலுன்னித், துளங்கலிலாச்சதுரங்கபடையினோடுமொட
ர்தலுங்கயிலைலைச்சோதிநோக்கி, யுளங்கனிலல்லாவரசன்கண்ணிற்சோதி
யொளியிருந்ததிருவுளத்திலுன்னிநின்றான். (க௦)

நின் நகலாக்கண்ணிருளநிருபநெஞ்சநீனைவுமற்றத்தவசமுறுநேரங்கோணை
குன்றிறையோனொருமறையோன்போன்முன்னெய்திக்கொடுத்திடவத்

0 புதல்வன்—சிங்ககுமாரன்; இவன் ஞாயிலங்கையையாண்டமனுநேயக
யவாகுவின்சுவிகாரபுத்திரியான ஆடகசௌந்தரி.

*கயவாகு—சிலப்பதிகாரத்திற்கு நியவிலங்கைநாட்டரசன்.

2 வானிருந்துவருந்தவளவரசு—இந்திரனாலுப்பியவெள்ளரசு. இதன்
விரிவு திரிகோணசுபுராணம் கயவாகுப்படலம் ௫-ம் செய்யுளாலறியப்படும்.

1 மலையிற்கணமுண்டாக்கிஎன்பதூஉம்பாடம்.

பாசுபதர்—அகப்புறச்சமயிகள்; சிவபெருமான் திருநெஞ்சடைமுடியுந்
தரித்தவராயருள்செய்வாரென்பதிவர்கொள்கை.

† கணை—விகாரை; புத்தாலயம்.

திருநீற்றைற்கோமான்வாங்கித், தன் நகையநெறிபெர்த்துளெசுவாயசங்கரவெ
ன் றுரைத்து துதறரித்தகாலே, யன் றருகுளின் மடித்தர்பலருநாணித்தறிவழிய
வொருவிழிநன்றாயதம்மா. (௬௧)

அம்பரத்திற்குத் திரிவியுதிக்குங்காலையலர்மதியமழுங்குதல்பாலரியநாட்
டஞ், செம்பதாமமுக்கதொன் றுவிளங்கவொன் றுசெறியிருளாய்நின் றதுதெ
ய்வீகமென் று, கும்பிடுதல்செய்தரனார் திருவெண்ணீ ற்றைக்குழைத்திடுதல்செ
ய்தெவருங்கொண்மினென்றான், பம்புபுனல்வளநாட்டிற் பாயமுன் னுட்பார்
திபன்செய்குளுநோக்கிப்பரவாரின் றான். (௬௨)

நோக்கியதன்கண்டழைத்தகாரணத்தா னுவல்பெயருங்கண்டழையென் ற
தற்குநாட்டி, யாக்கினனித்திருக்குளமுநகருநாமரனார்க்குக்குளக்கோடன
வன்முன்செய்த, பாக்கியநன்மெனமன்ன னுவந்தானர்தப்பாசுபதர்பவுத்தரை
க்கொல்பயத்தாலாவி, நீக்கியெழிற்றிரிகோணப்பெருமான்மேனிநிருமலத்தி
லொருமைபெறீஇநெறியிற்சூழ்ந்தார். (௬௩)

சூழ்ந்திடுமக்கயிலையிருபுமழும்வேலைசுழித்தெறிந்தவிலைமலையிற்சுற் றுமு
ற்றும், வீழ்ந்தவர்தமுடலெடுத்துக்கடவுட்டீர்த்தம்விரவுதலுமன்னிலைமலையி
னவிவேந்த, ஞழ்ந்தபெருந்துயராகியருகிமெய்சோர்தரகரவென் றமுதரற்றி
யரவமோடித், தாழ்ந்தசடைமுடியிறைசந்நிதிபோய்வீழ்ந்தான்சங்கரன்மற்றொ
ருகண் ணுந்தந்தானங்கண். (௬௪)

கண்ணிரண்டுமொருபரமஞானக்கண்ணுங் கயவாகுபெற்றுபயகர
ங்கள்கூப்பி, டீயெண்ணிரண்டுகிலமேலுர்மிரண்டாயொன்றாயிருந்தபராபரப்
பொருளாயிறைஞ்சியேத்தி, யண்ணலருச்சினைக்கெவரென் றயருங்காலத்திலே
கடலைக்கடந்திருவர்தணைர், கண்ணினரென் றனரவரைக்கொணர்மினென்
றாறாதனருச்சினைக்கிவரேநல்லோரென்றான். (௬௫)

என் றுமரனருச்சினைக்குமிக்கோநீரென் றெழிற்பதியின்முதன்மைமையி
ருவர்க்குயீந்து, வென்றிதருநமதுகுலக்குரவோராகிவிளங்குமெனக்குருவரி
சைமிகவுநல்கிக், கன் றுலவுவெருகன திதருப்பையா றுகரம்பகநீர்க்கடலளவுங்க
ணித்தவெல்லே, தன் றுதிசைநான் குமரன் றனக்கேயென்னச்சொல்லியவன
கல்லெழுதித்துலங்கவைத்தான். (௬௬)

வைத்தொருவர்புதைத்தநிதிமுழுதுங்கோணமலை யாற்கேயுரிமையிந்தவ
ளநாட்டுள்ள, கத்துகடல்வளமுமலைவளமுமற்றைக்கரைவளமுங்கழிவளங்கா

டீயெண்ணிரண்டுகிலை—சோடசகலை; அவை:—மேதாசலை, அர்ச்சகசலை,
லிடகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதார்த்தகலை,
சத்திகலை, வியாபினிகலை, வியோமரூபினிகலை, அநந்தைகலை, அநாதைகலை,
அநாசிருதைகலை, சமனாகலை, உன்மனாகலைஎன்பன.

↑ இரண்டு—சத்திசிவம். ஒன்று—சத்திசிவம்.

* இருவர்பெயர்: வேதநாயகமுதன்மைக்குருக்கன், சைவநாயகமுதன்
மைக்குருக்கன்.

ன்வளமுழெல்லாம், பத்தினிலெட்டுங்கயிலைப்பரற்குமிக்கபங்கிரண்டுமங்களு
க்குப்பகுதியாமென, நெத்திசையும்புகழவ நூரசுவேந்தனமுதியசெப்பேடவ
ர்க்கீந்தின்பமாக. (௬௭)

ஆகமநூனெறிமுறையேயுதயமுச்சியத்தமயமாம்நிறையுமத்தயாம, மோ
கைவருநாற்குலமுமினிமைகூரவுவமையில்லாவரன்நனக்குமுவகைசேர, மா
கவுடப்புழைப்பிணக்கைமுக்கணல்வாய் மதகளிற்றைமுன்புசைவமுத்தியந்த,
நாகமதிருதிமுடித்தகயிலைநாதனயந்தசிவார்ச்சினைரியதிருடத்துவித்தான். (௬௮)

நடனவித்தருபாதளினத்தாற்குருமனைபுதைத்தெழையாளயந்தநீலக்,
கொடியிடதுபுறமாகப்படருமேனிக் கோணமலைநாதருக்குங்கொண்டல்போலு
ந, கடகலுழிக்கரிமுகனமுன்போகக்காளக்கடலொலிப்பப் பங்குனியுத்திரரா
ட்கன்னி, மடமகளிர்கவரியிடமறையோர்வாழ்த்தவயங்குதிருநாளுலகம்வழங்
கச்செய்தான். (௬௯)

செய்தோறுநிரம்புமுத்தங்குரம்புதோறுந்திரண்டிருளைத்துரந்தநிரிகோ
ணநாதர், பைதோறுமணக்கிரணம்பரநதுபாயும்பாந்தன்முடித்திருமேனிப்படி
வநோக்கி, மெய்தோறுங்கண்படைத்தார்போலின்றுவிழிதோறும்புனறுளிப்
பவிழுந்துபோற்றிக், கைதோறுமேந்திமலர்ச்சன்செம்பொற்கழறேறுஞ்சொ
ரிந்துநினறான்கருணைவேந்தன். (௭௦)

தன்னிகரில்லாததிருமலையினூடேதகையதொருபெருமுழக்கந்தமரித்
தோங்க, மன்னனிதுமுழக்கமென்கொலென்றுசைவமறைமுதன்மையிருவ
ரையும்வதனநோக்க, வின்னதிருத்தென்கயிலைக்கீழேபெம்மானினியசிவகங்
கைநதியிருப்பச்செய்தா, னன்னதியிற்றீர்த்தஞ்சேரந்தயன்மால்வாறோருமு
னியார்துதிப்பதென்றாரந்தனாள். (௭௧)

அந்தமொழிகேட்டரசனருணகாலத்தலர்கமலமெனமுகமன்பொழுகேநா
க்கிச், சுந்தரமாமறைமுதல்வீரிக்கதங்கைதோனறியதொல்கதையெமக்குச
சொல்லீரென்னக், கந்தவடகயிலையிற்பண்டொருநாளம்மைகடவுளவிர்சடைக
ரத்தால்வகிரக்கவகை, சிந்தைவெருவிடக்கடவுளிரங்கித்தன்கைச்சிறுகத்தால்
வாங்கியிங்கைதிகழவைத்தான். (௭௨)

வைத்தசிவகங்கையான்பதமீதேதந்துமலையருவிபரவியமாவலியுஞ்சூழ,
முத்தமெறிகாவிரியின்முகமும்பாயமுதியகடனடுவினிதுமுழங்குகாலே, யுத்
தரவான்கயிலைமுடியுடன்வந்திசனுலவுமிதனிடைத்திருத்தானுன்றிநின்றான்,
சுத்தமிதுகதைதென்பாற்கயிலையென்றே சொல்லுவரென்றாரசைவச்சுருதிவ
ல்லோர். (௭௩)

௦ குரம்பு-செயகரை; வரம்பு.

தமரித்தல்-ஆர்த்தல்.

* ஆரண்பதமீதேதந்துமலையெனினிபாதமலை, மாவலிகங்கையுற்பத்தியிம்ம
லையினென்பதை, திருக்காரைசுபராணங்கங்கைச்சுருக்கம் ௩௬ ம்செய்யுளாலறிக.

சுருதிமதுநெறிதவராப்பரிதிவேந்தன்ருள்குலத்துமுழுமுதல்வீர்தொ
ன்னைவந்த, திருநதியிற்முனல்முகந்துபெருமான்நிற்கட்சென்னியுறவபிடே.
கஞ்செய்வீரென்ன, வருமறையோர் திருமலையின்பிலத்துளேகியந்தநதித்தீர்த்
தமெடுத்தரன்பாலெய்தி, மருமுடியிலபிடேகஞ்செய்தார்கண்டமன்னவர்கோ
னுளமகிழ்ச்சிமதிக்கற்பாற்றே. (௧௦௪)

பாற்கடலுளிருந்ததிருமாலோவல்லன்பரிமளத்தேதன்சொரிபதூமத்தய
ளேவல்ல, னாற்கவர்வெண்கோட்டயிராவதத்தேதானல்லன் நராதிபளேவல்ல
னெனும்பெருமைநண்ணிக், காற்குலவுங்கமலந்தன்சென்னிக்கீசன்கவித்தமு
டியெனப்பெரிதுங்கருதிப்போற்றி, மேற்பிறவீக்கொருமருந்தாய்ப்புனிதன்
றீர்த்தமிகவேந்தியகத்துளரவீந்தஞ்சேர்த்தான். (௧௦௫)

சேர்த்தநதித்துளிமுடிமேற்றெளித்துமீண்டுஞ்சிவனடியைவணங்கியுள்
ளந்தியானித்தன்று, நீர்த்தமறுத்தெழுமுகிலுங்கனகம்பெய்யுநிலையெனத்
தெசதானந்திதமுஞ்செய்து, பார்த்ததிருவருட்பார்வையெம்பிரானைப்பணிந்து
விடைகொண்டதுரைப்பதியிற்புக்கான், பூத்தரணிநிருபரெல்லாமதனைக்கேக
ட்டிப்பூசனைவெவ்வேறுபயம்புரிந்துவாழ்ந்தார். (௧௦௬)

வேறு.

வாழ்ந்துநீழிகாலம்வருங்கயவாகுவென்பான்
சூழ்ந்தபேருலகங்காத்துப்பரகதிதொழுதுசேர்ந்தான்
ருழ்ந்தவார்சடையானீறுஞ்சமயவஞ்செழுத்துமெஞ்ச
வீழ்ந்தபல்சமயம்யாவும்பின்னரும்விரவீற்றம்மா. (௧௦௭)

அம்புயத்துதார்த்தண்ணலமைத்தவாரியர்தன்கோமா
னும்பர்வந்திதைஞ்சுஞ்சேதுவுயர்கரைக்காவல்வேந்தன்
செம்பொன்மாமவுலிச்சென்னிச்செகராசசேகரேசன்
றும்பையஞ்சடையான்சைவந்தேதான்நிடத்தேதான்நினைவு. (௧௦௮)

தோன்றியகாலவேதந்தொனித்தனசிவனுற்சைவ
மான்மறவெண்ணீறள்ளியணிந்தனரலங்கல்வாகை
வான்றனிச்சிங்கைகாவன்மன்னஞ்சிங்கந்தோன்ற
வேன்றபல்சமயமெல்லாங்கரியெனவிரிந்துபோன. (௧௦௯)

போனதுவணங்கார்செல்வம்புகுந்ததுபுகுந்தோர்க்கின்ப
மானதுசிவனுலோசையழிந்ததுபிறதூலந்த
மானதனடத்தும்பூசைவயங்குதென்கயிலைச்சென்னி
ஞானமாரூர்த்திகொள்ளச்சிறந்தநுன் னுடெங்கும். (௧௧௦)

அதுரை-அதுராசுபுரம்.

நாடுறுமில்ங்கைநாடுநாற்றிசைநாடுமன்னா
 ஸீடுறுகலிகைத்திங்கணிழலிடைப்படிந்ததெங்கும்
 வாடுறுகலியுமில்லெனத்துறுதுயருமில்லை
 யாடுறுபதாகைச்சேவுமனுதினம்விளங்குமாதோ. (ககக)

வேறு.

விளக்கியகவிதையிவ்வகையின்மேவிய, காக்கடுவுடையவன்கயிலைமால்வரை,
 தளக்கிலாச்சதூர்மறைச்சருதிவண்டென, வளக்கர்வெண்கமலமொன்றலர்ந்த
 தாகுமே. (ககஉ)

ஆக்கலாமழிக்கலாமகண்டம்யாவையுங், காக்கலாங்கடையுங்கடந்தூற்ற்கலா
 மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினான், பூக்குலாந்திருவடிபுகழ்வரத்தினால். (க)

வாரந்தருந்தென்கயிலாயமன்னிய, நிரந்தரன்னுள்ளினைநினைந்துவாழ்த்துவார்
 புரந்தரனிமையவர்போற்றநீளவினை, துரந்தரனாவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ.

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமிக்கொள, வீண்டொருபுராணமதிசைத்தகாத
 லேன், காண்டகுபொருளிலாக்கவிகன்யாவும், மாண்டகைக்கன்பினாலருத்தி
 யாயதே. (ககங)

*தேவையினமன்செகராச்சேகரக், கோவையினுதித்தசீர்க்குமாரசூரிய
 னுவியுமுடலுமொத்தளித்தகல்லியின், மேவியகடப்பியம்விமலற்காயதே. (க)

தேனெனவமுதெனச்சிறககுங்கல்வியு, மானகாற்கவிதையுமற்றுமோங்கு
 னானமுஞ்சருதியுலனுத்தியுந், தானமுந்தருமுந்தழைத்துண்டாகவே. (க)

ஆகமநெறிகளுமந்தனானும், யோகமும்வளருகவுலகீடுக
 மேகமுஞ்சைவமும்விளங்கியோங்கு, டோகமுந்திருவமண்பொலிந்துவாழ்க
 வே. (ககஅ)

வாழிதென்கயிலையம்பொருப்பும்வையமுந், வாழிமெய்யன்பர்தங்கணமும்வ
 ண்மையும், வாழியஞ்செழுத்தினில்வனமுத்தியும், வாழிசீர்தொண்டர்சீர்வா
 ழிவாழியே. (ககக)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் சுருகி.

புரீதகபிணகைலாசபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருசசிற்றம்பலம்.

அ* இவை இந்தச்சருக்கத்தின் கசு ப்செய்யுளின் பின்சேர்த்திருந்தவை.

வானவர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையுமகிழ்ந்துமுன்னுட்
டேனணையமொழிக்கங்குற்கரிபுதல்வனன்பினொடுசெய்யசாம
கானமதனாற்றுதிக்கும்படிகரத்திறரித்திடுமகீர்கலத்தைக்கண்டே
யானகசங்கீதனெனுங்கந்தருவனதைக்கவர்தற்காசையுற்றான். (கதி)

உற்றதொருசமயம்பார்த்துற்றிருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
லற்றபோழ்தினிநகவர்துமானுடவடிவாகியினையில்கீரிப்
பொற்றைவெய்திக்கங்காசங்கமப்புணரிநதியாடிப்பொருவிலாத
பற்றொடரன்றனையேத்திவீணாகானந்தன்னைப்பண்ணினான். (கசு)

பண்ணுதலுஞ்சிவபிரான்மகிழ்ந்துவெளிப்பட்டசெசங்கீதனைப்பார்த்
துண்ணெகிழ்ந்துநீவீணகரனாய்நின்றிசைத்தமையாலோங்குமிங்ஙன்
மண்ணவர்கன்புகழ்வீணபாணமெனும்பெயராகமற்றிப்பாங்க
ரெண்ணில்பலதலமுளவிகாட்டைவெட்டிகரர்க்கென்றியம்பிப்போனான்

போனவரன்மொழிப்படியச்சசங்கீதன்காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்
தானழிந்தவாலயங்கடனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சனங்கடம்மை
யானகுடியாயிருத்திருகுலேசரடிபரவியருன்பெற்றேகி
மானிலமெலாம்புகழ்த்தனதுலகந்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (கஅ)

† கலம்—யாழ.

o கீரிப்பொற்றை—கீரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின்வடபாலிலேயு
ள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

என்று குறிப்பர்த்தம்வரைந்து நவீனராற்சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

“கவர்ந்து” என்றும் “மாணுடமாம்வடிவாகி” என்றும்வரையமற்
தார்போலும்.

‘இதற்கோர்திருட்டாந்தம்: ஆகப்பாதுஷா என்னுமரசன், ஆரியநாட்
டை அரசுபுரிந்துவருங்காலத்தில் அவன் தாக்ஷினியத்துக்குட்பட்ட ஆரியப
ண்டிதரோருவர் அரசன்கட்டளைப்படி “அல்லாவுபநிஷத்தைக்கற்பித்து வேத
ததில்துழைத்தசங்கதி அநேகருக்குத்தெரிந்தவிஷயம். அதுபோல மேலேகா
ட்டியசெய்யுள்ளான்கையும் புதிதாயியற்றி இப்புராணத்துட்சொருகினார் யா
ரோ அறியேம்; அற்றன்றி இந்தச்சருக்கத்து எழுசெய்யுள்களை, இழுத்தெறி
ந்துவிட்டார்; ஐயகோ அவர்மதியிருந்தவாறென். “ஆசிரியர்கருத்தையறியாது
ஒன்றைவிலக்கலும், நூதனமாகவொன்றைச் சேர்த்தலும், ஒன்றையொன்று
கமாற்றலும், அறிவுடையோர்க்கழகன்றென்” வரைந்தவர்தந்தையே இங்ஙன
ஞ்செய்தார்போலும். திரிகோணமலையிலே நமதுபரிசோதனைக்ககப்பட்ட எஞ்
கனபலவற்றிலும் ஓடி நான்குகவிகளுங்காணப்பட்டில. யாழ்ப்பாணத்தொரு
வார்பிரகிண்பாக்கிசங்கணம்

இந்நூல்கள் அச்சிடும்படி

பிரேரித் தவர்கள்.

திரிகோணமலை

- பிரமபூர். கா. கு. சபாரத்தினக்குருக்கள்
 ,, வை. இராமலிங்கக்குருக்கள்
 ,, கு. கு. ஸ்வாமிநாதக்குருக்கள்
 ,, இ. கு. பூர்ணனந்தேஸ்வரக்குருக்கள்
 ,, சி. வ. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள்
 ,, அ. கனகசபாபதிக்குருக்கள்
 பூநீமத். த. சரவணமுத்துக்குருக்கள் (விரசைவம்)
 ,, அ. ஹிராசகோன்பிள்ளை
 ,, சி. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
 ,, சு. சின்னையாபிள்ளை.

இந்நூல்களச்சிடப்

பொருளுபகரித்த

கண்ணியமிகுத்த புண்ணியசீலரின்

நாமாவலி.

ம	ந	ரா	பு	கா.	வ.	மார்க்கண்டு	யா-	புளியந்தீவு	ரூ.	ச.
									௧௦	௦௦
,						வை. முருகையா	யாழ்ப்பாணம்	தும்பளை	௧௦	௦௦
,						ஏ சிதம்பரப்பிள்ளை	கப்பலேசண்டு-யா		௧௦	௦௦
,						கி.கதிரேசுப்பிள்ளை	யாழ்ப்பாணம்		௧௦	௦௦
,						ஆ. சுப்பிரமணியம்	யா-புளியந்தீவு		௧௦	௦௦
,						இ. பொ. ஓவசியர்	பொத்துவில்		௧௦	௦௦
,						வி. கு. கனகசபை	புளியந்தீவு		௧௦	௦௦
,						க. பெ. செல்லையாபிள்ளை	புளியந்தீவுவைத்தியசாலை		௧௦	௦௦
,						வை. சபாபதிக்குருக்கள்	மந்திகையம்மன்கோயிற்பூசகர்	உ	௧௦	௦௦
,						பொ. இரத்தினசபாபதிக்குருக்கள்	புலோலி		௨	௦௦
,						சு. ம. இளையதம்பி	ஏறாவூர்		௨	௧௦
,						இ. கந்தர்ப சிறப்பர்	வட்டுக்கோட்டை		௨	௧௦
,						அ. சண்முகம்	புளியந்தீவு		௨	௦௦
,						இ. கி. செல்லத்துரை	டக்தர்		௨	௦௦
,						தி. தாமோதரப்பிள்ளை	திருக்கோயில்		௨	௦௦
,						தா. இராமசாமி (சைவம்)	கட்டுவன்		௨	௦௦
,						கா. அருணாசலம் மாஸ்தர்	புளியந்தீவு		௧	௧௦
,						சி. குமாரசாமி	கோட்டைமுனை		௧	௧௦
,						சி. சரவணமுத்து	றிஜிஸ்ரா		௧	௧௦
,						சு. சிதம்பரப்பிள்ளை	கொஸ்தாப்பு ஏறாவூர்		௧	௧௦
,						வ. குட்டித்தம்பி	புளியந்தீவு		௧	௧௦
,						ந. சபாபதிப்பிள்ளை	போஸ்மாஸ்தர்		௧	௧௦
,						த. தோ. சின்னத்தம்பியார்	காரைதீவு		௧	௧௦
,						மு. வ. வி. பொன்னையா	காரைதீவு		௧	௧௦
,						கா. கு. சோமசுந்தரக்குருக்கள்	திருக்கோயிலர்ச்சதர்		௧	௧௦
,						ஆ. வயிரமுத்து	கண்டாக்கர் திருக்கோயில்		௧	௧௦
,						த. சதாசிவம்	சிங்களவாடி		௧	௦௦
,						மு. வ. அ. சாமி	சிங்களவாடிவைத்தியசாலை		௧	௧௦
,						பெ. வேலுப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை		௧	௦௦
,						ஆ. பொ. த. கணபதிப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை		௧	௦௦
,						ஆ. வை. சின்னையா	வைத்தியம் கோட்டைமுனை		௧	௦௦
,						க. இராமநாதபிள்ளை	புளியந்தீவு		௧	௦௦

மா ற ன் னீ. மு. முத்துக்குமாரு	க	00
சி. கார்த்திகேசு	க	00
ஈ. பரமசாயியார் காரைதீவு	க	00
பொ. க. மார்க்கண்டிள்ளை	க	00
க. காசிப்பிள்ளை காரைதீவு	க	00
பொ. க. பொ. த. அப்பாசாமிப்பிள்ளை காரைதீவு	க	00
வீ. வைரமுத்துக்கிளாக்கர்காரைதீவு	க	00
பொ. க. செல்லத்துரை காரைதீவு	க	00
த. அ. கந்தையா காரைதீவு	க	00
வே. பொ. த. கதிர்காமத்தம்பி	க	00
மொ. கணபதிப்பிள்ளை காரைதீவு	க	00
கு. பொன்னம்பலப்பிள்ளை	க	00
வே. கந்தையா காரைதீவு	க	00
சி. சம்பு காரைதீவு	க	00
மு. தம்பையாபிள்ளை ஓவசியர்	க	00
மு. வைரமுத்து காரைதீவு	க	00
பெ. விசுவலிங்கம் கிளாக்கர் காரைதீவு	க	00
மு. சீனித்தம்பி காரைதீவு	க	00
க. ஆறுமுகம் திருக்கோயில்	க	00
அ.வைத்தியலிங்கம் ஓவசியர் திருக்கோயில்	க	00
வே. பொ. த. அருணாசலப்பிள்ளை திருக்கோயில்	க	00
சு. கந்தையா மாவட்டபுரம்	க	00
மா. வே. கந்தப்பெருமான் திருக்கோயில்வண்ணக்கர்	க	00
தி. சங்கரப்பிள்ளை தம்புலுவில்	க	00
கா. காசிப்பிள்ளை அக்கரைப்பற்று	க	00
அ. அருளம்பலம் மாஸார் அக்கரைப்பற்று	க	00
மா. கதிரமலை காரைதீவு	க	00
மு. கறுவற்றம்பி நிந்தவூர்	க	00
பொ. த. த. கந்தையாபிள்ளை நிந்தவூர்	க	00
வி. கதிநேசப்பிள்ளை போஸ்மாஸார்	க	00
க. குமாரசாமி புளியந்தீவு	க	00
சி. பொ. த. சாமித்தம்பி காரைதீவு	க	00
மு. சுப்பையா பொத்துவில்	க	00
மு. விசுவநாதர் திருக்கோயில்	க	00
சா. வ. சிவகுரு அட்டைப்பள்ளம்	க	00
பொ. த. க. கயிலாயப்பிள்ளை காரைதீவு	க	00
வே. வ. சிற்றம்பலம் காரைதீவு	க	00
சு. சின்னையாபிள்ளை திரிகோணமலை	க	00

பி. மூ. கந்தன்	சாயந்தமருது	க	00
M. r. r. Sre, Vallipuram Overseer		5	00
" P. K. Subramaniam Postmaster		5	00
" Murugasw Irrigation superintehdant		2	50
" M. Vannia Sinthatural Vannia		2	50
" V. V. Thambimuttu overseer		2	00
" K. Vasandarasa Pillai		2	00
" S. Ponniah Notary Public		2	00
" A. S. Doctor Pottuvil		2	00
" S. Kanapathe pillai		1	50
" V. Pattakuddy Teacher		1	00
" V. V. Nallaratnam Teacher		1	00
" C. G. Doctor Pullamtiw		1	00
" Sinniah advocate		1	00
" K. Kasipathy Teacher		1	00
" V. Selvadurai postmaster		1	00
" C. H. Kasinather Contractor		1	50
" A. Saravanamuttu		1	00
" N C. Saparatnasamy		1	00
" E. Rasiah		1	00

உ

சிவமயம்.

கோணேசர்கல்வெட்டெனவழங்கும்
கோணேசசானம்.
கவிராஜருளச்செய்தது.

கா ப் பு .

திருவளர்கோணையின்சீரையோதிட
வொருபொருளென்னவிவ்வுலகம்பாபையுந்
தருமனருள்புரிசாமிமும்மதம்
வருகரிமுகனடிவழுத்தல்செய்குவாம்.

தேய்வவணக்கமுஞ்செயப்படுபொருளுமாகீகியோன்பெயரும்

சொல்லுற்றசீர்க்குளக்கோட்டுமன்சொற்படிசொல்லெனவே
கல்வெட்டுப்பாட்டெனப்பாடினனாதிக்கதைபொருளா
மல்லுற்றகண்டர் தமபொற்பா தநெஞ்சிலழுத்தியிகல்
வெல்லுற்றசீர்க்கவிராசவரோதயவிற்பன்னனே.

நூ ல் .

திருமருவுமனுரீ திகண்டசோழன்செகமகிழவருராமதேவதே
வன், தருமருவு திரிகயிலைப்பெருமைகேட்டுத்தா னுமவன்வந்ததுவு

மவன்சேய்பின்பு, மருமருவுமாலயங்கோபுரங்குளோடுமணிமதிக்கு
ழ்மண்டபமுமலிரோவி, கருமருவுமுகினீர்சேர்திருக்குளஞ்செய்க
ருமமுமோர்கல்வெட்டாக்களறுவாமே. (க)

சொல்லரியதிரிகயிலைப்பெருமையெல்லாந்தாய*புராணக்கதையி
ற்சொன்னதுண்டு, வல்லதொருவன்னிமையுந்தானத்தாருமவரிப்ப
த்துமாமிவர்கள்வந்தவாறும், நல்லதொருபூசைவிதிநடக்குமாறுமந
டந்ததன்மேலினிடக்கும்நடத்தையாவூந், சொல்லெனவேசோதி
டத்தினிலையேகண்டகவிராசன்வருகாலஞ்சொல்லுஞ்சீரே. (உ)

சீரிலங்குசோழவளநாடுதன்னிலொருநானேக்கிரண்டவணச்செ
ம்பூச்சம்பா, ஏரிலங்குமரிசிவாவதற்குத்தக்ககறியமுதுபலசெலவுமீ
ந்தீசற்குப், பாரிலிந்தப்பூசைதனைநடத்துமெம்போற்பணியினொடு
மினிதாகப்பகர்வாராரென், நேரிலங்குளுக்கோடெனனுமிராசனாற்
கால்மண்டபத்திருந்தேதெயண்ணினாலு. (ங)

வேறு.

திருந்துதிரிகயிலைவெற்பிற்சிவாலயமுங்கோபுரமுஞ்சிறக்கநாட்
டிப், பரிந்துலகோர்பவமறுக்கும்பாவநாசகச்சுனையும்பரிவாய்ச்செய்
து, தெரிந்தபுகழ்த்திருக்குளமும்வயல்வெளியுந்திருத்தியரற்கென்
னவீந்து, பரிந்தவரன்றொழும்புசெய்வாள்வேண்டுமெனநடந்தான்
பரிதிவேந்தன். (ச)

வேறு.

பரிதிசுலத்துதித்தகுளக்கோட்டிராமன்பங்குனியுத்திரம்பதி
னைந்தேதிதன்னில், வரிசையுடன்சென்றுமருங்கூரிலேகிவளவரின
ல்லோரைமரக்கலத்தினேற்றி, அரியதிரிகோணமலைநாதர்க்கென்
றேயன்னகரிலையாறுகுடியுமேற்றி, உரிமையிதுவுங்கள்பரவணியா
மென்றேயுரைசெய்தான்சதுர்வேதஞானமூர்த்தி. (ரு)

இத்தலத்திலரன்கயிலையாலயத்திலியன்றவறைதனின்முதலினி
ருப்புநாட்டி, நித்தம்வரும்வரவாகும்பொருள்களோடுநிதம்பூசைச்
செலவெழுதநியமஞ்செய்து, அத்தர்முன்னராலத்திருநடனமிடல்ப
ன்றிகுற்றலதிகப்பட்டாசங்கீதல், இத்தனையும்தானத்தார்செய்வீரெ
ன்னவெழுகுடிக்குமிராயபட்டமீந்தான்வேந்தன். (ஃ)

வேறு.

வேந்தனின்னுமான்றொழும்புக்காட்போதாதெனநினைந்துமீண்
டேகாரை, வாய்ந்தவளநாடுசென்றுவரிப்பிடக்கான்முழுவெழுதுவா

ழுவோரைச், சேர்த்திடபமாதமதிலீரைந்தாந்தேதிதிங்கள்சிறந்த
சோதி, ஏய்ந்தகன்னிமுகூர்த்தமதிலரன்றொழும்புசெய விடுத்தானி
ராசராசன். (எ)

சன்னிதியினீவீர்செய்யுந்தொழும்புமக்கு நாமுரைக்கத்தானீர்
கேளும், நன்னயம்சேர்பட்டாடைகொய்தல்கட்டல்நல்லபுஷ்பபத்தி
ரங்களெடுத்தல்தூர்த்தல், முன்னநிறைவிளக்கேற்றறளிசைதட்டுமு
ட்டிவைகள்விளக்கல்கொடிசுடைகணித்தம், முன்னதமாயெடுத்தல்
நெல்லுக்குற்றல்சாணியொழுக்குதல்மற்றறிகரும்புமுகத்தேயீ தல். ()

செய்யநடனஸ்திரிக்குமுட்டுவகை கொட்டலொடுசிறக்கப்பாட
ல், ஐய்யமறநற்பலிக்குப்பாவாடையிடுவதுவுமதுவேயன்றித், துய்
யசண்ணங்கொடியேற்றலிறக்கலொடுசுமத்தலுஞ் சாந்தரைத்தேயீ
தல், மெய்யெனவேயாலயத்துட்பணிகளைத்துப்புரவாகவிளங்கச்செ
ய்வீர். (கூ)

நீர்பாயும்பள்ளவெனிரெல்லீயுந்தறையவர்க்குநிசமாயீய்ந்து
பார்சேருமைங்குடிக்கும்பண்டாரத்தாரெனவேபவுஷுமீய்ந்து
வார்சேருங்குளபமுலைப்பிடிநடையைக்கோணமலைவரதன்றோ
யேராருங்குளக்கோடன்வழிபட்டேதன்மனதிலிதனையோர்ந்தான்.

தானம்வரிப்பத்தென் னுமரன்றொழும்பர்க்குள்ளிகலார்தர்க்கமவந்தா
மானபங்கமடையாமெடுத்திர்ப்பதாரெனவேமதுரையூர்போய்த் [ல்
தானமதிக்குலராமன்றனியுண்ணப்பூபாலன்ரனைக்கொணர்ந்து
தேனமர்பூந்தொடைமார்பன்றிருக்கோணநகராசசெய்யவைத்தான்
வேறு.

வைத்தபுகழ்வன்னிமையேநீதிசொல்வேன் மகத்தானபாசபத
மறையோர்தங்கள், சித்தமதுநேராகநீதிசொல்வாய்சிவபூசைமுத
லொழுக்கந்தவறினாலுங், குற்றமென்றேயெண்ணியிகக்கோபங்கொ
ண்டாற்கோணமலைநாதரிடஞ்சொல்வார்சொன்னாற், சுற்றுமேவங்கி
ஷத்தைப்பிரமகத்திதொகையாக மற்றவர்க்குச்சொல்வேன்குற்றம்.

சுத்தமிகுவன்னிமையேகுற்றஞ்செய்தாற்றுலங்குவிலங்கடியுயி
ருக்குமிரோவாங்கு, நிர்த்தமிடமடவியர்க்குற்றஞ்செய்தானிறைபு
னவினிறுத்திவைத்துத்தேங்காய்வாங்கு, *மற்றைமதிதுதன்மடவா
ர்குற்றஞ்செய்தான்மண்கடகமேற்றியடிவழக்குநோக்கி, இத்தகைய
விராசாங்கஞ்செய்நீயென்றே இரதன்மணியாசனத்திலிருத்திவைத்
கான். (கூட)

†குத்தம், ‡சுத்தம், *மத்தை, இவை, பண்டையார்வழக்கு.

கோணேசர்கல்வெட்டு.

வையமகிழ்வன்னிமையேயின் னுங்கேளும் னுநீ திதவருதேகோ
பம்பாவம், ஐயமறவுன்றாரந்தாரமாகுமயலவர்கடாருமெலாந்தாயாரா
கும், மெய்யையெடுபொய்யைவிடுவன்மம்வேண்டாம்வெறுமையுள்
ளோர்க்குதவிசெய்வாயிகல்பண்ணுதே, மையனையகண்டர் திருக்
கோணநாதர்மஹாபூசைதிருப்பணியும்வழங்கச்செய்யே. (௨௪)

வேறு.

வித்தகக்கட்டுக்குளத்தாரன்றொழும்புசெய்க* விந்துவெளியூர்
மேலோர், அத்தர்முன்னர்க்காப்பணிதன்முன்னீடுவிழாநடத்தலவ
ணமாறு, சுத்தநெல்லாங்கொப்புவித்தலடையாயநீர்வைகடற்சொ
த்துங்கோணே, அத்தனுக்கித்தனையுமெனவருள்புரிந்தானரசர்முடி
யமுந்துதாளான். (௧௫)

தானதிகதிருமலைக்குநாற்காதவழிதிருத்தித்தா னுங்கோணே [தல
மானபாற்கெனவளித்தேன்கொட்டியாபுரப்பதியோர்மகிழ்தேசெய்
ஆனதுவர்க்காயினுடன்வெள்ளிலையும்ருங்கதலிக்கனியஞ்சாந்தும்
ஊனமறுபாறயிர்நெய்யரிசியொருநூறவணமுகந்தேயீதல். (௧௬)

ஈதலுடனேரண்டமிருப்பைபுண்ணைப்பருபிவைகளிறையாத்தீவிற்
சேதமறவொப்புவிக்கச்செக்காட்டியெண்ணெயுறத்திருந்தவாட்டி
யோதரியகெவுளிமுனைமீகாமனிடத்தில்வரவுவந்தேகோணே
நீதமுறுகருகுலநற்கணக்கிலுள்ளபடிகணற்றினிறைவாயூற்றல். (௧௭)

வாசலுக்குத்தென்கிழக்கேயெண்ணெய்நெய்க்குக்கிணறேழு
ரைந்துகட்டி, மாசகலத்துலாப்போட்டுவாளியிட்டுமதில்கட்டிக்கதவு
மிட்டி, ஏசகலவெண்ணெயதிகாரமெனநிலைமையும்வைத்திதயங்கூர்
நது, ஒசைதிகளெண்ணெய்நெய்களொருபோதுங்குறையாதலுற்றுங்
கண்டான். (௧௮)

ஊற்றிருந்துதாதுக்குந்தாதகித்தாரணிமார்பனுகந்தகோணே,
நற்றிசைக்குந்திட்டமிட்டுநவரதன்மணியணையினண்பாய்வந்து, வீ
ற்றிருந்துபாசுபதர்வருகயாந்திருக்குளமும்விளங்கச்செய்ய, டீவ
ற்றுகைக்குங்கோணமலையிறையிடம்போய் விடைவாங்கச்சொல்லு
மென்றான். (௧௯)

சொல்லவந்துபாசுபதர் திரிகயிலைப்பரமனடிதொழுதெங்கோமான்
நல்லதிருக்குளமியற்றவிடைவாங்கிவாருமென்றார்நாதவென்ன
வெல்லையிலாரீர்தாங்கிநீழிறெல்லினையுமென்னச்சொல்ல [ன்.
மல்லையுந்திரிடோளான்குளக்கோடற்குரைக்க மனமகிழ்வுபூத்தா

*இந்துவெளி, நிலாவெளி.

வேறு.

தானதிககணபதியேகோணமலைச்சங்கரசண் முதனேமாலே, நானுமக்குத் திருக்குளமொன்றியற்றுகின்றேனுங்களருணடக்கச்செய்வீர், வானவரேயெனவணங்கிவிடைபெற்றுரத்தினமண்டபத்தினின்று, தேன்மருவுந்தொடைமார்பன்றிருக்குளத்தின்றிசைநோக்கித்திருந்தச்சென்றான். (௨௧)

* திருந்துகலிபிறந்தைஞ்ஞாற்றொருபதுடனிரண்டாண்டுசென்றபின்னர், புரிநதிடபமாதமதிலீரைநதாநதேதிதிங்கன்புணர்ந்தாரளிற், நெரிநதபுகழாலயமாஞ்சினகரமுங்கோபுரமுமேதேரூர்வீதி, பரிநதுரத்னமணிமதிலும்பாவநாசகசகனையும்பகுத்தான்மேலோன ()

மேலான திருக்குளமுமிதற்கடுத்தநாலாண்டில்விளங்கச்செய்துசேலபாயுமாவலிநீர்வரவழைத்துத்திசைபரவுஞ்சிறப்புங்கண்டுமாலானநீர்மிகுதிவரவெருவிமதகுதிறப்பதுயாரென்றேபாலாழிதனிற்றுயிலுமபசசைமுகிறனைநீனந்தான்பரிதிவேந்தன் ()

வேந்தனுளநதனினைக்கப்பாநதளிடைத்துயின்மாயன் விழித்துப்பார்த்தே, ஏந்திலங்காபுரிநகரிற்றிருக்குளத்துக் கெமைநீரைநதானிறைவெனன்று, காநதண்மலர்ப்பதஞ்சிவபக்கமிகெனவங்கரிவரலுங்காலில்விழ்ந்து, பூந்திருசேர்மணிமார்பமதகினைடைதிறப்பதுகின்புகழ்ச்சியென்றான். (௨௨)

என்றருளாமாலவனுமிறைபவனையஞ்செலன்றேயிலங்கைத்தீவில், மன்றல்கமழ்செஞ்சடையான்கோணலிங்காதிருக்குளநீவருந்திசசெய்தாய், நன்றுகமலத்தயனாதுயவமரரடையாதநன்மைபெற்றாய், வன்றிறல்சேரரசேயென்றறியுருவமுடன்மதகுதிறநதான்மாலே ()

மாலோன்மாமதகினைடைதிறப்பவைநதுகரத்தோனைவலமாய்நித்தம், பால்போலததிராகொழித்துப்பழனமெங்குமபரவிநிற்குமபான்மைகண்டு, ஆலாலமுண்டவர்க்குமம்பிகைக்குமாமெனவேயகம்பூரித்துச், சேல்பாயுநதிருக்குளசின்கருபையினுற்றினநடக்குளுசெய்கைகண்டேன். (௨௩)

* இது இற்றைக்குச்சுமாரா சதி சகாப்தங்களுக்குமுன். இநதச்சகாப்தம் வைத்தபாடல் எல்லாரும்படித்தறியவேண்டியதல்ல. இது அரசனுரை.

௦௮௮-தவளை.

கண்டருளுமாலவனே திருக்குளநின்காவலெனக்கரியோன்
சொல்வான், எண்டலங்கல்புகழ்ந்தருளுமிபமுகனுமெழின்முனியு
மிறையுமேழு, மண்டு திறன்மங்கலரும்புத்தியரும்வதனரொடுவீரனை
யன், அண்டர்புகழ்வயிரவருமில்ங்கைசந்திகாவலனுமண்ணமாநும்.

எட்டிசைமண்ணெட்டிக்கொண்டேழரைச்சுற்றாமரத்தையினி
தாவெட்டித், தட்டியொருகாலாலேஎற்றியதுவீழமுன்னந்தாணிமீ
தில், ஒட்டியொருகுளஞ்சமைத்தாங்குநூநீருங்கொண்டருளையுற்ற
வீரன், அட்டதிக்கும்புகழ்ந்தருளுநீலாசோதையன்படையுமரசர்
மாரும். (உஅ)

மாருதிநீர்முன்னேடிமாபூதர்ப்ப்பரநுமற்றுளோரும், நீர்தா
ங்குந்திருக்குளத்துக்கட்டுவழிநில்லுமெனநிறுத்திவைத்துப், பார்
தாங்குபத்தினியைக்கன்னியரைக்காளிதன்னைப்பரிவினோடு, கார்தா
ங்குதிருக்குளக்கட்டினையகலாதிருத்திரென்றன்கமலக்கண்ணன். ()

நன்னயஞ்சேர்பாகிலையுட்பாலடிசிறுவிளக்குரல்லதூபஞ்,
சொன்னபடியேதருவார்குறைந்தாலுந் திருவுளத்திற்சேர்வுவேண்
டாம், மன்னுபச்சைப்பட்டுவயன்மழையுதவுஞ்சிவப்புமஹாவெயி
லேகாட்டு, மின்னலின்றியிருமிருபத்தெண்ணுழிசென்றபின்யாம்
வருவோமிங்ஙன். (ந. 0)

என்றவருக்கரியுரைப்பவிறையவனங்கரியடியையிறைஞ்சியேத்த
பன்றன்மலர்முகமலர்ந்துமுகமனுமங்கிறைக்கருளிமாலுமேக
அன்றிறையுமங்கலர்க்குநூற்றுடனே*யறுபதுமாமேதிகட்டித்
துன்றுதிருப்பாலடிசிறுவிளக்குப்பாகிலையுந்துலங்கச்செய்தான். ()

செய்கணிதம்வினைவதற்குத்திருக்குளத்தினீர்தாங்கிசிறுக்கக்கட்டி
பையமறக்காவனிற்சுமுனைவருக்குமனமகிழவன்பாயென்றுந்
துய்யெவாருவருஷமடையொருவருஷம்பாலடிசுறுலங்கச்செய்தே
வையகமதுள்ளவங்கோணலிங்கர்கிருபையினுல்வழங்கச்செய்தான்

தானிரண்டாயிரத்தெழுநூறவணவிதைப்புத்தரையைத்தா
ன்செய்வித்துத், தேனிருக்குமலர்க்காடுவெகுவாகத்திருத்துமென
த்திட்டம்பண்ணிக், கூனிருக்குமதிதுதலாள்பிடிநடையம்பிகைசர

* இருபது என்பது உம்பாடம்.

§ எண்ணுறென்றும்பாடம்.

ணங்குறித்துவ்வைத்து, மானிருக்குங்கரத்தானைவலமாய்வந்தடிப
ணிர்தான்மன்னர்மன்னன். (௩௩)

மன்னவனுமனைவரையும்வருகவெனநாற்காண்மண்டபத்திற்கு
ட்டி, நன்னயஞ்சேரவரெவர்க்குநன்முகமெனடித்துரைத்துநாதன்
கோணை, மன்னவன்றனருளாலேதிருக்குளமும்வயல்வெளிசெய்த
துவுஞ்சொல்ல, இன்னலின்றிஅரகரசங்கரசிவவென்றிறையடியையு
றைஞ்சினூரால். (௩௪)

இறஞ்சுகின்றவனைவரையுமிருகையாலுறத்தழுவியெங்கோ
ன்சொல்லும், மறஞ்சிறிதுஞ்செய்யாமலறம்பெரிதுபுரிவதற்குமனத்
தினோக்குங், கறங்குதிரைக்கடல்புடைகுமுலகமெலாந்தனிபுரந
துங்காண்பதென்றோ, திறங்கொளுஞ்சீர்க்கோணலிங்கர்திருப்பணி
யும்பூசைகளுஞ்செய்யவேண்டும். (௩௫)

செய்யதிருவாலயத்திற்பதினோராயிரம்விளக்குச்சிறக்கவையு
ம், மையனையகண்டர்திருவுட்பணிக்காரெய்விளக்காயிரங்கள்வையு
ஞ், செய்யசந்தம்புனுகுபன்னீர்தனிற்கரைத்துத்தெளித்தெங்குஞ்சி
றப்புச்செய்யுந், துய்யகந்தப்புகைக்குடங்கலிடையிடவாசனைகம
முத்துலங்கவையும். (௩௬)

ஐங்கரற்குவெள்ளியினுலறுதளிசையறுமுகவற்கிரட்டிபொன்
றந், நங்கமதாலரற்குபதுடனுலுதளிசைமற்சைச்சார்தேவர்க்கு
த், துங்கமிசுமைம்பொன்னுலுற்றிருபத்தெண்டளிசைசொன்னோ
மின்னு, மிங்கதிகபிடியமுதுக்கிசைந்தகிண்ண*முந்நுறுமியற்றி
வையும். (௩௭)

மையனையகண்டருக்குத்துய்யசம்பாவரிசிவகைவகுத்தெடுத்தே
யையமறவமுதுசெய்தேயலங்காரத்தளிசைமிசையழகாய்வைத்துத்
துய்யதிருக்கறியமுதுசுரபியின்பாற்குழம்பினொதிதுகடர்தூய
வெய்யதிருப்பணிகாரம்பலபலவாசனைகமழவிளங்கவையும். (௩௮)

வேறு.

வையமகழ்கற்கண்டுசினிவெல்லம்வடிவாஞ்சர்க்கரைகிழங்குவ
தைத்தேனெல்லித், துய்யகனிவர்க்கமெலாமங்கண்வைத்துச்சுத்த
முள்ளபுத்துருக்குரெய்யுமுற்றி, ஐயமறமுன்வைத்தேயிளநீர்வைத்

முன்னுற்றறுபதென்றும்பாடம்.

தாங்கழகானபத்திரமுந்தாபம்வைத்து, மெய்யதிருப்பூசையும்க்கா
குமென்றுவிளங்குமஹாமண்டபத்தின்மீண்டுசெய்யும். (நக)

செய்யமஹாமண்டபத்தினுப்பணங்கன்சிறந்தவொருமுழுவகல
நீளமாகத், துய்யசம்பாவடிசிலதுசொரிந்துதட்டித்துகளிலொன்பா
ன்முன்றுபிடிசுற்றில்லைத்து, வெய்யதிருக்கறியமுதுபணிகாரம்பா
ல்வேண்டியசர்க்கரைகனிதேன்வெருவாய்நெய்யும், பெய்துவந்துதி
ரிநிறுத்திமகிழ்வாய்நீரும்பெட்டபுடன்பாகிலைதுபம்பெருகச்செய்யும்.

வேறு.

எப்போதுமுப்போதுமிப்படித்தென்கோணமலையிறைவன்பூ
சை, தப்பாமனீவீர்செய்கதந்திரமந்திரங்கிரியைதானுசார, மிப்ப
டியேசெய்திடுகவிதுதவறினெழியவரையிறஞ்சச்செய்யும், மெய்ப்பு
டனிவ்வெல்லையுள்ளோர்செய்தொழும்புதவறினிடர்மேவிவீழ்வார்.

வேறு.

வாரிவளஞ்சூழிலங்கைவேந்தராருமஹாகோணேசாதருக்குவ
ளவரவேந்தன், பாரிலங்குபூசைவிதிக்கீந்தசொர்னம்பலவரவுமெடு
ததழிவுபண்னு*வாரேல், கூரியதோர்குட்டமுதல்வியாதிக்காளாங்
கூட்டுபெருநாட்டவர்களீட்டுசெம்பொன், நேரிவிதற்கொள்ளைகொ
ண்டுசுறையாடிநீசருமிப்பதியாழ்வார்நியமந்தானே. (சஉ)

தானதிகவமைச்சருடனரசர்தாமுந்தக்கபிரதானியொடுதருப
ஞ்செய்வோர், ஆனநெறிமுறைதவறாமறையோர்தாமுமகலாதகற்பு
டையவரிவைமாரும், ஈனரொடுமுடர்மொழிதன்னைக்கேட்டேயிவர்
கன்புரிநெறிமுறையையிகழுமந்நாள், மானபரனாலயத்துப்பூசை
தானுமகிழ்ச்சிமங்கவிகழ்ச்சியுமங்கெழும்புந்தானே. (சங)

எழுகிரணத்திரிகயிலைபெருமான்பூசையிப்படியேமுறைதவ
வறிநடக்குங்கலைப், பழுதுதிகழ்கயவாகுவருவனநாட்பாசுபதரி
றப்பர்பழமறையோர்சேர்வர், பொழுதுகுலக்கயவாகுராசராசன்பூ
சைவிதிக்கேகனகநாடுமீந்து, தொழுதுநின்றேயாலயத்திற்பொழும்பு
திட்டஞ்சொல்லியவனனுராசபுரியிற்சேர்வான். (சச)

சேரந்தின்னர்புறையோர்கள்கோணேசாதர்திருப்பூசைவெரு
காலஞ்செய்யுமந்நாள், மந்தளிர்போன்மேனியுடைப்பறங்கிவந்து

* பண்ணும்பேர்களைன்பதுஉம்பாடம்.

மஹாகோணேப்பதியழிக்கவருமந்நாளி, லேயந்ததென்பாற்கழனிம
லையென்றென் றுண்டாங்கிசனுக்குமாலயமங்கியற்றப்பின்னர், கோ
ந்தறைசேரொல்லாந்தர்பிடிக்குமந்நாட்குலவுசிங்கவிரவிசுலங்குறைந்
துபோமே. (சரு)

போனபின்னரிலங்கைமுற்றும்வடுகராவார்புகழிலங்கைதனி
புரக்குமுலாந்தாமன்னன், தானிலங்குமரசினுக்குத்தடையென்றெ
ண்ணித்தரியலனைக்கடலிடையேதள்ளிவிட்டுத், தேனமருமலங்கல்
புனைவடுகன்றுனுஞ்செப்பியமாற்றரசுகிழ்கொண்டகோணே, மா
னபரனகமகிழ்பொற்கோயிலுக்குள் மாதனத்துமீதுவைத்துவணங்கு
வாரால். (சசு)

வணங்குமரன்பூசைமுன்போல்நடக்குங்காலம்
மஹாவிலங்கைப்பதியாளவருமாஞ்சிங்க
மிணங்குமணிரத்தினத்தாற்பொன்னன்முத்தா
லீசனுக்குமாலயமங்கியற்றுங்காலஞ்
சுணங்கலில்லைமானிடர்க்குத்துக்கபில்லைச்
சோம்பலில்லைதம்போகசுகமேவாழ்வார்
மணங்கமழுந்திரிகைலைப்பெருமான்பாத
மனத்திருத்தியருத்தியொடும்வாழுமாக்கள். (சசு)

மாதமதின்மும்மாரிபெய்யச் செந்நெல்வளரவெழிற்சைவநெ
றிமனுநாலோங்க, வோதரியமுற்கதையுஞ்சொன்னோம்பின்னருந்
றுவருங்கதையனைத்துமுரைவழாம், லாதரவாயறுபத்துநாலாமாண்
டி.லடைவுடையசோதிடர்களெழுதிவைத்த, நீதிமொழிபபடிசொல்
வோங்கோணேநாதர்நித்தியமாமருள்சுருங்குநியமம்போமே (சசு)

போனபின்னரிங்கிலிசரிலங்கையாழ்வார்புகழாருங்கோணவ
ரைநாதர்பூசை,மானதமாம்விதிமுறையேநடக்கும்பின்னன்மணங்கு

கி. மு. 544 ல் இலங்கைக்குவந்த விஜயராசன்வம்சத்திலுள்ள, உக்
ரகிங்கராசனுக்கும், திசையுக்கிரகிங்கசோழன்புத்திரி மாருதப்பிரவீகவல்லிககு
ம் புத்திரனை “வாலகிங்கன்” இவன் முடிசூடியபின் செயதுங்கவராசரிக்க
னெனப்பட்டப்பெயர்பெற்றான். என்னை? “மிக்கசிரிலங்கைநாட்டின்விரிகதி
ர்ப்பரிதியோச்சி, யுக்கிரசேனசிக்கனுதவியசிறுவனென்னு, மைக்கடுங்கனிற்
றுத்தானைவராசரிங்கமன்னன், புக்குமாற்றலர்கள்போற்றப்பொருவிலாவா
சசெய்தான்” என்று திரிகோணசலபுராணங்கூறுமாற்றலுமென்க. இந்த அ
ரசனை தம்பலகாமக்கோயிற்றிருப்பனசெய்வித்தவன். இவன்காலம் 9 மூதூ
ற்றூண்டிப்போலும்.

லவும்மழைபொழியும்வரிசையுண்டார், தானமதினல்வினாவும்புகவுண்டாருஞ்சூங்களுக்குத்துன்பமில்லையின்பமாகும், மானமுடன்பின்னிகழ்ச்சியாவும்கற்றோர்மதித்தபடியுரைத்திட்டேனியமந்தானே.

தானதிகவாரியப்பொற்கரையிற்கல்லாற்சுதரம்வெட்டிக்கோயில்கட்டிக்குளமுங்கட்டி, மானபரனாலயத்துச்சேலேதோப்புமண்டபரீராவிமணிமதிலுங்கட்டி, ஆனதிருப்பணியாறுபத்துநாலாமாலயமுஞ்சுற்றிமிகழகாக்கட்டித், தானதிகவரனருளாற்பூசையாதிதவருமனடத்திமிக்கதரணிமீதே. (௫௦)

மீதெழுந்துநாற்றிசையுமதிலுங்கட்டிவெளிக்கதவரண்மெட்டிப்பூட்டும்போட்டாங், காதிபரனாலயம்பொன்னுலேவேயந்தாங்கலிர்சுரணத்தேர்முன்றுமழகாச்செய்தே, பாதிமதிதரித்தபரனருளினுலேபங்குணியுத்திரத்திருநாட்பவிஷுங்கண்டோம், நீதியுடனிப்படிநீர்தவறில்லாமனிச்சயமாநடத்துமென்றானிருபர்கோமான். (௫௧)

வேறு.

மாறுதபுனல்பாயுந்திருக்குளமும்வயல்வெளியும்வருந்திச்செய்தேவீரோகுவென்மரபோர்க்கீயாமற்கோணமலைவிலங்கீந்தேன்பேரூனபெரியோரேயிதற்கழிவுநீனைந்தவர்கள்பெட்புநீங்கிரீரூகப்போவரிதுநிச்சயநிச்சயங்கோணேநிமலராணே. (௫௨)

ஆணையிதுதொழும்புசெய்வோரவரவருக்கமைத்தபணியவரைஞ்ஞான்றுங், கோணமலைநாதர்பணிசெய்வாரேற்குறையகன்றுகுணமாய்வாழ்வார், நாணமுற்றுச்சொன்னமெத்திக்குலியரையேவியதைநீடத்துவாரேல், ஆணையினுலாக்கமுஞ்சந்ததியுமற்றாங்கல்லலுற்றேயலைவரன்றே. (௫௩)

அன்னவரன்பூசவிதியுரிஷேகம்விழாமுதலவழகாச்செய்தால், மின்னுநிறைவிளக்கேற்றிக்கிராமதேவதைபூசைவிளங்கச்செய்தால், இன்னவின்றிமாக்கவெல்லாமிருநிதிசந்ததிகளுடனினிதுவாழ்வார், சொன்னவந்தமுறைதவறில்வினாவழிந்துதுன்பமுற்றுச்சொருமாக்கள். (௫௪)

மாதயவாம்வன்னிமையேதானம்வரிப்பத்தவரேமற்றுளோரேஆதரவாயாலயமுமணிமதிலுங்கோபுரமுமழகுவாயந்தசேதமிலாப்பூங்காவுந்தினநடத்திக்கொள்ளுமெனத்திட்டஞ்செய்துகாதலுடன்நிரிகயிலைப்பெருமைதனைக்கண்டிதயங்கருணபூத்தான்.

வேறு.

தானதிகபவநாசந்தன்னின்முழுகிச்சரீரசுத்திபண்ணித்தர்ப்ப
ணமுஞ்செய்தே, யானதிருமணிநீறுதரித்துக்கொண்டேயதிகபட்
டாடையையுடுத்தாங்கலர்பூவேந்தி, மானபரனாலயத்தைவலமாய்வ
ந்துவருபாதங்கமுலியுட்போய்வணங்கக்கண்டார், போனவரசன்றி
நம்பிவாராத்தன்மைபோய்ப்பாரும்பரசுபதர்புருந்தேயென்றார். ()

என்றுசொல்பாசுபதரெங்கும்பார்த்தாங்கிரத்தன்மணிவாயினி
னின்றெட்டிப்பார்த்தார், பொன்றயங்குபதத்தருகோர்சிவக்கொழு
ந்துபுஷ்பித்தேயலர்ந்துநிற்கும்புதுமைகண்டு, மன்றல்மலரோன்மு
தலாமமரர்க்கெட்டாவன்பதவினிடத்ததுவோவரசர்கோவே, பெ
ன்றவர்கள்வெளியில்வந்தேயெவர்க்குங்கூற விருகண்ணீர் மழைபொ
ழிந்தாரிருந்தோரெல்லாம். (ருஎ)

வேறு.

எல்லார்க்கும்பெரியவனெயெளியார்க்குமெளியவனெயெங்கள்
கோவே, மல்லாருருகிண்புயனேதிருக்கயிலைத்தொழும்புசெய்துமவு
னத்தோடே, யல்லாருங்கண்டர்பதமடைந்தனையோவெனவாழ்த்தி
யன்ருளேடு, மெல்லாருமரன்றொழும்புருத்திமிகவகமகிழ்வுற்றிரு
ந்தாரன்றே. (ருஅ)

ஆசிரியப்பா.

காலமதறிந்துசோதிடருரைக்கக்
காலமேகயவாகிராசனும்வரவக்
காலமதனிற்பாசுபதரிறக்கக்
காலையிற்பூசைகலக்கமதாக
மன்னவன்னவன்னிமைதனையுந்
தன்மமுடையதானம்வரிப்பத்தையும்
நன்றமைவுடையநாட்டவர்யாரையும்
மின்றான் பூசையியற்றாததென்னெனத்
தேசபூத்திலங்குந்திருமுடியரசே
பாசுபதர்கள்பரிவுற்றிறந்தார்
மாசிலாக்கோணமலைப்பரன்பூசை
ஆசிலாதின்றையாகுமிந்நேரங்
கடிகையேழாகியுங்கடல்புடைசூழ்ந்த
படிமிசையிலலைப்பார்த்திபாவென்ன
நெடிதுயிர்த்தயர்ந்துநிமலகோவென்று
படிமிசைச்சாய்ந்தான்பார்த்திபன்சாயமுன்

கடன்மிசைமறையோர்கமண்டலம்புத்தகந்
 திடமொடுகொண்டிவண்ணேச்சர்கின்றொரன
 வடலுடையரசனுமகழிகமகிழ்ந்து
 திடமுடனரன்றிருச்சேவடிவணங்கி
 மன்னனுமந்தமலைக்கீழிறங்கி
 முன்வந்தவற்சூழதன்மைகைகொடுத்துப்
 பின்வந்தவற்குப்பின்னைகொடுத்து
 அன்னரிருவரையுமுன்னேவிட்டு
 அரரசனும்பிறகேயன்பொடுவந்து
 உரகவாபரணனெனினிகழ்ப்புசை
 திரமொடுசெய்கெனச்சீருடனுரைக்கக்
 கருகுலக்கணக்கனுங்கனசெலவுண்டே
 இன்றேழ்கடிகைமட்டெம்பிரான்புசை
 சின்றேபோனதானிருபமேற்செலவிதென்
 றென்றேயாயிரத்தொருநூறுபொன்கொடுத்
 தன்னேபூசனையாற்றவிடுத்தான்
 றேனமர்தொடையான்றிருமிகுவன்னிமை
 தானம்வரிப்பத்துத்தானென்பவரையும்
 ஆனதோர்தன்னாட்டனுகியபேரையும்
 மானமாரரசன்வருகெனவழைத்துப்
 படவரவ்சைக்கும்பரமர்கோணேசர்க
 கடன்மிகுபூசைக்காடகம்போதா
 தரமுறுநாடுநதான்போதாதெனத்
 திடமொடுகொடுக்கச்சிந்தையுணினிந்து
 வரவுறுவடக்குவருகரம்பகமாந்
 திரமுறுமேற்குச்சிறந்தமுனிச்சரந்
 தரைபுகழ்தெற்குச்சங்கமக்கண்டி
 உரமிகுகிழக்குஉகந்தவங்காளம்
 ஏற்றுக்கைக்கோணையிறைவனுக்காமென
 நாற்றிசைச்சுலமுநாலுகனாட்டிக்
 கூற்றினையுதைத்தகோமான்பூசனைக்
 கேற்றிடுவீரென்றியார்க்குமுரைத்து
 இலைகாப்கனிபூவிரணியம்நெல்முதல்
 விலைபெறுசரக்கின்மிகுத்தவாதாயம்
 பலபொருளெதுவும்பத்தினுக்கொன்று
 விலைபெறக்கோணைநிலந்கனிப்பீர்
 வாய்மையாயிப்படிவழங்குவீராகிற்
 மீமைவாராதுதிருநிதிசேரும்
 தாமேயிதற்குத்தவறினாப்பவர்கள்
 ஆமையாய்ப்பிறந்தேயலைகுவார்தாமே

பத்துப்பங்காக்கிப்பாங்குடனெட்டும்
 அத்தரறைமுதலாகியவிருப்பாம்
 மற்றிருபங்கும்மறையோர்க்காகுஞ்
 சத்தவாரிதிசூழ்தம்பைமாநகரில்
 அற்புதமுடனேழுப்பது அவணம்
 நெற்பயிர்விளையும்நிலமுமனித்து
 அற்புதமாகவரன்றிருப்பூசை
 பொற்புறவென்றும்புரிசுவீரென்றான்
 நாட்டியகைலைநற்றொழும்பினுக்கு
 முட்டியதலைமைமுப்பத்திருவர்க்
 கீட்டியநிலம்புலம்பாவுமளித்து
 வாட்டமில்லாமல்கிழந்திருநிதமே
 என்றவர்க்குரைத்தேயெழிற்கயவாகு
 மன்றல்சேர்தாதகிமலைமார்பினனுங்
 கொன்றையஞ்சடைமுடிக்குரிசிலைவணங்கி
 அன்றவர்க்கருள்செய்தரசனுமகிழ்ந்து
 ஆடகமதனற்கேடகஞ்சமைத்துத்
 தேடரும்பங்குனித்திருநாட்கண்டு
 தோடலர்மார்பன்றொகுதிநிறுத்தி
 நாடதற்கேகநயந்தெழுந்தனனே
 இன்புறுமிருசீர்ப்பாகையின்முதன்மை
 முன்புநின்றெமதுமொழியதுகேளும்
 நன்மைதீமைநமக்குவந்தக்கால்
 அன்புடன்செய்வதாரெனக்கேட்டார்
 சற்புத்திரனேதனியுண்ணப்பொருளே
 அற்புதமாகவவர்க்குரையென்ன
 நட்புடனெழும்பிரபதிதனது
 பொற்புதமதனைப்போற்றிநின்னுரைப்பான்
 எங்கனாயகமேயெழிற்களரசே
 தங்கக்கட்டியேதாமொருவசனந்
 துங்கமாயெமக்குச்சொல்வதுண்டானால்
 மங்காதம்மொழிமறுதுநடப்போம்
 என்றபொழுதுவிராயர்பண்டாரமே
 அன்றவர்கேள்விக்கமகிழ்ந்துரைப்பீர்
 என்னமற்றவருமிறையவன்றனது
 பன்னரும்பதுமபாதம்பணிந்து
 அரசர்க்கரசேயகமிகமகிழ்ந்து
 திரமுறவேர்மொழிசெப்புவிசாகில்
 சிரமிசைக்கொண்டுசீருடன்பாங்கள்
 விரகுடன்செய்வோமெனவிளம்பினரே

இன்பமோடரசேழிராயரைப்பார்த்து
உன்னுன்குடிகட்கொருமகவழையென
அன்புடனவரவரகமகிழ்மகவைப்
பொன்பணியதறற்புகழவலங்கரித்
தட்டதிக்கும்புகழரசன்முன்விடவே
மட்டவிழ்பூங்குமுன்மாணிக்கமெழுவர்
இட்டரத்தினமணியிலங்குமாலாத்தி
கட்டழகாமிவர்க்காமெனவிடுத்தான்.

மாணிக்கங்கள்வரவு.

கதைவரலாறு

தானத்தார்பகுதி மாணிக்கங்கள்திருநாமம்,
அநுராசபுரியிற் கயவாகுமஹாராசா கோணேசர்
கோயிலுக்கும் (தன் நாலெல்லையாலயங்கட்கும்)
இருபாகைமுதன்மைக்கும், எத்தெந்தக்கால
மும் அவரவாச்செய்தொழும்பு, திட்டம்ப
ண்ணியவகை.

இது அரசனுரையறியவும்.

—o—o—o—

இராயர்பெயரும் மாணிக்கங்கள்பெயரும்.

- 1-வது புனிதபுகழ்பொன்னவராயன்கொடுத்தது நாகரத்தினமாணிக்
கம்—தம்பிரானேற்றுக்கொண்டது.
- 2-வது செகமதுபுகழுஞ்சிதம்பராயன்கொடுத்தது நவரத்தினமா
ணிக்கம்—இராசரேற்றுக்கொண்டது.
- 3-வது கருணையங்கடலாங்காலிங்கராயன்கொடுத்தது கனகரத்தி
னமாணிக்கம்—வன்னிமையேற்றுக்கொண்டது.
- 4-வது குறும்பரையடக்குங்கொம்பராயன்கொடுத்தது முத்துரத்
தினமாணிக்கம்—வணிகரேற்றுக்கொண்டது.
- 5-வது மதப்புலியென்னும்காகொங்கராயன்கொடுத்தது—மரகத
ரத்தினமாணிக்கம்—காராளரேற்றுக்கொண்டது.
- 6-வது சித்தசனிகர்க்குத்தென்னவராயன்கொடுத்தது வயிரரத்தி
னமாணிக்கம்—மீகாமனேற்றுக்கொண்டது.
- 7-வது திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன்கொடுத்தது பனிக்ராத்
தினமாணிக்கம்—கம்மாளரேற்றுக்கொண்டது.

இந்தமாணிக்கங்களை யேற்றுக்கொண்டபேர்கள் தங்கள்தங்கள் மாணிக்கங்களுக்கு, ஆடையாபரணமுடைக்கிசைந்தபட்டுவகை, குழநிலம் விளைநிலம் மாடுகன்று, ஆளடிமை, கொடுத்து அன்றொழும்புசெய்யவீடுவது.

எந்தெந்தக்காலத்தும் அந்தந்தவம்சத்துமனிதர் இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தவேண்டியது, இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தாதவர்கள் வறுமையினாலும் நோயினாலும் இராசநெருக்கத்தினாலும் திரவியமழிந்து வம்சமற்றுநரகத்துக்குமே துவாவார்களென்று அரசனறகூறப்பட்டது.

வரிப்பத்தார்,

வரிப்பத்தாரில் கீர்துபண்டாரத்தார்திருநாமம்.

௧-வது கதிர்மணிமார்பன் கனகசபைபபண்டாரம்

௨-வது கல்வரைப்புயனாகரிலாயபண்டாரம்

௩-வது அன்னசத்திரனும் அம்புயாபதிப்பண்டாரம்

௪-வது சித்திரமொழிபான் திருவடிப்பண்டாரம்

௫-வது பெருதிதிக்குவையான் பெரியபிள்ளைபண்டாரம்

கலியாணத்துக்குச் செய்தொழும்பு.

முதன்மைமாருட்கலியாணம்வந்தால், தானமவரிப்பத்தார்

செய்தொழும்பு.

வரிப்பத்தாரில் ௫-வது பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கீளையில் மனிதர்கள்குச் செய்தொழும்புகளாவன:— வளவுவெலிக்கட்டல், வீடுவெய்தல், நெருச்சுற்றுச்செதுக்கல், தூர்த்தல், பந்தல்விதானஞ்செய்தல், அடிப்புவெட்டல் சந்தனமிடல் ஆகிய இவைகளேயாம்.

௪-வது திருவடிப்பண்டாரத்தார்கீளையில் மனிதர்கள்குச் செய்தொழும்புகளாவன:— நெற்குத்தல், சாடி கிடாரமழுவலிய சர்வபாத்திரங்களும் விளக்கல், உதகமெடுத்தல், மெழுகல், தீற்றல், கல்லைக்கீலையிடுதல் இவைகளேயாம்.

௩-வது அம்புயாபதிப்பண்டாரத்தார்கீளையில் மனிதர்கள்குச் செய்தொழும்புகளாவன.— விளக்கேற்றல், அரசாணியலங்கரித்தல், பூரணகும்பம்நிறுத்தல், நெற்குவித்தல், பலகைபோடல், பாய்விரித்தல், பூமால்தொடுத்தல் பஞ்சீணவிதானமண்ணல் இவைகளேயாம்.

மேலே சொல்லப்பட்ட மூன்றுகீளையில் மனிதருங்கூடிச் செய்யும்தொழும்புகளாவன:— அமுதுகறிசமைத்தல், மீட்டல், ஆற்றல், பகிர்ந்தல் இவையாகும்.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கீளையில் மனிதர் தட்டும் வெற்றிலைபாக்குமெடுத்துவர, தானத்தாரிற் செம்பகராயன்கீளையில் மனிதர்

தர் நாட்டவர்களுக்கு வன்மைப்பாடாக வெற்றிலைபாக்குவைத்துக் கவியாண
யின்னாளரிலின்னநேரமென்று திட்டஞ்சொல்லவருகிறது.

க-வது கனகசபைப்பண்டாரத்தின்கிளையில்மனிதர் முதன்மைக்குச்
சொன்னவிதிவருமல் நீராட்டி மணக்கோலமாயலங்காரஞ்செய்வது.

பொன்னவராயன்கிளையில்மனிதர் தம்பிரான்மாணிக்கம்முதன்மைநா
யகிக்குவிதிமுறைதவருமல் மஞ்சனீராட்டியலங்காரஞ்செய்வது.

வரிப்பட்டாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம் திருவடிப்பண்டாரம் அ
ம்புயாபதிப்பண்டாரம் இவர்களின்கிளையில்மனிதர் கோணேசர்கோயிலில் த
ங்கக்குடைகளும் பொன்னின்குடைகளும் முத்துக்குடைகளும் உருத்திரா
ட்சக்குடைகளும் தங்கப்பூமேற்கட்டியும் இரத்தினப்பிடிச்சாமரையும் தங்கத்
திலிரத்தினம்பதித்த ஆலவட்டத்தாளும் மற்றும் கோணேசருக்கு வளமையா
கச்செய்யப்படும் சேவணபாவனைகளுமாகிய இவற்றுடனே நாயகியையும்
முதன்மைநாயகியையும் கூட்டிவரத் தன்வரிசையலங்கிருத்ததினுடனே தம்
பிரான்மாணிக்கம் முதன்மைநாயகிக்குப்பக்கமாய்வருவது வந்து மணப்பந்த
ரின்வாயிலிலேநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதரிலொருவர்
முன்னேவர முதன்மை, பன்னிரண்டுமுழப்பட்டுக்கொடுக்க மொட்டாக்கி
ட்டுக் காலுக்குநீர்வார்க்கிறது. பாதம்வினக்கமுதன்மைநாயகி கற்கட்டுக்கணை
யாளிகொடுப்பது. மணப்பந்தரின்கீழே நாயகனும்நாயகியும் பலகையின்மீ
தேறிநிற்கத் தம்பிரான்மாணிக்கம்முன்னேவரப் பதினாறுமுழப்பட்டு முத
ன்மைகொடுக்க மொட்டாக்கிடுவது.

இராசமாணிக்கத்தக்கு முதன்மைநாயகி பதினாறுமுழ வெள்ளைப்
பட்டுக்கொடுக்க வாங்கிமொட்டாக்கிடுவது. முற்பாகைக்குத் தம்பிரான்மாணிக்
கம் முன்னேநிற்பது. இராசமாணிக்கம் பின்னேநிற்கிறது. பிற்பாகைக்கு இ
ராசமாணிக்கம் முன்னேநிற்கிறது தம்பிரான்மாணிக்கம் பின்னேநிற்கிறது.
இப்படிநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர் கண்ணூரூலாத்தி
திட்டம்பண்ணிக்கொடுக்க இரண்டுமாணிக்கமும் ஆலாத்தியெடுத்துக் கண்
ணூறுகழிக்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர் ஆலாத்தித்தட்டு
வாங்குவது. அக்கினிசாட்சியாகத் திருமங்கலியந்தரித்து, அரசாணிவலமாக
வந்து, அம்மிமிதித்து, அருந்ததிகாண்பித்து, மணவறைக்கட்டிலிலே நாயக
னும்நாயகியுமிருக்கத் தம்பிரான்மாணிக்கமும் கனகசபைப்பண்டாரத்தார் கி
ளையிலொருபெண்பிளையுமாகிய இருவரும் கீழே தங்கள் வரிசைப்பிரதாபமு
டனேயிருக்கவேண்டியது. அதுநிற்க, பட்டணநகரிப்பிரதானிமாரும் நாட்டு
ச்சனங்களும் அக்கலியாணச்சபைக்குவருதலைக்கண்டு தானவரிப்பத்தாரொ
நீர்கொண்டிபெயர் நன்முகமன்வார்த்தைசொல்லிக் கூட்டிவந்து பந்தரின்மீ
தேறிநிற்க வரிப்பத்தார்பரயெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி அவரவர்க
றிமுறைமைதவருமல் அந்தந்தத் தொகுதியாயிருத்தவேண்டியது. வரிப்பத்

தாரிலையெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தாரந்தவரன்முறையாகக் கல்லைக்கிலை கொடுக்கவேண்டியது. வரிப்பத்தார் தண்ணீர்ச்செம்பெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் கல்லைக்குத்தண்ணீர் தெளித்துவருகிறது. வரிப்பத்தார் அமுதுகறியெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் அந்தந்தப்பகுதியறிந்து பகிரவேண்டியது சகலரும் அறுசுவையோடசனம்பண்ணியபின் வரிப்பத்தாரில் முன்னிலை கொடுத்த குடியில்மனிதர் கல்லையெடுத்துப்போடவேண்டியது. வரிப்பத்தார் குடங்களிலே தண்ணீர்கொண்டுவந்துவைக்கத் தானத்தார் செம்புகளிலே வார்த்துக்கொடுக்கச் சகலரும் கைவாய்ப்பூசிப் பெருங்கூட்டமூயிருக்க, வரிப்பத்தார் தட்டங்களிலே பாக்குவெற்றிலைகொண்டுவரத் தானத்தார்வாங்கி, அவரவர்பகுதியறிந்து வரன்முறையாகவெற்றிலைபாக்குப்பகிரவேண்டியது. வரிப்பத்தார் பலபலவாசனைகமழக் கிண்ணங்களிலே சந்தனங்கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி உத்தளவலங்கிருதமாகப் பூசவேண்டியது. அதன்பின்பு அவரவர் மிருந்தவகையுடனே எழும்பத் தானம்வரிப்பத்தார் அவர்களை முன்னேவிட்டுக்கூட்டிப்போய் வாயிலின்புறத்தேறின்று இருகடலொருகடலாற்றபோல இருதிறித்தாரும் நன்முகமனைவலங்கிருத வசனங்களும்பேசி ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு மிருந்தவகையுடனே அவர்கள் தத்தமிடங்களுக்குச்சென்றபின்னர் தானம்வரிப்பத்தார்க்கலரும் இருபந்தியாகவிரந்து போசனமருந்திப்புகுத்துடனே தந்தங்கல்லையைத் தாமையெடுத்தெறிந்து கைவாய்நீர்கொண்டுபூசிப்பாக்கிலையருந்திப் பன்னீர் சந்தனம் வாசனைகமழ மகிழ்வடன்பூசி இன்பஞ்செருக்கி யாவருமிருக்கிறவோயில் முதன்மையெழும்பிவரவேண்டியது. வருவதுகண்டு அனையொருமெழும்பிப் பாதத்திலநமஸ்காரம்பண்ணவேண்டியது. அப்போது முதன்மையிருக்கையிந்தி இருகண்முகிழ்த்து உங்கநமஸ்காரம் கொண்டாயருக்குப் பொறுதியென்றுசொல்லவேண்டியது. அப்போது தங்கப்பிரகாசமான சிங்காரமேடையில் முதன்மையையிருக்கப்பண்ணி நீங்கெல்லீரும் நிற்குந்தருணத்தில் தராதலம்புகழும் தனியுண்ணாப்புபாலவன்னிபந் தனது வரிசைப்பிரதாப அலங்கிருதத்துடனே வரவேண்டியது. வருகிறவோ நீங்களைவருமெதிர்கொண்டிறைஞ்சிமணப்பந்தின்கீழே மணித்தவிலிருத்தவேண்டியது. அந்தவேளையில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் அகம்மகிழ்ந்து அவரவர்குடிக்கிசைந்த தலைமையும்வாரசையுமாறிபழங்கொடுத்து அவரவர் பூணத்தக்க ஆடையாபரணமுங்கொடுத்துப் பொன்னவராயனகுடிக்குக்கருகலக்கணக்குங் காலிங்கராயன்குடிக்கு நெல்லுப்பண்டகசாலையிலேமையுங்கொடுத்து கொங்கராயன்குடிக்கு என்னெயக்கிணற்றுக்கதிகாரமுங்கொடுத்துக்கொம்பராயன்குடிக்கு அரிசிப்பண்டகசாலையிலேமையுங்கொடுத்து சிதம்பராயன்தென்னவராயன், செண்பகராயன், கனகசபைப்பண்டாரம், கயிலாயபண்டாரம் இவர்களைத்துபெருக்கும் பெரியபண்டகசாலையில் ஆபரணதி நவமணிக்குவைகளிருக்கும்பொக்கிஷவீட்டுப்பெரியநிலைமையுங்கற்பித்து, இவையெல்லாங்கருகலக்கணக்கிலும் பதித்து அன்றுந் தானம்பண்ணி அன்றுகிடைத்

தபடியே எந்தக்காலத்துக்கும் அவரவர்குடிக்கு நடக்கவேண்டியது; இது நிச்சயமென்றரசனுரைநிறுத்தியது.

இப்படிச்செய்தொழும்பிலேதும் மாறாட்டமிருக்குமாறத் கணகசுந் தரப்பெருமாளிடத்தில் மஹாபெரியவளமைப்பத்தியிற் கேட்டறிந்துகொ ள்ளவேண்டியது.

தீமைக்குச்செய்தொழும்புமுறை.

முதன்மைமாருக்குள் தீமைவந்தாற் செய்தொழும்புகளாவன—

வரிப்பத்தார் ஈரால்காலிலேபந்தரிவெது. இரண்டதவிலும் இரண்டு தம்பட்டமும் ஒற்றைக்குழலும் பறையர்சேவிப்பது, அவரவர்க்குத்தொழும்பு முன்செய்ததுபோலப்பார்த்துச்செய்யவேண்டியது. முதன்மை ஆறுமுழப் பட்டுக்கொடுக்க வரிப்பத்தார்வாங்கி மொட்டாக்கிட்டுப் பந்தரின்சீழிருந்து நெல்லுப்பொரிப்பது. தானத்தார் நெற்பொரிசீலையிலேவாங்கிப் பந்தங்கட்டுகி றது கட்டிலலங்கரிக்கிறது, பாவாடைகட்டுகிறது, வரிப்பத்தார் தேர்கட்டுகி றது, தானத்தார் பிரேதமெவளியிற்றுக்கிவருகிறது, உதகமெடுக்கிறது, வ ரிப்பத்தார் நீராட்டுகிறது, இருதிறத்தாருங் கட்டிலிற்பிரேதமேற்றுகிறது வாசனேபூசுகிறது, தானத்தார் முற்பந்திமாடிப்பது, வரிப்பத்தார்பிற்பந்திமா டிப்பது பிரேதந்நூக்குவது, காராளர் தேரெடுக்கிறது, தானத்தார் பாடை யெடுக்கிறது. வரிப்பத்தார் கட்டையெடுக்குகிறது கட்டையிலேபிரேதத்திட்ட ம்பண்ணுகிறது, காராளரும் இருதிறத்தாருங்கூடி உதகமெடுத்துவருகிறது; வரிப்பத்தார் கொள்ளிவைத்துக்குடமுடைக்கிறது, தானத்தார் மூன்றாநட் கரடாற்றத்தண்ணீர்எள்ளியூற்றுுகிறது, மேடைபோடுகிறது. வரிப்பத்தார் பந் தல்போடுகிறது இனரீர்வைக்கிறது நவதானியந்தெளிக்கிறது அணிகலன னைத்துந் தானத்தாருக்குரியது, வஸ்திரமனைத்தும்வரிப்பத்தாருக்குரியது, இத்தொழும்புகள் எந்தக்காலமும் நடந்துவரும்படி அரசன்கட்டளையிட்ட து. யாராவதிந்தக்கட்டளைக்கு மாறுபட்டால் தொண்ணூற்றாறுமயிற்பீலி சேர்த்தகட்டால் 3 அடியுமடித்து 3 திருநீற்றுப்பழமுங்குற்றம்வாங்குகிற தென்று கயவாகும்ஹாராசன்கொல்லச் சருவமானபேருஞ் சரீரம்நடுங்கி அ ஞ்சி அடங்கிநின்று தேவரீர் அடியெங்களுக்கு இப்படிக்கொத்த அதிககட்ட னைபண்ணினால் அடியெங்கன்தாங்கமாட்டோம், எங்களுக்கிப்படி அதிகஆக்கி னைகன்பண்ணவேண்டியதில்லை; தேவரீரென்னகட்டளைசொன்னாலும் அந்த ப்படிநடப்போமென்றும் எந்தக்காலத்தும் அரசனுரைதவறாமென்றும் அரச ன்முன் விசுவாசஞ்சொன்னார்கள் என்றவாறு.

இத்தத்தொழும்பு முதன்மைமாருக்கு வமிச்சியிருந்திருக்குதென்று எல்லாருக்குஞ்செய்யவேண்டியதில்லை; கோயில்முதன்மைப் பட்டத்துக்குவ ருகிறவருக்கும் முதன்மைநாயகிக்குஞ்செய்யவேண்டியதென்று அரசனுரைந ிறுத்தியது. இன்னுமரசன்கொன்னகட்டளை— எந்தக்காலத்தும் இருபாசை முதன்மைமனுஷர்கள் ஒருபாசைக்கொருபாசை கொள்வனகொடுப்பனபண னினி இரப்பாசைகயமொன்றாய்நடக்கப்பட்டது.

தானம்வரிப்பத்தாரும்படியே யொருவர்க்கொருவர் கொண்டுகொடுத்த ஒருவம்சமாகப்படாது. எந்தக்காலமும் முதன்மைக்குமுதன்மை எதிரிக்குடியாகவும், தானம்வரிப்பத்தும் அப்படியே எதிரிக்குடியாகவுமிருக்கவேண்டியது. இந்தத்தேவவாக்குத்தவறி ஒன்றுபட்டுநடப்பவர்கள் இராசநிபந்தனையாலும் நோயாலும், வறுமையாலும் வருந்திச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமே துவாவார்கள். மேற்சொன்னகட்டளைக்குமாறாய்நடப்பதையறிந்தும் திருத்தமபண்ணுதராசாக்களும் இதுகாரியமிராசாக்களறியவுரையாத காரியகாரர்களும்தேவசொல்லியபடி நரகத்துக்கேதுவாவார்கள்.

சூகரவேட்டை.

—o—o—o—

திருச்சூகரவேட்டையாடும்படி அரசனிட்டகட்டளை.

தம்பிரான்மாணிக்கம் தன்னுடையவரிசைப்பிரதாபமுடன் வந்து அலங்கரித்த பூம்பந்தரின் கீழே நின்று பீதாம்பரப்பட்டுமுடித்து, முத்துக்குச்சத்தலைப்பாவுங்கட்டி, தங்கவீட்டியும் பட்டாடைசுற்றித் தன்றோளிலே வைத்துக்கொண்டு, ஆதியாகிய கோணநாயகரையுமெழுந்தருளப்பண்ணி முன்னேபோக பின்னோடந்து திருச்சூகரநிற்குமிடத்துக்குப் போய் அவ்விடத்திலே கோணநாயகர் அனேக திருவிளையாடல்கள்செய்தருளியபின்னர்த் திருச்சூகரவேட்டையாடுகிறதற்குத் தம்பிரான்மாணிக்கஞ் சூகரத்துக்கெதிரேவர, இருபாகைமுதன்னையுமிட்டியெடுத்துக்கொடுக்க, கனகசபைப்பண்டாரத்தார் ஈட்டிதொட்டுக்கொடுக்க, தம்பிரான்மாணிக்கம் பன்றிருந்துகிறது, அதன்பின்பு இராசமாணிக்கம் தனது அலங்கிருதவாட்சியத்தோடே கொண்டு போய் விழாமண்டபத்தில் ஒப்புவிக்கிறது, வணிகரையடிக்கிறது வன்னிபமாணிக்கமும் செட்டிகன்மாணிக்கமும், வரிப்பத்தாரில் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தாரிலேயில்மனுஷரும் மஞ்சளரைத்துக்கரைத்துக் கிடாரங்களில்வைக்க காரானர்மாணிக்கம்அள்ளிவன்னிபத்துக்கும், இருபாகைமுதன்மைக்கும் இராயருக்கும் பண்டாரத்தாருக்கும், மற்றும் போதிமையானமனுஷருக்கும் உன்மண்டபத்தினின்றும் மஞ்சளீருற்றிவிடுவது. மீகாமன்மாணிக்கமுங் கம் மானர்மாணிக்கமுஞ் சகலருக்கும் மஞ்சளீருற்றிவருவது, இது தேவியுடைய கட்டளைப்படிக்கு வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் தேவஸ்திரீகள் மஞ்சளீரும் வாசனையுமள்ளியெறிந்து விளையாடினமுறைஃ. இத்தமஞ்சளீரில் ஒருகிவலையாகுதல் சீரத்திற்படாதபேருக்குத் திருவுலாச்சேவித்தபலனும் தீர்த்தமாடினபலனும் கிடையாதென்று ஆதியாகிய பரமேஸ்வரிதிருவாய்மலார்தருளியவாறு இத்தவசனங்கள் கருகலக்கணக்கன் பத்ததியிலும், புலவன்பத்ததியிலும், கனகசுந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப்பத்தியிலுமுண்டு.

குடிமைவரவு.

இரவிகுலமதனில்வருகயவாகுமஹாராசன்சோழவளநாட்டாலழைப்பித் தது கொல்லன், குயவன், நாவீதன், ஏகாலி, வள்ளுவன், இவர்களிலேந்தை ந்தகுடி. இவர்களுக்குக் குடிநிலம், விளைபுலம், முதலான சர்வகாரியங்களுந் ங்கொடுத்துக் கோணேசர்கோயிற் குடிமையென்று திட்டம்பண்ணி அவரவர்க் கடுத்த வஸ்துரீபூஷணங்களுங்கொடுத்து அரசனுரைத்தகட்டளை:— வன்னி பம், இருபாகை முதன்மை தானம் வரிப்பத்த இவர்கள் இவர்கள் சொன்ன க ட்டளைப்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டியது. இந்தக் குடிமைகள் சோழநாட்டிற் சாராளர்குடிமையானதினால் நீங்கள் சகலரும் மானமாய்வைத்து நடத்தவேண் டியது இது கனகசந்தரப்பெரு மாள்பத்ததியிற் பதிப்பித்தமுறைமையாக நட டக்கவேண்டியது.

கபவாகுராசனுபயம்.

திருமருவு கயவாகுமகாராசனும், தனதுபடைமனுஷரும், மாவலிக் கையருகாக வெருவிசாலமானவெளியுந்திருத்தி, அதற்கடுத்த அணைகளுந் கட்டுவித்து, அதன்மேல்பால் வெருகுளங்களுங்கட்டுவித்து கங்கு, அவண றெல்விதைப்புத்தறையுந்திட்டம்பண்ணிப் பத்துக்கொன்று அடையுமெடுப்பி த்து, அதற்கருகாக தென்னை ௧௨௦௦௦, புன்னை ௧௨௦௦௦, இருப்பை ௧௨௦௦௦, கழுகு ௧௨௦௦௦, ஏரண்டம் ௧௨௦௦௦, பசுவினம் ௧௨௦௦௦, மேதியினம் ௧௨௦௦௦, மும் பலவிதமான புஷ்பச்சோலைகளும் செய்வித்து, ஆதியாகிய கோணநாய ரே! இகபரமிரண்டுமறியாமல் நரசென்மமாகப்பிறந்தஅடியேன் எனது சிற் றறிவினால் தேவரீருடைய தபனியவாலயத்தைஅழித்து வேரங்கட்டுவேனெ ன்றுசொன்னபிஷையைப்பொறுத்துக்கொள்ளவேணுமென்று விழுந்துநமஸ் காரம்பண்ணி இதுவெல்லாங்கோணேசருக்கென்று தாரைவார்த்துக்கொடுத் துக் குளக்கோட்டிமகாராசா ஒருநாளேக்கு இரண்டவண அரிசி திட்டம்பண் ணினது. இப்போ அதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஓரவண அரிசியும், அதற்ககித் த செலவுக்கட்டளைப்பண்ணி, நாளொன்றுக்கு மூன்றவண அரிசிகளவேத்திய ம்வைத்துப் பூசைநடக்கும்படி திட்டம்பண்ணி, கனகசந்தரப்பெருமார்க்கு க்கிலும் பதிப்பித்துச் செப்பேடுவரைத்துகொடுத்து, வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை முதலாகச்சகலரையும்ழைப்பித்து, தான்கட்டுவித்த வச்சிரமணிம ண்டபத்தினின்று சகலருக்குஞ்சொல்லும்வசனம்.—

ஆதியாகிய கோணநாயகருடையகிருபை அரியயன்முதலானவெவரு க்கும் அளவிடற்கரிதாயிருக்கும் மூர்த்தியைத் தரிசனைபண்ணிக்கிருபைபெற த்தக இராசாக்கள் மிகுதியுண்டு. அவருள் சிலராசாக்கள்களைச்சொல்லுகிறே

புவனேககயவாகு.

எங்கன்குலத்துக்கயவாகுமகாராசாவென்பவர் முனிச்சரப்பதியில் ஆலயமுந்திட்டம்பண்ணித் திருக்காளேசர் சிவாலயமுமுண்டுபண்ணி, அந்வரதகாலமும் பூசைநடப்பித்து வருகிறநாளையில், திரிகைலைநாதர்பெருமைகேட்டுவந்து, பாவநாசசுனையிற் நீர்த்தமும்படிந்து சிவாலயத்தைப்பிரதக்ஷிணம்பண்ணிக் கோணநாயகர் திருப்பாததரிசனமுங்கண்டு, தங்கக்கட்டியாற்றுவலாவாரமுமேற்றி, மாணிக்கம்பதித்தபூரணசந்திரப்பதக்கமுஞ்சாத்துவித்து ௧௮௦௦ பொன்னுகொடுத்து அபிஷேகமும்பண்ணுவித்து சிறிதுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து இருபாகைமுதன்மைக்குங் கோயிற்றொழும்புசெய்பவர்களுக்கும் மனம்பூரணமாக வெருகைகளுங்கொடுத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, தென்னை புன்னை மா இருப்பை பூகம் ஆயிரமாயிரம்நிரைத்தபூங்காவனங்களுமுண்டுபண்ணிக் கோணநாயகருக்குத்திட்டம்பண்ணிக் கொடுத்துப் போட்டுத் தன்நகரத்துக்குப்போய் நெடுநாளிராச்சியம்பண்ணியிருக்கிறநாளையில் ஆதியாகிய கோணநாயகருளினால் மனுநேயகயவாகென்றொருபுத்தரன் பிறப்பான். அந்தப்பிள்ளையிருக்கப் புவனேககயவாகு சிவபதஞ்சேர்வான்.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரன்வரவு

பரராசசேகரன் செகராசசேகரனென்றிருவர் திரிகைலைக்கு வடமேல்பாலில் இராச்சியம்பண்ணியிருப்பார்கள். அவர்கள் திரிகோணமலைப்பெருமைகேட்டுவந்து பாவநாசநீர்த்தத்திலும்படிந்து இரவிகுலதிலகராகிய தேவராசகுளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு இத்தனைசுவரியங்களைக்கொடுத்துத் தடுத்தடிமைக்கொண்ட கோணநாயகரையென்று விழுந்தழுது நமஸ்காரமும்பண்ணி அறுபத்துநாலுசிவாலயமுந்தரிசனைபண்ணி, ஏழுபட்டுமுத்துமாலையும் வயிராத்தினம்பதித்ததங்கப்பதக்கமுஞ் சாத்துவித்து முத்துக்குடை பவளக்குடை கொடுத்து வெகுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து நாட்டில் தூலவாங்கிக்கோயிலுக்கொப்புவிக்கிறதற்கு ஒரு இறைகடமையில்லாத திரியாய்யும், அதற்கு ஏழுகுளமும் ஏழுவெளியுங்கொடுத்து எந்தெந்தக்காலத்துக்குந் திரிக்கு தூலவாங்கிக்கொடுக்கச்சொல்லித் திட்டமும்பண்ணி ஆதியாகிய கோணநாயகர்பாதாரவிந்தத்துதிசெய்து விடையும் பெற்றுத் தங்கநகரஞ்சென்று வெகுநாளிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்.

ஆரியச்சக்கிரவர்த்திவரவு.

ஆரியகுலராசன், பரராசசேகரன், செகராசசேகரனுண்டநாட்டை இராச்சியம்பண்ணிவருகிறநாளையிலே திரிகைலைநாதர்பெருமை கேட்டுவந்து, பாவநாசசுனையிற் நீர்த்தமும்படிந்து ஆலயமடங்கலும் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னேவந்து அலரிகுலதிலகராகிய குளக்கோட்டுமஹாராசனைத்தடுத்தடிமைக்கொண்ட பூதீகமலபாதமிதுவோவென்றுவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, ஏழுந்து அனகவாபரணமும், நவரத்னமாலையுஞ்சாத்தித் தங்கக்குடை பொன்

குடையுங்கொடுத்து, வெகுதிரவியமுமறைமுதலிலிருப்பாகவைத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, கோணநாயகரிடம்விடையும்பெற்றுத் தன்நகரத்துக்குப்போவான்.

அந்தநாளில் இந்த்ஷலிடத்தில் பறங்கிக்கலாபம்வரும் அறிந்து முன்சொன்னபடி நடத்திக்கொள்க.

கயவாகுராசன் ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடையதிருமேனியிற்றொட்டிப்பூசைபண்ணும் இருபாகைமுதன்மையை, கணகமாமணித்தவ்சின்மீதிருத்தித் தான் பணியறிந்துசொல்லும் வசனம். இரவிகுலமதனில்வரும் அரசருக்கென்றும் இராசகுருராசரெனவுமருளி, முன்வந்தமுதன்மைக்கு, திரிகயிலவருதனக்குருராஜைசவநாயகமுதன்மையென்றும், பின்வந்தமுதன்மைக்கு, விரிகிரணத்திரிகயிலவருகனக்குருராஜேவதநாயகமுதன்மையென்றும், இருவருக்கும்பட்டங்கட்டிச் சகலமானபேருக்குங் கயவாகுமகாராசாசொல்லும்வசனம்:—

தேவராசராகிய திருக்குளக்கோட்டிமதுவேந்தர் இந்தத்திரிகோணசலத்தின்மீதே கோணநாயகருக்கு அதிகமானசிவாலயங்களும, எந்நாளும் மாறாமடையுந்திருக்குளமும், வயல்வெளியும், திரவியக்குகைகளுந்திட்டம்பண்ணி, உங்கல்பரவணியென்று அந்தந்தக்காலத்தந்தந்தப்படி எந்தக்காலமும், இந்தத்திருப்பணி, திருக்குளம், செந்நெல்விளையல், பூங்காவனம், மாடகூடம், மண்டபம், படிக்கல், திரவியக்குகைகள்சிதைவுபடாமல் பராமரித்துக் கோணநாயகருக்குத் திருப்பூசை அபிஷேகம், கிராமதேவதைபூசை சிவாலயவலங்காரம், திருக்குளத்திற்பூசைவிதி, இவைமுதலாகச் சிவாலயத்துட்பணிவிடை, அவரவர்செய்தொழும்பு இன்றுசெய்ததுபோல அநவரதகாலமுஞ்செய்யவேண்டியது.

அவரவர்களுக்கு அரசனன்றுகட்டளைபண்ணியபடி புரோசனமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

சிவத்திரவியத்திலேதாவது கவர்ந்தெடுப்பவர்கள், நோயினாலும் வறுமையினாலும்வாடிச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமேதுவாவார்கள். இதையறிந்து சகலமானபேரும் நடக்கவேண்டியதென்றுசொல்லி எல்லாருக்கும்முதமானவார்த்தையுஞ்சொல்லி வெகுதிரவியங்களுமறைமுதலிலொப்பித்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, திருக்குளமுஞ்சிவாலயமும் உங்களுக்குப்பாரமென்று யாவர்க்கும் முகமனருளி, இருபாகைமுதன்மையிருபதம்வணங்கி, இறைபதமுள்ளத்துள்வைத்து, எழிலுலவுமதுராசபுரிநகரடைந்தனன் இரவிகுலகயவாகுவே. கயவாகுராசாவுந்தனதுநகரஞ்சென்று கோணநாயகர்பொற்பாதமிருதயகமலத்துள்வைத்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபூசைசெய்து, வெகுசாலயிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணித் தேவவதுகூலபோகபோகியங்களுங்கிடைத்துச்சிவபதஞ்சேர்ந்தான் என்றவாறு.

அரசர்களையவருங்கொடுத்ததிரவியங் கருகுலக்கணக்கிலெழுதியது. ஆகலிட்டபெருங்கணக்கு, கணகசந்தரப்பெருமாள் மஹாபெருங்கணக்கிலுண்டு; இது நிசமறியவும்,

தி ர வி ய இ ரு ப் பு.

ஒருகாலத்தில் சோழவளநாடன் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபழம், இந்நபாகைமுதன்மையும், இராயரெழுவரும், ஸ்ரீரத்தபண்டாரத்தாரும், முப்பத்திரண்டுதலைமைக்காரரும் மற்றுமுள்ளயாவரும், மரகதப்பலகைபரவிய வசந்தமண்டபத்திற்குடியிருந்து, ஏகாக்கிரசித்தமுடையவராய்க் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொல்லுவார்:— காற்றையுங் கடலையுந் தனலையும் முகிலையுங் கூற்றையுங் கொடும்ருகசாதிகளையுங் கோதையர்மனதையும், அளவிட்டாலும் உன்னுடையஇருதயத்தை அளவிடுதலுமையென்று இனியவார்த்தைபேசிப் புன்முறுவல்கொள்ள, கருகுலக்கணக்கனும் எழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேன்போல் எத்தனையபிமானம்வைப்பீர்களே? அத்தனைபுத்தியும் விசாரமுமுண்டென்று சொல்லவே வன்னிபமுஞ்சந்தோஷமுற்று, கருகுலக்கணக்கனைக்கேட்ட வசனம்.

வராமதேவர்முதலான எட்டுராசாக்களும், அறைமுதலில்வைத்தபொன் எம்மாத்திரமென்று கணக்கிட்டுத் திட்டஞ்சொல்லுதியென்னக் கருகுலக்கணக்கன் சொன்னவசனம்.

ஆதியாகிய கோணநாயகர் அறைமுதலிற் பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், ஆதியானகல்வெட்டும், அந்தக்காலத்திலே குளக்கோட்டிமஹாராசாதிட்டம்பண்ணிவைத்தகணகரும், வடதிசையதனில் சோழவளநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதியான, கணகசந்தரப்பெருமானிடத்திலுண்டு. எங்கன்கையிற்கணக்கு வரவுஞ்செலவும் இவற்றின்கணக்குகண்டு வருஷமொருகால்சு கலருமிருந்து கணக்குப்பார்த்துக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியகணக்கிற்பதித்தவருவது. இப்படியானபெருங்கணக்கு அவரிடத்திலேயன்றி எங்கனிடத்திலில்லையென்று அக்கருகுலக்கணக்கன்சொல்ல அப்பொழுது வன்னிபழம் மற்றுமுள்ளயாவரும் பேசிக்கொண்டு இத்திருமலையிற் பெருமைப்பாடும், இதனிலுள்ள புதுமைகளும், எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டிமஹாராஜாநிறுத்தியதிட்டங்களுங் கேட்டறியவேண்டுமென்று செண்பகராயரையும், பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தையும், ஸ்ரீரகுடிமையையும், கூட்டிவிட்டு நீங்கள் நிலாவெளியென்னுமுருக்குப்போய்க் கணகசந்தரப்பெருமானுக்குச் சொல்லும்வசனம்.

தம்மிடத்திலே மகாபெரும்புதினமானசிலபெருமைகள் கேட்கவேண்டுமென்று பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், கல்வெட்டுப்பத்தியுமெடுப்பித்துக்கொண்டு நாவகன்வரச்சொன்னேமென்று கூட்டிக்கொண்டுவருவகன் என்றுசொல்ல அவர்கள் சென்றுகூட்டிவர வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையுந்தவிர மற்றுமுள்ளயாவரும் எதிர்கொண்டிறைஞ்சி, வன்னிபத்தற்குச்சரியான வரிசையுடனே இருத்தி ஆதியாகிய கோணநாயகர்கிருபையையும், குளக்கோட்டிராசாவடைய பெருமையையும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது

தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம், இருபாகைமுதன்மையுங் கனகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்டவசனம்.

வரராமதேவர்முதலிய எட்டுராசாக்கள், அறைமுதலில்வைத்தஇருப்பு எம்மாத்திரமென்றும், நகைகள் எம்மாத்திரமென்றும் ஒருதிட்டம்பார்க்கவேண்டுமென்றுகேட்பு; கனகசுந்தரப்பெருமான் சந்தோஷமுற்றும் பெரியபத்திபார்த்துச்சொல்லியது.

வரராமதேவரறைமுதலில்வைத்தபொன் சுஅத களஞ்சு. பொன்னகை சுநசு, களஞ்சு. குளக்கோட்டிமஹாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் அசஅத களஞ்சு. பொன்னகை தடுகஉ களஞ்சு. கயவாகுமகாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் கடுஉஉ களஞ்சு. பொன்னகை உசத களஞ்சு. புவலேனககயவாகு அறைமுதலில்வைத்தபொன் ராதுஅச களஞ்சு. பொன்னகை நதுஉச களஞ்சு. நளச்சக்கிரவர்த்தி அறைமுதலில்வைத்தபொன் அடுஉகக களஞ்சு. பொன்னகை உசசஅ களஞ்சு. பரராசசேகரன் செகராசசேகரன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் எஉத களஞ்சு. பொன்னகை எஅத களஞ்சு. ஆரியராசன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் உகத களஞ்சு. பொன்னகை கஉச களஞ்சு. நாட்டவர்கள் கோயிற்படியில்வைத்துக்கும்பிட்டபொன் உகத களஞ்சு. இம்மாத்திரமும் குகைக்குள்ளே பண்டகசாலையிற் பெரியஅறைமுதலிலிருப்பு இதுற்குவகை பிறகணக்கிலுண்டு.

நித்தியபூசைச்செலவிற்குக்கொடுக்கும்படி வெளியிலே பெரியஅறையிலேயிருக்கிறபொன் சுஅத களஞ்சு. இதுவன்றிக் கனவகுப்புத்திரவியம் வேறேயண்டு. கோயிற்றிரவியம் திரமலையுச்சியினின்றுபார்க்க நாலுபுறத்திலுந்தெரியும். அந்தத்திரவியம் இருக்குமிடம் மத்தளம் நாகம் வெண்கல் வள்ளக்கல் மலைகளிலுண்டு. வள்ளமலைக்குச் சொர்ணபைரவர்முதலான எட்டிலகசும்வைரவரும், உதிரமாகாளியுங்காவல். வெள்ளைக்கல்மலைக்கு ஆபதோத்தாரணபைரவர்முதலான இரண்டிலகசும்வைரவர்களும், இரத்தசாமுண்டியுங்காவல். நாகமலைக்கு அகோரபைரவர்முதலான மூன்றிலக்கம்வைரவர்களும், தூர்க்காதேவியும் வக்கமாதேவியுங்காவல். மத்தளமலைக்குச் சொர்ணகணபதியும், ஆபதத்திரகாளியும், வகாந்தகன்னியரும், ஒருகோடிசத்திகளும், கடலரசநாடகியும், கடலரசனும், ஒன்பதுலகபைரவருங்காவல். வள்ளமலையில் மீட்பதிலக்கங்களஞ்சு பொன் திரவியமுண்டு. வெண்கல்லில் எச. இலகங்களஞ்சு பொன் திரவியமுண்டு. நாகத்தில் அஅ இலக்கங்களஞ்சு பொன் திரவியமுண்டு. மத்தளத்தில் ஒருலக்கத்தைப்பதினாயிரங்கள்பொன் திரவியமுண்டு. இவையெல்லாம் மதுரைக்களஞ்சுக்கணக்காகவிற்குக்கும். வள்ளமலையிற்றேவதையனைத்தும் பத்திரகாளியில்ஆடக்கம். வெள்ளைக்கல்மலையிற்றேவதையனைத்தும் ஆபதோத்தாரணபைரவரிலடக்கம். நாகமலையிற்றேவதையனைத்தும் சொர்ணகணபதியிலடக்கம். மத்தளமலையிற்றேவதையனைத்தும் இடபதேவரிலடக்கம். காவற்றேவதைகளதிகமாயிருப்பினும் ஒருபூசையிலடக்கும்.

திருக்குளத்துக்கட்டுவழியே ஏழிடத்தில் திரவியமுண்டு; அவை ஒன்றை ரைலக்ஷங்களுக்கொன்றித் திரவியமுண்டு, இவைமஹாகாளபைரவரிடக்கம்.

சிந்தாரவிருப்பு.

பாவநாசகச்சுணைக்கு வடபாலாக ஒருதாங்கியுண்டு; அதிலே ஆறுகோணமான கல்லுநாட்டியிருக்கின்றது; அதிலே தேவநாகரத்தாலெழுதியிருக்கும். அதன்கீழேயொருசிற்தூரக்கிடாரம்புதைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்களஞ்சு இரும்பு ஒருகுகையிலிட்டுஉருக்கியதிலே ஒருபணவிலைசிற்தூரமட்ட ஏழுமாதம் பசும்பொன்னும். இதன் கணக்கையுமறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

எட்டுராசாக்கள் திரவியஇருப்பு.

முன்சொன்ன. அ-அரசர்களுங்கொடுத்ததிரவியமும், நகையுமிருக்குமடம்; ஆலயத்தின் கிழக்குவாயிலில் ஏழுகற்படிக்குக்கீழே தெற்குப்புறமாக ஒருமுக்கோணக்கல்லுச்சாத்திக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழே ஒரு முக்கோணக்கற்கதவுண்டு அதனைத் திறந்து உள்ளேபோக முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதற்குள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்ததிரவியம் இருப்பாகவைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குக்காவல் ரணவீரபத்திரனும், நீந்தலைநாகமும், திரவியக்குகைக்குக்கிட்ட வைரவர்காவல். இதுமுத்தநாயனாரிடக்கம்.

உடக்குவாயிலிலே ஒன்பதுகற்படிக்குக் கீழே நான்குநாகக்கதவுண்டு அதனைத் திறந்துள்ளேபோக மேற்குப்புறமாக அறுகோணக் கல்லுக்கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழ் முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதனுள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்த நகைகளுண்டு, அதற்கு நாலு முகப்பத்திரகளாயும் ஐயனுங்காவல், நகைக்குகைக்குநாலு புறத்தும் நாலு வைரவர்காவல், கனகக்குகைக்குநாலு புறத்தும் நாலு வைரவர்காவல் இவரெல்லாம் ஆபதோத்தாரணவைரவரிடக்கம்.

சிங்காசனத்துக்கருகான திரவியம்.

செர்ப்பக்கிரகச்சிங்காசனத்துக்குவடபாலாக முக்கோணமான கல்லொன்று பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அந்தக்கல்லையுயர்த்திப்போட அதிலொரு வாசலுண்டு, அதற்குள்ளே பந்தமுங்கொண்டுபோக, அறுபத்துநான்கு முந்நின்றுக்கு மிருந்தநெருக்கமான ஒருதெருவிருக்கும், அதற்கப்பாலே மிருந்தவிசாலமான ஒருமண்டபம் உளது. அதனுட் சாத்துப்படிக்கான நவரத்தினங்களப்பதித்த திருவாபரணங்களும், தங்கக்குடை, பொன்னுடை, முத்துக்குடை, பவளக்குடை, வெள்ளிக்குடை, தங்கஆலவட்டம், பொன்னாலவட்டம், வெள்ளியாலவட்டம் இவைமகலானபலதிரவியமுண்டு. பொற்சரிகைப்பீதா

மபரங்களும் பட்டாடைகளுமுண்டு. இவை திருவீழாக்காலத்திலெடுக்கவேண்டியது. எடுக்கும்போது விக்கினேசரபூசைபண்ணியெடுப்பது.

இதுவன்றிச் சிங்காசனத்துக்குத்தெற்குப்புறமாக அறுகோணக்கல்லுப்பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அசையுயர்த்திவைத்துவிட்டுப்பார்க்க ஒருவாயில்தோன்றும் அந்தவழியே பந்தமுங்கொண்டுபோக நாற்பதுமுழுத்துக்கப்பால் ஆறுமுழுஅகலத்திற் பாதாளமூடுருவொருகிணறுண்டு, அதற்குப்பலகை போட்டு அப்பாற்செல்ல நூற்றிருபது முழுத்துக்கப்பால் ஒருவிசாலமான தபனிய மண்டபமுண்டு. அதில் நூறிலக்கங்களுஞ்சுபொன்றிரவியமுண்டு அது நான்குபிரிவாகவிருக்கும் முதற்பிரிவில் இருபத்தைந்திலக்கங்களுஞ்சுண்டு. இந்தப்பொன் ஒருகாலம் பூசைக்குத்திரவியங்குறைந்தால் விக்கினேசரானுக்கும் சொர்ணைவரவனுக்கும் பூசைபண்ணி மன்றாட்டஞ்செய்து கிருபை பெற்றுஎடுக்கவேண்டியது.

அவையன்றிக் குளக்கோட்டமகாராசாப் பதினாறு சிறங்குகொண்ட ஷாழியாலே ஒருநாளைக்குஇரண்டவணஅரிசி பூசைக்குத் திட்டம்பண்ணினது அதன்பின்னர் கயவாகுமகாராசன் ஓரவணஅரிசி தானுந்திட்டம்பண்ணினது ஆக ஒருநாளைக்குமூன்றவணஅரிசியும் மூன்றுகாலப்பூசைக்கு இருகாலப்பூசை பணிகாரணவேததியம் இப்படி கீந்துகாலப்பூசைக்கு வரவுஞ்செலவுங் கண்டுபிடித்து, நாளொன்றுக்குப் பதினாறுரைப்பொன் மிச்சங்கண்டு செலவு கொடுக்கும் பொக்கிஷவீட்டில் இருப்பாகவீருந்துவருவதென்று கருருலக்கணக்கிலுமிருக்கின்றது இவைமுதலானகோயிற்காரியங்களுள்ள பத்ததிக்கணகும் குளக்கோட்டமகாராசாவளமைப்பத்ததியும் பெரியகணக்கும் கல்வெட்டுங் கோயிற்றொழுப்புக்கதைவரலாறும் கோயிலுக்குமுன்னீடுங் கட்டுக்குரபபற்றும் நிலாவெளிந்தவருமாக அந்தக்காலம் அடியேன்குடியிலுள்ளவர்களுக்குக்கிடைத்திருந்தபடியால் இந்தத் திருமலையினிடமாகச் சிவாலயமுண்டுபண்ணியதும் மகாபெருந்திரவியஇருப்பும் தானம்வரிப்பத்தார் வன்னிபம் இருபாகைமுதன்மை இவர்களுவந்தவரலாறும் அவரவர்களுக்குடக்கும் வசைசமாணிபங்களும் அவரவர் புரோசனங்களுஞ் செய்தொழும்புகளும் அரசுப் பிரான்கட்டளைப்படி அந்தக்காலம் முன்னோர்களுமுதிவைத்த பத்ததிப்படிக்குச்சொன்னதென்று கணகசந்தரப்பெருமாள்சொன்னவசனம்.

அப்போது சகலரும் சந்தோஷப்பட்டு அதிகமுகமனனவார்த்தைகள் சொன்னார்கள். தருமநெறிதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கணகசந்தரப்பெருமானைப்பார்த்துத் தெட்சண திரிகயிலாய சிவாலயத்தினிற் குளக்கோட்டமகாராசா ஆதியாகிய மகாலிங்க தாபனம்பண்ணியிருக்கிறது எவ்விடமாகவீருக்குமென்னக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியபத்ததியின்படிக்குப்பார்த்துச்சொன்னவசனம்.

மகாலிங்க இருப்பு.

சதுரமானமுழங்கொண்டகோவால் நாற்பத்தெட்டுக்கோல் தாழ்வெட்ட, அங்கு மூன்று கங்கையும்வந்துசந்தித்தசுழிமுனைஉண்டு. அவ்விடமாகஆதியிற்பாந்நிறுத்தியபான்மையதுபோல எட்டுமலையும் எட்டுமாநாகமும் எட்டுமாதகரியும் எட்டுச்சத்தியுஞ் சூழுவநாட்டி நடுவே மகாமேருவுக்குச்சரியான சிங்காசனஞ்செய்து அந்தஆசனத்தைச்சுற்றிவர அட்டபாலகரைத் தாபனம்பண்ணி வாயிலுக்குத் துவாரபாலகரைநிறுத்தி மற்றும் மூன்றுவாயிலுக்கும் பத்திரகாளி வீரபத்திரன் வயிரவன் இவர்களைநிறுத்தித் திரிகோணலிங்கரையும் வாமபாகமாகத்தேவியையும் ஆசனத்திருத்தி எந்தக்காலத்துக்குங்கண்டப்பிரமாணமட்டிற்சலம் ஏறாமலுங்குறையாமலுந் திட்டம்பண்ணித் தங்கத்தாலே திரிகோணமாமதிலுங்கட்டித், தங்கத்திரிகோணக்கதவும்போட்டு, அதற்குள்ளே கண்ணடி தங்கஆலவட்டம் விசிறி குடை இவைமுதலான சோடசவுபசாரமெல்லாந்திட்டம்பண்ணிவைத்து, கோடிகோடி ஊழிகாலம்வந்தாலும் அழியாத மாணிக்கத்தூண்டாமணிவிளக்கும் இருபக்கமும்நிறுத்தி, அதற்குமேல் முன்கூறியகோவால் எட்டுக்கோல் உயரத்தில் பொன்னினாலேசிகரஞ்செய்து சிகரத்துச்சியிலே ஒரு பூகம்பழமளவிற் துவாரம்விட்டு அதற்குப்பதி ஷெருகோலுக்குமேலே செப்புப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பனாக ஒருபூகம்பழமளவிற்துவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே சாதிக் கருக்கல்லுப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே அழகினாலே மலையுச்சியுறத்திட்டம்பண்ணி அதிலே கனகரத்தினசிங்காசனந்திட்டம்பண்ணி, அந்தச்சிங்காசனத்திலும் நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்குமேலே பரமேசுரனும் பரமேசுவரியும் இருக்கும் தங்கப்பீடிகையில் நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டுத் திரிகோணநாசுருக்கு எங்கோமான் குளக்கோட்டுமகாராசாச் சிவாலயமுண்டுபண்ணுவித்ததும் மூலலிக்குரகம் இருக்குந்தன்மையும் இப்படியென்று பத்ததிப்படிசொல்லென்ன என்றுசொல்ல யாவரும் அதிகசந்தோஷப்பட்டுக் குளக்கோட்டுமகாராசனை நரசன்மமென்றுசொன்னாலுந்தோஷம்வரும் அன்றியும் அவர்செய்ததருமத்தை அழிக்கநினைத்தாலும் அழித்தாலும் அவர்களும் அவர்வம்சுகாரும் அனேககோடிகாலம் நரகத்திற்கிடந்துவருந்துவார்களென்று சொன்னது மெய்வசனமென்றுகூறிக் கனகசுந்தரப்பெருமானுக்கு அனேக முகமன்னசொல்லிப் பின்னர் இந்தத்திரிகயிலாயசிலம்பினுட் புதினமானவைகளைத் தம்மிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்று தம்மைஅழைப்பித்ததென்றுஞ் சொல்லி இருந்தார்களென்றவாறு.

திருமவஸயின்கீழ்ப்புதினம்.

செகமதுமகிழமலுந்நிபடத்தந்தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமகன்மையம் மற்றும்முள்ளயாவரும் ஒருநாட்பளிக்கு மண்டபத்திருந்து

கருணைவாரிதியாங் கணகசந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிபங்கேட்ட வசனமாவது: இந்தத்திருமலையின்கீழே சிவாலயமுஞ் சிவகங்கையும் உளவென்றும் இன்னுமதிகமான புதுமைகளுள்வென்றுஞ்சொல்லுகிறார்களை நீகேள் விப்பட்டவற்றைச்சொல்லுமென்று கேட்கக் கணகசந்தரப்பெருமாள் சொன்ன வசனம்.

நீங்கள் கேட்டபுதுமைகள் நான்கண்ணுலகண்டதல்ல கயவாகுமகாராசாவுக்குச் சைவநாயகக்குருக்கள் இத்திருமலையின்கீழேயுள்ள புதினங்கள் சிலவற்றைச்சொன்னார் அவைமிகுந்தவிசேஷமாகலால் எமது முன்னோர்கள் பெரியவளமைப் பத்ததியிலெழுதிவைத்ததுண்டு அதனைச் சொல்லுகிறேனென்று சொல்லும்வசனம்.

திருிகோணவரையில் எண்பத்த நான்குசது ரத்தானமுண்டு அகதானங்களில் இருமுகளிருந்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபுசைசெய்வார்கள். இவையன்றி ஏழுகுக்கைமுண்டு அவற்றிற் சததரிஷிகள்புசைபண்ணுவார்கள். இன்னும் அறுபத்துநான்குகையுண்டு அவற்றிற்றேவர்கள்புசைபண்ணுவார்கள். திருமலையின்கீழேமிகவிசாலமானவெளியும் பொன்மயமான பூமியுமுண்டு அவ்வெளியினடுவே ஒரு நாதகான்மண்டபமுண்டு. அந்நாலுகாலிலும் நாலுநீதவும் நாலுவழியுமுண்டு அவை அயோத்தியாபுரி பரமபதம் நாகலோகமதேவபதம் இவற்றிற்குச் செல்லத்தக்கவழிகளாயிருக்கும். அப்பொன்மயமான நிலத்திலே சந்தனம் குங்குமம் அகில தேவதார மந்தாரம் பாரிசாதம் சல்லியகரணி சந்தானகரணி மருதசஞ்சீவி இப்படியான மேலானமரங்களுண்டு அவற்றினடுவே ஆகாசகங்கையிருக்கும். அதற்குமேல்பால் இரத்தினமணியாலயமும் நவரத்தினசிங்காசனமுமுண்டு அகிலே ஆதியாகிய பரமசிவாரும் பரமேசுவரியும் வாசமாயிருப்பார்கள். அதற்குமேல்பால் தங்கக்காசக்குவியலொருபக்கம் தங்கஅரிசிக்குவியலொருபக்கம் நாகரத்தினக்குவியலொருபக்கம் நவரத்தினக்குவியலொருபக்கம் பொற்பாசக்குவியலொருபக்கம் இப்படியிருக்கும். அதிலே தேவர்களும் இருஷிகளும் தும்புருநாரதரும் கின்னரர் கிம்புருடர் கந்தருவர்களும் சந்திரசூரியரும் இந்திரன்முதலான அட்டபாலர்களும் இந்திராணிமுதலான தேவஸ்திரிகளுந் திருப்பாற்கடல் முகலான சத்தவாரிதிகளும் மகாமேருமுதலாகியகிரிகளும் கற்பகதருமுதலிய குருக்களும் விஷ்ணுமுதலாகிய தெய்வங்களும் சூழ ஆகாசநிவரும் காசிபிற்றீரத்தமும் காவேரீரீரும் அதிகமான பாவத்தையழிக்கின்ற மாவலிகங்கைநீரும் அனுதினமும் அரணிநுபதம்விளக்கி ஆற்றிற்பாயும். அதுவன்றி முன்சொன்ன தேவாதிகளனைவரும் அவவிடம்விட்டுப் புறத்துமிருப்பார்களென்ற குருக்கள்சொல்லி செந்தாமரைப்பு வெண்டாமரைப்பு விபூதி சந்தனம் தீர்சதம் அடைகாய் இவையெல்லாங்கொண்டுவந்து கயவாகுமகாராசனுக்குக்கொடுக்க அவ்வரசன் மிகுந்தசந்தோஷமுற்று நாம் அந்தத்தரிசனைகாணப்போகக் கூடாதோவென்றுகேட்கக் குருக்கள்சொன்னவசனம்.

இப்பொழுது அவ்விடத்திற் பங்குனிஉத்தரத்திருநாள் நடக்கின்றது. அன்றியும் அரணுளில்லாமற்போதல்கூடாது ஏனென்றால் முதலாம்வாயிலில் ஒரிலக்கம்வைரவரங்காவல் இரண்டாம்வாயிலிலே பத்திரகாளியுக் கண்ணிமாரும் மீயனாருங்காவல் மூன்றாம் வாயிலிலே தூக்கையஞ்சாமுண்டியுங் காவல், நான்காம்வாயிலிலே எட்டிலட்சம் நாகராசர்கள் காவல் ஐந்தாம்வாயிலில் ஆபதோத்தாரணவைரவரும் ஆதிவீரபத்திரருங்காவல் ஆறாம்வாயிலிலே அகோரவைரவர் முதலான ஆறிலக்கம்வைரவரங்காவல், ஏழாம்வாயிலிலே நாலுமுகப்பத்திரகாளியும் ஒன்பதிலக்கங்கண்ணிமாருங் கங்கானவைரவருங்காவல், எட்டாம்வாயிலிலே விட்டுணுவும் அனேகதேவத்தலைவர்களுங் காவல், ஒன்பதாம்வாயிலிலே அனேகபூதத்தலைவர்கள் காவல் பத்தாம்வாயிலில் சுப்பிரமணியரும் நவவீரருங்காவல், ஆலயத்தினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலர்களும் அட்டசத்திகளுங்காவல், ஆனபடியாலவவிடஞ்செல்லுதல் அரிதாயிருக்குமென்று சொல்ல அரியணையிலிருக்குமரசனும் இப்புதுமைகளெல்லாங்கேட்டுச் சரீரம்பெயர்த்துப் புளகங்கொண்டு கண்களிலிருந்து ஆந்தபாங்குப் பஞ்சொரிய அயர்ந்துயோகத்திரையாயினான். அப்பொழுது அவன் முன்கேட்டவைகளையாவற்றையுங்கண்டு சிவதரிசனமுஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்டிருக்கிறவேளையிற் கிழக்குவாயிலிலே மிருத்தஆரம்பங்கேட்டது. அது ஏதெனறுபார்க்க அதிலே ஒரு தங்கஉப்பரிகையின்கீழுள்ள தமனியப்பூம்பந்தரின்கீழே நவரத்தினசிங்காசனத்திலே இரத்தினமுடிதரித்த ஒருகோடிதேவராசர்கள் பணிசெய்யத் தேவஸ்திரிகள் திருநடனஞ்செய்ய இருபுறமும்வெண்சாமரம்வீச சங்கக்குடை பொங்குடை பொற்கொடி பொன்னாலவட்டம் இவைவரிழற்ற இந்திரன்முதலிய தேவத்தலைவர்கள் பணிந்து பணிகேட்கசுதேவர்கள்பூமழைபொழியக் குளக்கோட்டிமகாராசன் சிங்கராக்கொலுவிருத்தலைபுந்தரிசித்தபின்னர் யோகத்துயில்நீங்கிக் கண்விழித்துக் குருக்கன்சொன்னபுதுமைகளிலும் பதின்மடங்குபுதுமைகண்டேனென்று இருதயமகிழ்ந்து குருக்களையும் நமஸ்காரம்பண்ணி முகமன்கூறி அனுப்பினான் அக்கயவாகுமகாராசன் என்றுநமதுமுன்னோர்கள் அக்காலத்தெழுதிவைத்த பெரியவளமைப்பத்தியிலுள்ளபடியே அடியேனுஞ்சொன்னேனென்று கணகசுந்தரப் பெருமாள்சொல்ல யாவருங்கேட்டுமனமகிழ்ந்து முறைப்படியேகோயிற்றொழும்புகள் செய்து நல்லபவிஷ்டம்பாக்கியமும்பெற்றிருந்தார்கள்.

திருநாள்.

திருமருவுதெட்சணதிரிகயிலாயகோணேநாயகருக்குப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் பத்ததியாகச் சொல்லியிருக்க ஆனியுத்தரத்திருநாள்நடக்குந்தன்மையாதென்று வன்னிபமும்இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவருங்கணகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்கப் பத்ததிப்படி அவர்சொன்னவசனம்.

ஒருகாலத்தில் வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கொம்புச்சந்திமண்டபத்திலவந்திருக்கும்போது வன்னிபத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மைக்கு

ஞ்சற்றுமணவிரோதமுண்டாகிப் பங்குனியுத்தரத்திருநான் நடத்திக்கொள்ள முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் வைகாசிமாதம் பின்பதினேந்தில் யாவருங் கிழக்குவாயிலிற் றபனியமண்டபத்தில்வந்து வன்னிபத்தையும் இருபாகைமுதன்மையையும் அழைப்பித்து அவரவராகனத்திருக்கச்செய்து யாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணிச் சித்திரவித்தாரகவிப்புலவனும் கனகசந்தரப்பெருமாளுஞ்சொன்னவசனம்: தேரீர்களுடையதிருமுகம்பார்த்து அடியேங்கள் ஒருவிண்ணப்பஞ்சொல்லுகிறதற்கு மிகுந்தபயமாயிருக்குதென்று நமஸ்காரம்பண்ண அப்பொழுது வன்னிபம்அவர்கள்முகத்தைப்பார்த்துச்சிறிது புன்முறுவல்செய்துகொண்டிருந்தார், அப்பொழுது அவர்கள்சொன்னவசனம்: விசாலம்பொருந்திய கடல் கலங்குவதுண்டானால் அந்தக்கடல் தானேதெளிவதன்றி உலகத்தாராற்றெளிவிக்கமுடியாது அதுபோலத் தேவரீர்களும் சிந்தையுட்பெளியுமென்றுசொல்ல வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையுமொருவரையொருவர்கட்டித்தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷமானபின்பு இருபாகைமுதன்மையைப்பார்த்து விதிமுறையாகச்சொன்ன பங்குனியுத்தரத்திருநாடுகொடியையெற்றிக்கொள்ள முடியாமற்போய்விட்டது இனிமேல் எந்தமாதம் நல்லதென்றுகேட்கச் சோதிடவிதானநிலையறியும் அகிகசித்திரவிதசாரபுலவன்சொன்னவசனம், பங்குனி உத்தமம், ஆனி மததிமம், ஆடி அகமம் ஆவணி அதமத்திபுதமம் மறறும் மாதங்கள் நினைக்கவும்படாது, இனி ஆனியுத்தரங்கொள்ளலாம், அதுதப்பில் அந்தவருஷம்விழாநடத்தாமல்விட்டு மற்றவருஷம்பங்குனியிலும் ஆனியிலும் இரண்டுமுறைவிழாநடத்தவேண்டும் இந் தஇரண்டுமாதமுமல்லாமல் மறுமாதங்களிற் கொடியேற்றித்திருவிழாநடத்தினால் இராசாக்களுக்கும் ஊராட்சிக்காரர்களுக்கும் குருக்கள்மாருக்கும் சனக களுக்குமாகாது, திருவகலும் விளைவுருன்றும் மழைவளஞ்சிறுக்கும் நீச்சோரர்ப்பயமுண்டு, ஆகலால் ஆனியுத்தரத்திற் கன்னிமுகூர்த்தமாகக்கொடியேற்ற நல்லது குற்றமில்லையென்றுபுலவன்சொல்லக் கனகசந்தரப்பெருமான் சொன்னவசனம், குறித்த பங்குனிமாதவிழாத் தப்பிப்போனபடியார் கோயிற்பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றவேண்டுமென்ன வன்னிபமதற்குச்செலவென்னவேண்டுமென்றுகேட்கச் செலவுகணக்குக்கருகுலக்கணக்கிலுண்டென்ன அப்பொழுது கருகுலக்கணக்கன்சொன்னது ஆயிரத்தெழுதாறுபொன் மேற்செலவுக்குவேண்டுமென்ன அந்தப்படி வன்னிபம் செலவுகொடுத்துப் பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றி விழாநடத்தினது, ஆதித்தன் அஸ்தமனமானபின் முற்சாமம் பூசையலங்காரம் ஆடல்பாடல்செய்யவேண்டியது, நடுக்கூற்றிண்சாமமும் வீதியிலே விழாநடத்தவேண்டியது, நாலாஞ்சாமந்திருச்சயனம், அவ்வேளையில் ஆடல்பாடல்களிற்சிறிதுமாகாது, அப்படி நடத்தினால் ஊருக்குவருக்கள்மாருக்குமாகாது, அதுவன்றிக் காலவிழாவும் ஆதபிணக்கண்டு இரண்டரைநாழிகைக்குள் விழாநடத்தி அலங்காரவைத்தியம் முடிக்கவேண்டியது.

ஆதியாகியகோணேசாயகரைக் காலவிழாவுக்குஏழுந்தருளப்பண்ணச் சமயம் இல்லா கிரந்தால் அக்கிரகைவரையெழுந்தருளப்பண்ணி அலங்காரவை

வேத்தியன் செய்யலாமென்று அந்நாளிற் குருக்கள்மாநுந் தெய்வப்புவலவனும் விதிமுறையைச்சொன்னபடியான் எமதுமுன்னோர்கள் வளமைப்பத்ததியில் எழுதிவைத்தார்களென்றுவன்னிபம்முதலிய யாவருக்குந் கனகசுந்தரப்பெருமாள் வளமைப்பத்ததியின்படிசொன்னவசனம்.

கழனிமவல.

மருமருவு குவளையணிதருநிகர்காத்தினுன் தனியுண்ணப் பூபாலவன் னிபமும் இருபாணைத்தன்மையும் மற்றும் சகலமானபேரும் வச்சிரமணிபா வும் மகாமண்டபத்தில்வந்திருந்து கருணைவாரிதிமாங்கனகசுந்தரப்பெருமானோ ப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொன்னவசனம்: இந்த இலங்காபுரியிற்பெரிதாகிய ப லபருவதங்களுங் கற்குகைகளும் விசாலமானரிலவறைகளும் இப்படிக்கேடக த அரணுகியவிடங்களிருக்க ஒருகாலம் கலாபம்வருமென்றும் அந்தவேளோ கழனிமலைக்குத் திரிகயிலாயநாதரை எழுந்தருளப்பண்ணி அவவிடத்திற் சி வாலயமுண்டுபோயிருங்களென்றுஞ்சொன்னதென்ன விகாரமென்றுதெரிய வில்லை அதனைஎங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கக் கனகசுந்தரப்பெ ருமாள் சொன்னவசனம்.

வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் ஆதியாகிய பரமேசுவரனுக்கும் பரமேசுப ரிக்கும் திருக்கலியாணமென்று உலகமும் அதில்வாழுந் சகலசீவராசிகளும போனதருணத்தில் அகத்தியஇருவியும் வெள்ளியங்கயிலைக்கு முக்காதவழிக் குக்கழனிமாமலையென்றெருமலை உண்டு. அதிலே முனிவரும்வர தேவர்க ட்டமும் விட்டுணுமுதலியோருங்கயிலையில்ந்நக வடபால்தாழ்ந்து தென்பா லுயர சகலரும் நடுக்கமுற்றுச்சிவசிவவென்றார்கள. அப்பொழுது பாமசிவம விட்டுணுவைப்பார்த்து யாதுபுதினமென்ன, சுவாமி தென்பாலிருக்குந் ரு றுமுனி இவவிடம்வருவதற்குக் கழனிமலையில்வந்தார் ஆனபடியால் வடபா ல்தாழ்ந்து தென்பாலுயர்ந்ததென்றுசொல்ல சகலரையும் அவவிடம்நிற்கப்ப ண்ணித் தாம் அகத்தியரிடத்துவந்து நாமிந்தமணக்கோலத்தோடுவந்து உமசு ங்குத் தரிசனந்தருவோம் நீ இலங்காபுரியிற் ச்மனையங்கிரியால்வரும மாவலிக்கையிற் கரையசங்கரையினருகாய்எம்மைந்னைத்துத் தியானித்திரு க்கவேண்டியதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பரமசிவமுங்கயிலையங்கிர்க்கெ ழுந்தருள அகத்தியரும் மகாகிலேசமுற்றுத் திரும்பிவரும்வழியில் வெகுநெ குபுதினமும்நடப்பித்து இலங்காபுரியில் திரிகயிலாயமாகியகோணமலைக்குமு க்காதவழியிலிருக்கும் கழனிமலையில்வந்திருந்து சிவபூசைபண்ணித் திரிகோ ணமலையையுந் தரிசனம்பண்ணிப் போகவேண்டுமென்றுநினைத்து வடகயில யென்றுந் தென்கயிலையென்றும் வேறில்லாமற்சமனாயிருக்கும். ஆதலாலவ விடத்திலும் இப்பொழுது திருக்கலியாணமிருக்கும். நாம் போகலாகாதென் றுநினைத்துக் கரையசம்பதியிற்போய்ச் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து பூசைபண் ணிக்கொண்டிருக்கிறவேளையில் ஆதியாகியபரமசிவம்ரிஷபாருடராய்த்தேவீ

யோநிங்குடமணக்கோலத்தோடுபிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்சிகொடுத்தார். அகத்தியருங்கண்டுதரிசித்து மிருந்தவாழ்வைப்பெற்றார். இப்படி அகத்தியர்வந்து சிவபூசைபண்ணினபடியால் இந்தக் கழனிமலைக்குத் திரிகோணைகண்டவரையெனறுதிருநாமமானது. அதற்குமேல்பால் கற்கிரியென்றொரு மலையுண்டு. அதிற்கல்லுமாளிகையும் சுற்றமுதிலும் அதற்கருகாக வெகுமலைச்சாரல்களுங்கூட்டங்கூட்டமாயுண்டு. மலையருவி மாறாமல் மடைகொண்டு பாய்ந்துநிற்கும். வடகயிலைக்குமுக்காதமாய் அங்கேயொருகழனிமலையிருப்பதினாலும் இங்கும் அகத்தியமாமுனி பூசைபண்ணினதாலும் இந்தத் திரிகயிலைக்குமுக்காதமிருப்பதினாலும் இந்தக்கழனிமலையும் அதிகமாகியதன்மீனன்று திருவுளம்பற்றினதென்றும் பத்ததியின்படி கணகசுந்தரப்பெருமாள்சொல்லச் சகலருங்கேட்டு அகமிகமகிழ்ந்து அரன்டொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

திருக்குளங்கட்டினது.

திருமருவுதிரிகயிலைமாநகரில் மனுநீதிநடத்திவருந் தனியுண்ணப் பூபால்வன்னிபழம் இருபாகைமுதனமையும் மற்றஞ்சகலரும் மரகதப்பலகைபாவும் வசந்தமண்டபத்திற்குடியிருந்து கணகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிபங்கேட்டவசனம். எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டுமகாராசாச் சோழநாட்டால்வருகையிற் பூதப்படைகொண்டவரவமில்லை. பூதங்களாற்றிருக்குளங்கட்டினதென்றும் இலங்காபுரியில் மும்முலைத் தாடகை ராச்சியம்பண்ணியிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனை எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்னச் சந்தோஷப்பட்டுக் கணகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம். வடகரையிற் கலிங்கமாநகரென்றொருநாடு அதற்குஇருபத்தொருநாதவழிச்சுப்பால் வடபாலாக அசோககிரியென்றொருபட்டணம் அந்தப் பட்டணத்தை இராச்சியஞ்செய்வது அசோகசுந்தரனென்னும்ராசா அவன்தேவி மனோன்மனிசுந்தரி. இந்தராசாவுக்குமனோன்மனிசுந்தரிபெற்றபிள்ளை வாரந்தாகட்டினசிகையும் எயிறுகுறையாத லெட்சணமும் அழகுசவுந்தரியமான தனபாரமும் அலங்கிருதமானவசனமுமாகப் பிறந்தபிள்ளையைக் கண்டு இராசாவுக்குச்சொல்ல அரசனும் விசாரப்பட்டுச் சோதிடரைக்கேட்க அவர்கள் இந்தப்பிள்ளை பட்டணத்திலேயிருந்தால் பட்டணத்துக்காகாதும் இராச்சியத்துக்குரியபிள்ளையென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரசனும் அந்தப்பிள்ளையைப்பேழையிலடைத்துப் பெருஞ் சமுத்திரத்திலவிட்டான். அந்தப்பேழை இலங்காபுரியிற் கடற்கரையில் அடைந்தது. அதைக்கண்டவர்கள் இலங்காபுரியை அரசாட்சிபண்ணும் மனுநீதிகயவாருராசனுக்குச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது ராசனும் பிரதானிமாருமவந்து பேழையையெடுத்துத் திறந்துபார்க்கச் செந்தாமரைப்பூவிவிரக்கும் திருமகனென்ன அழகுசவுந்தரியபத்துடனிருக்கும் பெண்பிள்ளையைக்கண்டு என்பிள்ளை என்று அரசனெடுக்கிப் பிள்ளையைமுத்தமிட அப்பொழுது பிள்ளைசிரித்தது

சிரித்தவிடத்துக்குப் பாலகைழுரென்றுபேராயிற்று. பின் அந்தப்பின்னையை பப்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு உண்ணாசுகிரியென்னுமரண்மனையிலிருந்து இராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் மனுநேயகயவாகுராசனுந்தேவியோக மாறார். அதன்பின்னர் அந்தப்பெண் இலங்கைப்பட்டணத்தை ராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் குளக்கோட்டிமகாராசாத்திரிகயிலாயச்சிலம்பில் சிவாலயங்கட்டுகிற செய்திகேட்டுத்தனது அறுபத்துநாலு மந்திரிகளை அழைத்து முதல்மந்திரிக்கு ராசகுமாரத்திசொன்னவசனம்

வடகரையிலிருந்தொரு சைவன் ஓடத்திலேறிவந்து கிழக்குக்கரையிலொரு மலையின்மேலே ஆலயங்கட்டுகிறானென்ற செய்திகேட்டேன் நீபோல் அந்த ஆலயத்தையுமிடத்துக்கடவிலே தள்ளிவிட்டு அவர்களை யுமோடத்திலேற்றி அனுப்பிப்போட்டு வாவென்றுசொல்ல மந்திரியும் அரசாங்கம் கரசியே, அநதப்படியே செய்துவருகிறேனென்று நமஸ்காரம்பண்ணி விடையும் பெற்றுக்கொண்டு பதினாயிரம்பேர்கூழ்ந்துவர மதகரியின்மேற் கொண்டு மந்திரிவருகையில் திரிகயிலைக்கு நாதகாதவழியென்னத் திரிகயிலைச்சிலம்பின்மீது ஆலயங்களிலுங் கோபுரங்களிலும் மாடகூடமண்டபங்களிலுமுள்ள தங்கரத்தினமுடிகளின பளபளப்பும் பிரகாசகாந்தியும் ஆகாசமளாவிப்பலவிதமான சுடர்விட்டுடறித்தலைக்கண்டு இந்தச் சொர்நமயமான ஆலயஞ்செய்விக்கிறது தேவலோகத்தரசர்களோ நாகலோகத்தரசர்களோ பூலோகத்தரசர்களோ கண்டு கேட்டறியவேண்டுமென்று மதகரியை விட்டிற நகிவருகையிலே வாயில்காப்பவர்கள் மந்திரிவருகிறஉதாரத்தையும் படையலங்காரத்தையுக்கண்டு அரசனுக்குரைசெய்ய அவன் அவர்களை யழையுமென்னக் கூவலாளர்வழிவிட மந்திரியும்வந்து இரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்குந்தெய்வீகமான குளக்கோட்டிமகாராசனை வணங்கி எழும்பிரிந்த அரசனுந்தன்னுடைய மந்திரியைப்பார்த்து மந்திரியென்னதம்பிரானேமுடிந்திருக்குதென்றான். வந்தமந்திரியும் இது யாதோவென்று அச்சமுற்றான். அப்பொழுது மந்திரியும் வந்தமந்திரியையும் அவனுடன்கூடவந்த யாவரையுமழைத்துக் கொண்டிபோய்ப் பளிங்குமண்டபத்திருத்தி அறுசவையுடன் போசனம்பண்ணுவித்து சந்தோஷமாயரசன்முன் கொண்டுவந்துவிட்டான். அதன்பின் அரசாபிரானுகிய குளக்கோட்டிராசனும் அம்மந்திரியைப்பார்த்து முகமன் பேசி வந்தகாரியமென்னவென்று கேட்க அவன் அரசனைநமஸ்காரம்பண்ணிச் சொல்லும் வசனம். இந்த இலங்காபுரியை ஆண்டிருந்த புவனேயகயவாகுராதான் மனுநேயகயவாகுவின் மகன் ஆடகசவுந்தரி இப்போது அரசுசெய்கிறது. அவ்வரசி தேவரீர் திரிகயிலாயமலையிற் சிவாலயமுண்டுபண்ணுகிற செய்திகேட்டு அடியேனையழைத்துச்சொன்னவசனம். தேவரீருடைய சிறீ கமலபாததரிசனை கண்டு இவ்விடத்து ஏதொருகாரியமமுட்டாயின் எவ்வளவு யன்றகாரியத்திற்குக் கேட்டுவரச்சொல்லி அடியேனுக்குக்கட்டளைகிடைத்தபடியாலிவ்விடம்வந்தேனென்றுசொல்ல அரசனும் அகமகிழ்ந்து உங்களை இராசாத்தி உனக்குச்சொன்னவசனம் நான் சொல்லக்கேள் வடகரையிலிருந்து ஒருவீசவன் வந்து மலையின்மேலாலயங்கட்டுகின்றான் அதையிடித்துக்

கடலிற்றள்ளி யவர்களையும் ஓடத்திலேற்றியனுப்பிவிட்டு உன்னைவரச்சொன்னதல்லவாவென்றரசனுரைக்க மந்திரியும் நடுங்கி மெய்வசனமென்று சொல்லிநிற்க அரசனும் மந்திரியையஞ்சலென்று சொல்லி அதிவிசித்திரமதியூக மந்திரிநீயென்று சந்தோஷப்பட்டுச்சொன்னவசனம். இந்த இலங்காபுரியையானாளுக்குமாரத்தி எமதுவம்சத்தாள் எம்மையறியாமற்சொன்னதற்காகநீ யச்சப்படவேண்டாமென்று பின்னர் அம்மந்திரியை யரசன்கேட்டவசனம். இச்சிவாலயபூசை விதிமுறையாகநடக்கவேண்டுமென்று வெருகுளங்க்கட்டுவித்தேன். ஒன்றும் எனக்குத்திருப்தியாயிருக்கவில்லை. வருஷம் பன்னிரண்டுமாதமும் மாறாமடைபாய ஒருகுளங்க்கட்டுதற்கு எவ்விடம் நல்லதென்று கேட்க அம்மந்திரிசொல்லுவான். அறுபத்துநாலு குளமும் வயலும் இரண்டுமலைக்குமேல்பாலாயுண்டு அந்த இருமலையையும்பொருத்திக்கட்ட ஒரு பெருங்குளமாம். அதற்கு வயல்வெளி சமுத்திரக்கரையளவுநிறுத்த வெரு விசாலமுள்ள இடமென்று மந்திரிசொல்ல அப்படிப்பாரமானகட்டுக்கட்டிப் பொறுப்பிக்கலாமோவென்ன மந்திரிசொல்லுவான் அடிசேனினேத்தபடி தேவரீர் முடிப்பீரானால் ஒன்பதுநாளிக்குள் இந்த மகாபெருங்குளமுங்கட்டுவித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி முடிக்கலாமென்ன அரசர்பிரானார் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு மந்திரியே நீமனத்திலினைத்தபடி முடிப்பேன் குளங்க்கட்டுவிப்பாயென்ன மந்திரியும் விடைபெற்றுச்செல்லுவேளையில் அரசனுந் தானணிந்தவிலைமகிப்பில்லாதமாணக்கமாலையையுங்கணையாழியையுங் கொடுத்த மணவார்த்தைப்பாடுஞ்சொல்லியனுப்ப மந்திரியும்போய் இராசகுமாரத்தியைக்கண்டு வணங்கி மாலையையுங் கணையாழியையுங்கொடுத்துக்குளக்கோட்டுராசனுடைய பெருமையையும் புராக்கிரமத்தையுஞ்சொல்லிக் குளங்க்கட்டுகிற செய்தியையுஞ்சொல்லக் குமாரத்திசொன்னவசனம். பூதப்படையைக் கொண்டோய்ச்சீக்கரங்கடலும்மலையும்போலக் குளங்க்கட்டிமுடித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி இரவிகுலதிலதரான இராசாவையுங்கட்டிக்கொண்டு வருவாய் என்ன மந்திரிசொல்லுவான் பெரும்பூதங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச்செய்விக்கவேலைபோதாது. குறட்டூதமாதையும் ஒரு பூதராசாவையுங் கூட்டிப்போகிறேனென்றுசொல்லி நாளொன்றுக்கு இருபத்தோரவண அரிசியும் வேண்டிய மற்றுஞ்செலவு முதயகாலத்தில்வந்து சேரும்படி திட்டம்பண்ணிப்பூதங்களுடன் மந்திரிசென் அரசனைவணங்க அவ்வரசனும் அம்மந்திரியும் வந்துநின்று அனைகநீதவழிதோலிக்கற்கரைநிறுத்தித்தன்னுற்றுக்காணப் பெரியமண்டப்படியுங்க்கட்டுவித்து அம்மண்டப்படியிலின்று மதகுக்குச்செப்புப்பீலியும் வைத்து இடைபிங்கலை சுழிமுனைநின்றுலாவுங்க்பாலுத்திரமாகமதகும் அதற்குமையக்கிணறும் உடல்குளமும் கிரசமையக்கிணறும் மையக்கிணற்றில் பிடித்தலும் நாசிவிடுத்தலுமாய் மையக்கிணற்றில் நாப்பண் ஒங்கரச்சுழி ஒருபோதும் மாறாதமதகும் திட்டமிட்டு மதகு தெரியாமற் கிரகரூப்பாயம் போட்டு மதகுபார்த்துவர ஞானகுத்திரவாயிலும்பீட்டுப் பூட்டுந்திற்புந்திட்டம் பண்ணிமுடித்து இருமலையையும்பொருத்தி மகாபெரும்பருவதம்போலக்கட்டுங்கட்டி அவராதகாலமும் அலைதாள்

கி நிற்க மகாபெருங்கல்லுகளும்பரவி ஸீந்துநாளையில் திருக்குளத்துப்பணி முடித்து ஆறும் ஏழாம் நாளில் திருக்குளக்கட்டினடிவாரத்தினின்று மலை திடர் மரம்வெட்டிச் சமுத்திரக்கரையளவும் மகாபெரும் வயல்வெளியுந் திருத்தி மாறாமடைபாயு மதகில் நீர்பாய ஆறும்வெட்டிமுடித்து எட்டாநாள திருக்குளத்தினின்று இருபத்தெட்டுக் காதவழிக்கு மலை திடர் மரம்வெட்டி மாபெருங்கங்கைபோலாறும்வெட்டிக் கொண்டிபோய்ச் சமனவரை யரு விவருமாவலிகங்கைக்குக்குறக்கே மறித்துக்கட்டித் திருக்குளத்துக்குக் கங்கைநீர்கொண்டிவந்தபொழுது விடிந்து இருபத்தாநாலாழிகையானது. பொழுது அத்தமயனமாகும் ஆறுநாழிகைக்குள்ளே மதகுநீர் கீட்டியபுரக்கரைக்கும்பாய ஆறும்வெட்டிமுடித்து ஒன்பதாநாள் பதினைந்துநாழிகைக்குள்ளாக அஞ்ச ஆறுதலாகியவான்களும் வெட்டித்திட்டம்பண்ணிக்கொண்டு பூதங்களையும் அவைகளிருக்குமிடத்திற்கனுப்பிவிட்டார்.

அதன்பின்னர் இராசராசனான குளக்கோட்டிராசனும் தனது சதுரங்கசேனையும் மந்திரியமாக உண்ணாசுகிரியென்னும் பட்டணத்துக்குவந்து ஆடகசவுந்தரியென்னும் இராசகுமாரியை விவாகம்முடித்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து இராசாத்தியுடன் திருக்குளம்பார்க்கவந்து பார்த்தபொழுது வடபுறத்தில் ஒருபணிவிருக்கக்கண்டு அவ்வரசி தன்னோடெவந்த ஸ்திரி சனநகீர்ப்பார்த்து இந்தப்பணியைக்கட்டுங்களுன்ன அச்சொல்முடியமுன் ஆளுக்கொருகல்லாய்வைத்துக் கட்டிமுடித்தார்கள். அவவிடத்திற்குப்பெண்கண்கட்டு என்று பெயரானது. அதன்பின் அரசனும் அரசியும் வந்து திரி கோணேநாயகரையுந்தரிசீனசெய்து சொக்கட்டான்மாதிரியானரத்னமணிமண்டபமும் பளிங்கினாலொற்றைக்கால்மண்டபமும் சமைப்பித்துத் தரிசீன செய்துவருகிறநாளில் கோணேநாயகர்கிருபையால் குமாரத்திவயிற்றிற் சிங்க குமாரனென்னுமொருபிள்ளைபிறந்தது. அந்தப்பிள்ளையுடன் இராசாவும் குமாரத்தியும் உண்ணாசுகிரிபட்டணம்போய்ச் சிலநாளிருந்து இராசகுமாரத்தி தேகவியோகமானபின்பு குமாரனை அந்தப்பட்டணத்தை அரசாளவைத்து மந்திரிக்கும் முகமனுவார்த்தைசொல்லிச் சிங்ககுமாரனுக்கு மந்திரியாகத் திட்டம்பண்ணிவைத்து பின் எங்கோமானாகிய அரசனும் தனதுபடையவங்காரத்தோடு திரிகயிலைக்கு வந்து தரிசீனசெய்துகொண்டிருந்தார். முன்முலைத்தாடகையென்றுசொல்வதுபிசுக்குப் பிறக்கமுன் தனபாரமிருந்ததினால் முன்முலையாடகசவுந்தரியென்றுபெயராயிற்று. இதுவரலாறுகள் வளமைப்பத்தியின்படி கூனக்கந்தரப்பெருமாள்சொல்ல வன்னிபழம் முதன்மையும் மற்றுஞ்சகலருங்கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டுப் பெருமானுக்கு அபையகோன்முதலியாரொன்றுபட்டமுங்கட்டி வன்னிபந்தக்கத்தால் மூன்றுபட்டுமாலையொன்று கழுத்திற்போட்டுக் கற்கட்டு முன்கைவளையம்போட்டுப்பொன்னரைஞாணுகொடுத்துப் பொன்னாலெழுத்தாணிரூரியுங் கொடுத்துப் பத்ததிக்குப்பொன்னின்கம்பையும்போட்டு மகிழ்ச்செய்தார்.

அதன்பின் முதன்மையும் அவருக்குப் பொற்சரிகைமுத்துக்குச்சத் தலைப்பாக்கையும் பொன்னெழுத்துப்பட்டாடைவகையும் தங்கக்குவளை கட்டி

ன் உருத்திரர்க்கமாலையுங்கொடுத்தார். ஏழுராயர்களும் ஏழுவயல்கொடுத்தார்கள். அஞ்சபண்டாரத்தாரும் அஞ்சவயல்கொடுத்தார்கள்.

இப்படியேகொடுத்தபின் அபையகேண்ட முதலியாரை அனைவரும்பார்த்து எங்கோமானாகிய ராசாவின் கட்டளைப்படி அந்தக்காலம்முதலிதுவரைக்கும் உல்களுக்குள்ளிந்தப்பட்டதிருங்கல்வெட்டும் இருந்து வருகிறபடியினால் இந்தச்சிலாலயத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மையவர்களுக்கும் செய்தொழும்புகளொருகாலந்தொடர்வந்தால் எக்காலத்துக்கும் உமதுவம்சத்தார் ஒழுங்குபண்ணவேண்டியதென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அரசன் தொழும்புசெய்துமகிழ்ந்திருந்தார்கள். திருக்குளத்தின்மதகின்றிறப்பு எயினர்குலத்துள்ள உன்வீரகுரிய உடையார்கையிலிருக்கவேண்டியது.

ஆசாரிமார்வரவு.

சோழவனநாட்டில் மாந்தையப்பதியார் அக்கசாலைத்தலைவர்மார் இவர்களைக் குளக்கோட்டுமகாராசா அழைப்பித்துத் திரிகயிலாயச்சிலம்பிலிருந்த ஆலயங்களும் மதில்களும் பாவநாச்ச்சனையும் படிக்கட்டும் மற்றஞ்சகலதிருப்பணியும் திருக்குளத்துமதகும் விதிமுறையாகச்செய்த ஆசாரிமார் திருநாமம். உலககுருவாசாரி சித்திரகுருவாசாரி வேதகுருவாசாரி அட்சகுருவாசாரி வாமதேவகுருவாசாரி இவர்களைந்துபேரும் மனதில்நினைத்தபடியினைச்செய்யப்பட்ட விசித்திரகுருவாசாரிமார். இவர்களுக்கு அஞ்சவண விரைப்புத்தறையுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருப்பணிக்கு முன்னீடுக்கொடுத்து அரசனசொன்னவசனம். எக்காலமுங்கோயிற்றொழும்புகள் நீங்கள் செய்யவேண்டியபடி செய்திருக்கவேண்டுமென்று கோயிலுக்குள் இவர்களுக்கு ஒருதலைமையுங் கற்பித்தபடியறிக.

காராளர்வரவு.

வடக்குநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதி செங்குலவளைத்தாரான் செந்நென்முடியின் அரச்சோடெதிர்த்து வாதுவென்றவன் ஏருடன்மேழியில வரும்பதாகையன் அன்னக்கொடையும் ஆவிற்பெருக்கமும் செந்நெற்குவியிலுந்திரவியக்குப்பையும் நவமணிக்குவையும் நாடொறுமிருக்க மூவருக்கெளியான மூவரைக்காப்பவன் அன்னவன்மேன்மையவனவிடற்கரிதாம். மணநீதிசெய்துதருங்கோடன் திருநெல்வேலிச்சிலாலயத்து நிற்குந்தருணத்திற்சேரான னானகாராளப்பெருமான் திருவாநெறியாலயத்தில் அரன்றிருமுன்னே காப்புத்தரித்துக் கடவுளின்வாமத்திற் பயபத்தியாகப் பரிவுடன்வருகிற அலங்காரங்கண்டு அதிகசந்தோஷமுற்றுச் சேரானென்னச்சிவபதந்துதிக்குங் காரானென்னுங்கருணையங்கடலே உம்மை நானொருவசனக் கேட்கவென்று நீனைத்திருக்கிறென்னக் காராளனு மரசனைவணங்கி யடியேனைப் போலனைக்கோடி சனங்களை இரட்சிக்குந்தம்பிரானே அடியேனைக்கேட்கவேண்டுமென்றவசனமேதோவென்ன அரசனுத்திரிகயிலாகாத்பெருமைப்பா

கோணேச்சொல்லி உம்முடையகுடியிலொருமகவை எமக்கு அன்பாக அகம்கிழந்து ஓரவேண்டும் அந்தச்சிவாலயத்துக்குத் திருக்காப்புத்தரிக்கவுந் திரவியப்பத்தகிவைத்திருக்கவும், அந்தச்சிவாலயத்துக்கு முன்னீட்டுக்காகவும் அப்பிள்ளைவேண்டியதென்று சொல்லக் காரானனுமிகமகிழ்ந்து தன்வம்சத்தில் ஒருகுடியானமனுஷரைக்கொடுக்கக்கூட்டிவந்து இலங்காபுரியிற் கட்டுக்குளப்பற்றடங்கலு மூராட்சியுக்கொடுத்து நிலாவெளி நிந்தலூராகக் கொடுத்தது வளமையாகிய பெரியபத்தி கல்வெட்டுக்கணக்கு இவையெல்லாங் கொடுத்தது வன்னிபத்துக்குச்சரியான வரிசைமானிபமுங்கொடுத்து இனி எந்தக்காலமும் இச்சிவாலயத்தில் நடக்கப்பட்டகாரியங்கள் உன்வம்சத்தவர்களெழுதி வரவேண்டியது. இந்தப்பத்தியுமுங்களவசமிருப்பது ஒருவாரசமுங்கொடுக்கப்படாது. சம்புத்திரனாகிப் பொறுதிவிசாரமுள்ள மருமக்களிடமிருந்துவர வேண்டியதென்று திட்டம்பண்ணி எக்காலமும் கோயிற்றொழும்பு செய்ய அரசன் திட்டம்பண்ணினது. அரசன்கூட்டிவந்த காராளரிருநாமம் சுவாஸுவுதாரபிள்ளை அறிக.

புலவன் வரவு.

செகராசாடிபரவு திருக்குளக்கோட்டுமகாராசன் காஞ்சீபுரசிவாலயத்திற்குச்சென்று சிவதரிசனைசெய்து துதிசெய்துநிற்குந்தருணத்தில் தெய்வப்புலவன் சுவாமிதிருமுன்னிலையினின்று சிவதோத்திரங்களோதுகின்ற இராகப்பண்ணையும் ஆசாரவலங்காரத்தையுங்கண்டு தெய்வப்புலவனைப் பார்த்து உன்வங்கிஷத்தில் ஒருபிள்ளைதரவேண்டுமென்று கேட்கத் தெய்வப்புலவனும அரசனுடையபாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேனை ஒருபிள்ளைதரச்சொல்லிக்கேட்டது என்னகாரியத்திற்கென்ன இலங்காபுரியிலே திரிகயிலைநாதரிருவாலயத்திறீற்றிருமுன்னின்று நாதகீதத்துடன் சிவதோத்திரமோதுதற்காகவென்று அரசன்சொல்ல மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத்தனகுடியில் ஒருகுடித்தனமழைத்துக்கொடுக்க அவர்களுடன் அரசன் திரிகயிலைக்குவந்து நித்தியமுஞ்சிவாலயத்திறீற்றிருமுன்னே நாதகீதம்பாடத்திட்டம்பண்ணிப் பள்ளவெளியில் இரண்டவணவிதைப்புத் தரையுங்கொடுத்துக் கொட்டியாபுரத்திற் சமுத்திரக்கரையருகாக ஒருகிராமத்தை நல்லதோளன்,றுகேட்கப் புலவனும்பார்த்து நல்லவூர் அடியேனுக்குச் சம்பூரணமென்ன அரசனும்கிழந்து அந்தவூருக்குச்சம்பூரென்றுபேரிட்டு எந்தக்காலத்துக்கும் உனகுடியில் மனுஷருக்குப் பரவணியாகத்தந்தோமென்று செப்புக்கம்பை போட்ட பத்தியுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருவாசகப்புலவனென்று அரசனாரிறுத்தியது. அரசன்கூட்டிவந்த தெய்வப்புலவன்றிருநாமம் சிவசித்திரப்பெருமாள்புலவன்.

வன்னிபம்வரவு.

செங்கமலைவரமாதவகுடியு செயராச்சேகநாகனடிபரவுகோன் தின்கோன்குலத்தனில் வருளுக்கோட்டுமென் சென்றுமாமதாரையனுதித் திகழ்ந்த

திக்குலாாம தனியுண்ணுப் பூபாலவன்னிபம் முதலாக எத்தனைவன்னிபம் இத்தலத்துக்கு அரசரிமைபண்ணினதென்று கணகசந்தரப்பெருமானோக்கே ட்க அவர்சொன்னவசனம். ஆதியாக முன்மதுரைமாநகரால்வந்த வன்னிபம் திருமலைநாடன் தனியுண்ணுப்பூபாலன் சுந்தரநாததனியுண்ணுப்பூபாலன் அரசுநிலைதவறாத தனியுண்ணுப்பூபாலன் தன்தாரதார பிறந்தாரபுத்திர தனியுண்ணுப்பூபாலன், மனுநீதிதவறாததனியுண்ணுப்பூபாலன், மண்டலநாயகத்தனியுண்ணுப்பூபாலன், பசுபதிதனியுண்ணுப்பூபாலன், இலங்கைகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன், குணதுங்கராமதனியுண்ணுப்பூபாலன், அம்ராபதிதனியுண்ணுப்பூபாலன், சந்திரநேசதனியுண்ணுப்பூபாலன், புலனேயகாவல தனியுண்ணுப்பூபாலன், குறும்பாக்கன்கோன் தனியுண்ணுப்பூபாலன், மாற்றலர்பெருமான்தனியுண்ணுப்பூபாலன், செகதுங்கபோசதனியுண்ணுப்பூபாலன், கயிலாயநேச தனியுண்ணுப்பூபாலன், வெற்றிநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், தன்னாண்மை குன்றாததனியுண்ணுப்பூபாலன். பொன்னவராயதனியுண்ணுப்பூபாலன், உதமமொழியான் தனியுண்ணுப்பூபாலன், செல்வநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன் வெற்றிநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், மருதநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், முருகநாயக தனியுண்ணுப்பூபாலன், சுப்பிரகாயதனியுண்ணுப்பூபாலன், நல்ல நாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், வல்லிகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன், பிள்ளை நாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், பெரியகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன், சிதம்பர நாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், பரமநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், கதிரைநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், சேதுகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன் இவ்வன்னிபத்தின்மையிலே சந்திரகுலத்துவன்னிபம் காலற்றுப்போனது. இரண்டிராயரும் இரண்பெண்டாரத்தாரும் காரைமாநகரத்துக்குப்போய் மேலானவம்சப் பிரதாபமுள்ள கங்காருலாதிபரில் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் மதுரைநகரில் முன்வன்னிபக்குடியில் ஒரு பெண்ணுங்குட்டிவந்து நல்லதினத்தில் விவாகமுடித்துத் திரிகயிலைமாநகரில் முன்வன்னிபமிருந்த பூபாலகட்டரண்மனையிற்றபனியவாதனத்திருத்தி முதன்மைதவிர மற்றையாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணி எங்களுக்கு அரசரிமைபண்ணுவீரென்றுசொல்லி அரண்மொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபம்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபத்தின் திருநாமம் செகராசநாத வன்னிபம் குருநாதராமவன்னிபம் உலகாண்டவன்னிபம் கயிலாயவன்னிபம் கணகராசவன்னிபம் படைகாத்தவன்னிபம் எதிரிகளேறுவன்னிபம் கணபதிராசவன்னிபம் நயந்தருராமவன்னிபம் தருமநெடியான்வன்னிபம் படைவீரங்கண்டவன்னிபம் மதுரவாசகவன்னிபம் தியாகராசவன்னிபம் கரகைகாவலவன்னிபம் அன்னசத்திரவன்னிபம் வரையாதளிக்கும்வன்னிபம் கதிரைமாமலைவன்னிபம் கொந்தவன்னிபம் ஏரம்பவன்னிபம் நல்லையிருவன்னிபம் செரக்கநாயகவன்னிபம் சுந்தரநாதவன்னிபம் பாற்கராவன்னிபம் வீரராமவன்னிபம் குணதுங்கராமவன்னிபம் நாகமாமணிவன்னிபம் கயிலாயநாயகவன்னிபம்

னிபம் புவிநாயகவன்னிபம் சோமநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் சூரியநாயகவன்னிபம் நந்திரநாயகவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரதேவவன்னிபம் பெற்றிரநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் வயிரவநாயகவன்னிபம் அரசகாவலவன்னிபம் திருமலைப்பெருமாள்வன்னிபம் சிதம்பரநாதவன்னிபம் புட்பநாயகவன்னிபம் இவர்களுையிற்காலற்றுப்போயிற்று.

இதற்குப்பின் முன்சொன்னராயரும் பண்டாரமும் சோழநாட்டுக்குப்போய்க் காராளரினொரு ஆண்பிள்ளைகொண்டுவந்துமுன்பரவணியானபெண்ணுக்கு விவாகம்முடித்துப்பூபாலகட்டிவிருத்திச் சகலருஞ்சோற்கேட்டு அரனதொழும்புசெய்துவந்தார்கள்.

சோழநாட்டுவன்னிபம்.

சோழநாட்டால் முன்வந்த வன்னிபம் காராளசிங்கவன்னிபம் நந்தியசிங்கவன்னிபம் மதராசசிங்கவன்னிபம் திருமலையசிங்கவன்னிபம் இராமசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் மருதநாயகசிங்கவன்னிபம் கனகநாயகசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் கயிலாயசிங்கவன்னிபம் குமாரவேல்சிங்கவன்னிபம் திருவம்பலசிங்கவன்னிபம் பரமானந்தசிங்கவன்னிபம் அம்புயபதிசிங்கவன்னிபம் சிவஞானமுத்துச்சிங்கவன்னிபம் சித்தநாயகசிங்கவன்னிபம் நாகமாமணிச்சிங்கவன்னிபம் சிதம்பரநாயகசிங்கவன்னிபம் நல்லநாயகசிங்கவன்னிபம் அருணநாயகசிங்கவன்னிபம் வீரசந்திரசிங்கவன்னிபம் சொக்கநாயகசிங்கவன்னிபம் தருமநாயகசிங்கவன்னிபம் அத்திரநாயகசிங்கவன்னிபம் மூத்தநாயகசிங்கவன்னிபம் பசுபதிநாயகசிங்கவன்னிபம் இராசரத்தினசிங்கவன்னிபம் எதிர்வீரசிங்கவன்னிபம் இவரோடுகாலற்றுப்போனபடியால் முன்போல இருகுடியில்மனுஷரும் மருங்கூரிற்சென்று காராளவம்சத்தில் ஒரு ஆண்பிள்ளைகொண்டுவந்துஇவ்விடம்ருந்த வன்னிபப்பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்துவைத்து வளமைபோலஅரண்னொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

மருங்கூர் வன்னிபம்.

மருங்கூரால்முன்வந்தது நடராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் வெற்றிக் குமாரசிங்கவன்னிபம் இராமநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகக்குமாரசிங்கவன்னிபம் நல்லநாயகக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சிங்கவன்னிபம் தில்லைநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் எல்லைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் சாரங்கநாயகக்குமாரசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் தனிமைநாயகக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சந்திரராயகுமாரசிங்கவன்னிபம் கயிலாயகுமாரசிங்கவன்னிபம் இரகுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சுப்பி

ரகாசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தன்மநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் வேதநாயககுமா
ரசிங்கவன்னிபம் கொற்றவராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தண்டுவார்யிண்டகரு
மாரசிங்கவன்னிபம் எதிரிநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கோமளராமகுமாரசிங்
கவன்னிபம் திருமலைராயகுமாரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தகுமாரசிங்
கவன்னிபம் படைவீரகண்டகுமாரசிங்கவன்னிபம் அம்புயாபதிக்குமாரசிங்கவ
ன்னிபம் சரவணகுமாரசிங்கவன்னிபம் சேதுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்
திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் மணுநேயநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் ஆரி
யநேயகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சுந்தரநாயக
குமாரசிங்கவன்னிபம் திருவுறைநாடன் குமாரசிங்கவன்னிபம் குணரத்தினக்
குமாரசிங்கவன்னிபம் இவர்களுளையிற் காலந்துப்போனது, அதன்பின் பரவ
ணியான வன்னிப்பெண் இருபத்துநாலுவருஷம் வன்னிபம் நடப்பித்துவரு
தது, அந்நாளில் ஆரியராசாத் திரிகயிலைக்குவந்து தெரிசனஞ்செய்து தன்
னாருக்குப்போனவர், அதற்கு எழுபத்தைந்துவருஷத்துக்குப்பின் பறவகிக
கலாபம்வந்தது, அப்போது இந்தவன்னிப்பெண்ணினடியுங் காலந்துப்போ
னது, அதன்பின்வரும் வன்னிபத்தின்வரலாறு கனகசுந்தரப்பெருமான்கிளை
யோர்பத்ததியிலும் கருகுலக்கணக்கிலும் புலவன்பத்ததியிலும் எழுதிவரவே
ண்டியது.

கருகுலக்கணக்கு.

இரவிசூலக்குளக்கோட்டுராசன மருக்கூரற்கொண்டுவந்த தானத்தா
ரில் மேலானகுடியில்மனிதருக்குக் கருகுலக்கணக்குப்பரவணியாகக் கொடுத்தது. அந்தக்கணக்கப்பிள்ளைகளின் திருநாமம் ராமகிருட்டிணக்கருகுலக்கணக்க
னமுத்துக்கிருட்டிணன் முத்துலிங்கன் வாலகிட்டிணன் தாமோதரன இரங்க
ப்பராயன் வினையோர்த்தான் சிவஞாமுதது கனகவேலாயுதன் கோதண்டரா
மன் வைத்தியநாதன் வடமலைநாதன் வைத்தியநாதன் கயிலாயநாதன் கனக
சுந்தரன் கோணமலை சிதம்பரமூர்த்தி ஆரியன் விசுவநாதன் அருணாசலன் வெ
ற்றிவேலாயுதன் திருவம்பலம் ஆடியபாதன் விநாயகமூர்த்தி கதிரைமலை
சிவஞானமூர்த்தி இக்கருகுலக்கணக்கன்றாளையில்வன்னிபமும் இருபாகைமுத
ன்மையும் மற்றஞ்சகலருமாகக் கருகுலக்கணக்கனுக்கு முதலிப்பட்டங்கட்டி
ஞர்கள். அதன்பின்வருந்தகணக்கர்களின் திருநாமம் கயிலாயநாயகமுதலி க
னகநாயகமுதலி குமாரவேல்முதலி கதிரைமலைமுதலி அம்பிகைபாகமுதலி
சுந்தரநாதமுதலி இராமநாதமுதலி வீரபத்திரமுதலி தெய்வநாயகமுதலி சுந்த
ரநாதமுதலி திருவுடைமுதலி கோணமாமலைமுதலி அரியபிறவிக் கயிலாயமு
தலி சோமலிங்கக்கயிலாயமுதலி சுப்பிரமணியக்கயிலாயமுதலி தாமோதரக
யிலாயமுதலி அரியபுத்திரக்கயிலாயமுதலி அமராவதிக்கயிலாயமுதலி சிற்ற
ம்பலக்கயிலாயமுதலி நாகமணிக்கயிலாயமுதலி மாணிக்கக்கயிலாயமுதலி வி
சுவநாதக்கயிலாயமுதலி சிவந்தாதக்கயிலாயமுதலி ஞானமுத்துக் கயிலாயமு
தலி இலட்சுமணக்கயிலாயமுதலி உமைநாயகக்கயிலாயமுதலி பங்கயபாதக் க
யிலாயமுதலி பரமானந்தக்கயிலாயமுதலி ஆடியபாதக்கயிலாயமுதலி நாகம

மணிக்கயிலாயமுதலி நல்லதம்பிக்கயிலாயமுதலி பொன்னம்பலக்கயிலாயமுதலி வயித்தியநாதக்கயிலாயமுதலி சிவஞானமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி, சிவப்பிரகாசக்கயிலாயமுதலி வசந்தராசக்கயிலாயமுதலி வேலாயுதக்கயிலாயமுதலி பரசாராமக்கயிலாயமுதலி பாவநாசக்கயிலாயமுதலி சதாசிவப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி ஆபதோத்தாரண்கயிலாயமுதலி இரஞ்நாதக்கயிலாயமுதலி குருநாதக்கயிலாயமுதலி பரசாராமக்கயிலாயமுதலி மணிசேகரக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி குமாரசுவாமிக்கயிலாயமுதலி பரசாராமக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி அறுமாமுக்கயிலாயமுதலி கனகராயக்கயிலாயமுதலி உலகநாதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிநாயக்கயிலாயமுதலி செல்லநாயக்கயிலாயமுதலி நல்லபெருமாள்கயிலாயமுதலி திருக்கோணமலைக்கயிலாயமுதலி ஆண்டியப்பக்கயிலாயமுதலி தாண்டவமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி குணதுங்கராமக்கயிலாயமுதலி நந்திநாதக்கயிலாயமுதலி இருளப்பக்கயிலாயமுதலி இமையவல்லிக்கயிலாயமுதலி நாகசுந்தரக்கயிலாயமுதலி அடைக்கலங்காதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிகுமாரக்கயிலாயமுதலி சேதுகாவலக்கயிலாயமுதலி கங்கைகாவலக்கயிலாயமுதலி திருவம்பலக்கயிலாயமுதலி திருவடிகாதக்கயிலாயமுதலி திருமலைநாயக்கக்கயிலாயமுதலி பரசாராமக்கயிலாயமுதலி கந்தப்பக்கயிலாயமுதலி கதிரைவேற்கயிலாயமுதலி செண்பகநாதக்கயிலாயமுதலி பாலகப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி மாணிக்கப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி பிள்ளைநாயக்கக்கயிலாயமுதலி சித்தநாதக்கயிலாயமுதலி சிங்கநாதக்கயிலாயமுதலி மூர்த்தியனாக்கயிலாயமுதலி அமுதநாயக்கக்கயிலாயமுதலி பிறைகுடிக்கயிலாயமுதலி வீணைத்திர்த்தக்கயிலாயமுதலி மயிலேறிமுதலிமாசிவாமணிக்கயிலாயமுதலி இவ்நாளிற் பறங்கிக்கலாபம்வந்து தாமரைக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைநடந்தது. அதன்பின் அக்கலாபம்மிகுந்தபடியால் முன்சொன்னவிடங்களிலே தட்டுமுட்டுக்களையொடுங்கவைத்துவிட்டுக் கழுனிமலைச்சாரலுக்கு உடையவரையுமெழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டுபோனது. அதன்பின் கருகுலக்கணக்கு எழுதினவர்களுடையநாமம் பொற்கொன்றைக்கருகுலக்கணக்கன் திருமுடிக்கணக்கன் திருமலைக்கணக்கன் செகநாதக்கணக்கன் சிவஞானக்கணக்கன் நீலிக்கணக்கன் இனிவருங்கணக்கர்மாரை எழுதிவரவேண்டியது. வரிப்பதார்பகுதி தானத்தாரொழுதவேண்டியதல்ல, எதிர்க்குடியானபடியாற் பலவன்புத்ததியிலெழுதும்படி அரசனகற்பித்தவசனம்.

ஆலாத்திப்பெண்கள்.

திரிகயிலைநாயகரை திருக்குளக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைசெய்தநாளில் இரண்டாலாத்திப்பெண்கள் இல்லாதுபோனபடியால் வன்னிபுறம் இருபாகைமுதன்மையும் கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து இச்சிவாலயத்துக்கு எத்தனைபேர் ஆலாத்திப்பெண்களென்றுகேட்க எழுப்பெண்ணென்றுசொன்னார். அவ்வார்த்தையை வன்னிபங்கேட்டுக் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து, ஏழு ஆலாத்தியுந் திட்டம்பண்ணென்று சொல்ல அப்படித்திட்டம்பண்ணினது.

அப்பொழுதிருந்தசிவனார் கருகுலக்கணக்கன்முன்பாக ஏழு ஆலாத்திப்பெண் களையுங்குடிபிரித்தது. செம்பித்துரைமகள் அன்னம்மை அவள்மகள் மருதா த்தை சிதம்பரத்துரைமகள் கோணத்தை அவள்மகள் கயிலம்மை பாலுத்தை ரைமகள் கதிராசி அவள்மகள் செம்பாத்தை தீர்த்தன்மகள் புவனபிள்ளை அ வள்மகள் உமையாத்தை சிவனார்கணக்கன்மகள் பாலாத்தை அவள்மகர்கோ ணத்தை காக்கைத்துரைமகள் வேதம்மை அவள்மகள் வள்ளியம்மை கருக்கு நாயகம்பிள்ளைமகள் திருவுடையாள் அவள்மகள் சுந்தரியார் இப்படி ஏழு ஆ லாத்திப்பெண்களையும் திட்டம்பண்ணிக் கருகுலக்கணக்கன்கூற வன்னிபழு தலிய சகலரும்பார்த்து எப்பொழுதும் இப்படிநடக்கவேண்டுமென் றும் இனி மேலும்வருங் கணசகர்மாரும் இவர்களுக்குடையிற் காலந்துப்போனால் அவரவா கந்தேடிய காணி உடமை யாவுங்கொடுத்து அந்தவங்கிஷத்திற்றிட்டம்பண் ணி ஆலாத்திநடப்பிக்கவேண்டியது. இப்படி நடப்பியாதிருந்தால் அரசருக்கு ம் சிவாலயத்தை நடப்பிப்பவருக்கும் ஊருக்கு மாகாது. தானம்வரிப்பத்து எ திரிக்குடியாயிருந்து அரன்னொழும்புசெய்யவேண்டியது. முதன்மைமாறும் ப்படியேநடக்கவேண்டியது. இப்படியே வன்னிபழுதலியயாவருந் திட்டம்ப ண்ணி தததமக்குரிய அரன்னொழும்புகன்செய்திருந்தார்கள் என்றவாறு.

திருச்சுகரவேட்டைத் தூது.

திரிகயிலையபருவதேசரும் முப்புரமெரியெழுவழித்தவதாரணரும் ஆயிரகோடி அண்டங்களினுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் உயிருகரூய் ராயிருக்கும் பராபரனும் செகம்புகழ்குளக்கோட்டெமகாராசனடிபரவுமா தியான வரும் ஆகிய கோணையகர் திருச்சுகரவேட்டைத் திருவிளையாடல்முடிந்து உந்து இந்திராசனுடைய இரத்தினமணிமண்டபத்தில் மந்திரத்தவிசினிடை வந்துநின்று மாளிகைக்கு எழுந்தருளுதற்குப் பிடியன்னமென்னடையாகிய தேவியைக்கேட்டுவரச்சொல்லி உத்தரவானது. எரிமணிகுலவும் இமையோ ற்பருவதக்கனகமா மணிப்பந்தரினின்று திருமணஞ்செய்து வாம்பாகம் மகிழ் நதெனக்கருளிய மெய்ஞ்ஞானநாயகனாகிய பராபூரன் திருச்சுகரத்திருவேட் டைக்கெழுந்தருளினால் திருச்சுகரத்திருவிளையாடலொழிந்து வரும்போத மாளிகைக்குவரவேண்டியது. அதுவல்லாமல் இந்திராசன் மந்திரசிக் காசன த்திருந்து என்னிடத் தேவதுதனுப்பினபடியால் ஏதோ ஒருகளவுநடந்திருச கின்றது. அதைத்திரவீசாரித்தல்லாமல் மாளிகைக்குவரவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியால் உத்தரவானது. ஆயிரகோடி யண்டங்களினுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் படிஅளக்கும் உலகநாயக யாகியபார்ப்பதி திருமண்டபத்திற்சுயன்மபண்ணும்வேளையில் முட்டத்துமுடி கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணூற்றிருபுலகனும் அட்டவசக்களும் கிண னார் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதரர்களும் சுந்தரமூர்த்தியுமாகவந்துநிற்கச திருச்சுகரவேட்டைக்கெழுந்தருளவேணுமென்று அரிபிரமதிமுதலான யா வரும் மண்டபட்டம்பண்ணிநின்றபடியால் உலவிடம்போய்த் திருச்சுகரத்திரு

வினையாடல்பண்ணிவந்ததெயல்லாமல் அங்விடத்தில் யாதொரு ஆடல்பாடல திவிதலிலாவிறோதங்களான காரியங்களொன்றும் நடப்பிக்கவிலையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பார்பதிக்கு விண்ணப்பஞ்சொல்லும்படி காளகண்டதா ரியாகிய பரமேசுவரனால் உத்தரவானது.

அ மி ர் த சீ த ன ச ந் திர சேக ர அதல விதல நிதல சுதல ரசாத ல மகாதல பாதாளமாகிய சத்தபாதலமுநிருவப்பிளந்த அரியும்பிரமனுந்தேடி யுங்காணுதற்கரிய பரமேசுவரன் மோகவிகாரங்கொண்டு ஒரு காலத் தில் குருகுலசம்பந்தபாதவர்கோமான்யதியரசன் திருமகனாகிய திரைசேர்மடந்தை யை விவாகம்பண்ணநினைந்து மகாபெருமையாக மாறாட்டமானவார்த்தைகளை ப்பேசி கயிலாயயதியரசனென்று திருநாமமுஞ்சொல்லி வேதவலையினால் மக ரமும்பிடித்துக் கரையேற்றித் திரைசேர்மடந்தையைத் திருமணம்புணர்த த தெட்சணதிரிகயிலாய பருவதவாசநேசராகிய கோணேசாயகர் மறுவசனம் என்னிடம்பேசவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியான பரமேசுபரி யால் உத்தரவானது. வெண்கிரண சுந்தரசந்திரோதயவதனவிங்கிர்ந்த உலோக நாயகியென்று பெருமைப்பாடாயிருக்கின்றது. தவகந்தமையனார் தேவகிவ யிற்றிற்பிறந்து இடையசேரியில் நந்தகோபாலனிடம்வளர்ந்து வெண்ணைதி ருடியும் உரலோடேகட்டுப்பட்டுந் தாம்புக்கயிற்றாலே அடிபட்டுந் தன்மனைவி யிருக்கப் பதினொருயிரகோபிகாத்திரிகளுடன் அனேகலீலாவிறோதங்களைப் புரிந்தும் இழுக்கடையவிலையோ தேவி ஒருகாலத்தில் தன்பிதாவாகிய தக கனுடைய வேள்விக்குப்போகவேண்டுமென்றுகேட்கக் கேட்டைநட்சத்திர முஞ்சனிக்கிழமையும் கிழக்கேசூலமும் போகவாதென்னக் கேளாமற்போய் த் தன்சரீரமுமிழந்து இமயோற்பருவத்தில் மலையரசனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்துவளர்ந்து தவம்பண்ணினபின்னர் யான்போய்த் திருக்கல்யாணஞ்செ ய்து வாமபாகங்கொடுத்தருளியதை மறந்தான்போலிருக்கின்றது. என்று கா ளகண்டதாரியான பரமசிவனாலே உத்தரவானது. பகர்கிரணமணிச்சடிகைக் கூ ரரவுடன் அவிர்கதிப்பொற்கொன்றைக்காடலார்த் திருச்செஞ்சடையுடைய எமதுநாயகராகிய பரமசிவனை நாமின்றைக்கு மற்றொன்றுங்வினதது விருதா வானது கூவாமியிற்பிழையில்ல கூவாமிக்கு உண்டில்லாதவைகளைச்சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தியும் வேறுசிலரும்வந்து ஆபரணதிகளையும் கொடிகுடை சாம ரமுதலானவைகளையுங்கொண்டு கோயில்விசாரணைப் பிரதானிமார்களையும் ஆ லாத்திப்பெண்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அந்த ஆலாத்திப் பெண்களை இவ்விடத்தனுப்பினால் நாம் அவர்களைச் சிலசெய்திகள்கேட்டுக் கொண்டு கூவாமியைச்சிறிதுந் தடைதாமதமில்லாமல் விழாமண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொள்வோம் என்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியாலுத்த ரவானது. அப்படியே ஆலாத்திப்பெண்களை அனுப்பி ஊடநீர்த்து விழாம ண்டபத்திற் பரமேசுவரன் பரமேசுவரியைக் கூடியருளினார் என்றவாறு.

மு ற் றி ற் று

கோணேசர்கல்வெட்டுப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேர்த்தல்.	தள்ளல்.
௩	௧௧	ஐய்ய	ஐய		
"	௧௨	யீயந்து	யீந்து		
"	௧௩	மீயந்து	மீந்து		
௪	௧௩	மகிழ்தே	மகிழ்ந்தே		
௫	௨௩	சுடு, சதாப்தம்	சுடு, சதாப்தம்	அ	சசகா
௭	௨௦	மற்றை	மற்றை		
௧௭	௨௩	தவிலிருத்த	தவிலிருத்த		
௨௧	௨	புவனேக	புவனேய		
"	௩	குலத்துக	குலத்துப்	புவனேய	
௨௨	௩	விடையம்	விடையம்		
"	௩௩	குலவுபநு	குலவுமநு		
௨௩	௧௫	கிட்டித	கிட்டித்		
௨௪	௧௪	பொன்னகை	பொன்னகை		
"	௩௩	பைரவரி	பைரவரி		
௩௩	௧௧	நீபோல்	நீபோய்		
"	௨௩	மந்திரியம்	மந்திரியும்		
"	௩௩	சதரான	சதரான		
௩௪	௩௨	மந்திரி	மந்திரி		
௩௪	௩௨	கற்கரை	கடற்கரை		
௩௫	௩௦	முன்முலை	முன்முலை		
௩௬	௨௨				ன்
"	௩௦	இலட்டி	இலட்ச		
"	௩௪	சிவக	சிங்க		
௪௦	௨௩	தாமோதரன	தாமோதரன்		
"	௨௪	ஞானமூர்த்தி	ஞானமூர்த்தி		
"	௩௩				டி

இதிலே இன்றியமையாதவை திருத்தப்பட்டன.

